

Giới thiệu Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống

Ngoại hình kém, lại không sáng dạ, có thể nói Nguyễn Hàn Phong đúng là một thanh niên bỏ đi điển hình của thế kỷ 21, có lẽ cũng chính vì vậy mà cậu còn luôn bị bắt nạt bởi những người xung quanh. Thế nhưng vật cực tất phản, ông trời dường như muốn cho hắn một cơ hội thứ hai. Một đêm ra đường đồ rác thì bị sét đánh, cùng với tai nạn ấy chính là một món quà trời cho.

Hắn sở hữu một bí mật kinh thiên, được trao tặng hệ thống, thức tỉnh khả năng phản tổ, cải tạo ngoại hình, điên cuồng tập luyện để đối đầu với những siêu nhân toàn cầu: *Người Ngoài Hành Tinh*, *Thảm họa thầy ma (Zombie Apocalypse)*, Dịch Bệnh.. Và tất nhiên, không thể không nhắc đến những bông hồng muốn màu muốn về bên cạnh hắn. Từ phế tài trở thành một thiên tài, Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống sẽ hứa hẹn với các vị độc giả một hành trình đầy hấp dẫn và trắc trở.

Đây là sản phẩm đầu tay của mình, có thể sẽ có nhiều sai sót và tất nhiên sẽ không bằng các vị tiền bối đi trước, xin các vị huynh đài và quý vị độc giả góp ý và thông cảm T.T

Người Việt Nam dùng hàng Việt Nam nhé cả nhà:))

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Cuộc đời ta thật khốn nạn mà..

" Mọi người trật tự, kiểm tra cuối kỳ bắt đầu, các em có thể làm bài."

Cả lớp học trở nên yên tĩnh, đến tiếng kim roi cũng có thể nghe thấy.

50 thí sinh dự thi ai cũng đang cầm đầu cầm cổ múa bút làm bài thi. Có người thì khuôn mặt hiện rõ nét lo lắng lúc viết lúc ngưng, cố gắng nhớ lại những kiến thức mình đã nhồi nhét vào đầu đêm qua. Có người thì bình bình thản thản làm bài như mây trôi nước chảy.

Nhưng duy nhất có một tên thí sinh lộ rõ nét tương phản. Hắn gục mặt xuống bàn và đang từ từ chìm vào giấc ngủ. Nên biết rằng bài thi chỉ vừa mới bắt đầu được 5 phút, kể cả những thí sinh bất tài, vô dụng nhất cũng có thể làm được một hai câu. Nhưng hắn ta thì ngay cả tên và số hiệu thi cũng không thèm đặt bút điền vào.

Vâng, tên thí sinh cá biệt này không ai khác chính là Nguyễn Hàn Phong, hắn là một đứa trẻ mồ côi. Từ nhỏ hắn đã sống trong một cô nhi viện. Cho đến năm 18 tuổi hắn bắt đầu kiếm việc làm và chuyển ra khỏi cô nhi viện, thuê một căn phòng trong ký túc xá nam sinh của trường.

Đồng thời, hắn còn là một tên thanh niên thất bại điển hình của thế kỷ 21. Hắn năm nay 21 tuổi. 21 năm cuộc đời hắn chưa từng nắm tay một người con gái nào cả. Hắn có một thân hình bé nhỏ gầy gò yếu đuối tựa như một chiếc lá úa héo tàn. Mặt hắn cũng có thể coi là ưa nhìn nếu không có tổ hợp đám sẹo lồi sẹo lõm do mụn trứng cá để lại. Về mặt học lực thì... hắn đứng số 1 từ dưới lên trên. Phải mất 4 lần thi lại thì hắn mới miễn cưỡng vào được một trường đại học hạng chót.

Không phải là hắn không chăm học, có thể nói hắn chăm chỉ cần cù hơn bất kỳ ai trong lớp. Nhưng chẳng hiểu sao hắn cứ học được một chữ thì lại quên mất một chữ. Cuộc đời hắn cho đến bây giờ có thể nói là thảm không thể thảm hơn.

Renggggg!

"Hết giờ, xin mời các bạn dừng bút!"

Lúc này Hàn Phong mới giật mình tỉnh dậy. Lau khoé miệng đầy nước dãi của mình, Hàn Phong cười khổ nhìn tờ đề thi trống không nay đã có thêm một mảng ẩm ướt.

Giám thị lúc này đi đến bàn hắn thì nhúm mày hừ lạnh một tiếng, cố gắng thu lấy bài thi của hắn mà không động vào bãi nước miếng.

"Đừng là tên cận bã mà!!" tên giám thị lầm bầm.

Hàn Phong mặc kệ ánh mắt khinh bỉ của tên giám thị, hắn xách cặp lên và cất bước rời khỏi phòng thi.

Khi hắn ra đến cổng trường, hắn bị chặn lại bởi ba tên học sinh to béo ục ịch, bọn chúng là băng "chuyên gia" bắt nạt và trộm cắp những học sinh yếu đuối trong trường. Bọn họ được biệt danh là bộ ba Thất, Bát, Cửu. Bọn chúng nắm lấy cổ áo Hàn Phong rồi xách bổng hắn lên sau đó ném hắn vào một con hẻm nhỏ gần trường mặc kệ cho hắn dẫy dụa đấm đá.

Một tên trong số chúng tung một cú đấm đau điếng thẳng vào mặt Hàn Phong khiến cho máu mũi hắn rỉ ra. Một tên thì xoay người một vòng tạo dáng trông rất có phong phạm cao thủ rồi mới đập một cước thẳng vào bụng Hàn Phong khiến hắn đau quặn người rồi nằm khụy xuống đất nôn khan. Hắn

hoàn toàn không có một cơ hội phản kháng nào. Tên còn lại thì thành thạo móc ví hăn ra, dốc từng đồng từng xu ít ỏi còn lại trong chiếc ví đáng thương của hăn rồi ném thẳng chiếc ví vào mặt Hàn Phong.

"Lão Cửu, có thu hoạch được gì không??" Lão Thất nhướn mày hỏi.

"Không có, tháng quỹ này nghèo kiệt xác... còn *** đủ tiền mua bao cao su nữa là!!" bọn chúng mỗi người đập bồi một cước vào người Hàn Phong, hung hăng sỉ nhục hăn một hồi rồi mới khệnh khạng đi ra khỏi con hẻm nhỏ.

Hàn phong nghiêng răng nghiêng lợi gần từng chữ một: "MÁY THẲNG CHÓ CHẾT, CHÚNG MÀY NHỚ LẤY, RỒI SẼ CÓ NGÀY TAO LỘT DA RÚT GÂN CHÚNG MÀY... QUÂN ÁC ĐỘC"

Hàn Phong ôm bụng, cố gắng đứng lên, thất tha thất thểu lết ra khỏi con hẻm nhỏ. Hăn chịu đựng đủ mọi ánh mắt soi mói của những sinh viên cùng trường. Có chán ghét, có hả hê và cũng có một số ít những ánh mắt thương hại hướng về phía hăn.

Về đến ký túc xá, Hàn phong nằm úp mặt vào gối rồi giận dữ hét to: "Khốn kiếp, tại sao lại như vậy cơ chứ, dù cho ta có cố gắng đến mấy cũng chả có cái kiến thức mẹ gì vào đầu cả. Cày ngày cày đêm, 1000 giờ rồi lại 10000 giờ nhưng ta chả nhớ được cái đéch gì!!! Lại còn gặp phải bọn khốn *****". Sau đó hăn thiếp đi trong sự mệt mỏi.

Cho đến khi tiếng nhạc tập kết xe đồ rác vang lên

"Điều đó tùy thuộc hành động của bạnmn ~~~"

Hàn Phong mới giật mình tỉnh dậy, hăn đứng lên, hít một hơi thật sâu để lấy lại bình tĩnh. Hăn mệt mỏi xách túi rác lên rồi lững thững đi tới nơi tập kết rác.

Thú thật, hăn đã quá quen với cảm giác thất bại cùng những ngày bị tẩy quất ăn hành như hôm nay rồi. Cứ mỗi lần hăn cố gắng đứng lên, thì cuộc đời lại tiếp tục đẩy hăn ngã xuống. Mặc dù cuộc đời hăn quả thật giống như là một vở bi hài kịch, nhưng Hàn Phong chưa bao giờ chịu bỏ cuộc. Lúc nào hăn cũng cắm đầu cắm cổ vào học hành mặc dù cho đến phút cuối, tất cả những gì hăn còn nhớ là tên sách và một số kiến thức vụn vặt, đó cũng là lý do hăn phải mất 4 lần thi lại để thi vào được đại học.

Ngoài ra, hăn cũng rất chịu khó đi chạy bộ và tập thể hình mỗi ngày nhằm nâng cao thể lực để tự bảo vệ bản thân mình. Nhưng tất cả những gì hăn nhận được là một thân hình tong teo ốm yếu.

Sau khi vứt rác, hăn lại quay đầu đi về phía ký túc xá như một cái xác không hồn. Lúc này, đột nhiên trời trở gió, một cơn mưa đổ xuống, mưa rơi ngày càng nặng hạt ướt đầm trên khuôn mặt Hàn Phong tựa như nhốc thương cho số phận *chị Dậu* của hăn.

Hơn lúc nào hết, khi những hạt mưa mát lạnh đang lăn dài trên mặt hăn. Hàn Phong cảm thấy thật tinh tảo và yên bình, tựa như rơi vào cảnh giới thiên nhân hợp nhất trong các cuốn tiểu thuyết kiếm hiệp vậy. Hăn đứng yên bất động, đầu ngẩng lên bầu trời đêm đang lấp loè những tia chớp, mặc kệ cho những giọt mưa thấm ướt đầm quần áo hăn.

Hàn Phong đột nhiên hét lên một tràng:

"ÔNGG TRÒIII AHHH, ÔNG CỬ HÀNH TÔI THẬT SỰ RẤT THẨM, NHƯNG TÔI KHÔNG BAO GIỜ BỎ CUỘC ĐÂUUU!!!" bây giờ, ngay lúc này đây, hăn tin chắc rằng một tương lai tươi sáng vẫn đang chờ đợi hăn ở phía trước.

Khi mà nội tâm của hăn đang tràn ngập ánh sáng của sự kiên định và niềm hy vọng thì

"OANHHEHH"

Một tia sét đánh thẳng vào đỉnh đầu của Hàn Phong, quần áo hăn bị sét đánh tan thành những hạt bụi li ti, còn hăn thì cháy đen như một khúc than củi. Cả người hăn đổ rầm ngã khụy xuống đất. Trong ánh mắt đang mất dần sức sống của hăn vẫn còn một chút tiếc nuối và sự không cam lòng.

"cuộc đời ta... thật khốn nạn mà..."

Đó là nhưng dòng suy nghĩ cuối cùng của Hàn Phong trước khi ý thức hăn chìm vào một khoảng đen tối tăm mịt mù.

"HAHAHAHAHA"

Đột nhiên, một tiếng cười âm áp và tràn đầy nội lực vang lên bên tai hăn. Sau đó, cả khoảng không gian tối tăm sáng bừng lên. Hàng ngàn hàng vạn cây đuốc được đốt lên.

Trước mặt Hàn Phong, cả một toà cung điện nguy nga tráng lệ hiện ra. Nằm ngay chính giữa cung điện là một ngai vàng khổng lồ làm bằng gỗ Cẩm Lai. Ngồi trên ngai vàng này là một ông Lão râu tóc bạc phơ, và đặc biệt, ông ta sở hữu một bộ lông mày bạc trắng trải dài đến tận vai. Ông ta để trần thân trên, lộ ra những múi cơ bắp săn chắc và đàn hồi mà hiếm người trẻ tuổi nào có thể có được. Ông mặc một chiếc quần ngắn may bằng vải thô, thêu những ký hiệu loằng ngoằng linh tinh. Nhưng khi Hàn Phong nhìn kỹ lại thì thấy những ký hiệu đó có chút tương tự với những họa tiết được điêu khắc trên mặt trống đồng Đông Sơn.

Trên đầu ông đội một chiếc vương miện được kết lại bằng các loại lá cây cỏ tự nhiên. Nét mặt ông ta hiền từ tựa như ông bụt trong truyền thuyết vậy. Đứng hai bên ông lão có hai người trung niên. Một người có làn da trắng trẻo, ngũ quan tinh xảo, đặc biệt là đôi mắt âm hiểm cùng lạnh lùng vô cùng.

Người trung niên khác thì sở hữu một làn da nâu màu mật, khoẻ mạnh và tràn đầy sức sống. Ông ta có một khuôn mặt cương nghị, ngũ quan đoan chính. Ánh mắt người này hữu thần, ấm áp, tạo cho người ta một cảm giác hào sảng dễ gần. Tuy vậy, cả ba người họ đều có một điểm chung đó là bọn họ đều sở hữu một hình thể cực kỳ khổng lồ, to và cao hơn gấp 10 lần người trưởng thành bình thường.

Hàn Phong có chút giật mình vì mọi thứ xảy ra quá đột ngột, hấn tự như:

"Chắc chắn đây là Âm phủ rồi, còn kia chắc là lão Diêm Vương cùng hai người Hắc Bạch Vô Thường đây mà..."

"Khá lắm, khá lắm!! ahahahah, không hổ là con rồng cháu tiên, mang trong mình dòng máu Lạc Hồng của Đại Việt, ý chí rất kiên định!!" giọng nói đầy nội lực của ông già sang sảng vang lên.

"Ta.. là Lạc! Long! Quân!!!" Ông già nói

P/S: Oáp mệt quá cả nhà ă, chương đầu là phần giới thiệu và dẫn truyện nên sẽ hơi dài một tí nhé, chap sau sẽ hứa hẹn những tình tiết hấp dẫn và kịch tính hơn nhé cả nhà ;)

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Bí mật ngày Khải Huyền? nguy cơ thây ma ????!

"Ngài thật sự là Lạc Long Quân, thủy tổ của dân tộc Việt Nam?" Hàn Phong khiếp sợ.

Lạc Long Quân gật đầu mỉm cười.

"Tất cả chuyện này là sao, con đã chết rồi ư? đây là cái mà người ta hay gọi là nhập thổ quy tiên?" Hàn Phong ngây ngốc hỏi một câu.

"Haha, con vẫn còn sống, chỉ là đang ở trong ý thức hải của bản thân, còn thân thể con vẫn đang được năng lượng của thiên kiếp tẩy luyện cùng cái tạo. Hôm nay ta đến đây là muốn thông báo cho con một chuyện quan trọng, còn có 10 ngày nữa sẽ là ngày Khải Huyền. Ngoài ra ta cũng sẽ giúp con phá bỏ phong ấn của hệ thống Lạc Hồng cùng thức tỉnh huyết mạch Lạc Hồng đang chảy xuôi trong con." Lạc Long Quân mỉm cười.

"Khoan đã, ý của ngài là gì khi ngài nói đến ngày Khải Huyền?" Hàn Phong thắc mắc.

Lạc Long Quân đưa mắt nhìn xa xăm nói:

"Đó là ngày mà thế giới hiện tại con đang sống sẽ đón nhận 1 trong những trường kiếp nạn kinh khủng nhất. Đó chính là thảm họa thây ma, hay còn gọi là zombie apocalypse."

"10 ngày sau vào lúc 17:30, đại dịch sẽ bùng phát. Mặt trời sẽ chuyển sang màu đen, một loại giên biến dị sẽ men theo khúc xạ mặt trời xâm nhập vào trái đất. Những chuỗi giên biến dị này sẽ dùng một tốc độ chóng mặt tấn công những chuỗi giên yếu kém, ví dụ như là giên của người già hay là những người đang mang bệnh nặng. Lúc đó, chuỗi giên của họ sẽ dần dần bị sụp đổ, dẫn đến việc đột biến giên. Những người bị đột biến giên sẽ trở nên khát máu. Họ sẽ đi tấn công những người không bị cảm nhiễm giống như những bộ phim về thảm họa thây ma mà con hay thấy trên màn ảnh tivi vậy. Bất quá, bọn chúng không hề chậm chạp cùng yếu đuối như trong phim, bọn chúng thậm chí còn mạnh và nhanh gấp 2, thậm chí gấp 3 lần người trưởng thành bình thường, những ai bị bọn chúng cắn phải sẽ bị lây nhiễm thành thây ma. Không chỉ dừng ở đó, các loài động vật cũng sẽ không thoát khỏi kiếp nạn đột biến giên này, bọn chúng cũng sẽ trở nên mạnh mẽ và khát máu gấp trăm, gấp ngàn lần bình thường."

Ngần ngừ một lúc, Lạc Long Quân nhú mày nói một câu khiến Hàn Phong run rẩy khiếp sợ:

"Hơn nữa, bọn chúng còn có thể tiến hoá và càng ngày càng trở nên mạnh mẽ hơn."

Hàn Phong run giọng hỏi:

"Vậy là mọi thứ sẽ kết thúc như vậy sao thưa ngài, tất cả những gì còn lại sẽ chỉ là bóng tối cùng tuyệt vọng hay sao?"

"Haha, đừng có mà suy nghĩ theo chiều hướng tiêu cực như vậy chứ, đâu chỉ bọn chúng biết cách tiến hoá, loài người chúng ta từ xưa đến nay vẫn luôn tiến hoá kia mà. Khi mà xác sống chết đi, trong hộp sọ của bọn chúng sẽ có một thứ gọi là tiến hoá thạch. người thường có thể hấp thụ những viên tiến hoá thạch đó để nâng cao thể chất cùng cốt cách của bản thân. Không những thế, người nào hấp thụ được tiến hoá thạch cấp cao còn có cơ hội đạt được các loại dị năng khác nhau như là khống hoá, khống thủy..." Lạc Long Quân kiên nhẫn giải thích.

"Nhưng con thì sẽ không cần phải tốn công như vậy." Lạc Long Quân nói.

Vừa dứt lời, ông ta biến mất khỏi ngai vàng và hiện ra ngay trước mặt Hàn Phong. Trước khi hấn kịp hiểu được điều gì đang diễn ra, Lạc Long Quân cúi người xuống rồi đặt ngón trỏ lên giữa trán Hàn Phong.

Hàn Phong cảm nhận được một luồng khí nóng đang tràn vào trong não hải của hắn. Bỗng dưng Hàn Phong cảm thấy đầu óc hắn trở nên linh hoạt một cách đáng sợ. Hắn nhớ như in tất cả những kiến thức mà trước đây, cho dù hắn có cố gắng đến mấy cũng không thể nhớ được. Thậm chí hắn còn nhớ cả những kiến thức mà hắn mới chỉ tình cờ nhìn lướt qua một lần. Không dừng lại ở đó, hắn còn có những lý giải sâu đậm về những kiến thức mà hắn đã học được. Ngộ tính cùng trí nhớ của Hàn Phong đã được cải thiện một cách đáng sợ. Não hải hắn tựa như vừa được khai mở vậy.

"Ta đã phá bỏ phong ấn trong não hải cùng thức tỉnh lại huyết mạch của con rồi. Đây mới chính là tư chất thật sự của con, một thiên tài yêu nghiệt có huyết thống Lạc Hồng thuần khiết nhất mà ta từng thấy." Lạc Long Quân mỉm cười.

Sau đó ông đặt bàn tay mình lên đỉnh đầu của Hàn Phong. Đột nhiên, có một tiếng nói máy móc vang lên:

"Tít Tít, Mặt Thẻ Lạc Hồng Hệ Thống bắt đầu khởi động... tít tít, hệ thống đang tiến hành dung hợp với ký chủ.. 1%... 20%.. 50%.. 100%.. bip bip dung hợp thành công..."

Tâm niệm vừa động, một dòng tin tức hiện lên bên trong não hải của Hàn Phong.

Thông tin ký chủ (sau khi thức tỉnh huyết mạch cùng đón nhận lời kiếp trùng thê):

- Tên: Nguyễn Hàn Phong(Nam)

- Tuổi: 21

- Cấp độ (mỗi lần thăng cấp sẽ đạt được 3 điểm cộng chỉ số cùng 1 điểm cộng kỹ năng tùy chọn): 1 (0/100)

- Lực lượng: 21(10).

- Nhanh nhẹn: 20 (10).

- Sức sống: 34(10).

- Thể lực: 20 (10).

- Tinh thần lực: 35 (10)

- Cường độ: 20(10)

- Huyết thống: Lạc Hồng

- Dị năng: không có (cứ mỗi lần thăng 10 cấp, huyết mạch ký chủ sẽ tự động sinh ra 1 loại dị năng.)

- Kỹ Năng: không có

(10) là tiêu chuẩn của một người trưởng thành bình thường.

Khi Hàn Phong còn đang trầm tư thì một luồng thông tin giới thiệu về các tính năng của hệ thống hiện lên trong đầu hắn.

Bíp hệ thống Lạc Hồng version 1.0

Năng lực của hệ thống:

- Tự động hấp thu tiến hoá thạch để cường hoá thân thể cùng hấp thu điểm kinh nghiệm khi giết quái. (tự động hấp thu tiến hoá thạch.)

Huấn luyện tràng:- 1 ngày ở ngoài đời thực bằng 1 năm tại huấn luyện tràng.

Các loại huấn 85w493E luyện tràng:

- Trọng lực

- Vũ Khí (giúp ký chủ gia tăng độ thành thạo vũ khí)

- Giả lập chiến đấu (tăng kinh nghiệm chiến đấu)

- dị năng (sẽ được mở ra sau khi kí chủ sở hữu ít nhất một loại dị năng)

- Y học

- Khoa học, Vật Lý

- Âm nhạc
- Thế Thao
- Ngôn Ngữ
- Lịch Sử Thế giới
- Phong Thái Quý Tộc

Thư Viện. (sở hữu tất cả các loại sách từ cổ chí kim)

Phòng thí nghiệm (Sở hữu các công cụ cùng hóa chất để thí nghiệm có thể sáng chế cùng làm thí nghiệm)

Rương đồ không gian (Chu vi 30000 mét vuông):

- hiện đang sở hữu: *1 hộp quà tân thủ.*

P/S: Sắp tới tình tiết sẽ càng ngày càng hay nhé cả nhà:) mong mọi người ủng hộ mình bằng cách share và theo dõi bộ truyện này nhé:) Xin lưu ý, đây là bộ truyện đầu tay của mình cho nên xin mọi người hay đóng góp thêm cho mình những ý kiến về làm thế nào để mình có thể cải thiện bộ truyện này nhé. thks all:3

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Huấn luyện khắc nghiệt (1)

Lạc Long Quân vừa vuốt hai hàng lông mày vừa nói:

"Đây chính là hệ thống Lạc Hồng. Con là người đầu tiên hệ thống nhận chủ. Hệ thống này được tạo ra bởi một vị chủ thần. Ngay cả ta cũng chỉ là người được giao nhiệm vụ cai quản nó cho đến khi hệ thống này tìm được một người chủ nhân có thiên phú cao nhất và sở hữu huyết thống Lạc Hồng tinh thuần nhất. Ta đã đợi hàng ngàn năm nay rồi nhưng hệ thống vẫn không có động tĩnh gì cho đến tận 21 năm về trước, khi con ra đời."

"Hệ thống này thế mà lại chủ động tìm đến con và đòi nhận chủ. Nhưng lúc đó ta chưa được phép tiết lộ thiên cơ về hệ thống và cả ngày Khai Huyền nữa, thế nên ta đã tạm thời phong ấn nó trong cơ thể con. Ta cũng đã phong ấn ý thức hải của con lại để con không thể nhớ được các kiến thức mà con đã được học và sắp xếp cho cuộc đời con luôn gặp những khó khăn gian khổ để thử thách độ kiên nhẫn cùng nghị lực của con."

Hàn Phong có chút cảm khái, hẳn không ngờ được sự việc lại phức tạp như vậy.

Lạc Long Quân đưa mắt hướng về phía hai người trung niên và giới thiệu:

"Hai người này sẽ tạm thời làm huấn luyện viên của con trong 10 ngày tới(tức mười năm trong huấn luyện tràng), hai người lại đây làm quen với Hàn Phong đi."

người trung niên với làn da nâu khỏe mạnh hào sảng nói:

"Chào nhóc, ta tên là Sơn Tinh, là người sẽ giúp nhóc nâng cao tố chất thân thể cùng kỹ thuật thực chiến yếu đuối của nhóc."

"Còn ta tên Thủy Tinh, người giúp cậu nâng cao các kiến thức như Khoa học, Y học, Vật lý học, Tâm lý học, Âm nhạc, Phong thái ứng xử..." người trung niên còn lại lạnh lùng nói.

Hàn Phong hơi có chút giật mình nhưng rồi lấy lại được bình tĩnh ngay, đến cả thủy tổ Lạc Long Quân còn đang đứng sững sờ trước mặt hẳn thì còn có gì có thể làm cho hắn giật mình được nữa. Hắn cung kính cúi chào hai người:

"Học trò Hàn Phong xin kính chào hai vị huấn luyện viên."

"Được rồi, bây giờ con hãy quay về thế giới thực và làm những chuẩn bị cần thiết đi, về mặt tiền bạc thì con muốn lấy bao nhiêu thì lấy, không phải lo đến chuyện hết tiền, hệ thống sẽ cung cấp không giới hạn cho con về mặt tài chính. Khi xong việc con hãy quay trở lại đây và bắt đầu huấn luyện." Lạc Long Quân dặn dò.

"Dạ con đã biết." Hàn Phong cung kính vái thủy tổ Lạc Long Quân một lạy rồi biến mất khỏi ý thức hải để trở về thế giới thực.

"Haha, không biết thằng nhóc yêu nghiệt cùng cái hệ thống biến thái này rồi sẽ trở nên mạnh mẽ đến mức nào đây. Thật là đáng mong đợi mà..." Lạc

Long Quân mỉm cười ảm áp nói.

Trở về với thế giới thực, Hàn Phong giật mình tỉnh dậy. Hắn cười khổ nhìn cái thân thể đen thui trần trụi của mình.

"Chẳng nhẽ cả đời này mình sẽ đen thui như thế này mãi sao."

Sau đó hắn bật dậy chạy thật nhanh về phía ký túc xá. Nhưng hắn ngàn vạn lần không thể ngờ rằng sức bật của mình lại lớn đến thế làm hắn nhoáng một cái đâm rầm vào công ký túc. Thế nhưng hắn lại không cảm thấy đau đớn chút nào, Hàn Phong cảm thấy người mình cứng cáp, mạnh mẽ và tràn đầy lực lượng.

Không hổ thẹn với cái danh xưng yêu nghiệt, hắn rất nhanh đã làm quen được với sự thay đổi của cường độ cơ thể. Hàn Phong điều chỉnh lại lực đạo rồi lướt nhanh như một con gió hướng về phòng của mình.

Về đến nơi, hắn lập tức lấy một bộ quần áo rồi đi tắm. Làn nước ấm làm hắn cảm thấy gân cốt thật thư giãn và thoải mái. Sau đó hắn ngẩn người đứng trước gương. Hắn thật sự không thể tin rằng cái tên đẹp trai một cách yêu nghiệt trong gương kia lại chính là mình. Mũi cao, mày kiếm, đôi môi mỏng, ánh mắt đen láy linh động hữu thần, thân hình cao 1m9, sở hữu sáu múi cân xứng. Đặc biệt nhất là khí chất của hắn, lạnh lùng, quý phái, cái khí chất này là từ huyết thống toát ra, không có một điểm ra vẻ giả dối.

Hàn Phong giật mình nhìn về phía bồn tắm nay đã biến thành một mảnh đen ngòm, hoá ra màu đen mà hắn thấy ban nãy không phải là da của hắn mà là những tạp chất đã được đào thải ra sau khi đón nhận thiên kiếp gột rửa.

Hàn Phong lấy lại bình tĩnh, mặc quần áo vào rồi phi thẳng ra đường. Đầu tiên hắn vào 5 cái siêu thị khác nhau cần quét một lượng thức ăn, nước uống đủ để giúp hắn sống cả đời rồi nhét chúng vào trong rương đồ hệ thống. Sau đó hắn lên mạng mua một đồng vũ khí lậu qua nhiều trang web đen khác nhau, nào là đao, phi đao, kiếm, thương, đạn được súng ống giảm thanh và nhiều loại vũ khí khác...

Mỗi lần hắn mua, hắn lại dùng một địa chỉ ip khác nhau, địa điểm giao hàng khác nhau. Sáng hôm sau, hắn tậu một căn nhà 2 tầng gần trạm quân đội và các toà nhà chính phủ bởi vì hắn biết, khi đại nạn bùng phát, đây sẽ là nơi an toàn nhất. Hắn cũng gọi hơn 20 đội thợ lành nghề đến gia cố căn nhà của hắn, thay hết cửa sổ bằng các song sắt chắc chắn. vì có đến 20 đội thợ nên chỉ mất có 1 tiếng, mọi người đã hoàn thành nhiệm vụ được giao. Có thể nói căn nhà bé nhỏ này của hắn nay đã trở thành một pháo đài bất khả xâm phạm. Làm hết thầy mọi sắp xếp, Hàn Phong ngồi xuống đất, khoanh chân lại như một lão tăng nhập định. Chỉ mất vài giây, hắn đã tiến vào lâu đài quen thuộc. Đứng trước mặt hắn là Sơn Tinh cùng Thủy Tinh, còn thủy tổ Lạc Long Quân thì đã rời đi từ hôm qua.

Hai người trung niên nhìn Hàn Phong chằm chằm rồi cười một cách tà ác nói: "đến giờ tra tấn rồi, nhóc lại đây." Hai người có thể nghe thấy tiếng Hàn Phong nuốt nước bọt cái "lực".

Sau đó Hàn Phong đi cùng Sơn Tinh tiến vào trọng lực huấn luyện tràng. Ngay khi hắn vừa bước vào thì cả người hắn bỗng nhiên bị ép cho nằm rạp xuống đất.

Sơn Tinh cười nói: "mới gặp có 10 lần trọng lực mà đã thế này rồi à, hạn định trong vòng 1 năm sau ngươi phải đứng lên được, 2 năm sau phải chạy được 100 vòng quanh huấn luyện tràng cho ta."

Hàn Phong mở hôi khẽ nhại, thăm đăm sắn huấn luyện. Hắn cố gắng nhúc nhích thân thể,

Ngày đầu tiên - Cơ bắp toàn thân hắn gồng cứng co giật, thân thể hắn bị trọng lực gấp mười lần ép cho đau đớn vô cùng. Tại thời điểm này, hắn mới nhúc nhích được một ngón tay.

Ngày thứ 20 - Lúc này đây hắn thực sự muốn hôn mê bất tỉnh, 2 mắt hắn bắt đầu trở nên mờ hồ. Nhưng hắn đã tự cắn lưỡi, cố gắng làm cho đầu óc mình thanh tỉnh, cuối cùng hắn cũng đã có thể cử động được cánh tay của mình

Ngày thứ 25 - "Ta phải cố gắng lên, ta không muốn làm một phế vật bị mọi người khinh bỉ nữa, ta phải trở thành một cường giả!!!" Hàn Phong trong nội tâm gào thét, lúc này môi hắn đã bị cắn đến bật cả máu, hắn miễn cưỡng chống được hai tay lên mặt đất rồi ngồi dậy

3 tháng sau- mắt nguyên hai ngày ngồi im một chỗ, hắn đã dần dần thích nghi được với trường trọng lực, hắn bắt đầu thử đứng lên.

6 tháng sau -hắn cố gắng chống chân xuống đất, bắp chân hắn trở nên căng cứng và có dấu hiệu bị chuột rút. Nhưng hắn không hề bỏ cuộc, mặc kệ cho con đau nhức toàn thân, hắn cố gắng gồng mình hoàn toàn đứng thẳng lên bằng chính đôi chân của mình.

"Ta sẽ trở thành cường giả!!!!!"

Hai mắt Sơn Tinh sáng ngời thâm nghĩ: "Mình đã đánh giá hắn cao lắm rồi nhưng không ngờ hắn còn đứng được lên sớm hơn mình tưởng."

"Ta sửa lại hạn định cho ngươi, 8 tháng sau ngươi phải hoàn thành được 100 vòng quanh sân."

Hàn Phong cười khổ cố gắng cất bước.

ngày đầu tiên- chân hắn run rẩy dữ dội, hắn cố gắng nhấc một bên chân còn đang đau đớn vì bị căng cơ và thử bước về phía trước.

10 ngày sau -1 bước rồi lại 1 bước, những cơn đau nhức đang có dấu hiệu giảm dần, hắn bắt đầu đi bộ được, chỉ là vẫn còn hơi miễn cưỡng.

1 tháng sau - Mặc dù cơ thể hấn vẫn đang mỏi nhừ, nặng trĩu nhưng cuối cùng hấn cũng đã đi lại được một cách thành thạo

3 tháng sau- hấn bắt đầu chạy những bước nhỏ, Lúc này, cơ thể hấn, các con đau đã biến mất hoàn toàn, những đợt chuột rút đã ngừng lại.

5 tháng - Cơ thể hấn đã càng ngày càng trở nên nhẹ hơn, Hàn Phong cảm thấy chảy xuôi trong cơ thể mình, huyết mạch đang sôi trào và di chuyển với một tốc độ kinh người.

Hàn Phong có thể cảm nhận được máu huyết của hấn đang tôi luyện cho tổ chất thân thể của bản thân, các đường kinh mạch cùng cơ bắp của hấn đang dần trở nên càng dẻo dai, rắn chắc hơn.

Trước khi hấn kịp nhận ra, cơ thể hấn đã tự động lướt đi như một con gió với một tốc độ kinh người trước sự chứng kiến của Sơn Tinh.

Hiện tại Sơn Tinh đã hoàn toàn hồng rồi, người đâu mà lại quái thai như thế, mới vào trọng lực tràng chưa đến 1 năm đã hoàn toàn làm quen với môi trường khắc nghiệt này.

Bên tai Hàn Phong lúc này liên tục vang lên những tiếng thông báo

“Đỉnh, chúc mừng ký chủ, vì ký chủ liên tục đột phá giới hạn thân thể nên huyết mạch của ký chủ đang được kích hoạt và giúp thí chủ nâng lên điểm tổ chất thân thể...”

"Bíp.. Lực lượng +1.. "

"Bíp..Cường độ +1..."

"Bíp.. Nhanh Nhẹn +1.."

"Bíp.. Sức bền +1..."

"Bíp +0.5..."

"Bíp...+0.25.."

Hết chạy rồi chống đẩy, gập bụng, lên xà mọi thứ cứ lặp đi lặp lại cho đến khi cường độ thân thể của hấn đã đạt đến trạng thái bão hoà

Sơn Tinh ngần vịn lần không ngờ được rằng chỉ ngắn ngủi có 1 năm, Hàn Phong đã hoàn thành được trọng lực trường gấp 10 lần.

Hấn hiện tại cực kỳ kinh hỷ, lập tức lại tăng trọng lực lên gấp 2 lần và ngay lập tức, Hàn Phong lại bị ép cho nằm rạp xuống đất, những con đau quen thuộc đã bắt đầu quay trở lại, cả gian trọng lực huấn luyện tràng chỉ còn lại những tiếng thở dốc cùng những giọt mồ rớt xuống như mưa.

Thấm thoát đã hai năm trôi qua, tại trọng lực huấn luyện tràng lúc này có yhAbOUt một người đàn ông to cao cơ bắp đang đứng đó. Ông nhìn bóng lưng người thanh niên đang chạy như bay bên trong huấn luyện tràng mà không khỏi nhoen một nụ cười hài lòng cùng kiêu ngạo.

Không ngờ chỉ mất có 2 năm thời gian, Hàn Phong đã có thể hoàn thành đợt huấn luyện tại trình độ gấp 20 lần trọng lực, đối với một người chưa từng luyện tập và mới được tẩy tủy có một lần mà nói, chính là một cái siêu cấp yêu nghiệt.

“Được rồi, con đã đạt tiêu chuẩn của đợt huấn luyện tổ chất thân thể lần này, chúng ta bắt đầu chuyển sang giai đoạn 2.” Sơn Tinh sang sảng nói.

“Dạ vâng thưa sư phụ” Hàn Phong cung kính đáp.

Sơn tinh gật đầu hài lòng, sau đó ông ta lôi Hàn Phong tiến vào thực chiến huấn luyện tràng, tiếp tục đợt huấn luyện giai đoạn 2.

Lúc này, trước mặt Hàn Phong xuất hiện một người trung niên to cao vạm vỡ, hấn ta đang cầm một thanh đoản đao nhìn chăm chăm vào Hàn Phong.

Bất chợt, trong đầu Hàn Phong xuất hiện vô số các kỹ thuật cùng võ kĩ kiếm đạo, trên tay Hàn Phong đồng thời xuất hiện một thanh kiếm âm hàn, sắc bén. Trước khi Hàn Phong kịp thời phản ứng thì người trung niên trước mặt đã đột ngột tấn công mà không hề báo trước 1 tiếng.

"Phập"

Trước ngực Hàn Phong đau đớn vô cùng, hấn nhìn xuống thanh đao sắc bén đang cắm vào lồng ngực, cười thảm một tiếng không cam lòng rồi ngã xuống.

Trước mắt Hàn Phong lúc này hiện một dãy số đếm ngược

"3...2...1... ký chủ hồi sinh, mời ký chủ tiếp tục thí luyện thực chiến"

Hàn Phong cuối cùng cũng hiểu được chuyện gì đang diễn ra, có kinh nghiệm từ lần vừa rồi, hấn cũng tấn công người trung niên ngay khi có vũ khí trong tay.

Hàn Phong bộ pháp linh hoạt, lướt tới trước mặt người trung niên rồi đâm ra một kiếm, nhưng người trung niên cũng phản ứng cực kì nhanh, nghiêng người né được đường kiếm của Hàn Phong, đồng thời chém một đao về phía eo của hắn. Hàn Phong bật người ra đằng sau, khó khăn lắm mới tránh thoát được một đao này, sau đó hắn lại lao về phía người đàn ông.

Lúc này Hàn Phong vô cùng chật vật, hắn đang phải cố gắng thích ứng với nhịp độ chiến đấu trong khi học tập các kỹ thuật cùng võ kỹ được lưu lại trong đầu. Hắn đang dần thích ứng với nhịp độ trận đấu, các chiêu thức cùng võ kỹ được hắn sử dụng càng ngày càng nhuần nhuyễn.

15 ngày sau - hắn cuối cùng cũng đã hạ gục người trung niên, hắn mệt mỏi ngồi bệt xuống đất thở hổn hển.

Lúc này tiếng hệ thống lại vang lên:

"Đình, Kỹ thuật chiến đấu của ký chủ chưa đạt yêu cầu, mời ký chủ tiếp tục thí luyện cho đến khi giảm thời gian kết liễu đối thủ xuống còn 15 giây..."

"Cái thẻ loại xx gì thế này, có còn cho người khác sống nữa hay không?!!!!" Hàn Phong gào thét, sau đó hắn lại tiếp tục đứng dậy chuẩn bị chiến đấu.

Mất nửa tháng và 55 lần tái chiến đến chết đi sống lại, hắn cuối cùng hắn cũng miêu sát được đối thủ trong vòng 15 giây.

"Đình, chúc mừng ký chủ đã hoàn thành giai đoạn một, giai đoạn hai của đợt huấn luyện bắt đầu, ký chủ sẽ phải hạ gục 2 đối thủ cùng một lúc trong vòng 25 giây..."

"Đình mệnh..." Hàn Phong chửi thề một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Huấn luyện khắc nghiệt (2)

Trước mặt Hàn Phong lại xuất hiện người trung với khuôn mặt quen thuộc mà suốt 2 tháng nay hắn phải chiến đấu cùng, chỉ có một điểm khác biệt duy nhất là bây giờ lại có tới 2 người.

Ngay khi trên tay Hàn Phong xuất hiện 1 thanh kiếm, hắn liền không chút do dự lao thẳng về phía hai người trung niên.

Hắn vùng một đường kiếm cơ bản nhưng lại cực kỳ độc và nhanh hướng tới 1 trong hai người trung niên làm cho tên đó không kịp phản ứng, ngay khi kiếm của Hàn Phong còn cách trái tim của người kia đúng 1cm thì chợt bị một thanh đao chặn lại.

Hàn Phong không hề nao núng, hắn xoay người 1 vòng chém người trung niên vừa ra đao giúp đỡ đồng bọn kia. Tên kia không kịp thu đao lại thì đã thấy mũi kiếm của Hàn Phong phóng tới ngay trước mặt hắn rồi. Đúng lúc này, Hàn Phong cảm thấy một tia kinh khí sắc bén đánh úp từ phía sau lưng, không biết tên kia đã di chuyển về phía sau từ lúc nào, hắn đã quá tập trung vào 1 đối thủ.

Hàn Phong bị buộc phải buông tha ý định giết người trung niên kia rồi tung người lướt ngang một đường sang bên phải để phòng thủ.

"Đừng rồi, bây giờ có tới 2 tên... thật là phiền toái mà..." Hàn Phong thầm nghĩ.

Sau đó hắn lại tiếp tục lao về phía 2 người. Hắn quét kiếm một đường hồng chém trúng cả hai cùng một lúc nhưng lại bị bọn chúng dễ dàng chặn lại vì khi đường tấn công của hắn rộng như vậy thì chiêu số sẽ bị đoán một cách dễ dàng, sau đó 2 tên tách ra, một trái một phải tấn công liên miên làm Hàn Phong vô cùng buồn bực.

Đột nhiên cả hai tên đều bộc phát cùng một lúc.

"Phập" Đầu Hàn Phong bị chém đứt lia lông lốc dưới sàn nhà khiến hắn vô cùng đau đớn.

"1...2...3 ký chủ đã được hồi sinh"

Hắn lại lao tới chiến đấu đến điên cuồng

"Phập" lần này cổ họng Hàn Phong bị đâm xuyên khiến hắn đau đớn vô cùng.

"Phập.... Ahhhhhh" hắn liên tục bị giết, đau đớn đến đỉnh điểm.

"Phập.. Ahh"

25 ngày sau... "đình, chúc mừng thí chủ tiến bộ giết được một tên"

Nhưng ngay sau đó:

“Pháp...ahhh giết được một thì lại bị tên còn lại miểu sát, thật là phiền phức quá...”

1 tháng sau, dưới chân Hàn Phong có hai cái đầu lẫn lông lốc nhuộm đầy máu

“Đinh.. ký chủ chưa đạt yêu cầu, mời thực hiện lại đến khi giảm được thời gian miểu sát xuống còn 20 giây”

“Đinh chúc mừng ký chủ đã hoàn thành đợt huấn luyện 2, chuyển sang đợt huấn luyện 3, ký chủ phải hạ gục được 3 người trong vòng 38 giây”

“Cái...” Hàn Phong thật sự chết lặng rồi

Nhưng thời gian để Hàn Phong hoàn thành giai đoạn 3 lại ngắn hơn những gì hắn đã nghĩ.

Vì đã từng có kinh nghiệm chiến đấu với nhiều đối thủ cùng một lúc, hắn chỉ mất có 10 ngày thời gian để hoàn thành đợt huấn luyện miểu sát 3 người trong vòng 38 giây.

Thẳng cho đến khi hoàn thành được đợt huấn luyện thứ 10, hắn chỉ mất có 1 tháng thời gian.

“Đinh.. ký chủ đã hoàn thành đợt huấn luyện kiểm pháp... tiếp đến ký chủ sẽ được huấn luyện về đao pháp..”

Đã có kinh nghiệm từ lần đầu, hắn rất nhanh đã hoàn thành đợt huấn luyện đao pháp đợt 10. Lần này cả quá trình hắn chỉ tốn có 15 ngày

Sau đó hắn đã phải liên tục học tập các kỹ năng chiến đấu, trong khi sử dụng các loại vũ khí khác nhau.

Thấm thoát đã 5 năm trôi qua, Hàn Phong ra khỏi chiến đấu huấn luyện tràng. Hắn được giao lại cho Thủy Tinh huấn luyện. Khi nhìn thấy Hàn Phong, hai mắt Thủy Tinh loé lên một tia sáng kỳ dị. Thủy Tinh có thể nhìn thấy những mũi cơ bắp tràn ngập lực lượng trên người Hàn Phong, chính hắn cũng không thể ngờ sau 5 năm ngắn ngủi, Hàn Phong lại có thể tới luyện cơ thể đến mức biến thái như thế này.

Thủy Tinh hưng phấn vọt bên người Hàn Phong, lôi thẳng hắn vào trí giả huấn luyện tràng. Sau đó, Hàn Phong đã phải đọc hàng trăm hàng vạn ngàn cuốn sách, tiếp xúc với hàng triệu các loại hoá chất khác nhau, hạn trong vòng 3 năm, hắn phải đọc thuộc và lý giải tất cả những kiến thức hắn đã học được cho Thủy Tinh nghe, nếu chỉ lý giải sai một chữ thôi, hắn sẽ bị Thủy Tinh chích điện. Nhưng khiến cho người ta kinh hi chính là hắn thể mà lại không bị chích điện một phát nào.

Chỉ sau 2 năm rưỡi, hắn đã hoàn thành khoá huấn luyện đầu tiên, sau đó hắn lại bị lôi vào âm nhạc huấn luyện tràng cùng quý tộc, ứng xử huấn luyện tràng. Là một người có dòng máu Lạc Hồng thuần túy nhất, hắn cần phải trở thành một người hoàn hảo không chút tí vết. Kể cả trong những công việc lật vật như bếp núc lẫn dọn dẹp hắn cũng phải có được độ thành thạo cấp SSS.

Mới đó mà đã trôi qua 10 năm. Hàn Phong đã ra khỏi huấn luyện tràng, hắn đang quỳ gối trước Sơn Tinh, Thủy Tinh dập đầu liên tục hơn trăm cái.

Hai người nhìn hắn với ánh mắt hiền hoà UisGqCw pha lẫn một chút kiêu ngạo. Yêu Nghiệt như vậy là do hai người bọn hắn huấn luyện mà ra đấy.

"Con xin cảm ơn 2 vị sư phụ đã lao tâm khổ tứ huấn luyện ngày đêm để con có được ngày hôm nay!!" Hàn Phong vừa dập đầu vừa nói.

Ánh mắt hai vị sư phụ có chút yêu thương cùng cùng chiều nhìn Hàn Phong, sau đó đỡ hắn đứng dậy.

Sơn Tinh vỗ vỗ vai Hàn Phong, nói:

"Học trò của ta, hãy mạnh mẽ lên nhé, nên nhớ tâm lúc nào cũng luôn luôn phải vững, không có gì có thể lay chuyển được con đường trở thành cường giả của con cả.. nhớ nhé, ta và Thủy Tinh sẽ chờ con!!"

Thủy Tinh cũng xoa đầu Hàn Phong nói: "Con hãy bảo trọng"

Thủy Tinh vẫn luôn như vậy, hắn là người không hay nói nhiều, ngoài lạnh trong nóng. Hàn Phong có thể nhìn thấy được trong mắt hắn hiện lên sự ôn nhu cùng một chút ưu thương khi sắp phải chia tay với vị đồ đệ đã ở với bọn hắn 10 năm này.

Hàn Phong chưa bao giờ khóc, dù cho hắn có bị đánh đập, hất hủi thê thảm đến đâu đi chăng nữa hắn cũng chưa từng đổ một giọt lệ nào, đối với hắn, nam nhi đồ máu không đồ lệ. Cho đến ngày hôm nay, hắn chợt cảm thấy sống mũi cay cay, hai hốc mắt hắn đã đỏ hoe, những hàng lệ nóng lăn dài trên khuôn mặt hắn.

Từ bé đến lớn hắn đã luôn luôn cô độc một mình, không cha không mẹ, hắn cảm thấy thế giới nội tâm của hắn đã trở nên nguội lạnh như cái tên Hàn Phong của hắn vậy. Nhưng hôm nay, đã có hai người bước vào cuộc sống của hắn, sưởi ấm trái tim hắn và làm hắn cảm nhận được tình thương của cha.

Sơn Tinh, Thủy Tinh nhìn nhau cười, đồng thời vỗ thật mạnh sau lưng hắn rồi nói:

"Bắt đầu chuyến hành trình của con đi, đồ đệ của ta." Sau đó hai người đồng thời biến mất.

Hàn Phong trở lại thế giới thực, đứng lên một cách hiên ngang, siết chặt 2 nắm đấm của mình rồi ngẩng đầu hét lên:

"CON SẼ KHÔNG ĐỀ HAI NGƯỜI CÙNG THUỶ TỔ THẤT VỌNG ĐÂU!!!!"

Sau đó hần hướng ánh mắt kiên định của mình nhìn qua khung cửa sổ nơi mà ánh mặt trời đang dần dần chuyển thành những tia sáng màu đen trông vô cùng quỷ mị.

"Ngày Khai Huyền, tới đây đi, ông đây sẽ chơi với ngươi một lúc..." Hàn Phong lẩm bẩm.

P/s: Hôm nay mặc dù rất bận nhưng mình vẫn sẽ viết tặng cho quý vị độc giả một chương. Cảm ơn mọi người đã ủng hộ mình viết tiếp nhé. hãy like, đề cử và bình chọn cho mình để mình có động lực viết tiếp nhé, thanks all =)

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Ngày khai huyền hàng lâm

Tia sáng mặt trời đang dần chuyển thành màu đen cho đến khi cả mặt trời biến thành một quả cầu lửa màu đen thuần túy. Lúc này, cả thế giới đã chìm trong bóng tối.

Hàn Phong có thể nhìn thấy rất nhiều người đang đổ xô ra phố, ai cũng có trên tay một chiếc điện thoại để chụp ảnh, quay phim.

Hàn Phong cảm điều khiển bật ti vi lên, hiện tại các kênh thời sự đang tranh nhau quay trực tiếp hiện tượng mà bọn họ nghĩ là "Nhật Thực".

Một phóng viên cho biết:

"Vâng thưa quý vị và các bạn, hiện tại tôi đang có mặt tại phố đi bộ Hồ Hoàn Kiếm, ở đây có rất nhiều người dân, kể cả những du khách nước ngoài đang đổ bộ ra đường chính để quay phim chụp ảnh về hiện tượng nhật thực hiếm có này..."

1 - 2 phút đầu mọi người còn đang rất háo hức khi được chứng kiến hiện tượng thiên nhiên tuyệt vời này. Nhưng khi nhật thực kéo dài đến 15 phút sau, một số người đã bắt đầu lo lắng. Phải biết rằng cho đến thời điểm hiện tại, thời gian hiện tượng nhật thực kéo dài lâu nhất là 6 phút 39 giây, vậy nên mọi người có chút lo lắng cũng là điều bình thường mà thôi. Nhưng đến khi hiện tượng này kéo dài đến 30 phút sau, phần lớn đám đông đều đã hoảng loạn cầu khẩn thần Phật phù hộ độ trì, một số người thậm chí còn ngã ở trên mặt đường.

Trên kênh thời sự cũng đang phỏng vấn một tiến sĩ thiên văn học nổi tiếng của Việt Nam.

"Thưa Giáo Sư Đỗ Văn Toàn, ngài có thể phát biểu một cách chuyên môn về những nguyên nhân có thể xảy ra dẫn đến việc Nhật Thực kéo dài hơn 30 phút như vậy được không?"

"Có thể nói đây là sự kiện lịch sử toàn cầu, đây cũng là lần đầu tiên các nhà thiên văn học chúng tôi được chứng kiến một hiện tượng lạ lùng đến như vậy. Như chúng ta đã biết trái đất quay quanh mặt trời, mặt trăng quay quanh trái đất, hai mặt phẳng quỹ đạo này rất ít khi đồng phẳng với nhau, tuy nhiên đôi khi Trái đất - Mặt trăng và Mặt trời cùng nằm trên giao tuyến giữa hai mặt phẳng quỹ đạo này, hình thành 3 vị trí thẳng hàng, từ đó tạo nên hiện tượng Nhật thực. Vậy nên hiện tại chúng tôi chỉ có một giả thiết là cả trái đất, mặt trăng và mặt trời đều đã ngừng quay khi cả ba mặt phẳng đồng nhất. Tuy nhiên giả thiết này là không có khả năng xảy ra bởi nếu trái đất thực sự ngừng hoạt động, vậy tất cả chúng ta đều đã chết hết do lực quán tính khi trái đất đột ngột ngừng quay gây ra. Ví như khi chúng ta ngồi trong một chiếc xe ô tô, chạy với vận tốc 200km/h rồi đột ngột thắng gấp khi không thắt dây an toàn, vậy tất cả chúng ta đều sẽ bị văng đi thật mạnh, huống chi là trái đất quay vòng với vận tốc 1674,38 km/h. Hơn nữa..."

Đúng lúc này, có một nhà thiên văn học trẻ tuổi xông thẳng vào trường quay, cố gắng lấy hơi rồi hỏn hển thông báo:

"Thưa giáo sư, chúng tôi phát hiện mặt trăng đang ở hướng Đông, đối ngược hoàn toàn với vòng quay mặt trời và trái đất, không hiểu vì gì mà mặt trăng không hề có một chút ánh sáng nào phản chiếu trên bề mặt, đó là lý do tại sao cho đến bây giờ chúng ta mới phát hiện ra mặt trăng. Nói một cách vắn tắt là trước mắt chúng ta chính là mặt trời, không có Nhật thực gì ở đây cả thưa giáo sư, hơn nữa thưa giáo sư, đây là hiện tượng toàn cầu, không có Nhật thực nào có thể diễn ra toàn cầu được cả..."

"Sao có thể..." Giáo sư Đỗ Văn Toàn hoảng hốt thét lên.

Lúc này những người xem thời sự đều đang hoang mang tột độ. Mọi người bắt đầu gào thét khóc than. Trên phố đi bộ, đã bắt đầu xảy ra những dấu hiệu của sự bạo loạn.

Website truyện convert T r u y e n C v [.] c o m

Nhưng đúng lúc này, từng tia sáng mặt trời lại dần dần trở về hình thái ban đầu, 1 tia rồi hai tia, cho đến khi cả mặt trời bùng sáng trở lại như chưa có chuyện gì xảy ra.

Tại thời khắc này, tất cả mọi người đều đồng loạt hoan hô ăn mừng, có người thì khóc rống lên trong sự hạnh phúc như thể họ vừa mới chết đi nhưng lại may mắn thoát khỏi kiếp nạn vậy.

Các nhà thiên văn học cùng những phóng viên thời sự đều đồng thời thở phào rồi cùng nhau vỗ tay ăn mừng.

Cũng đúng lúc này, bên tai Hàn Phong vang lên thông báo của hệ thống Lạc Hồng:

“Bíp Bíp.... Thưa kí chủ, còn 10 giây nữa ngày Khải Huyền sẽ hàng lâm.. hệ thống sẽ bắt đầu tự động đếm ngược”

Đếm ngược bắt đầu:

*10 - Lúc này trong đám đông trên phố đi bộ, một người ăn mày ốm yếu đột nhiên quỵ xuống đất liên tục nôn ra một vũng máu đen.

*9 giây – 3 Người khác cũng xảy ra tình trạng tương tự.

*8 – 10 người ngã xuống.

*7 – 35 người ngã xuống.

*6 – 67 người ngã xuống.

*5 – 200 người...

*4 – 550 người...

*3 – 980 người

*2 – 1590 người

*1 -2000 người đồng loạt ngã xuống

*0.... Bíp Bíp Bíp... ngày Khải Huyền đã hàng lâm...

Ngay lập tức, toàn bộ những người đã quỵ ngã trước đó đều đồng loạt đứng dậy. Khuôn của mấy người này hiện tại trông thực sự vô cùng kinh khủng!!!

Nếu như cảnh tượng này không diễn ra trước mắt thì chắc chắn ai ai cũng nghĩ rằng đám người này là những diễn viên vừa mới hóa trang xong để chuẩn bị đóng vai những thầy ma trong phim kinh dị vậy....

Trong lúc mọi người còn đang sững sờ vì tình cảnh trước mắt thì chỉ thấy đám "Thầy ma" này giống như ăn phải thuốc kích thích, tất cả đều đồng loạt gào lên một tiếng rồi lao về phía những người bình thường giống như những con sói chết đói đi săn mồi..... Ngày tàn của Trái Đất... chính thức bắt đầu!!

Những con thầy ma này nhanh nhẹn và mạnh mẽ hơn người bình thường gấp 2, gấp 3 lần. Những người bị cắn cũng sẽ có triệu chứng nôn ra máu đen liên tục, 10 giây sau, bọn họ cũng sẽ biến đổi và bắt đầu gia nhập vào tràng diện máu tanh. Số lượng người bị biến đổi đang dần gia tăng với một biên độ khủng bố.

Tại đài truyền hình, điều tương tự cũng đang diễn ra, mọi thứ đều trở nên cực kỳ hỗn loạn.

Tại sở thú, các loại động vật bắt đầu gầm rú gào thét, sau đó thể tích của bọn chúng đều tăng lên với tốc độ mà mắt thường cũng có thể nhìn thấy. Bọn chúng trở nên mạnh mẽ kinh người rồi bắt đầu phá tan lồng sắt và chạy ra ngoài, sát bây giờ đối với bọn chúng chỉ mềm như những cộng bún mà thôi. Chúng thoát ra khỏi sở thú và bắt đầu điên cuồng chạy toản loạn.

Trong khi đó, trong căn phòng nhỏ của Hàn Phong, hắn đang ngồi thản nhiên chứng kiến mọi chuyện. đúng lúc này bên tai hắn vang lên tiếng thông báo của hệ thống:

“Ngày Khải Hoàn đã hàng lâm, ký chủ đã được phép mở gói quà tân thủ, phải chăng ký chủ muốn mở hộp quà?”

"Phải." Hàn Phong đáp

Đinh... Chúc mừng, ký chủ đã nhận được:

- “Kỹ Năng: -Phân Tích Chi Nhãn *M 1*. (giúp kí chủ nhìn thấu được thông tin của tất cả mọi thứ. Tăng cường độ nhìn xa của ký chủ lên đến 2 km. Ký chủ có khả năng nhìn xuyên thấu màn đêm.)”

- Thân thể ký chủ có khả năng miễn nhiễm mọi loại độc tố

- Ký chủ mở được một chức năng mới của hệ thống, chức năng lò rèn. Tại đây ký chủ có thể học được các kiến thức về việc sản xuất và chế tạo vũ khí,

lò rèn sẽ cung cấp cho ký chủ đủ các loại tài liệu.

Hàn Phong không khỏi mỉm cười vui vẻ, nếu có một nữ nhân nào ở đây sẽ lập tức bị hút hồn bởi nụ cười của hắn.

Lúc này, Hàn Phong bắt đầu nghe thấy tiếng súng đạn nổ lên cùng những tiếng la hét, kêu cứu thảm thiết ở trên đường cái. Hàn Phong biết đám thầy ma kia cũng đã chạy đến đây rồi.

Hắn lấy ra từ 81aWQ6R rương đồ của hệ thống một thanh trường thương sắc bén. Sau đó bật đàn loa của hắn lên, mở nhạc điện tử thật lớn đến nỗi cách mấy dãy nhà người ta cũng có thể nghe được. Rồi hắn đứng trước cửa sổ, hiên ngang chống thương xuống đất chờ đợi thi triều hàng lâm.

Lúc này có mười con thầy ma chạy nhanh như mười mũi tên bắn thẳng về phía căn nhà nhỏ của Hàn Phong. Bọn chúng lao vào cửa sổ của Hàn Phong nhưng lại bị những song sắt cửa sổ chặn lại. Chúng chỉ có thể kêu gào một cách khát máu nhìn chăm chăm vào hắn, sau đó thò hai cánh tay vào bên trong, cố gắng bắt lấy hắn.

Hàn Phong nhìn cũng không thèm nhìn, đâm ra mười đường thương cực nhanh, cực độc vào đứng giữa sọ của bọn thầy ma. Tốc độ đâm thương của hắn nhanh đến một mức độ khủng bố, sau khi ra đòn, hắn còn để lại vô số tàn ảnh trên không trung.

Lúc này, bên tay hắn liên tục vang lên tiếng thông báo của hệ thống:

“Đinh.. chúc mừng ký chủ nhận được 350 exp”

“Đinh... chúc mừng ký chủ nhận được 350 exp”

“Đinh... chúc mừng ký chủ nhận được 350 exp”

“Đinh... chúc mừng ký chủ thăng lên cấp 2, nhận được 3 điểm cộng thể chất, 1 điểm cộng kỹ năng”

“Đinh... chúc mừng ký chủ thăng lên cấp 3, nhận được 3 điểm cộng thể chất, 1 điểm cộng kỹ năng”

“Đinh chúc mừng ký chủ thăng lên cấp 5, nhận được 3 điểm cộng thể chất, 1 điểm cộng kỹ năng”

Sau đó khoảng 50 con thầy ma tiến tới căn nhà của Hàn Phong, thương trong tay hắn đâm ra liên tục. bọn thầy ma đông đến nỗi hắn chỉ việc đứng một chỗ đâm thương thôi cũng có cảm giác ăn không tiêu... Thật sự là cả cánh tay hắn đã mỏi nhừ rồi

“Đinh.. chúc mừng ký chủ thăng lên cấp 7, nhận được 3 điểm cộng thể chất, 3 điểm cộng kỹ năng”

“Đinh.. chúc mừng ký chủ thăng lên cấp 10, nhận được 3 điểm cộng thể chất, 1 điểm cộng kỹ năng”

“Đinh... chúc mừng ký chủ thăng lên cấp 10, mở được một loại dị năng thuộc về huyết mạch.”

“Đinh.. Ký chủ nhận được Dị Năng: - Lạc Hồng Cương Khí (Dị năng chủ động thuộc hệ phòng ngự. Toàn thân ký chủ sẽ được bao bọc bởi một màng cương khí bảo vệ ký chủ khỏi những tấn công vật lý. Kỹ năng này dùng tinh thần lực của ký chủ để gia cố. Mỗi lần màng cương khí này chịu điểm sát thương thì nó sẽ tiêu hao vào điểm tinh thần lực của ký chủ.”

“Ví dụ như khi cương khí chống lại một lực công kích có điểm sát thương là 10 thì cũng sẽ tiêu hao của ký chủ 10 điểm tinh thần.”

Hàn Phong gạt gù, tâm niệm hắn vừa động, thông tin của hắn liền hiện ra trước mắt.

Thông tin ký chủ:

-Tên: Nguyễn Hàn Phong(Nam)

-Tuổi: 21

-Cấp độ: 10 (0/50000)

- Lực lượng: 60(10).

- Nhanh nhẹn: 60(10).

- Sức sống: 60(10).

- Thể lực: 60 (10).

- Tinh thần lực: 35 (10)

- Cường độ: 60(10)

- Huyết thống: Lạc Hồng

- Dị năng: Lạc Hồng cương khí (SSS)

- Kỹ Năng: Phân tích chi nhãn (cấp 1),

“Ký chủ hiện tại có tổng 30 điểm cộng thể chất, 10 điểm cộng kỹ năng”

(10) là tiêu chuẩn của một người trưởng thành bình thường.

P/s: Hãy like, bình chọn cả đề cử đề ma mới như mình có động lực viết tiếp nhé cả nhà:)

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Diên cuồng thăng cấp

P/S: Các bạn đọc giả lưu ý, qua sự góp ý của một số tác giả khác về bộ truyện của mình, mình đã làm một số chỉnh sửa lại từ chương 3 đến chương 5. Bạn nào đã đọc từ chương 3 đến chương 5 thì mình khuyến khích nên quay trở lại đọc 3 chương đấy. cảm ơn các bạn đã theo dõi, like, vote và đề cử cho bộ truyện của mình nhé => Thân ~

Không một chút do dự, Hàn Phong cộng hết 30 điểm vào tinh thần lực. Còn về phần kỹ năng thì hắn cũng cộng 5 điểm kỹ năng cho Phân Tích Chi Nhãn.

“Đinh... ký chủ đã cộng 30 điểm vào tố chất tinh thần. điểm tinh thần hiện tại: 65 điểm”

“Đinh... Ký chủ đã cộng thêm 5 điểm kỹ năng cho Phân Tích Chi Nhãn (Điểm cộng kỹ năng còn lại: 8). (Phân Tích Chi Nhãn) đã đạt đến đẳng cấp cực hạn (Chân Diện Mục Nhãn).”

Tính năng mới của (Chân Diện Mục Nhãn) gồm có:

* Nhìn xuyên vạn vật.

* Nhìn thấu được những kỹ năng ẩn thân.

* Miễn dịch với ảo cảnh cùng những kỹ năng thôi miên hệ tinh thần.

* Cho phép ký chủ trong lúc chiến đấu, dự đoán được động tác của đối phương trước 2 giây.

* Cho phép ký chủ truy tung mục tiêu trong vòng bán kính S4Lb62z 15 km

Những tính năng này làm cho Hàn Phong sướng đến run người. Nhưng rất nhanh hắn đã điều chỉnh lại tâm tình của mình.

Hàn Phong nhận thức được hiện tại là thời điểm thích hợp nhất để hắn gia tăng thực lực. Hàn Phong tắt nhạc đi rồi bước ra khỏi nhà.

Hàn Phong nhếch mép lẩm bẩm nói:

- Đến giờ săn quái rồi

Khi Hàn Phong đi qua những dãy phố, đập vào mắt hắn là một khung cảnh tiêu điều, đổ nát.

Những dãy nhà khang trang đồ sộ nay đã trở nên điêu tàn nhuốm máu.

Trên đường chính, nơi mà chỉ mới mười phút trước thôi còn đang đông vui nhộn nhịp, nay đã có 18 con thây ma đang ở đó vãn vẹo đứng một chỗ đông đưa thân hình.

Hàn Phong mỗi tay cầm một khẩu súng liên thanh diên cuồng nã đạn vào mấy con thây ma đang vật và vật vờ. Con thây ma đầu tiên ngã xuống tựa như một viên đá ném vào mặt hồ phẳng lặng vậy. Cả đám thây ma đều đồng loạt quay ngoắt lại nhìn chòng chọc vào Hàn Phong.

Bọn chúng ngay lập tức diên cuồng lao về phía Hàn Phong và bao vây lấy hắn. Dù cho Hàn Phong bị thây ma bao vây tứ phía nhưng hắn vẫn cứ thông dong chân định đối phó với chúng.

Trên tay hắn thoát ần thoát hiện các loại vũ khí khác nhau. Lúc thì thấy hắn sử dụng song đao, quay một vòng như một cái máy xay thịt chém rụng hơn năm đầu thây ma cùng một lúc.

Có lúc lại thấy một tay hắc cầm kiếm đâm chém hiên ngang, tay còn lại thì liên tục phóng ra những cây phi đao sắc bén lạnh lùng, cây nào cây nấy đều cắm chính xác vào giữa sọ bọn thầy ma. Nếu ai để ý kỹ thì sẽ thấy đôi mắt của Hàn Phong đảo ngang đảo dọc, liếc lên liếc xuống với một tốc độ vô cùng khủng bố.

Cũng may là những thầy ma này không biết né tránh cùng tấn công bài bản theo đội hình như những cao thủ mà hắc đã phải đối mặt trong huấn luyện tràng, nếu không giờ này hắc đã bị miều sát một cách tàn bạo.

Bên tai Hàn Phong lúc này liên tục vang lên những thông báo của hệ thống:

“Đinh... chúc mừng ký chủ đã đạt được 350 điểm kinh nghiệm.”

“Đinh... chúc mừng ký chủ đã đạt được 350 điểm kinh nghiệm.”

“Đinh... chúc mừng ký chủ đã đạt được 350 điểm kinh nghiệm.”

“Đinh... chúc mừng ký chủ thăng cấp 11....”

“Đinh... chúc mừng ký chủ thăng cấp 12....”

“Đinh...chúc mừng ký chủ thăng cấp 13.. hiện tại ký chủ có 9 điểm cộng tố chất, 8 điểm cộng kỹ năng.”

Xung quanh Hàn Phong lúc này, không còn một con thầy ma nào còn sống, dưới chân hắc chất đầy các chết cùng các loại bộ phận cơ thể nằm tung toé khắp nơi.

Hàn Phong nhanh chóng quyết định: “cộng 2 điểm đều vào 4 hệ tố chất: lực lượng, nhanh nhẹn, sức sống cùng thể lực cho ta, 1 điểm còn lại cộng nốt vào cường độ thân thể”

Cả người hắc huyết thống sôi trào, y hệt như lúc hắc luyện tập trong huấn luyện tràng vậy, sau đó hệ thống thông báo đã thêm điểm thành công, Hàn Phong liền mở cửa sổ thông tin của bản thân lên xem.

Thông tin ký chủ:

-Tên: Nguyễn Hàn Phong(Nam)

-Tuổi: 21

-Cấp độ: 13 (0/80000)

- Lực lượng: 62(10).

- Nhanh nhẹn: 62(10).

- Sức sống: 62(10).

- Thể lực: 62(10).

- Tinh thần lực: 65 (10)

- Cường độ: 61(10)

- Huyết thống: Lạc Hồng

- Dị năng: Lạc Hồng cương khí (SSS)

- Kỹ Năng: Chân Diện Mục Nhãn (max),

“Ký chủ hiện tại có tổng 30 điểm cộng thể chất, 8 điểm cộng kỹ năng”

(10) là tiêu chuẩn của một người trưởng thành bình thường.

Hàn Phong vừa xem thông tin cá nhân, vừa cố gắng điều hoà lại nhịp thở. Thú thật, bị 18 con thầy ma quây lại cùng một lúc, Hàn Phong cũng khá cực nhọc, hắc phải tập trung tinh lực vào 18 con khác nhau trong khi tay hắc vì phải ra chiêu liên tục nên nay cũng đã có chút mỏi.

Nghỉ ngơi phục hồi tinh lực một lúc, Hàn Phong lại tiếp tục hành trình săn mồi trên những con phố điêu tàn hoang vu.

Hàn Phong cứ mỗi ngày đều đi săn thầy ma, sau đó lại quay về nhà nghỉ ngơi ăn uống. Nhưng có một điều làm Hàn Phong phiền lòng đó là ở khu nhà hắc có quá ít thầy ma, ban đầu hắc không nghĩ tới việc sau này mình sẽ đi săn thầy ma để tăng lên thực lực nên liền thuê ở khu nhà này. Nhưng bây giờ

hỏi hận thì cũng đã quá muộn hấn dự định sau này sẽ đi săn ở những khu xa hơn.

10 Ngày sau..

Hàn Phong vẫn đi săn thây ma quanh phố như mọi khi, khu phố này vẫn yên tĩnh như vậy.

Bất chợt trước mặt Hàn Phong xuất hiện một đoàn người đang chạy thục mạng về phía hấn. Đằng sau là cả một quân đoàn thây ma cỡ 30 con đang đuổi theo bọn họ.

Bọn họ có tất cả mười lăm người, trong đó có 5 người trung niên mặc áo blouse trắng cùng 9 tráng hấn mặc quân phục bộ đội vừa chạy vừa nã súng về phía sau lưng.

Được bảo hộ ở trung tâm đám người này là một vị mỹ nữ thanh thuần đáng yêu khoảng tầm 20, 21 tuổi. Cô ta cũng khoác trên mình một chiếc áo blouse trắng rộng thùng thình nhưng nó cũng không thể nào che lấp được những đường cong mê người quyến rũ của cô.

Bên dưới, cô mặc một chiếc quần ngắn màu đen dài cỡ 5 phân bó sát vào cặp đùi trắng nõn thon thả, chân đi giày thể thao. Cô ta sở hữu một khuôn mặt đẹp tuyệt trần, mũi cao mày ngài, đôi mắt to đen láy linh động cùng hàng lông mày cong vút.

Khi nhìn thấy cô ta, Hàn Phong liền trở nên ngây ngốc, tựa hồ thời gian trở nên chậm lại. Hàn Phong ngay lập tức hít một hơi thật sâu định thần thẳm hô nguy hiểm.

Cũng không thể trách hấn được, về khoản tình cảm nam nữ, hấn cơ bản là một tờ giấy trắng đơn thuần. Khi nhìn thấy một vị mỹ nữ hại nước hại dân như vậy, thất thần một tí cũng là điều hiển nhiên.

Lúc này, một người lính tuổi cỡ tứ tuần trong đoàn dừng cảm thét lên:

“Các cậu bảo vệ tiểu thư cùng các tiến sĩ cho thật tốt, ta sẽ ở lại câu giờ cho mọi người chạy, đây là mệnh lệnh!!!”

Nói rồi ông ta đứng lại, hét một tiếng dài rồi nã súng về phía bọn thây ma.

Mỹ nữ thấy vậy không khỏi khóc như hoa lê đài vũ, nàng thất thanh kêu lên:

“Chú Bằng!!!!”

“Tiểu thư bảo trọng!!!” vị trung niên kia trầm nghĩ.

Trước mặt ông, một con thây ma đã áp sát và vồ lấy ông ta. Ông ta nhắm mắt lại, chuẩn bị anh dũng hi sinh. Nhưng đợi một hồi mà không thấy con thây ma tiến tới, ông liền mở mắt, nhìn xem có chuyện gì đang diễn ra.

Trước mặt ông, một vị mỹ nam tử trẻ tuổi đang một mình một kiếm lao vào giữa 30 con thây ma mà chém lia lịa. Thây ma đối với ông là những con quái vật rất đáng sợ. Nhưng dường như đối với người thanh niên này, chúng nó chỉ là bột nhão, mặc cho cậu ta nhào nặn, chém giết mà thôi.

Cũng không như tưởng tượng của ông ta, Hàn Phong cũng đang chiến đấu một cách cực kỳ khó khăn, lần này là một quân đoàn hơn 30 con thây ma, chúng nó tấn công Hàn Phong từ các góc độ khác nhau làm hấn không khỏi chật vật.

"Bản chúng nó đi, còn đợi gì nữa?!!!" Hàn Phong quay về sau hét lớn

Đám quân nhân phía sau đang xem đến ngần người vội vàng giật mình tỉnh lại rồi bắt đầu nã súng yểm hộ Hàn Phong.

Riêng mấy nhà khoa học thì nhìn Hàn Phong với ánh mắt lang sói, hận không thể mổ xẻ hấn ra làm thí nghiệm. Còn vị mỹ nữ kia thì từ lúc Hàn Phong xuất hiện, cô ta ngơ ngẩn nhìn hấn với một ánh mắt có chút hiếu kỳ, khác thường, phần nhiều là mê đắm cùng ái mộ.

Hai mắt người thanh niên sắc lạnh, cảm giác như đang bắn ra từng luồng sát khí rợn người. Hấn liếc đến đâu, thây ma ở đó liền đổ rạp xuống đất. Cái này không phải năng lực đặc biệt gì, mà là tốc độ ra tay của hấn quá nhanh.

Một đao nhẹ nhàng chém bay đầu một con thây ma, người thanh niên hờ hững đưa tay xoa đi vết máu bắn trên mặt, miệng hình như còn lẩm nhẩm gì đó, hoàn toàn không để ý gì đến đám người bọn hấn

Từ xưa đến nay, mần anh hùng cứu mỹ nhân như thế này luôn luôn thành công trong việc chiếm lấy trái tim của một người phụ nữ. Chưa kể đến vị anh hùng này còn rất tuấn tú nữa. Hàn Phong đứng là thể loại bạch mã vương tử trong lòng các nàng.

Lúc này trận đấu cũng đã đi đến hồi kết thúc. Hàn Phong ngồi bệt xuống đất thở hồng hộc, hấn cảm nhận được, chiến đấu với 30 con thây ma đã là cực hạn mà thân thể hấn có thể chịu đựng được. Chưa kể đến hấn đã có sự hỗ trợ từ hoá lực của đám quân nhân phía sau.

Hấn quay đầu lại, thở hổn hển hỏi người quân nhân đứng cạnh

“Này chú... chú không sao chứ? có bị thương ở đâu không?”

Các bạn đọc giả lưu ý, qua sự góp ý của một số tác giả khác về bộ truyện của mình, mình đã làm một số chỉnh sửa lại từ chương 3 đến chương 5. Bạn nào đã đọc từ chương 3 đến chương 5 thì mình khuyến khích nên quay trở lại đọc 3 chương đấy. cảm ơn các bạn đã theo dõi, like, vote và đề cử cho bộ truyện của mình nhé => Thân ~~~

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Căn cứ người sống sót! (1)

“Tôi không sao... cho tôi hỏi, cậu có phải siêu nhân không?” Người trung niên nửa thật nửa đùa hỏi

“Haha.. ông chú thật là vui tính đó, ta chẳng qua mạnh mẽ hơn người thường một chút thôi.. với lại cũng không phải là cái gì to tát lắm” Hàn Phong mỉm cười đầy ẩn ý.

“Một chút... Con mẹ nó một chút... người so với người thật là tức chết ta mà... haha, tôi tên là Nguyễn Lương Bằng thiếu tá của quân khu số 7, hân hạnh được gặp cậu.” Ông chú hào sảng tự giới thiệu.

“Chào ngài thiếu tá, tôi tên là Nguyễn Hàn Phong, năm nay mới 21 tuổi, tôi đang trên đường đi thám thính xung quanh đây. Không ngờ rằng tôi vẫn có thể gặp được những người sống sót tại đây.” Hàn Phong niềm nở cười rồi bắt tay với vị thiếu tá.

“Thật may mắn khi gặp được cậu ở đây, chúng tôi đang trên đường hộ tống tiểu thư cùng mấy vị tiến sĩ này đến căn cứ người sống sót tại quân khu số 7. Trên đường đi, chúng tôi đã bắt gặp mấy con thây ma và đã xử lý chúng bằng súng đạn. Chúng tôi cũng không ngờ, tiếng súng lại thu hút cả một đám thây ma đến, chúng đuổi theo chúng tôi liên tục trong vòng 30 phút đồng hồ và đã làm tổn thất 3 người bên tôi... Thật may mắn khi cuối cùng chúng tôi đã gặp được cậu, nếu không chúng tôi đã có thể bị đoàn diệt cả rồi.” Đại tá Bằng thở dài nói, ông lộ rõ nét mệt mỏi.

“Haha, tôi cũng rất vui khi đã kịp thời cứu người trong lúc hoạn nạn, mà ngài có thể nói rõ hơn về tình hình của căn cứ người sống sót được không và lý do gì mà mới chỉ có mười ngày, căn cứ đã kịp thời phản ứng nhanh đến như vậy?”

Lúc này, vị mỹ nữ áo trắng đột nhiên tiến tới, giơ tay ra chào hỏi Hàn Phong:

“Chào anh Hàn Phong, tôi tên là Lê Huyền Anh, một trong những nghiên cứu viên của đoàn và cũng là cháu gái của tổng tư lệnh tại quân khu số 7. Tôi sẽ giải đáp cho anh biết bất cứ thông tin gì về căn cứ người sống sót, đổi lại, anh có thể nói rõ hơn lý do tại sao anh lại lý giải rằng sức mạnh đáng sợ của mình là không có gì to tát được không?”

Hàn Phong cười mỉm, ngầm tán thưởng độ nhạy bén của cô.

“Được thôi, kể cả khi cô không giải đáp cho tôi về thông tin căn cứ đi chăng nữa thì tôi cũng sẽ nói cho các vị biết lý do tại sao thực lực của tôi có được lúc này là không có gì to tát cho lắm” Hàn Phong nói rồi cũng lịch sự đưa tay ra bắt lấy tay Huyền Anh.

Khi chạm vào tay Huyền Anh, chợt thấy vị mỹ nữ này run lên một cái, mặt nàng tự nhiên trở thành một mảng đỏ ửng, nàng cúi gầm đầu xuống, không dám nhìn thẳng vào mắt Hàn Phong.

Hàn Phong của chúng ta thì đơn giản là một tên siêu cấp đầu gỗ, hán không hề nhận ra vị mỹ nữ trước mặt đang bối rối.

Ngược lại, khi nhìn thấy mặt nàng đỏ lên thì hán lại giơ tay sờ lên trán nàng, rồi cầm lấy cổ tay nàng mà bắt mạch, sau đó còn lo lắng hỏi:

“Cô không sao chứ? Hình như cô thấy không khoẻ ở đâu đúng không? Trán cô nóng quá, mạch đập cũng nhanh nữa...”

Lúc này Huyền Anh mặt đã đỏ hơn quả cà chua rồi.

“Tên này đúng là đệ nhất đầu gỗ mà” cô thầm nghĩ rồi vội vàng rút tay lại.

“Tôi... tôi không sao... cảm ơn anh đã quan tâm.”

Cả đám quân nhân phía sau nhìn Hàn Phong một cách cổ quái rồi đồng loạt cười 81aWQ6R tà, vị thiếu tá Lương Bằng thì lên lút giờ ngón cái về phía Hàn Phong làm cho hán chẳng hiểu được cái mô tê gì.

Bỗng Hàn Phong chợt nhíu mày nhìn về hướng đông, hán có thể thấy rõ cách đây 2 km, có cả một quân đoàn thây ma có số lượng hơn 5000 con đang lúc nhúc nhúc đổ bộ về hướng bọn họ, sau khi miễn cưỡng giết được 30 con thây ma, Hàn Phong đã thực sự kiệt sức rồi, bây giờ cho dù là năm con hán còn đánh không lại nữa là cả một quân đoàn 5000 con thây ma.

Biết được sự tình gấp gáp, Hàn Phong liền nói:

“Tôi nghĩ đây không phải là nơi thích hợp để cho chúng ta có thể bàn chuyện đầu, nhanh, đi theo tôi, tôi sẽ dẫn các vị đến một nơi an toàn.”

Mọi người đều lộ rõ nét căng thẳng, sau khi chứng kiến năng lực siêu phàm của Hàn Phong, không có một ai dám nghi ngờ lời hắn nói cả. Mọi người đều im lặng, lục tục bám sát phía sau hắn.

15 phút sau, cả đoàn người đã tiến tới khu nhà của Hàn Phong. Nhìn thấy trước nhà hắn chòng chát đầy xác thây ma, cả đám người đều nhìn hắn như đang nhìn một con quái vật.

Hàn Phong ho khan 1 tiếng giải thích:

“Tôi chỉ chiếm tiện nghi nhờ vào cái khung cửa sổ để chặn bọn thây ma lại rồi đâm bọn chúng mấy xiên mà thôi.. có gì to tát đâu..”

Cả đám lúc này nghe mà tức suýt ói ra máu, từng đẩy con thây ma, để cho 15 người bọn họ tập hợp lại mà đâm chém cũng chưa chắc đã giết được hết đồng đẩy, vậy mà tên này nói cứ như không có việc gì đáng kinh ngạc cả, chưa kể đến con nào cũng bị đâm giữa trán, không hề sai lệch dù chỉ một li.

Hàn Phong vỗ vỗ hai tay lại với nhau rồi nói:

“được rồi, chúng ta hãy bàn đến chuyện chính.”

“Lý do tôi có thể sở hữu được nguồn sức mạnh siêu nhiên như vậy là do tôi đã hấp thụ được luồng năng lượng giện hoàn mỹ hay còn gọi là tiến hoá thạch.”

“Chính nguồn năng lượng này đã giúp cho bọn thây ma trở nên nhanh và mạnh gấp đôi người bình thường. Sau khi thây ma chết đi, các vị có thể tìm thấy tiến hoá thạch trong hộp sọ của chúng. Có hai cách để các vị có thể hấp thụ được tiến hoá thạch, một là rửa sạch máu thây ma rồi trực tiếp nuốt xuống.”

“Cách thứ hai là các vị có thể nén những năng lượng neutron trong tiến hoá thạch rồi ép chúng ra thành tiến hoá dịch. Bằng cách này, các vị có thể hấp thu nguồn năng lượng một cách trọn vẹn hơn.” Hàn Phong bình tĩnh nói. Sau năm năm được Thủy Tinh huấn luyện, có thể nói hắn cũng đã trở thành một giáo sư có tạo nghệ cực cao trong giới vật lý học rồi.

Các vị tiến sĩ cực kì bất ngờ về tạo nghệ của hắn, rồi bắt đầu thảo luận nhiệt tình về vấn đề tiến hoá thạch, một số người thậm chí còn cả gan lôi mấy cái xác vào nhà để mổ xẻ nghiên cứu. Hàn Phong đứng chất nhìn vào tấm thảm sạch sẽ nay đã nhuộm đầy máu mà không biết nói gì... Ruột đau a...

Sau đó, Hàn Phong chăm chú nhìn về phía Huyền Anh, nàng đang tranh luận một cách nhiệt tình đến quên cả thời gian. Hai mắt nàng đen láy linh động nhìn rất đáng yêu, thi thoảng nàng lại chu cái miệng xinh xinh của mình lên khi luận chứng của nàng bị phản biện. Đột nhiên, nàng lại đưa mắt lên lên liếc về Hàn Phong.

Hai người mất chạm mắt, ngẩn người nhìn nhau một lúc, sau đó biết mình thất thố, cả hai liền ngượng ngùng đỏ mặt quay đi.

Hàn Phong cười ngượng ngịu nói:

“Huyền Anh, cô có thể cho tôi biết căn cứ người sống sót hiện tại là như thế nào rồi chứ?”

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Căn cứ người sống sót! (2)

Huyền Anh cố bình ổn lại con tim đang chạy loạn lồng ngực nàng, nghe được Hàn Phong mở lời mới từ từ bình tĩnh lại.

Cô cố gắng nhìn thẳng vào mắt Hàn Phong nói:

“Lý do tại sao quân đội lại phản ứng nhanh như vậy kỳ thực cũng đơn giản thôi. Thời đại này, không có thiếu những bộ phim nói về thể loại mạt thế. Mặc dù lúc trước không ai đề cập đến nhưng không có nghĩa là chính phủ không đề phòng nguy cơ sinh hoá này. Vì thế, ngay khi 2000 người đầu tiên trên hồ hoàn kiếm bị thi hoá, các doanh trại quân đội đã chuẩn bị đầy đủ rồi”

“Đặc biệt là quân khu số 7 của ông em lại nằm ngay cạnh Hoàng Thành Thăng Long và ông đã không chút do dự đặt hoàng thành Thăng Long làm căn cứ.”

“Chính vì vậy, quân khu số 7 đã đặt được một căn cơ vững chắc ngay từ những ngày đầu tiên khi sự kiện mạt thế nổ ra. Ông em đã giải cứu được rất nhiều người sống sót và truyền tin tức đi khắp cả nước trước khi đài truyền hình cùng sóng radio bị sụp đổ và mất tín hiệu.” Huyền Anh có chút kiêu ngạo nói.

“Vậy có ta có thể hiểu rằng hệ thống chính phủ đã được thiết lập trở lại?”

“Không hẳn là như vậy... Khi thời đại mạt thế nổ ra, các chính trị gia đã không còn hiệu lực nữa, bộ máy nhà nước đã sụp đổ, những người có thực quyền bây giờ là những người nắm trong tay sức mạnh của quân đội. Quân khu số 7 là một trong những quân khu có nhiều hảo thủ và sở hữu nguồn hoá lực mạnh nhất, đại khái anh có thể hiểu thời đại bây giờ, nắm đám người nào to hơn, người đó có quyền.” Huyền Anh nói.

“Vậy tại sao em lại không có ở trong căn cứ mà đến bây giờ mới tìm đường trở về?” Hàn Phong thắc mắc.

“Em được gọi đến trụ sở nghiên cứu để tìm hiểu về hiện tượng Hắc Thái Dương, hay chính là hiện tượng mà người ta cho là Nhật thực kéo dài đó. Sau khi vụ việc xảy ra, ông nội đã cho chú Bằng cùng một số quân nhân đến đây hộ tống em về, tiện thể trợ giúp mấy vị tiến sĩ đi đến căn cứ trú ẩn luôn, có thể anh không tin em nhưng những lúc như thế này, tài nguyên quý giá nhất của nhân loại là các nhà khoa học. Nhưng thật xui xẻo đó là trên đường đi đã xảy ra quá nhiều rắc rối dẫn đến việc mãi cho đến ngày hôm nay, bọn em mới tìm được đường đến đây.” Huyền Anh giải thích.

“Vậy em liên lạc với ông bằng cách nào vậy?” Đây là câu hỏi mà Hàn Phong muốn biết nhất.

“Trong người em luôn luôn mang theo điện thoại vệ tinh của quân đội để đề phòng những trường hợp khẩn cấp xảy ra khi không có sóng điện thoại.” Huyền Anh nói.

“Ngoài căn cứ số 7 ra còn những căn cứ người sống sót khác nữa đúng không?” Hàn Phong hỏi.

“Đúng vậy, theo như em biết thì đại khái có hơn 15 căn cứ của quân đội chính quy đã được thiết lập.” Huyền Anh gật đầu nói

Hàn Phong hỏi rồi cúi đầu lâm vào trầm tư, hẳn đang tính toán xem liệu mình có nên đi theo bọn họ đến căn cứ hay không. Hàn Phong mãi mê suy nghĩ mà không biết rằng thân thái nhũ mảy suy ngẫm này của hắn lại tiêu sái cùng mê người đến mức nào. Lúc này Huyền Anh đã ngắm Hàn Phong đến ngán ngời.

Cô bất chợt giật mình tỉnh lại sau đó thềm hét lên trong nội tâm mình:

“Huyền Anh.. Sao mày có thể mê trai đến vậy cơ chứ, bình thường mày có đến hàng trăm hàng vạn người theo đuổi cũng không thềm nhìn mặt bọn họ cơ mà, sao hôm nay lại dễ dàng rung động như thế này cơ chứ...!!”

Huyền Anh nhớ lại dáng vẻ tiêu sái của Hàn Phong khi hắn điên cuồng chém giết 30 con thầy ma mà có chút thất thần.

Trước mặt cô Hàn Phong vừa khua tay vừa gọi:

“Huyền Anh,.. Huyền Anh.. em làm gì mà ngăn cả người ra thế? làm anh gọi mãi mà không được” Hàn Phong hỏi

“Ahh.. Không có gì, em chỉ nghĩ một số chuyện lật vật trong đầu thôi, sao thế? anh có điều gì muốn hỏi em à?” Huyền Anh mặt đỏ đến chảy nước, lí nhí đáp lại.

“Anh muốn hỏi là liệu anh có thể đi cùng các em đến căn cứ số 7 có được không?” Hàn Phong ngập ngừng hỏi.

“Anh thật sự muốn đi theo bọn em đến căn cứ?” Trong lòng Huyền Anh có một nỗi vui mừng không tên.

“Hàn Phong, cái này cậu cần gì phải hỏi ý kiến của chúng tôi nữa, có cậu đi cùng ngược lại làm luyện luyện đến cậu rồi” Đại tá Lương Bằng cười ha hả nói. Có thêm một vị cao thủ đi theo bảo hộ tiểu thư, ông làm sao lại không vui vẻ cho được cơ chứ.

“Tôi cũng mong rằng sẽ được mọi người chiếu cố nhiều hơn trên đoạn đường tiếp theo.” Hàn Phong thân thiện đáp.

Đúng lúc này tiếng thông báo của hệ thống vang lên:

“Đình.. hệ thống đã phát hiện một điểm yếu tâm lý của ký chủ mà có thể sẽ cản trở ký chủ trên con đường trở thành cường giả: Gái ...”

“Đình.. hệ thống phát hiện ký chủ rất hay dao động cùng thất thần khi nhìn thấy mỹ nữ và điều này có thể sẽ gây ra một số nguy cơ nhất định cho ký chủ trong việc sống sót trong thời đại mạt thế này.”

“Đình.. nhận thấy ký chủ vẫn còn có lỗ hổng chưa được hoàn thiện nên hệ thống sẽ đặc cách giúp ký chủ mở ra một loại huấn luyện tràng mới: Sắc Dục huấn luyện tràng”

“Đình.. tại đây, ký chủ sẽ được hoàn thiện lỗ hổng tâm lý.. “

Thông tin về Sắc Dục huấn luyện tràng:

- Ký chủ sẽ phải tập luyện định lực của bản thân trước mặt gái xinh
- Ký chủ sẽ phải học cách tán gái cho đến khi đạt được trình độ thành thạo bắt buộc (cấp SSS)
- Ký chủ sẽ phải luyện tập các kỹ thuật XXX cho đến khi đạt được trình độ thành thạo bắt buộc (cấp SSS)

- Ký chủ sẽ phải bắt đầu huấn luyện vào 24 giờ tới.

- Thời lượng huấn luyện: 2 ngày (tức 2 năm trong huấn luyện tràng)

Ký chủ được nhận định là người thừa kế thích hợp nhất của dòng tộc Lạc Hồng, vậy nên không cho phép ký chủ có một nhược điểm nào về mặt tâm lý.

“Đinh ký chủ nhận được một nhiệm vụ ép buộc”

Thông tin nhiệm vụ: Duy trì huyết thống Lạc Hồng (cấp SSSSS+)

- Ký chủ phải có ít nhất 15 người vợ cùng một lúc

- Ký chủ phải làm cho mỗi người vợ đều có ít nhất hai đứa con trở lên

- Vợ của ký chủ phải là những người có tài đức vẹn toàn, thiên phú cao để không làm suy yếu huyết thống

- Thời lượng: 60 năm

“Chuyện quái gì đang diễn ra thế này??? cái cực phẩm hệ thống này...” Hàn Phong ngây ngốc, hẳn có chút hốt hoảng, cũng có chút mong đợi.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Sắc dục huấn luyện tràng

“Hàn Phong, cậu sao vậy?” Thấy Hàn Phong ngẩn người, thiếu tá Bằng liền hỏi.

“Tôi không sao, chỉ là sau trận chiến vừa rồi tôi có chút mệt mỏi, tôi cần nghỉ ngơi 2 ngày, rồi lúc đó chúng ta mới xuất phát đi về phía căn cứ, như vậy có ổn không?” Hàn Phong khách khí nói.

“Không sao, anh cứ nghỉ ngơi dưỡng sức đi, bản thân đoàn em cũng cần thả lỏng một chút, mấy ngày này chạy trốn liên tục cũng đã quá mệt mỏi rồi.” Huyền Anh mỉm cười có chút quan tâm đáp.

“Được, tôi sẽ vào phòng riêng nghỉ, mọi người nếu không có gì khẩn cấp thì không nên gọi cửa vì tôi cần một môi trường hoàn toàn yên tĩnh để tịnh tâm.” Hàn Phong nghiêm túc nói.

“Vâng, em biết rồi” Huyền Anh mỉm cười một cách thâm ý.

Từ bé, nàng đã được sinh ra và lớn lên ở trong quân đội nên cũng khá nhạy bén nhận ra Hàn Phong là một người đàn ông huyền bí, nhưng cô thừa hiểu rằng ai cũng có những bí mật của riêng mình mà không muốn để người khác biết đến, vậy nên cô cũng không có thắc mắc gì nhiều mà nhu thuận đáp ứng.

Hàn Phong tiến vào phòng ngủ của mình rồi bắt đầu trao đổi với hệ thống.

“Hệ thống, ta hiện tại liền muốn tiến vào sắc dục huấn luyện tràng.” Hàn Phong nói

“Đinh... Sắc Dục Huấn Luyện Tràng xin được phép bắt đầu.”

“Đinh.. giai đoạn 1.. Định lực huấn luyện tràng.”

“Đinh... Ở giai đoạn 1, ký chủ sẽ được chiêm ngưỡng những mỹ nữ cực phẩm nhất, nhưng ký chủ vẫn phải giữ vững tâm tính của mình, đầu óc phải được bảo trì thanh tỉnh, không thất thố, duy trì nhịp tim ở mức 50 nhịp/ phút (nhịp tim bình thường của ký chủ là 40 nhịp/phút).”

“Đinh... huấn luyện bắt đầu.”

Ngay khi thông báo của hệ thống vừa dứt thì trước mặt Hàn Phong, một vị mỹ nữ xuất hiện. Dáng người lồi lõm nhìn cực kỳ mê người. Cặp thỏ ngọc viên mãn treo trước ngực nàng khiến cho người nhìn có cảm giác nghẹt thở, eo lưng của nàng thon thả mềm mại không xương, mà vòng 3 của nàng có thể gọi là cực phẩm trong cực phẩm.

Nàng đang mặc một chiếc váy ngủ được may bằng lụa tơ tằm mỏng dính trong suốt. Hơn nữa nàng không hề mặc gì bên trong khiến hai điểm đỏ có phần dụ người thoát ẩn thoát hiện dưới chiếc váy lụa. Chưa kể đến mảng rừng rậm tiên cảnh phía dưới nữa.

Trai tân Hàn Phong của chúng ta đã hoàn toàn chìm đắm nhìn người phụ nữ trước mắt, bên dưới cửa hân cũng nổi cộm lên rồi. Vẻ đẹp của vị mỹ nữ này

có thể sánh vai cùng Huyền Anh.

Từ xưa đến nay, Hàn Phong cũng không phải là chưa từng gặp được mỹ nữ, chẳng qua lúc đó hắn hoàn toàn chìm đắm trong thế giới của bản thân, không hề để tâm đến cái gì khác ngoài học hành cả, cho nên khi nội tâm hắn được khai mở, hắn cực kỳ nhạy cảm với người khác giới.

“Đinh... phát hiện nhịp tim của ký chủ vượt hạn mức cho phép.. tiến hành kích điện ký chủ..”

Xẹt xẹt

“A.. Đậu xanh hệ thống, cho ta chiêm ngưỡng tí chứ..” Hàn Phong hét thảm.

Lúc này vị mỹ nữ trước mặt đã bắt đầu nhảy kiểu gọi rồi giải khai dần từng kiện quần áo trên người mình.

“Đinh, phát hiện ký chủ thất thần..”

Xẹt Xẹt

“Ahhhh...”

“Phát hiện ký chủ chảy máu mũi...”

Xẹt Xẹt

“Ahhh.. người muốn ta nghiền chết à??”

1 tiếng sau...

Hàn Phong đang ngồi xếp bằng, mặt không chút biểu cảm nhìn vị mỹ nữ đang nhảy thoát y trước mắt.

Hắn đã bảo trì được tâm chí cùng nhịp tim của mình, hắn vẫn đang hít thở đều đều, dường như người trước mặt hắn cũng không có ảnh hưởng gì đến hắn.

Đúng lúc này, vị mỹ nữ chậm chậm tiến đến trước mặt hắn..

“Này.. đừng có mà tới đây.. ta con mẹ nó gắng gượng lắm rồi... đừng..” Nội tâm Hàn Phong gào thét.

Nàng kia bắt đầu áp sát vào thân thể Hàn Phong, dùng tay xoa nắn khắp người hắn, Thấy Hàn Phong vẫn bảo trì thanh tĩnh, nàng liền ấn đầu Hàn Phong vào giữa khe núi sâu thẳm thẳm như một đôn kết liễu.

“Đinh.. Phát hiện nhịp tim của ký chủ vượt quá 90 nhịp/phút.. kích điện”

Xẹt Xẹt

“Ta định mệnh người hệ thống... Ahhhhh..”

6 tháng sau...

Một vị thiếu niên cực kỳ tuấn tú đang ngồi xếp bằng nghiêm chỉnh, xung quanh hắn hơn 30 vị mỹ nữ muôn màu muôn vẻ đang uốn éo, xoa nắn thân thể hắn. Mặt của vị thiếu niên này liên tục bị dúi vào các khe núi có kích cỡ cùng độ co giãn khác nhau, nhưng hắn dường như không hề có một chút phản ứng nào, chỉ duy nhất có tên tiểu đệ vẫn đang đứng nghiêm trang chào cờ là còn có phản ứng.

“Đinh... chúc mừng ký chủ đã đạt đến cảnh giới Tâm Bất Định Giữa Dòng Đời Vạn Thỉnh”

“Đinh.. ký chủ đã hoàn thành giai đoạn 1 của sắc dục huấn luyện tràng.”

Đột nhiên, những vị mỹ nữ đang vây xung quanh vị thiếu niên tuấn mỹ kia đều đồng loạt biến mất. Trên mặt vị thiếu niên kia chợt lặn dài hai hàng nước mắt. Hắn đã khóc...

“Con mẹ nó qua rồi... đậu xanh rau má nhà người hệ thống.. nghiền chết ta...”

Vị thiếu niên đang rơi lệ đầy mặt kia không ai khác chính là Hàn Phong, sau một tháng, hắn cuối cùng cũng đã hoàn thành được giai đoạn 1 của đợt huấn luyện.

“Đinh.. đợt huấn luyện giai đoạn 2: Siêu Cấp Cao Thủ Tình Trường bắt đầu. Ký chủ phải tán đổ được những vị mỹ nữ kiều kỳ với các tính cách khác nhau trong vòng 3 ngày, sau đó phải dụ được các nàng lên giường với ký chủ.”

Bước 1: - Ký chủ đã có một lợi thế to lớn về mặt ngoại hình, ký chủ chỉ cần tạo cho mình một dạng khí chất thành thực, đôi mắt loé lên về tang thương thân bí để câu dẫn nữ nhân. Ấn tượng đầu tiên luôn luôn là quan trọng nhất

Bước 2:- Khi ký chủ nói chuyện, phải có một giọng điệu hài hước, duyên dáng nhưng vẫn trầm ổn, bình tĩnh. Không được lạnh nhạt quá, cũng không được gần gũi quá. Đối với mỗi thể loại mỹ nữ, ký chủ sẽ phải áp dụng phương thức nói chuyện khác nhau (ví dụ: mỹ nữ trí tuệ:- khi nói chuyện với dạng này, ký chủ nên tỏ ra hiểu biết cùng thông tuệ.)

Bước 3:- Ký chủ vốn có một lợi thế rất lớn về mặt tài lẻ, nữ nhân rất thích điều này. Trong khi ký chủ đi hẹn hò với họ, ký chủ nên lộ ra một số tài lẻ như: ca hát, chơi các dụng cụ âm nhạc, làm thơ, ảo thuật, ...

Bước 4:- Ký chủ phải đọc được tâm lý của phụ nữ. Cái này có thể nói là khá khó so với người khác, nhưng ký chủ là người đã được học về tâm lý học nên sẽ dễ dàng hơn đối với ký chủ để đọc được tâm lý họ. (Ví dụ: họ đang buồn hay đang vui, nên tặng họ cái gì, sở thích của họ...)

Bước 5:- Ký chủ phải biết quan tâm chăm sóc và lãng mạn với họ.(ví dụ: khi họ lạnh, ký chủ đừng có làm ngơ, phải quan tâm đến nàng. Có hai phương pháp ký chủ có thể áp dụng tùy vào độ thân mật của ký chủ và nữ nhân đó. 1: cởi áo khoác ra và choàng cho nàng. 2: Ôm nàng ta vào lòng và sưởi ấm cho nàng bằng thân thể của ký chủ.)

Bước 6..

Hàn Phong nghe xong mà váng hết cả đầu. Cái này thật sự là quá phức tạp mà. Hàn Phong không ngờ phụ nữ lại khó nắm bắt đến như vậy.

“Đình... đột huấn luyện bắt đầu.”

Trước mặt Hàn Phong lại xuất hiện một vị mỹ nữ. Hàn Phong liên biến hoá khí chất của bản thân, hần lúc này thực sự nhìn rất ngầu làm cho vị mỹ nữ đối diện liếc hần liên tục không thôi, mặt nàng cũng đã xuất hiện một rặng mây đỏ ửng.

Sau đó Hàn phong tiến lại gần, trên môi nở một nụ cười tự tin quyến rũ, sau đó hần bắt chuyện với mỹ nữ.

“Chào bạn..” Hàn Phong ngập ngừng nói

“Đình.. ký chủ thật quá gà, phật thích điện..”

Xẹt Xẹt..

Ahhh...

“Chào cô gái..”

Xẹt Xẹt...

Ahhhh..

Huấn luyện thật sự là khắc nghiệt mà..

“Chào em, em có biết em xinh như là... là gì nhé..”

Xẹt Xẹt...

11 tháng sau..

Một vị thanh niên treo trên miệng một nụ cười tự tin mê người đang tiến đến gần một vị mỹ nữ mặt lạnh như băng. Ban đầu khi người thanh niên bắt chuyện với nàng, nàng còn ậm ừ lạnh nhạt với hần. Nhưng sau khi tên thiếu niên này không ngừng đọc thoại một mình, vị băng lãnh mỹ nữ kia đã nhếch mép lên cười mỉm, 3 phút sau nàng đã ôm bụng cười lăn cười lộn, khoảng cách hai người bỗng được thu ngắn hơn rất nhiều.

Ngày hôm sau, hai người đã đi hẹn hò ở trong một nhà hàng tây âu cao cấp, người thanh niên ăn mặc cực kỳ sang trọng, hần cầm trên tay một ly rượu vang, đảo ly rượu vài vòng rồi đưa ly rượu lên mũi nhẹ nhàng ngửi một hơi, sau đó hần cười mỉm nháp một ngụm nhỏ nhìn rất sang trọng và cao quý. 15 phút sau, hai người đã nói chuyện với nhau một cách vui vẻ thoải mái. Bỗng người thanh niên đứng dậy rồi tiến đến cây đàn piano.

Hần chơi đàn một cách du dương, điều luyện rồi bắt đầu cất lên giọng hát trong veo cao vút của mình. Không khí lúc đó thật sự rất lãng mạn.

Khi vị mỹ nữ còn đang ngẩn ngơ chìm đắm trong dư vị của màn biểu diễn, hần đã tiến tới rồi trao cho nàng một nụ hôn nồng nàn. Sau nụ hôn đó, vị mỹ nữ kia thở hốn hển, nhìn người thiếu niên kia bằng ánh mắt nóng bỏng mê ly.

“Về nhà anh làm thêm vài ly rượu nữa nhé?” Người thanh niên dụ dằng hỏi

“Vâng, cái gì em cũng nghe theo anh hết.” Mỹ nữ mơ màng nói

“Đình... Ký chủ đã thành công, kỹ năng cura gái của ký chủ đã đạt cấp SSS”

“Đình hoàn thành khoá huấn luyện thứ 2”

“Thành công rồi!!!” vị thiếu niên đột nhiên ngửa mặt hét dài 1 tiếng.

Người này không ai khác chính là Hàn Phong, hắn bây giờ đã trở thành một đại cao thủ tán gái.

“Đỉnh.. giai đoạn 3, huấn luyện kỹ thuật chịch cho ký chủ...”

“Cái này có vẻ hay này..” Hàn Phong có chút mong đợi.

Trước mặt Hàn Phong hiện ra một chiếc giường, trên giường là vị mỹ nữ băng sơn NwWxRAb hắn vừa cura đồ, nàng đang trần truồng nằm đó.

Qua đợt huấn luyện đầu tiên, Hàn Phong không còn bị mất bình tĩnh khi thấy cảnh này nữa, hắn từ từ lột đồ rồi tiến tới. Trong mắt hắn chợt hiện lên một loạt hướng dẫn như là nên kích thích ở điểm nào trước, dùng kỹ thuật nào để kích thích những điểm đó, khi chịch hắn phải làm gì.

“Đỉnh.. để hoàn thành đợt huấn luyện này, ký chủ phải làm cho nàng lên đỉnh núi tham quan ít nhất 10 lần trong vòng 30 phút.”

“Cái hệ thống kia, nguoi nghĩ ta là thánh nhân à...”

Sau đó hắn liền bắt tay vào hành động. Đầu tiên, Hàn Phong thử xoa nắn cơ thể ngọc ngà của nàng. Nhưng tay hắn cứng đơ, không chút linh động, hắn xoa đi xoa lại như một cái máy.

“Đỉnh.. Ký chủ làm như vậy đến chớ nó cũng không nổi hứng... chịch điện..”

Xẹt Xẹt..

“Ahhh..”

“Đỉnh... ký chủ cho vào nhâm lỗ rồi... chịch..”

Xẹt Xẹt

“Ahhhh..”

Lại một năm nữa trôi qua.

Lúc này, trên chiếc giường ấm áp, Hàn Phong đang thành thạo thao tác trên người vị mỹ nữ khiến nàng rên rỉ không thôi, sau đó hắn quả thật đã làm cho nàng dục tiền dục tử. Chỉ mất có 25 phút, hắn dẫn nàng đi chơi trên đỉnh Everest đứng 10 lần...

“Đỉnh.. chúc mừng ký chủ đã hoàn thành Sắc Dục huấn luyện tràng.. Hệ thống mong rằng ký chủ sẽ sớm tìm được 15 nữ chủ nhân xinh đẹp, tài giỏi..”

“Huấn luyện như vậy cũng không tệ cho lắm” Hàn Phong cười bỉ ổi nói.

Sau đó hắn đã thấy mình trở lại căn phòng ngủ quen thuộc. Không chút do dự, Hàn Phong liền bước ra khỏi phòng.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Chó biến dị (1)

Đại tá Bằng tiến đến niềm nở chào hỏi Hàn Phong:

“Cậu thấy trong người thế nào rồi, Đã khoẻ hẳn chưa?”

“Tôi bây giờ dư sức làm thịt thêm 30 con thây ma nữa đấy!” Hàn Phong tự tin nói, nhưng hắn bỗng dừng lại rồi nhú mày nhìn kỹ đại tá Bằng một lượt sau đó liếc qua mấy người lính phía sau, ánh mắt có chút nghi hoặc.

“Ồ, mấy người đã mạnh lên rồi.” Hàn Phong nói

“Haha, hai ngày nay chán quá không biết làm gì nên đi săn thây ma tăng thực lực một chút ấy mà, cũng chỉ mạnh hơn người bình thường một ít thôi, còn chưa bằng một phần của cậu đâu.” Đại tá Bằng nói.

Sau đó Hàn Phong nhìn qua Huyền Anh, dịu dàng nói:

“Mới có hai ngày không gặp, Huyền Anh của chúng ta hình như lại xinh hơn trước rồi”

“Anh cứ ghẹo em hoài..” Huyền Anh nũng nịu, lòng nàng như có mật, con gái mà, ai chả thích được khen, nhất là từ người đàn ông mà họ có hảo cảm.

Hàn Phong bây giờ đã là một tay lão luyện, hắn chỉ cần liếc qua đã hiểu được rằng Huyền Anh khoái hắn rồi, thật ra nếu hắn nhớ lại thì từ lúc cứu cả đoàn khỏi bọn thầy ma thì Huyền Anh đã có cảm tình với Hàn Phong rồi, đặc biệt là lúc nàng bắt tay hắn, mọi thứ thật sự quá rõ ràng.

“Chúng ta có thể xuất phát được rồi” Hàn Phong tạm thời bỏ những suy nghĩ vẩn vơ qua một bên, hắn biết hiện tại cái gì mới là quan trọng nhất.

Cả đoàn đang hi hi ha ha cười đùa bỗng trở nên vô cùng trật tự, nghiêm túc.

Hàn Phong đẩy cửa bước ra đầu tiên, sau đó cả đoàn theo sát phía sau hắn.

Đi được một đoạn, Hàn Phong nhìn thấy phía trước khoảng 900 mét, 10 con thầy ma đang đứng lác lác một chỗ, đầu ngẩng lên trời như đang đánh hơi trong không khí.

Hàn Phong tiến lại gần, phóng 2 cây phi đao vào giữa sọ hai con thầy ma, sau đó liền rút kiếm ra lao thẳng vào chúng, không để cho bọn thầy ma có thời gian phản ứng, hắn quét một đường kiếm giết liền một lúc hai con nữa.

Cứ như vậy, 4 con thầy ma đã xuống lỗ. 6 con còn lại liền gào thét lao về phía Hàn Phong.

Hai con đằng sau, hai con đằng trước, hai con còn lại, mỗi con một bên bao vây Hàn Phong vào giữa.

“Có vẻ như bọn này có khôn lên một chút rồi.” Hàn Phong trầm nghĩ.

Hàn Phong bình tĩnh dự đoán trước quỹ tích của đợt tấn công bằng vào kỹ năng “Chân Diện Mục Nhân”, sau đó, hắn liền chém bay đầu hai con trước mặt rồi xông thẳng ra khỏi vòng vây. Bọn thầy ma cứ thế mà đâm sầm vào nhau, nhân lúc đội hình bọn chúng đang bị rối loạn, hắn liền quay người 180 độ, liên tục đâm ra 4 kiếm miểu sát toàn bộ đám thầy ma.

Hàn Phong đứng đó, nhịp thở đều đều như việc miểu sát 10 con thầy ma đối với hắn chỉ như ăn một cái bánh ngọt vậy.

“Đinh.. chúc mừng ký chủ nhận được tổng cộng 3500 điểm kinh nghiệm.”

“Đinh chúc mừng ký chủ đã hấp thụ đủ nguồn năng lượng tiến hoá thạch, ký chủ được +1 điểm cho tất cả các tố chất.”

Hàn Phong có chút vui mừng, hắn nhớ mang máng rằng một trong những chức năng chính của hệ thống đó chính là hấp thụ tiến hoá thạch và tự động cường hoá nhục thể cho bản thân. Nhưng mãi cho đến tận bây giờ, hắn mới nhận được thông báo cường hoá, hắn nhận được ít sự cường hoá từ tiến hoá thạch hơn người khác rất nhiều. Kể cũng đúng, nếu hắn vừa nhận được điểm kinh nghiệm, vừa nhận được sức mạnh của tiến hoá thạch như bao người khác thì quá là bá đạo rồi.

Đoàn người đằng sau không ngừng trầm trồ khen ngợi. Mấy nhà khoa học thì đều mổ đầu mấy con thầy ma ra để thu hoạch tiến hoá thạch.

Nhưng trái ngược với những gì họ mong đợi, trong não bọn thầy ma này lại chẳng có viên tiến hoá thạch nào cả. Cả đám nghi hoặc nhìn chằm chằm vào Hàn Phong, mong đợi hắn cho một lời giải thích.

Hàn Phong chỉ thuận wzWZouX tiện khua khua tay rồi hời hợt nói:

“Đó là năng lực đặc biệt của ta thôi.”

Hắn không thể nào nói rằng hắn có một cái Lạc Hồng Hệ Thống trong người được.

Đoàn người lại tiếp tục rong ruổi trên các con phố, có điều mật độ thầy ma xuất hiện càng ngày càng dày đặc. Hàn Phong hiểu đoàn mình đang dẫn tiến vào khu trung tâm thành phố rồi.

Trên đường đi, Hàn Phong cũng hạn chế động thủ, hắn toàn nhường lại phần giết chóc cho những người lính kia, để bọn họ có thời gian lịch luyện cùng thu hoạch tiến hoá thạch mà tăng thực lực.

Đến tối, cả đoàn tìm tạm một căn nhà bỏ hoang, giết chết 2 con thầy ma trong đó rồi dừng chân nghỉ ngơi. Mỗi người thay phiên nhau trực một ca để cho những người còn lại yên tâm ngủ nghỉ sau một ngày đi đường mệt mỏi.

Đến phiên Hàn Phong trực, hắn ra ngoài sân nhằm chán ngồi ngắm trăng sao, nhưng vẫn tập trung các giác quan của hắn một cách cao độ, không chút lơ là.

Bỗng có tiếng bước chân nhẹ nhàng áp sát từ phía sau lưng Hàn Phong. Không cần nhìn lại, hắn cũng đoán ra được đó là Huyền Anh. Nàng nhẹ nhàng ngồi xuống bên cạnh hắn.

Hàn Phong hỏi:

“Sao em không nghỉ ngơi thêm chút cho đỡ mệt?”

“Em không ngủ được. Em vẫn còn không thể tin rằng mọi chuyện đang diễn ra lại là sự thật.” Huyền Anh run giọng đáp.

Nhìn thấy trong ánh mắt nàng có chút sợ hãi, Hàn Phong mới chợt nhận ra, dù cho Huyền Anh có mạnh mẽ đến mấy đi chăng nữa, thì nàng cũng chỉ là một người con gái nhỏ nhắn yếu đuối mà thôi.

“Trước khi được chú Bằng mang người đến cứu viện, khu phòng thí nghiệm bên em đã trở thành một mớ hỗn loạn, bản thân em đã suýt bị người thầy mà em coi như là người cha thứ 2 của mình giết chết. Lúc đó, ông đã bị lây nhiễm. Trước khi mất đi ý thức, ông còn hét to bảo em chạy đi rồi cố gắng ôm vào ngực bức ảnh gia đình và với lấy khẩu súng trong ngăn tủ để tự sát.”

“Nhưng trước khi ông kịp bóp cò, thì độc đã hoàn toàn ngấm vào trong các tế bào của ông. Ông đã bị biến đổi, rồi bắt đầu kêu gào tiến lại gần em. Lúc đó, người thầy mà em kính trọng nhất đã hoàn toàn mất hết lý trí, ông chỉ còn lại sự khát máu trong ánh mắt dữ tợn của mình, tất cả những gì ông muốn là giết chóc... em. hức hức.” Nói đến đây nàng cũng không nhịn được nữa rồi nghẹn ngào khóc rống lên.

Hàn Phong không chút do dự, thương tiếc ôm người phụ nữ trước mặt vào lòng. Hắn thật sự đau lòng khi nhìn thấy một người con gái hoạt bát, đáng yêu phải khóc một cách thương tâm như vậy. Hắn phải vờ về an ủi nàng suốt 15 phút đồng hồ thì nàng mới chịu ngưng khóc. Sau đó nàng đỏ mặt muốn giấy ra khỏi lồng ngực của Hàn Phong.

Nhưng hắn không cho nàng thoát ra như ý muốn mà ôm chặt lấy nàng.

Huyền Anh lúc này cũng ngưng chống cự rồi mở miệng thủ thỉ:

“Anh.. cái đồ đại sắc lang này, em chỉ cho phép anh ôm em một lúc thôi đấy”

Là một tay lão luyện, hắn biết con cừu non này đã bị hắn lừa về chuồng rồi. Hàn Phong thả lỏng tay ra, nhẹ nhàng ôm nàng rồi miệng ngân nga một khúc ca dịu dàng.

Huyền Anh nằm im lặng trong lồng ngực hắn, nàng cảm thấy yên bình một cách lạ thường. Đây là người đàn ông đầu tiên ngoài ông nội mang lại cho nàng cảm giác an toàn và ỷ lại như thế này. Nàng chợt nhận ra mình đã thích Hàn Phong mất rồi, một người mà nàng chỉ vừa mới gặp có 3 ngày trước.

Bỗng nhiên tiếng hát của Hàn Phong im bặt, sắc mặt hắn trở nên cực kỳ ngưng trọng.

Hàn Phong vội vàng buông một mảnh ôn nhuận trong lòng ra rồi thì thầm nói vào tai nàng:

“Gọi mọi người dậy, nâng cao cảnh giới đến cực độ. Em ở cùng một chỗ với họ, không được phép đi ra ngoài, nhớ chưa?”

Huyền Anh hiểu chuyện gật đầu, nàng nhanh nhẹn chạy vào trong nhà đánh thức những người khác dậy.

Bên ngoài, Hàn Phong đứng lên neho mắt nhìn về phía màn đêm tối tăm lạnh lẽo. Cách hắn 800 mét là một con chó biến dị. Nó có một bộ lông vàng xù lên nhìn giống những cây kim nhọn hoắt, thân hình nó to bằng cả một chiếc xe hơi 7 chỗ. Hàn Phong cảm giác được khí tức cực kỳ nguy hiểm toát ra từ nó. Đây là lần đầu tiên kể từ khi sự kiện mặt thể diễn ra, hắn lại cảm thấy khản trương như thế này.

Con chó biến dị này cũng đã nhận ra được sự hiện diện của của Hàn Phong, nó cong người xuống gầm gừ đánh giá con mồi trước mắt. Nước dãi của nó chảy đầm đìa trên mặt đất trông rất dữ tợn.

Hàn Phong mở ra Chân Diện Mục Nhân đánh giá con hàng biến dị trước mắt.

Biến Dị Khuyển (Huyết mạch biến dị đặc chủng)(Cấp F)

- Lực lượng: 59(10)
- Nhanh nhẹn: 60 (10)
- Sức sống: 80(10)
- Thể lực: 59(10)
- Tinh thần lực: 5(10)
- Cường độ: 50(10)
- Kỹ Năng: Thiểm tạt tốc

Hàn Phong nhìn thấy mà hoảng hốt. Con hàng này mới có cấp F mà đã mạnh thế này thì sau này khi tiến hoá, nó còn kinh khủng đến mức nào nữa? Lại còn cái kỹ năng thiểm điện tạt tốc là cái quần què gì?

Trong tay Hàn Phong hiện ra một đôi song đao, hắn khản trương quan sát từng động tác của con quái trước mắt, đây là đối thủ mạnh nhất Hàn Phong

gặp phải từ trước đến nay.

Mọi thứ trở nên lắng đọng, từng cơ giới hui hắt thổi qua, Hàn Phong lúc này chỉ còn nghe thấy tiếng tim mình đập thình thịch cùng tiếng gầm gừ của con biển dữ thú trước mặt. Cả hai cứ đứng như vậy, cảnh giác cao độ nhìn chăm chăm vào đối phương như đang chờ đợi một điều gì đó.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Chó biến dị (2)

“Hệ thống, lý do vì sao con hàng này mới cấp F mà mạnh dữ vậy?”

“Đinh... thừa ký chủ, con biến dị thú này sở hữu Đặc Chứng huyết mạch quý hiếm, một trong những huyết mạch mạnh thứ hai chỉ sau thần thú huyết mạch, nó có thể sản sinh trí tuệ khi tiến hoá lên cấp E. Với loại huyết mạch này, con dị thú trước mắt sẽ xưng vương trong giới biến dị thú vào một tương lai không xa. Nếu có thể, hệ thống khuyến khích ký chủ hãy thu phục con Vương thú này.”

“Ngươi nghĩ thu phục nó dễ lắm à..” Hàn Phong cắn nhai.

“Đinh... để khuyến khích ký chủ thu phục thú sủng, hệ thống cấp cho ký chủ một nhiệm vụ tùy chọn.”

Nhiệm vụ: Lạc Hồng thú sủng (S+)

- Yêu cầu nhiệm vụ: - đánh bại cùng thu phục Cửu Vương huyết mạch đặc chủng biến dị làm thú sủng.
- Phương thức: - đánh cho con Cửu Vương phải kính sợ ký chủ, tự nguyện dâng lên nội đan cho ngài trích máu nhận chủ.
- Phần thưởng: - Kỹ năng thuần thú (S+), 5 điểm cộng tổ chất
- Thất bại: - Chết..

Hàn Phong vừa vui vừa buồn. Vui vì phần thưởng nhiệm vụ khá là phong phú, buồn vì nhiệm vụ này không hề dễ làm chút nào, thất bại đồng nghĩa với việc tử vong.

“Hừ, cầu phú quý trong nguy hiểm, từ xưa đến nay cường giả không hề biết sợ hãi lùi bước.” nội tâm Hàn Phong một mảnh kiên định.

“Ta nhận nhiệm vụ Lạc Hồng thú sủng.”

Lúc này, Hàn Phong từ từ bước từng bước một về phía con Cửu Vương. Hẳn khởi động kỹ năng Lạc Hồng Cường Khí.

Hàn Phong cảm nhận được lúc này có một màng khí công bao bọc xung quanh thân thể, vững chãi như thạch bàn, liên miên như biển lớn.

Con Cửu Vương biến dị cũng bắt đầu gầm gừ cảnh giác tiến tới từng bước một.

Bỗng nhiên, dưới chân nó nhấp nháy những tia điện năng li ti, rồi loé một cái, nó biến mất khỏi tầm mắt của Hàn Phong, xuất hiện ngay trước mặt hắn, giậm dữ đánh một trào sắc bén về phía ngực Hàn Phong. Hàn Phong giờ song đao lên tạo hình chữ X chắn trước thân mình mà đón đỡ.

Hắn hoàn toàn bất ngờ vì Chân Diện Mục cũng không thể bắt kịp quỹ tích di chuyển của nó, nhưng chỉ nhìn trước được một trào của con Cửu Vương. Lúc này, hắn đã hiểu ra ý nghĩa của Thiểm Điện Tật Tốc. Nó gần như là thuần di dị năng rồi.

Hàn Phong bị chấn cho bay về sau mấy mét rồi vững vàng đứng trên mặt đất. Song đao trên tay hắn đã vỡ thành bốn mảnh khác nhau.

Hàn Phong không chút do dự, phi hai chuôi đao đã gãy trên tay mình về phía nhãn cầu của Cửu Vương, sau đó hắn dùng hai chân đá mấy mảnh vỡ đang nằm dưới đất hướng giữa trán nó.

Cửu vương nhắm chặt hai con mắt lại đón đỡ chuôi song đao rồi mặc kệ cho hai mảnh vỡ còn lại va chạm với trán của nó. Tưởng như Cửu Vương sẽ thụ một chút thương tích, nhưng ngay cả một vết xước cũng không lưu lại trên làn da cứng như thép của nó.

Lúc nó mở mắt ra đã không thấy Hàn Phong đâu nữa, nhưng bản năng của động vật cực kỳ kinh khủng, nó ngay lập tức quét đuôi về phía sau, đập trúng giữa người Hàn Phong.

Cơ thể hắn nặng nề lê dài dưới mặt đường bê tông. Để lại những vết nứt chằng chịt, sâu hoắm.

Lúc này, bên tai hắn liên tục vang lên những thông báo:

“Đinh.. trừ 10 điểm tinh thần lực gia cố cho cương khí...”

“Đinh.. trừ 3 điểm tinh thần lực gia cố cho cương khí...”

“Đinh.. trừ 3 điểm tinh thần lực gia cố cho cương khí...”

Hàn Phong vừa trượt dưới đất, vừa lấy ra hai khẩu súng liên thanh, nã như điên về phía đầu Cầu Vương biến dị.

Con cầu vương liền biến mất một lần nữa, đánh mấy trảo sắc bén về phía Hàn Phong làm hắn chật vật không thôi. Hàn Phong bị đánh bay lên khỏi mặt đất đến mấy lần.

Những thông báo liên tục vang lên:

“Đinh.. trừ 15 điểm tinh thần lực gia cố cho cương khí...”

“Đinh.. trừ 10 điểm tinh thần lực gia cố cho cương khí...”

“Đinh.. trừ 5 điểm tinh thần lực gia cố cho cương khí...”

Hắn lúc này chỉ còn 19 điểm tinh thần lực, đầu Hàn Phong đau như búa bổ. Hắn cười khổ giải trừ dị năng, chiến với con khuyển này một mất một còn.

Lúc này con biến dị thú lại một lần nữa thuận di, đã có cánh giác từ trước, Hàn Phong liền chùng hai chân xuống, thân hình hắn gấp người ra sau, gần như chạm vào mặt đất.

Con cầu vương không thể ngờ rằng Hàn Phong sẽ làm như vậy, nó liền theo quán tính lướt qua phía trên người Hàn Phong. Hắn không hề bỏ lỡ cơ hội hiếm có này đâm liên mấy trăm quyền liên tiếp vào phần bụng dưới của Cầu Vương.

Con Cầu Vương ngoao ngoao kêu đau rồi liền giận dữ quay đầu lại thuận di một lần nữa. Lần này, khi nó vừa biến mất, Hàn Phong liền lấy ra một cây thương, xoay người 180 độ đâm một đường về phía trước.

Không ngờ hắn lại đâm vào khoảng không. Con cầu vương không hề xuất hiện ở đó như Chân Diện Mục đã dự đoán. Nhưng ngay lập tức, hắn liền biết trước được một trảo đang hướng về phía sườn phải của hắn mà quét tới. Đáng tiếc, biết là một chuyện nhưng có phản ứng kịp hay không lại là một chuyện khác.

Lúc này, Cầu Vương đã ở phía sau lưng Hàn Phong, quét ngang một trảo nhanh và độc vô cùng. Nó đã sử dụng thiểm điện tạt tốc liên tục hai lần, lần một chỉ là hư chiêu mà thôi.

Rắc một tiếng, Hàn Phong đã dính một đòn đau điếng. Hắn liền bị hất văng đi, thân thể hắn vẽ một đường máu trên không trung rồi đâm sầm vào mấy toà nhà bên cạnh. Sườn phải của Hàn Phong đã gãy mất 6 cái, những chiếc còn lại cũng đã rạn nứt một cách nghiêm trọng. Hắn thổ huyết liên tục, ăn một đòn toàn lực của Cầu Vương thực sự chả dễ chịu tí nào.

Hàn Phong không thể nào tưởng tượng nổi Chân Diện Mục Nhãn vậy mà lại không phản ứng kịp trước tốc độ thuận di của con thú.

Hắn đã ngộ ra rằng hắn đã quá dựa dẫm vào Chân Diện Mục Nhãn mà bỏ quên các giác quan cảm nhận khác.

Cầu Vương lại tiếp tục đánh tới chỗ Hàn Phong, không cho hắn có thời gian nghỉ ngơi hồi phục. Hàn Phong cắn răng chống cự lại con đau kinh khủng làm cho hắn muốn hôn mê bất tỉnh kia. Hắn đứng thẳng dậy, lướt nhanh về phía Cầu Vương như một mũi tên.

Lúc này, Cầu Vương đánh ra một đòn về phía hộp sọ của Hàn Phong nhằm kết liễu hắn.

Tại thời điểm này, Hàn Phong lại bình tĩnh lạ thường, mọi chuyện xảy ra như một thước phim quay chậm vậy, hắn dùng mắt để dự đoán quỹ tích của đòn tấn công, dùng da thịt để cảm nhận độ mạnh của kinh khí, dùng tai để lắng nghe cử động của Cầu Vương, hắn như hoà làm một với thiên nhiên. Hàn Phong hoàn toàn chìm đắm vào cảm giác này, đây chính là cảnh giới thiên nhân hợp nhất.

Lúc móng vuốt sắc nhọn của Cầu Vương chỉ còn cách đầu hắn có đúng 5cm, Hàn Phong liền hét to một tiếng:

“Khởi động Lạc Hồng Cương Khí.”

Sau đó hắn liền đón đỡ một trảo của Cầu Vương. Nhưng hắn không có gồng mình chống cự lại mà nương theo lực đạo của Cầu Vương, một tay túm vào bộ lông ở trước ngực nó rồi mượn lực quán tính tung người ngói lên cổ Cầu Vương. Hắn không chút do dự tung ra hàng trăm, hàng nghìn cú đâm vào tai, vào đầu Cầu Vương chấn cho nó choáng váng mặt mày.

Cầu Vương liền điên cuồng giãy giụa, lăn đi lăn lại trên mặt đất, hất tung Hàn Phong ra. Sau đó, nó loạng choạng chạy đi, Hàn Phong quyết không buông tha cho nó, hắn dùng hết sức bình sinh mà đuổi theo rồi một lần nữa nhảy lên cổ Cầu Vương.

Hàn Phong đau khổ chống cự, lần này hai chân hắn kẹp chặt lấy cổ Cầu Vương như một chiếc kim rắn chắc, làm cho nó khó có thể hất văng hắn đi như lần trước.

15 phút sau, bước chân con thú cuối cùng cũng chậm dần, nó lao đảo ngã xuống, nằm trên mặt đất rên rĩ chịu đòn.

Hàn Phong vừa tung những quyền đầu cứng rắn như sắt thép của mình, vừa điên cuồng hét lên:

“Chịu thua chưa con khốn, nhả nội đan ra đây thuận phục bổ mầy ngay lập tức!!!”

Cầu Vương vẫn kiên cường chống đỡ, không hề chịu thua Hàn Phong. Mãi đến tận 1 tiếng sau, khi Hàn Phong đột nhiên tăng tần suất huy động hai tay của mình lên, nó mới chịu nhả nội đan ra.

Lúc này Hàn Phong liền nhả một ngụm máu trong mồm mình lên viên nội đan rồi từ trên cổ Cầu Vương, ngã ục xuống đất một cách nặng nề.

Hàn Phong lúc này đã hoá thành một huyết nhân, thân thể hần đau đớn mệt mỏi, chân tay hần rã rời buông thõng. Tinh thần lực hần còn có đúng 1 điểm, hần sắp sửa lâm vào hôn mê.

Cầu Vương nuốt lại khoả nội đan của mình rồi tiến đến chỗ Hàn Phong liếm liếm mấy cái lên khuôn mặt của hần.

“Đưa tao về phía căn nhà kia, đừng hại một ai trong đó cả, họ là người nhà.” Hàn Phong thều thào nói.

Cầu Vương hiểu ý công hần lên lưng, sau đó đi về hướng nhà ẩn núp của đoàn. Cửa nhà bị Cầu Vương dùng sức húc cho đổ cái rầm. Mọi người trong nhà hoảng hốt hét to, riêng 8 người lính đã theo lệnh thiếu tá Lương Bằng xếp thành đội hình rồi chĩa súng về phía Cầu Vương.

“Mọi người đừng sợ” Một giọng nói quen thuộc yếu ớt vang lên.

Cầu Vương nhẹ nhàng đặt Hàn Phong từ trên lưng mình xuống mặt đất. Lúc này mọi người đều kinh hô nhìn về phía huyết nhân đang nằm kia, họ biết đó là Hàn Phong nhưng không một ai dám tiến lại gần vì Cầu Vương vẫn còn đứng đó.

Nhưng lúc này Huyền Anh lại hét lên một tiếng tê tâm liệt phế, nàng khóc như hoa lê đài vũ nhào thẳng về phía Hàn Phong không một chút sợ QrL4ZXO hãi. Nàng ôm chặt Hàn Phong vào lòng, không nề hà, cố kị thân thể nhuộm máu của hần.

“Hàn Phong, anh phải cố lên, anh đừng bỏ em, anh đừng chết..” Nàng kêu la thảm thiết, mặt nàng trắng cắt không còn giọt máu.

Cảm nhận được những dòng lệ nóng đang rơi lã chã trên khuôn mặt của mình, hần thấy thực sự ấm áp.

Sau đó, Hàn Phong liền giương tay ra, sờ lên mặt Huyền Anh, yếu ớt nói:

“Bảo bối ngoan nào, không khóc nữa, anh phúc lớn mạng lớn, không chết được đâu, anh chỉ cần nghỉ ngơi một lúc là khoẻ ngay thôi.”

Nói đến đây, mí mắt hần cũng đã nặng trĩu.

Trước khi hần hoàn toàn ngất đi, hần còn nghe thấy tiếng hệ thống thông báo:

“Đing.. chúc mừng ký chủ kích hoạt huyết thống tầng 2, huyết thống sẽ tự động chữa trị cùng tăng cường lực lượng cho ký chủ.”

“Đing.. chúc mừng ký chủ đã hoàn thành nhiệm vụ. ...”

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Thương nặng?

“Không dừng làm vậy với em mà Hàn Phong, anh đừng dọa em nữa, em sợ lắm... Đừng mà... anh tỉnh dậy đi, em còn có nhiều điều muốn nói với anh lắm.” Huyền Anh nức nở khàn giọng khóc than. Tim nàng lúc này thực sự đau đớn như có hàng ngàn hàng vạn mũi dao găm vào vậy.

“Tiểu thư bình tĩnh, hần vẫn còn nhịp thở, chỉ là quá mệt mỏi mà ngất đi thôi.” Một vị tiến sĩ chuyên ngành y khoa tiến lên bắt mạch nói.

Quan tâm quá tất loạn, ngay cả kiến thức cơ bản như đo nhịp thở mà Huyền Anh cũng quên mất.

Nàng liên vội vàng cầu xin:

“Tiến sĩ Khoa, ngài chuyên ngành y học mà đúng không? tôi xin ngài hãy cứu lấy Hàn Phong nhé, được không?” Huyền Anh níu chặt lấy tay vị tiến sĩ nọ mà van nài, như thể ông ta chính là cọng cỏ cứu mạng cuối cùng của nàng vậy.

“Hắn đã cứu chúng ta nhiều lần, không cần tiểu thư giao phó, ta chắc chắn cũng sẽ ra tay chữa thương cho hắn. Tiến SZ0uOcB sĩ Phong, đưa ta hộp đồ nghề.” Vị tiến sĩ này khí phách nói một câu.

Lúc này vì mãi cứu chữa cho Hàn Phong, mọi người đều đã quên đi sự hiện diện của con biển dị thú to đùng đứng bên cạnh, họ đều vội vàng vàng lao đến trợ giúp.

Bổng Cầu Vương nhú mày nhẹ một cái, hướng phía cửa chính gầm gừ rồi bắn nhanh ra khỏi căn nhà với một tốc độ kinh người, dường như nó cảm nhận được có cái gì đó đang tiến gần đến khu nhà và có thể gây ra uy hiếp cho đoàn người.

Cử động của Cầu Vương làm tim của mọi người gần như rút ra ngoài. Nhưng sau đó lại bận rộn tiếp tục công tác cứu chữa cho Hàn Phong.

Nửa ngày sau, cuối cùng mọi thao tác sơ cứu cho Hàn Phong đều đã được hoàn thành, bọn họ đã chỉnh lại khung xương sườn cho hắn rồi lấy mấy tấm gỗ cứng băng gạc mà nẹp lại, sau đó sơ cứu qua những thương tích ngoài da cho hắn rồi đặt hắn lên giường trong phòng ngủ tầng hai, sau đó mọi người đều rời khỏi phòng để lại Huyền Anh một mình chăm sóc Hàn Phong.

Cầu Vương cũng đã trở lại với bộ lông nhuộm máu, nó làm như không có chuyện gì rồi ngồi chắn trước cửa chính mà canh gác.

Lúc này, trong căn phòng nhỏ, Huyền Anh đang thăm những vết máu còn lưu lại trên khuôn mặt tuần tú của Hàn Phong, rồi ngồi tại chỗ, chống hai tay lên cằm mà ngẩn ngơ ngắm nhìn hắn. Sau đó nàng không nhìn được mà đưa tay lên vuốt ve khuôn mặt hắn. Nàng sờ mắt, sờ mũi Hàn Phong rồi hai tay nàng run rẩy dừng lại trên đôi môi mỏng nay đã hơi nứt nẻ vì kiệt sức.

Nàng đau lòng nhìn hắn đầy thâm tình rồi mỉm cười tự nhủ:

“Anh mau khỏe lại nhé, phải tỉnh lại mà chịu trách nhiệm về việc đã đánh cắp mắt trái tim của em.”

1 ngày sau.

Hàn Phong cuối cùng cũng đã tỉnh lại, hắn mơ màng mở mắt. Trước mắt hắn, một cực phẩm mỹ nữ đang nằm ngủ gục, dựa đầu bên thành giường, dưới chân nàng có một chậu nước lạnh cùng một chiếc khăn mặt đang ngâm tại đó.

Trong nội tâm Hàn Phong lúc này một mảnh ấm áp, hắn đưa tay ra vuốt ve mấy cọng tóc đang rủ xuống khuôn mặt tuyệt mỹ.

Huyền Anh bất chợt giật mình tỉnh lại, nàng ngồi thẳng dậy, nhìn thấy Hàn Phong đang ngồi đó mỉm cười mà không thể tin nổi. Ngay sau đó, mắt nàng liền nổi lên một mảnh sương mù, nàng nhào vào lòng Hàn Phong mà khóc nức nở.

“Hàn Phong, anh cái đồ vô tâm này dọa em mất ăn mất ngủ, hu hu.”

Hàn Phong im lặng mỉm cười, hắn nhẹ nhàng vỗ về ấm lưng ngọc ngà kia, sau đó hắn liền dùng tay nâng cằm Huyền Anh lên, nhìn ôn nhu vào đôi mắt ướt đầm của nàng mà nhẹ nhàng hôn xuống đôi môi mềm mại kia.

Đột nhiên, đầu lưỡi nóng bỏng của Hàn Phong tách hai hàng răng trắng của nàng ra rồi tiến vào trong mà sục sạo. Đây thế mà lại là nụ hôn đầu tiên của Huyền Anh, người nàng bỗng cứng đờ lại, hai tay nàng nắm chặt lấy gấu áo trên eo Hàn Phong, lưỡi nàng cũng bắt đầu vụng về đáp lại.

5 phút sau, nụ hôn này mới kết thúc. Huyền Anh thở hổn hển đỏ mặt vô lực dựa vào lồng ngực săn chắc của Hàn Phong.

“Cảm giác thế nào bảo bối?” Hàn Phong cười một cách vô si rồi hỏi.

Nàng ngượng ngùng cúi mặt vào người hắn, thò thè nói:

“Đại sắc lang..anh thật là hư đó, bây giờ người ta đã là của anh rồi, anh phải chịu trách nhiệm đó, phải chăm sóc yêu thương em, không được bỏ rơi em biết chưa?”

“Tuân lệnh bà xã đại nhân” Hàn Phong nghiêm trang nói.

“Hừ..lưu manh, người ta còn chưa đồng ý lấy anh mà” Huyền Anh nguyệt hắn một cái nhìn rất dễ thương.

“em nghĩ em có thể thoát khỏi tay tôi à?” Hàn Phong cười tà.

Sau hai người cười đùa vui vẻ rồi lại trao cho nhau nụ hôn nồng cháy.

“Cộc cộc.” Lúc này, một tiếng gõ của vang lên.

Huyền Anh ngượng ngịu giả thoát khỏi sự ôm ấp của Hàn Phong nhưng bàn tay hai người lại vẫn cứ đan chặt vào nhau.

“Mời vào.” Hàn Phong khẽ hắng giọng nói.

Lúc này cửa mở ra. Người đầu tiên tiến vào không ai khác chính là thiếu tá Bằng, hắn đang cười một cách vô cùng bí ố. Sau đó cả đoàn người lục tục đi vào, ai ai cũng trưng ra cái bộ mặt “ta hiểu rồi” mà cười cười nhìn hai người.

Hàn Phong mặt dày còn không sao, Huyền Anh thì không được vậy, lúc này mặt nàng đã đỏ chín như quả cà chua mọng nước, ai nhìn vào cũng muốn cắn một ngụm.

Hàn Phong cúi đầu xuống nói:

“Cảm ơn mọi người đã giúp ta hồi phục thương thế suốt cả đêm hôm qua.”

“Không có gì, chúng tôi thật cũng không ngờ rằng thể chất của cậu lại biến thái đến như vậy, tốc độ tự hồi phục của cậu làm cho chúng tôi phải lau mắt mà nhìn, chỉ mất có một ngày mà cậu đã tỉnh lại.” Giáo sư Khoa, người đã chữa trị cho Hàn Phong cảm khái khen ngợi.

“Haha, giáo sư quá khen, ta cũng chưa mạnh mẽ đến mức như vậy.” Hàn Phong vừa nói vừa đứng ra khỏi giường tiến tới bắt tay giáo sư Khoa.

Đùa sao? Huyết mạch Hàn Phong mạnh mẽ như thế nào? Tốc độ hồi phục như vậy đối với hắn quả thật không có gì to tát.

Nhưng đây là đối với hắn thôi, còn cả phòng lúc này đều đã im lặng một cách lạ thường, mọi người ai nấy đều nhìn Hàn Phong như nhìn một con quái vật.

Cuối cùng, thiếu tá Bằng cũng không nhịn được mà nắm lấy cổ áo Hàn Phong lắc lắc hắn rồi hét toáng lên:

“Con mẹ nó... chưa mạnh mẽ đến mức như vậy.. ngươi bị gãy 6 cái xương sườn bên phải, mấy cái còn lại thì nứt hết, một số nơi xương cốt cũng bị tổn thương nặng nề, chưa kể xô xát da thịt rồi mất một đồng máu nữa, vậy mà mới mất có một ngày một đêm, ngươi đã hi hi ha ha đứng lên đi lại, rồi còn hú hí với tiểu thư nhà ta nữa chứ... Không mạnh mẽ ở chỗ nào hả? ngươi nói đi! nói đi!!!”

Lúc này cả hội đều không nhịn được mà cuống tiếu. Sau đó, một con chó nhỏ với bộ lông màu vàng nhìn rất dễ thương xông thẳng qua cửa phòng rồi nhảy lên người Hàn Phong, liếm láp khuôn mặt hắn, đuôi nó vẫy vẫy vui mừng. Đó chính là Cửu Vương, nó phát hiện Hàn Phong đã tỉnh lại liền thu nhỏ hình thể rồi xông thẳng vào trong.

Cả căn phòng lúc này chỉ còn những tiếng cười đùa vui vẻ, không khí ấm áp yên bình vô cùng, hoàn toàn không hợp với hoàn cảnh mặt thế điều tàn bên ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Đại thu hoạch

Mặc dù biết rằng Hàn Phong đã khoẻ lại, nhưng cả đoàn vẫn bắt buộc hắn phải nghỉ ngơi thêm một ngày nữa.

Hàn Phong thì muốn xuất phát càng sớm càng tốt, nhưng lại bị Huyền Anh ra chiêu làm nũng khiến hắn bất đắc dĩ không thôi.

Lúc này nằm chán nằm trên giường, Hàn Phong mới nhớ tới hai tiếng thông báo của hệ thống trước khi hắn ngất đi.

“Hệ Thống, sau trận chiến với Cửu Vương, khi ta ngất đi, ngươi đã thông báo cái gì thế?”

“Đình... hệ thống thông báo ký chủ đã hoàn thành nhiệm vụ cùng thành công thúc đẩy tới cực hạn, nâng cấp Lạc Hồng huyết mạch lên tầng thứ 2 (+10 điểm chia đều vào các điểm tố chất, gia tăng khả năng phản ứng thần kinh của ký chủ nhanh gấp 3 lần người bình thường.)”

“Đình... ký chủ có muốn kiểm kê chiến lợi phẩm ngay lúc này?”

“Muốn!” Hàn Phong đáp.

“Đình, Ký chủ đã hoàn thành nhiệm vụ Lạc Hồng Sủng Thú (S+).”

Phần thưởng hoàn thành nhiệm vụ:

- 5 điểm cộng tố chất

- Kỹ năng: Thuần Thú (cấp 1)

Kỹ Năng Thuần Thú công dụng:

- Giúp Ký chủ thu phục thú sủng thấp hơn ký chủ 2 cấp bậc. (Ví dụ khi ký chủ Cấp A, vậy ngài có thể thu phục sủng thú cấp C)

- thăng cấp dùng điểm kỹ năng sẽ giúp cho nó càng trở nên cường đại và có thêm nhiều công dụng hơn. (cấp độ cao nhất 5)

Hệ thống phân chia cấp bậc dựa theo cấp độ của ký chủ:

Cấp 1 – 10: Cấp F

Cấp 11 – 20: Cấp E

Cấp 21– 30: Cấp D

Cấp 31- 40: Cấp C

Cấp 41-50: Cấp B

Cấp 51 – 70: Cấp A

Cấp 71 – 90: Cấp S

Cấp 91 – 110: Cấp SS

Cấp 111- 130: Cấp SSS (Hạ giới tối cao.)

Còn có những thứ hạng cao hơn, nhưng với thực lực hiện tại, ký chủ chưa đủ quyền hạn để biết đến những thông tin này.”

“Ta muốn cộng 5 điểm vào Thuần Thủ kỹ năng. Còn 5 điểm tố chất, ta sẽ cộng đều vào lực lượng, nhanh nhẹn, sức sống, thể lực, cường độ.”

“Đinh.. Chúc mừng ký chủ đã thăng cấp độ của kỹ năng đến cực hạn: Thuần Thủ Chi Thần.”

Những tính năng mới của kỹ năng gồm có:

-Thuần thú cao hơn ký chủ 1 cấp.

- Câu thông (giúp ký chủ dễ dàng trao đổi cùng sủng thú

-Khủng Cự Thuật (Doạ sợ biến dị thú, giảm tốc độ phản ứng của nó.)

Thông tin ký chủ:

- Thông tin ký chủ (Sau khi huyết thống tăng lên cấp 2.)

-Tên: Nguyễn Hàn Phong(Nam)

-Tuổi: 21

-Cấp độ: 13 (5899/80000)

- Lực lượng: 74(10).

- Nhanh nhẹn: 74(10).

- Sức sống: 74(10).

- Thể lực: 74(10).

- Tinh thần lực: 75 (10)

- Cường độ: 73(10)

- Huyết thống: Lạc Hồng

- Dị năng: Lạc Hồng cương khí (SSS)

- Kỹ Năng: Chân Diện Mục Nhân (max), Thuần Thủ Chi Thần(max)

“Ký chủ hiện tại có tổng 0 điểm cộng thể chất, 3 điểm cộng kỹ năng”

(10) là tiêu chuẩn của một người trưởng thành bình.

Hàn Phong gạt gù, hài lòng với những chỉ số mới. Từ trước, hắn độc lại độc văng. Với thực lực như trước đây, cũng đã đủ cho hắn bảo vệ bản thân trong thời kỳ mặt thể rồi.

Nhưng từ khi có đoàn người đi theo, hắn nhận ra thực lực của mình hoàn toàn không đủ để bảo đảm cho sự an toàn của họ.

Từ khi mặt thể nở ra đến giờ, mọi việc luôn diễn ra cực kỳ suôn sẻ đối với Hàn Phong vì hắn đã được đặt ra một căn cơ vô cùng vững chắc, thú thật, hắn cũng đã có chút kiêu căng của tuổi trẻ. Đó cũng là lý do tại sao, khi đối đầu với Cửu Vương, hắn mới thụ thương thâm trọng như vậy.

Từ sau trận đấu với Cửu Vương, hắn cũng đã ngộ ra được rất nhiều điều trong lúc chiến đấu. Hắn nay đã hiểu được đạo lý tuyệt đối không được coi thường đối thủ dù cho kẻ đó có mạnh hay có yếu đến mức nào đi chăng nữa, sự tử vô thối còn phải dùng toàn lực.

Hắn cũng đã nhận ra rằng, mình đã quá phụ thuộc vào Chân Diện Mục Nhân và bỏ quên những giác quan khác. Cũng không thể trách hắn được, hắn cũng chỉ mới được huấn luyện 5 năm trong thực chiến huấn luyện tràng, hơn nữa, lúc đó hắn cũng chưa có kỹ năng như “Chân Diện Mục Nhân” hay dị năng như “Lạc Hồng Cương Khí” nên việc trực trắc trong lúc chiến đấu cũng là một việc bình thường.

Lúc này, khi Hàn Phong đang chìm đắm trong việc cảm ngộ, Huyền Anh đã lên vào phòng hắn lúc nào không hay. Hàn Phong đang thiền định như một vị cao tăng đắc đạo. Nhìn khuôn mặt hắn lúc nhũn nẩy, lúc lại mỉm cười thoải mái mà nàng ngẩn ngơ.

Bỗng dưng, Hàn Phong bất chợt tỉnh lại rồi mở mắt ra, hắn đưa hai tay lên che ngực mình rồi nhìn chằm chằm vào Huyền Anh nói:

“Sắc nữ, ngươi định làm gì ta? Đây là lần đầu của ta nên ngươi nhẹ nhàng một chút... Ta sợ...”

Huyền Anh mặt đỏ chín, ngượng ngùng nói:

“Sao anh có thể tự luyện một cách kinh khủng như vậy hả? Em mới không thêm làm gì anh đó...”

Hàn Phong cười bí ối nói:

“Ý anh là, đây là lần đầu tiên anh bị người khác giới nhìn như vậy, em hãy từ từ mà nhìn thôi, anh ngượng haha”

“Hàn Phong.. Anh.. đồ đáng ghét!!” Huyền Anh bực tức lao vào người hắn mà đấm đá.

Hàn Phong làm sao sẽ để lỡ cơ hội này, hắn liền thuận thế ôm nàng vào lòng rồi ngã xuống giường.

Hàn Phong nằm đè lên người nàng, ánh mắt hắn gpfhskf đã có chút nóng bỏng.

Hàn Phong thổi một hơi nóng vào tai khiến Huyền Anh run rẩy thờ gấp. Sau đó hắn thì thầm nói:

“Bà xã đại nhân, nàng đẩy ngã ta là có ý gì?”

“Ta... ta... ummm.” Huyền Anh còn chưa kịp định thần lại thì môi nàng đã bị khoá chặt, lưỡi của nàng bị Hàn Phong khuấy cho điên đảo, lúc này đầu nàng trống rỗng.

5 phút sau, Hàn Phong mới để cho nàng thở lấy hơi. Mặt Huyền Anh bây giờ đã đỏ ửng, hơi thở gấp gấp. Ánh mắt nàng mê ly nhìn Hàn Phong trông rất khiêu gợi. Nàng thủ thủ vào tai Hàn Phong:

“Cả cuộc đời này em trao cho anh, đừng bỏ rơi em nhé Hàn Phong...”

“Sẽ không bao giờ anh bỏ rơi bà xã của anh đâu.” Hàn Phong dỗ dành.

Sau đó hắn thuận tay khoá trái cửa lại rồi lột từng món đồ của Huyền Anh. Hai tay hắn thành thạo thao tác khiến cho Huyền Anh rên rỉ không thôi, phía dưới đã trở thành một mảnh ướt đầm. Hai người cứ như vậy cuốn lấy nhau cả đêm.

Sáng hôm sau khi Hàn Phong thức giấc, Huyền Anh đang giương mắt lên nhìn hắn một cách khó hiểu, sau đó nàng chu mỏ nói:

“Anh đã từng có bao nhiêu phụ nữ rồi?”

“Em là người đầu tiên.” Hàn Phong thành thật đáp, những thứ hắn trải qua trong sắc dục huấn luyện tràng chỉ là ảo cảnh mà thôi, tới qua mới thật sự là lần đầu tiên của hắn.

“Em không tin... sao anh có thể thành thạo như vậy chứ.. làm cho lần đầu của người ta cũng cảm thấy...” Nói đến đây, Huyền Anh đã đỏ mặt lấp ba lấp bấp.

“Cảm thấy gì vậy bà xã?” Hàn Phong hi hi ha ha cười đùa.

“Lưu manh, chỉ biết bắt nạt em.” Huyền Anh nũng nịu trong lòng ngực của Hàn Phong khiến hắn lại muốn tiếp tục. Thế là hai người lại bắt đầu cùng nhau tập thể dục buổi sáng.

P/S: mấy hôm nay mình đang có chút việc bận nên chap bị ra chậm một chút nhé mọi người, cảm ơn mọi người đã theo dõi và ủng hộ cho bộ truyện của mình. Xin hãy giúp mình vote, đề cử và like để mình có thêm động lực viết tiếp nhé. Thanks all.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Thực lực đoàn người, quân đoàn thầy ma

Lúc hai người Hàn Phong bước ra khỏi phòng thì đã là giữa trưa. Mọi người ở dưới phòng khách tầng 1 đều ném cho cặp đôi trẻ những ánh mắt mập mờ làm Huyền Anh ngượng ngùng rúc vào lòng Hàn Phong.

Thấy vậy, thiếu tá Bằng tiến đến trêu chọc:

“Ồ tiểu thư đã vất vả rồi, chăm sóc cho Hàn Phong cả đêm chắc mệt lắm nhì.”

“Chú Bằng!” Huyền Anh liền nhõng nhẽo nói.

“Haha, bây giờ tiểu thư cũng đã biết làm nũng chú Bằng rồi cơ đấy” Thiếu tá tiếp tục trêu tức Huyền Anh làm cho mọi người bật cười vui vẻ, Cậu Vương thì ở một bên khó hiểu dùng chân gãi gãi cái cằm nhìn rất đáng yêu.

Sau đó cả đoàn liền một lần thu xếp đồ đạc cùng thức ăn cho chuyến hành trình sắp tới.

Hàn Phong một đường đi nhẹ nhàng thư thái, công việc giết thầy ma liền giao cho đội thiếu tá Bằng. Đoàn người xưa đâu bằng nay, bọn họ một đường chém giết giờ đã tiến bộ vượt bậc, chỉ số của thiếu tá Bằng nay đã gấp 2 lần người bình thường, mấy tay lính cấp dưới cũng đã có chỉ số tổ chất khoảng tầm 16.

Hội tiến sĩ cùng Huyền Anh thì càng ngày càng thành thạo giải phẫu đám thầy ma để nghiên cứu cùng thu hoạch tiến hoá thạch, bọn họ cũng đã có điểm chỉ số khoảng 13 nên rất nhanh đã hoàn thành công việc được giao, đám người tiến sĩ nay đã có một chút thực lực để tự phòng vệ.

Thăng tới 2 tiếng sau, trước mặt đoàn người lúc này là một đội quân thầy ma số lượng lên đến hơn 1000 con, bọn chúng vật vờ đi lại lúc nhúc.

Cả đoàn đều trở nên ngưng trọng hơn bao giờ hết. 1000 con thầy ma là một số lượng cực kỳ kinh khủng.

Dù cho Hàn Phong cùng Cậu Vương có phối hợp với nhau đi chăng nữa cũng sẽ táng thân trước thi đoàn đông đảo này.

“Bây giờ làm thế nào đây?” thiếu tá Bằng nhìn Hàn Phong hỏi ý kiến.

Hàn Phong cũng trầm tư, sau đó hần liền nảy ra một ý tưởng điên cuồng.

Hàn Phong lôi mấy cuộn dây cước ra và kiểm kê lại số lượng lựu đạn mà mình có. Hần chỉ có khoảng 5 trái, mặc dù hần đã lùng tìm hết 12 trang web vũ khí lậu khác nhau, hần cũng chỉ mua được số lượng lựu đạn ít ỏi.

Hoàn tất công tác kiểm kê, Hàn Phong liền bàn luận kế hoạch với đoàn người thiếu tá. Bọn họ đều gật đầu đồng ý, đoàn người cũng biết điều, không hỏi tới những xuất xứ của vũ khí cũng như Hàn Phong lấy kiếm hay đao từ đâu khi mà hần chỉ mang theo một chiếc ba lô du lịch nho nhỏ.

Làm hết công tác chuẩn bị, Hàn Phong quyết định muốn chiến đấu với hơn 1000 đầu thầy ma để tự rèn luyện bản thân.

Huyền Anh lo lắng đứng ngồi không yên, nhưng nàng cũng không có ngăn cản hần mà nhu thuận đồng ý, sau đó nàng thao thao bất tuyệt, nói một tràng dạn dò quan tâm khiến lòng Hàn Phong âm áp không thôi.

“Sẵn sàng chưa Cậu Vương?” Hàn Phong hỏi.

Cậu Vương ngồi trên vai Hàn Phong, ngoan ngoãn dụi đầu vào má hần ý bảo nó đã chuẩn bị xong xuôi.

Một người một thú tiến gần đến nơi thầy ma tụ tập, một loại áp lực chết chóc khổng lồ áp về phía bọn họ, hơn 1000 con thầy ma là một tràng diện kinh khủng cỡ nào, khiến ngay cả Hàn Phong cũng phải cảm khái về sự liều mạng của mình.

Hàn phong liền giật chột, ném một trái lựu đạn về phía bọn thầy ma, tiếng động khiến chúng tò mò lao tới chỗ trái lựu rơi xuống, khi có khoảng 100 con găm gờ chăm chú nhìn vào trái lựu đạn thì bùm một tiếng, cả đám hơn 100 con đều tan thành thịt vụn.

Tiếng nổ như một chất kích thích làm cho bọn còn lại hưng phấn rạo rết nhìn xung quanh. Sau đó, cả đám dùng mắt lại trên thân ảnh của Hàn Phong cùng con chó nhỏ ngồi trên vai hần.

Sau khi thu hút được sự chú ý của bọn thầy ma, hần liền lao thẳng vào một con hèm nhỏ, dụ bọn chúng vào đó để giảm đi áp lực cùng ưu thế về mặt số lượng của thi đoàn.

“Giéttt!!!” Hần Phong hét lên một tiếng, liền lao vào đám thầy ma, Cầu Vương cũng từ trên vai Hần Phong nhảy vọt xuống đất, nó biến hoá về bản thể không lồ, sau đó liền theo gót Hần Phong mà lao tới tàn sát.

Hần Phong liền bị vây vào giữa bởi hơn 300 con thầy ma, Cầu Vương thì bị vây lại bởi 600 con vì hình thể của nó thật sự quá khổng lồ.

Hần Phong một tay cầm kiếm, một tay thành thực phóng ra những cây phi đao liên tục đại sát tứ phía. 2 con thầy ma áp sát từ phía sau liền bị phi đao cắm vào giữa sọ, sau đó ngã ngoài chết đi, tay kia của Hần Phong thì chém ra một đường bán nguyệt miểu sát những con thầy ma trước mặt, bộ pháp Hần Phong linh động di chuyển, hần luôn lách qua những con thầy ma, chém giết như một vị thần.

Hai mắt hần di động với một quỹ tích kinh người. Không chỉ dựa vào Chân Diện Mục Nhân, hần đồng thời sử dụng các giác quan cảm nhận khác để né đòn cùng làm ra những quyết định tấn công chính xác nhất.

5 phút sau, hần liền dùng hết phi đao, thanh kiếm của hần cũng đã chém đến sứt mẻ.

Hần Phong liền phi thanh kiếm vào đầu một con thầy ma, sau đó lấy ra hai khẩu súng giảm thanh. Hần mỗi tay một súng mà cận chiến. một con thầy ma vỗ hần từ phía sau, Hần Phong không chút hốt hoảng mà đập đầu súng vào sọ một con phía sau lưng khiến não nó nát bấy, tay còn lại thì bắn liên tục vào mấy con phía trước, băng đạn được hần thay đổi liên tục.

3 phút sau, đạn của FLMrGbN hần cuối cùng cũng đã bị hao sạch, Hần Phong liền cất súng vào hòm đồ sau đó lúi cây trường thương đâm ra liên tục, để lại trên không trung vô số tàn ảnh.

“Đinh... chúc mừng ký chủ đã nhận được 350 điểm kinh nghiệm.”

“Đinh... chúc mừng ký chủ đã nhận được 350 điểm kinh nghiệm.”

“Đinh... chúc mừng ký chủ đã nhận được 350 điểm kinh nghiệm.”

“Đinh... chúc mừng ký chủ đã nhận được 350 điểm kinh nghiệm.”

“Đinh... chúc mừng ký chủ đã tích đủ số năng lượng của tiến hoá thạch, toàn bộ hệ tổ chất +1 điểm”

“Đinh... chúc mừng ký chủ lên cấp 14.”

Hiện tại hần đã giết tổng cộng 63 con thầy ma, tay hần đã bắt đầu cảm thấy chút mệt mỏi, hơi thở hần cũng bắt đầu trở nên gấp gáp. Hần biết bản thân mình cũng đã gần đến cực hạn. Hần Phong liền không chút do dự cộng 2 điểm tiến hoá vào thể lực, một điểm còn lại vào hệ lực lượng.

Lúc này con mệt mỏi mới trở nên dịu đi, bản thân hần thì cảm thấy lực đạo của bản thân được tăng lên một phần nhỏ.

Khi Hần Phong đã đâm gãy cả trường thương, hần liền chuyển qua một món vũ khí ninja có tên “Kusarigama.” Đây là một vũ khí có hình dạng lưỡi liềm, nối liền với một quả chùy bằng dây xích dài 4m.

Hần tung đầu xích có quả chùy vào chân con thầy ma trước mặt khiến nó ngã dúm dúm, sau đó liền đâm thẳng đầu lưỡi liềm vào sọ nó. Không chút chậm chạp, hần liền đứng dậy, vắt đoạn xích qua vai, rồi cầm hai mắt xích chống một mũi chân xuống đất mà xoay tròn thân thể như một con lốc xoáy.

Quả chùy cùng lưỡi liềm thì nhau va đập vào đầu bọn thầy ma khiến cho não chúng bắn tung toé, sọ nát bấy nhầy văng đầy ra đất.

Không dừng lại ở đó, Hần Phong nhún chân rồi bật người lên đá quét một vòng trên không khiến cho 3 con khác bay lẳng ra ngoài. Khi hần ngừng lại, sợi xích vẫn còn theo lực quán tính mà xoay thêm một vòng nữa, thể là lại hơn 8 con thầy ma bị miểu sát.

Lúc này, Hần Phong bắt đầu thấy dã dৌi chân tay, hần thể mà đã giết hơn 100 con thầy ma. Trong lúc Hần Phong đang mải mê đâm chém, một tiếng gầm rú khác thường vang lên, đám thầy ma đang bao vây Hần Phong bắt chợt tách ra một đường.

Trước mắt hần lúc này, một con thầy ma cao đến 2 mét đang chậm chậm tiến tới. Nó khác hẳn những con thầy ma khác, nó khát máu hơn, bước đi vững chãi hơn, người nó có những khối thịt mừng mủ đen sì trông khiếp đảm vô cùng. Hần Phong nheo con mắt lại cẩn thận đánh giá đối phương.

Trong khi đó, thân ảnh Cầu Vương đang lập loè thuẩn di khắp nơi, một trào rồi lại một trào, nó cũng đã giết được hơn 100 con thầy ma, mồm nó dữ tợn ngạo lầy đầu chúng mà hấp thu năng lượng của tiến hoá thạch. Bỗng dưng, thân ảnh mập mờ của Cầu Vương dừng lại, gầm gừ hướng về một phía.

Nơi nó nhìn qua xuất hiện một thân ảnh thầy ma tương tự như con mà Hần Phong trông thấy. Nó đứng đó nhìn Cầu Vương với ánh mắt đỏ lờm dữ tợn. Cầu Vương khịt khịt cái mũi quan sát con thầy ma trước mặt.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Thây ma cấp E!!

“Sử dụng Chân Diện Mục Nhân”

Thông tin:

Thây Ma (tiến hoá)

cấp: E

- Lực lượng: 30
- Nhanh nhẹn: 25
- Sức sống: 0
- Thể lực: 29
- Tinh thần lực: 0
- Cường độ: 26
- Kỹ Năng: không có

Hàn Phong có chút giật mình. Nên biết rằng ngày Khai Huyền mới chỉ hàng lâm có hơn 15 ngày, vậy mà tại đây đã xuất hiện một đầu thây ma tiến hoá cấp E, con này vậy mà có chỉ số xấp xỉ thiếu tá Bằng.

Đây chính là sự đáng sợ của chủng tộc Thây Ma mà Hàn Phong đã đọc trong thư viện hệ thống.

Mặc dù khi tiến cảnh, chỉ số của chúng sẽ không tăng mạnh như những sinh vật khác, nhưng thây ma sẽ sinh sôi và tiến hoá nhanh hơn bất kì sinh vật biển dị nào trong thời kỳ mặt thể.

Hàn Phong không hề run sợ, nao núng. Ngược lại, hần lúc này lại hưng phấn đến run lên, chiến ý sôi sục.

Hàn Phong liền hít một hơi thật sâu để bảo trì thanh tĩnh. Hần biết lúc này mình cần phải cực kì tập trung. Đối thủ không chỉ có một con trước mắt nhưng còn có hơn 200 con thây ma còn lại nữa.

Hàn Phong không chút cố kỵ lao thẳng đến con tiến hoá trước mặt. Trong tay hần nay đã xuất hiện một thanh kiếm nhật sắc bén.

Con Thây ma thấy vậy cũng ồm ồm gào lên một tiếng, rồi rang hai cánh tay lao về phía Hàn Phong hùng bắt lấy hần.

Thấy Hàn Phong đã áp sát, nó liền khép hai cánh tay của mình lại, muốn ôm lấy thân ảnh đối diện kia.

Lúc này, Hàn Phong đã bật một cái, bay người lên không trung, tránh thoát khỏi cái ôm “âu yếm” của nó. Sau đó hần lộn về phía trước một vòng, mượn lực ly tâm mà dùng sức bỏ một kiếm giữa đầu con thây ma.

Tưởng như con thây ma này sẽ bị chém làm hai, nhưng nó đã kịp thời lặn một vòng về phía trước.

Hàn Phong liền tiếp đất rồi biến chiêu. Hần trụ chân phải xuống, xoay người đưa mũi chân trái móc vào cổ họng con thây ma, lôi nó về phía hần. Sau đó đâm một nhát cắm sâu vào giữa trán con thây ma.

Hàn Phong có chút bất ngờ khi nhát kiếm của mình đã không đâm được xuống dễ dàng như ý muốn.

Hần đã phải sử dụng lực lượng nhiều hơn bình thường. Cũng đúng, con thây ma này vậy mà có cường độ thân thể lên tới 26.

“Đinh... ký chủ đã giết thây ma biển dị, nhận được 3900 exp...”

“Đinh... chúc mừng ký chủ đã tích đủ số năng lượng của tiến hoá thạch, toàn bộ điểm tố chất +1.”

Hàn Phong không khỏi cảm khái sự khác biệt về mặt năng lượng của tiến hoá thạch cấp E và cấp F. Đồng thời, hần cũng cực kỳ khiếp sợ bởi những tính năng mới của thây ma cấp E.

Không chỉ sự tăng lên của các chỉ số, thây ma cấp E lúc này đã sản sinh ra linh trí sơ khai, nó biết né đòn, biết đợi thời cơ tấn công nữa. Không biết khi

chúng nó tiến hoá lên cấp D, C thì còn kinh khủng đến mức nào.

Sau đó hắn vừa tiếp tục chém giết thầy ma, vừa kiểm tra tình hình chiến đấu bên phía Cửu Vương.

Cửu Vương chỉ với hai lần thuận di đã rất nhanh kết liễu con thầy ma tiến hoá kia. Nó đang huy động hai chân chụp chết những con lân cận, mòm thì nhòem nhòam nhai tiến hoá thạch cấp E.

Hàn Phong giết được hơn 90 con thì thật sự đã mệt mỏi. Cửu Vương cũng đã thè cái lưỡi dài ngoằng của nó ra thờ hồng hộc như một cái máy.

“Rút.” Hàn Phong ra lệnh cho Cửu Vương. Nó liền thuận di tới trước người Hàn Phong, rồi nhanh nhẹn cúi đầu xuống để hắn leo lên.

Hàn Phong thoát cái nhảy lên lưng nó, tay hắn lúc này cầm một cây nỏ có ống ngắm hiện đại, liên tục phóng ra những mũi tên chính xác hướng về đám thầy ma. Một người một thú cứ như vậy mở ra một đường máu.

Mất hơn một phút, cả hai cuối cùng cũng thoát khỏi vòng vây, Hàn Phong ra lệnh Cửu Vương chạy như bay về một hướng.

Khoảng cách giữa Hàn Phong và thi đoàn hiện tại là 5 mét. Lúc này, Hàn Phong đang trầm ngâm tính toán, sau đó hai người lại chạy vào một con hẻm nhỏ.

Trong ngõ lúc này có 8 cái cột đèn chia đều hai bên. Đoàn đội thiếu tá Bằng đã đợi sẵn ở cạnh mấy cái cột đèn trong con hẻm nhỏ.

Chạy đến đầu ngõ, Hàn Phong đột nhiên dừng lại, quay người rồi hét một tiếng:

“Căng dây.”

Lúc này đoàn đội liền có thao tác gì đó lên cột đèn, sau đó nhanh chóng quay đầu chạy lại về phía Hàn Phong.

Cả thi đoàn đang lao vù vù đến chỗ họ với vận tốc của một vận động viên điền kinh. Bỗng nhiên, bọn chúng vô thanh vô tức bị cắt cho đầu một nơi, thân một nẻo.

Thi đoàn thay phiên nhau chạy đến nạp mạng. Bây giờ, ai cũng có thể rõ ràng nhìn thấy một sợi dây cước căng dài hai bên đường, vương đầy máu tanh không ngừng nhỏ xuống từng giọt như mưa.

Hoá ra, Hàn Phong cùng Cửu Vương chính là mối như thầy ma, cả hai dẫn bọn chúng đi theo tuyến đường đã được sắp xếp từ trước, để rồi dính mai phục của đám người Hàn Phong.

Bỗng nhiên, dây cước đứt phăng một cái, bọn thầy ma lại tiếp tục lao đến như một con sóng thần chết tróc. Nhưng chạy được một đoạn, một màn tương tự liền xảy ra.

Năm phút sau,

“Phăng.”

Đứt thêm 3 sợi dây nữa, bọn thầy ma chỉ còn cách đám Hàn Phong có đúng 2 mét. Đây là phong tuyến dây cước cuối cùng mà bọn nó sẽ phải vượt qua.

Lúc này, Hàn Phong cùng mọi người liền lùi lại, giữ khoảng cách 5 mét với bọn thầy ma, sau đó mấy người quân nhân liền mang ra một đoạn dây cước dài 6 mét. Đoạn dây này có chút đặc biệt, nó có treo lủng lẳng 3 trái lựu đạn. Mỗi trái đều được dán băng băng dính một cách cố định trên thân dây, mỗi trái cách nhau chính xác 2 mét.

Khi sợi dây cuối cùng chuẩn bị đứt, thiếu tá Bằng liền ra lệnh.:

“Rút chốt.. Ném!!!”

Ba người lính liền tiến lên rút chốt lựu ra cùng một lúc, sau đó hai người khác liền cầm lấy sợi dây, quăng về phía đám thầy ma. Sợi dây rơi xuống đất, xếp thành một đường thẳng tắp phía dưới chân quân đoàn thầy ma.

“Phăng.”

Sợi dây cuối cùng cũng đã đứt, ngay sau đó, 3 trái lựu đạn liền phát nổ cùng một lúc. Cả đám thầy ma bị cháy thành một mảng huyết nhục mơ hồ. Chỉ còn có hơn 30 con thầy ma ở đằng xa là còn sống. Chúng nó bị dư lực của vụ nổ chấn cho văng về phía sau một đoạn.

Công việc còn lại, Hàn Phong giao lại cho đám người thiếu tá lo liệu, hắn cùng Cửu Vương thì lùi về sau một nơi nằm lăn ra đất, đây là lần chiến đấu mệt mỏi nhất mà Hàn Phong từng tạo ngõ.

Toàn thân hắn trở nên hư thoát, bây giờ, cho dù là một con thầy ma cấp F, hắn cũng không chống lại được.

Đoàn người tiến sĩ ở đằng sau tiến tới. Huyền Anh lo lắng phóng đến bên cạnh Hàn Phong, biết hắn không có bị thương, nàng liền yên tâm kê đầu hắn gối lên cặp đùi ngọc của mình.

Hàn Phong sung sướng hồi sức. Thình thoảng đầu hấn lại lưu mah cợ cợ làm cho Huyền Anh cảm thấy có chút khác thường. Nàng khẽ rên một tiếng, sau đó đỏ mặt véo vào eo Hàn Phong mấy cái. Sau lần đầu được nếm trái cấm, cơ thể Huyền Anh đang trở nên ngày càng nhạy cảm.

Đám người tiến sĩ đều vui vẻ nhìn cặp vợ chồng son liếc mắt đưa tình. Lúc này, đội thiếu tá Bằng cũng đã hoàn thành công việc. Họ mang theo một đồng xác chết về cho bọn người tiến sĩ thu hoạch.

Một lát sau, cả đoàn hưng phấn nhìn lấy hơn 400 viên tiền hoá thạch nằm la liệt trên mặt đất. 600 Viên còn YJ563e lại thì hoặc là bị hai người Hàn Phong hấp thu trong lúc chiến đấu, hoặc là đã bị nổ nát. Mặc dù có hơi đáng tiếc nhưng 400 viên tiền hoá thạch thật sự là một thu hoạch không tồi một chút nào.

P/S: Do 1 số trục chặc kỹ thuật, mình phải đăng lại chương 15.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Người sống sót, Dị năng giả?

Đến tối, cả đoàn lại tìm một căn nhà nhỏ để trú ẩn qua đêm. Mọi người bàn bạc rồi y4YIn4L nhất trí để Hàn Phong cùng Huyền Anh ở chung một phòng riêng biệt trên lầu, quyết định này khiến Huyền Anh thẹn thùng, lại có một chút gì đó ngọt ngào trong lòng.

"Ta đã là người của hấn rồi mà.." Nàng cười khúc khích tự nhủ.

Phân chia phòng ốc xong, Hàn Phong kiểm có ra ngoài một chút, sau đó liền mang về cả đồng lương thực cùng nước ngọt cho đoàn người sử dụng. Lương thực tại thời mạt thế là một cái gì đó thật sự xa xỉ. Người nào sở hữu một gói kẹo hay một miếng bánh đã là may mắn lắm rồi.

Nhưng Hàn Phong lại mang cả đồng gạo cùng thịt tươi về cho đoàn người sử dụng khiến họ vui mừng không thôi. Mọi người cũng biết điều nhận lấy nhu yếu phẩm mà không có một chút thắc mắc nghi vấn nào.

Đồ ăn mà Hàn Phong đem về cực kỳ tươi ngon. Nên biết rằng, bây giờ cũng đã là ngày thứ 16 kể từ khi Khai Huyền diễn ra.

Ở siêu thị, những thứ như rau hay thịt tươi cũng đã thối rữa hết cả rồi. Đây chính là điều mà mọi người nghi hoặc không thôi, nhưng bọn họ đều biết điều nhận đồ không một chút thắc mắc..

Nói đùa, với lương đồ của hệ thống, dù là 1 năm hay 100 năm đi chăng nữa thì thức ăn cũng sẽ luôn được bảo quản như mới.

Sau khi đoàn người đánh chén no say, Hàn Phong liền cùng hội tiến sĩ thảo luận về đủ mọi lĩnh vực, từ Khoa Học, Y học, Vật Lý, Lịch sử hấn đều cân hết.

Quay sang chém gió với đội thiếu tá Bằng thì hấn lại thể hiện sự tinh thông về binh gia, chiến thuật quân sự, vũ khí, làm cho Huyền Anh bên cạnh nhìn hấn đã có chút ngây ngốc, mê đắm.

Cái gì gọi là thiên tài?

Cái gì gọi là yêu nghiệt?

Người đang cời mở nói chuyện trước mặt họ chính là một tên biến thái toàn tài. Văn võ song toàn, cảm kỳ thi hoạ, lĩnh vực quái gì hấn cũng chơi tất làm cho đám người cảm khái không thôi.

Đang ngồi buôn chuyện vui vẻ, bỗng dưng Huyền Anh đứng phắt dậy. Mặc kệ những ánh mắt nghi hoặc của mọi người, nàng cấp tốc lôi Hàn Phong thẳng lên tầng 2.

Lúc này mọi người dưới lầu đều đã hiểu ra, cả gian phòng khách liền vang lên những tiếng cười bi ối.

Hàn Phong còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra thì đã có một cặp môi thơm dăng đến tận miệng, một chiếc lưỡi mềm mại không xương luôn lách trong miệng hấn.

Đây chính là lần đầu tiên Huyền Anh chủ động hôn hấn, hơn nữa lại còn mãnh liệt như vậy làm Hàn Phong thật sự rất hưng phấn.

Hấn liền khoá trái cửa rồi xoay mình đè Huyền Anh xuống giường mà thủ thi vào tai nàng:

"Sao thế vợ yêu, sao tự nhiên lại chủ động với anh như thế này?"

Huyền Anh lúc này mặt đã đỏ ửng, mắt nàng ướt át nhìn Hàn Phong. Hơi thở gấp gáp làm cho cặp song phong bị bấm phập phồng lên xuống trông cực kỳ dục người.

“Phong, em yêu anh..” Nàng chỉ nói được như vậy, đầu óc nàng lúc này đã hoàn toàn trống rỗng.

“Anh cũng yêu em, Huyền Anh..”

Hàn Phong âu yếm đáp lại, sau đó miệng hắn hôn hít vào cổ, vào tai nàng.

Hai tay hắn cũng không có rảnh rỗi. Một tay thì thành thạo cởi từng chiếc cúc áo của Huyền Anh, một tay thì nhào nặn cặp thỏ ngọc to tròn mà mềm mại kia.

Sau khi cởi được cúc áo của nàng, tay hắn lại luồn xuống dưới khe suối nay đã ướt đầm kia làm Huyền Anh rên rỉ tiêu hồn không ngớt.

“Ừm. Phong.. em muốn..” Nàng ní non ngắt quãng nói.

“Tuân lệnh vợ yêu.”

Thế là căn phòng chìm ngập một mảnh xuân quang vô hạn, những tiếng rên rỉ phóng đảng liên tục vang lên.

Sáng hôm sau, đoàn người lại tiếp tục xuất phát, Huyền Anh bây giờ chả còn cố kỵ gì nữa mà khoác tay Hàn Phong đi đi lại lại. Tuy nhiên mặt nàng vẫn đỏ như trái gấc, không dám nhìn ai cả.

Hàn Phong vừa đi vừa cười khở nhìn mặt đường nằm la liệt những phương tiện giao thông vô dụng.

Nếu có ô tô thì việc đi lại của đoàn người chắc chắn sẽ nhanh chóng hơn nhiều. Không như bây giờ, đi bộ đến mấy ngày liền mà vẫn chưa đến được căn cứ.

Cái khó khăn nhất ở đây chính là đoàn người Hàn Phong lại rất cần một chiếc xe tải. Xe con trong thời mạt thế mà nói là một thứ vô dụng.

Đường phố bây giờ không còn thích hợp cho xe con chạy nữa, xác người cùng xác phương tiện nằm la liệt đầy đường, xe con sẽ bị mắc kẹt.

“Thiếu tá Bằng, lúc mấy người đi đón Huyền Anh mà không dùng xe cộ gì à?” Hàn Phong thắc mắc.

“Lúc đón được tiểu thư, cổng trước đã bị bao phủ bởi thầy ma rồi, chúng tôi đành phải đi đường cửa sau, bỏ hết lại đám xe cộ. Khi đi ra, cả lũ đều bị thầy ma lừa như vịt, còn đâu thời gian mà kiếm xe.” Thiếu tá kể lại với một khuôn mặt đáng ghét.

Đoàn người vẫn cứ rong ruổi trên các con phố, mất 2 ngày đi đường, đoàn người cuối cùng cũng chỉ cách căn cứ một khoảng 10 km nữa thôi. Trên đường thì lúc này càng ngày càng nhiều thầy ma, bọn họ đã dần tiến vào trung tâm thành phố, mấy ngày này cả đoàn cứ phải trốn chui trốn lủi mới đi qua được một số những dãy phố khác.

Trung tâm trước đây khang trang sạch sẽ, nay đã đổ nát hoang tàn. Thậm chí có một số căn nhà cao tầng bị sụp đổ. Đường xa ngỗ ngang, máu me vương vãi, xác chết la liệt.

Đi được một đoạn, bỗng dưng cả đoàn nhìn thấy có 2 người đang chiến đấu với một đám gồm 20 con thầy ma.

Họ vậy mà lại gặp những người sống sót khác, thậm chí hai người kia còn là dị năng giả cấp F.

Bằng vào thị lực biến thái của mình, Hàn Phong có thể thấy rõ 2 người kia. Một người nam, một người nữ.

Người nam có một khuôn mặt cùng ánh mắt lạnh lùng, nhìn cũng khá tuấn tú. Người nữ thì là một cô gái khoảng 17, 18 tuổi, trẻ trung xinh đẹp. Nàng đang bặm môi chiến đấu hiên ngang với bọn thầy ma, chẳng hề kém cạnh với đáng mày râu.

“Anh trai, anh chạy trước đi, để em ngăn bọn này lại cho anh.” Thiếu nữ kia ghen ngào hét lên.

“Không được, từ khi cha mẹ mất đi, ta chỉ còn có một đứa em gái, cô chết thì cùng chết.” người thanh niên kia cũng cương quyết nói.

“Sẽ không có ai phải chết cả.”

Một người trung niên lưng hùm vai gấu bất chợt xuất hiện. Ông ta mặc trên mình một bộ quân phục, trên túi áo có treo mấy cái huy chương.

Người này xông vào vòng vây dễ dàng đâm nát đầu một con thầy ma, tựa hồ chiến đấu đối với ông chỉ như một cuộc dạo chơi trong công viên vậy.

Sau đó, cả một tiểu đội quân nhân lao vào giúp ông ta giải vây. Những người này chém giết thầy ma một cách thành thạo, uy vũ, tựa như bọn này chỉ là một đám thịt nhão vậy.

Hai người kia đều đứng hình chứng kiến mọi việc. Bọn họ chật vật mãi mà còn suýt chết trong tay đám thầy ma. Vậy mà những người này chỉ cần 1 phút đồng hồ để xử lý bọn thầy ma.

Người trung niên kia quay người lại hỏi: “Haha, hai nhóc có làm sao không..?”

Bỗng dung một tiếng nói vang lên:

“Oẹ.. Lão Bằng kia, người không đẹp trai tiêu sái như Hàn Phong thì đừng có mà bắt chước, già rồi mà còn đủ đôn.” Một vị tiến sĩ mặc áo blouse trắng ở đằng xa tiến lại nói.

“Ê tên Khoa chết tiệt kia, cho ta thử cảm giác đẹp trai một tí thì đã chết ai..” Người trung niên kia đáp lại.

Đây không phải thiếu tá Bằng thì là ai, ông ta đang giả vờ ngu bực thì bị tiến sĩ Khoa ném mắnmôm hội nghị. Hai người kêu lên oai oái cãi nhau một trận khiến đôi nam nữ vừa được giải cứu kia không biết phải phản ứng như thế nào.

“Được rồi, hai người đừng có mà cãi nhau nữa, thu hút thêm thầy ma thì mệt. Đây đã gần trung tâm thành phố rồi, không nên chủ quan.” Một người thanh niên chuẩn soái ca tiến lên giảng hoà, lập tức làm hai lão kia hừ lạnh một tiếng rồi quay mặt đi.

“Chào hai bạn, tôi tên là Hàn Phong.” Người thanh niên kia nở một nụ cười mê người nói.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Sinh tồn khu?

“Chào anh, tôi tên Phạm Hồng Lâm, còn đây là em gái tôi, Phạm Hoàng Yến.”

Người thanh niên với khuôn mặt lạnh tanh kia đáp lời.

Trong khi đó, cô em gái thì cứ nhìn chăm chăm vào Hàn Phong, mãi một lúc sau thì nàng mới giật mình tỉnh lại, nhưng nàng không có chút ngượng ngùng nào mà vẫn tiếp tục nhìn lấy hấn.

Lúc này, những người còn lại cũng đã tiến đến chào hỏi làm quen. Khi nhìn thấy Huyền Anh, Hồng Lâm trước giờ cứ trung cái bản mặt băng sơn của mình ra cũng phải giật mình thất thố.

Bất quá, khi nhìn thấy Huyền Anh tiến tới thân mật khoác lấy tay Hàn Phong, hấn liền ngay lập tức lấy lại tinh thần rồi bình tĩnh nói chuyện khiến Hàn Phong âm thầm tán thưởng không thôi.

Đợi cho đoàn người tự giới thiệu xong xuôi, Hàn Phong liền hỏi:

“Hai người các người đã có chỗ trú ẩn chưa? Sinh tồn đơn lẻ như vậy khó sống lắm. Thế nào, có muốn gia nhập đoàn chúng tôi, đi đến căn cứ người sống sót hay không?”

Chả hiểu sao khi nghe thấy đề nghị này, khuôn mặt xinh xắn của Hoàng Yến liền hiện ra nét hoảng sợ, còn ánh mắt của Hồng Lâm thì trở nên cực kì âm lãnh.

Hấn gần giọng nhắc lại từng chữ:

“Căn cứ người sống sót?”

“Tôi khuyên các người không nên đến đó thì hơn, Ở đó chẳng khác gì địa ngục nhân gian cả. Hai người chúng tôi đã phải khó khăn lắm mới thoát ra khỏi nơi đó mà giờ anh lại hỏi tôi muốn quay lại không à?”

Huyền Anh liền khẩn trương hét lên:

“Sao vậy? căn cứ số 7 xảy ra vấn đề gì rồi?”

“Căn cứ số 7?” Hồng Lâm nghi vấn đáp.

Hàn Phong thấy vậy liền hiểu ra nơi mà Hồng Lâm vừa nói đến là một căn cứ khác, hấn liền đứng ra giải thích:

“Tôi nghĩ cậu đã có một chút hiểu lầm rồi. Nơi mà tôi vừa đề cập tới là một căn cứ người sống chính quy do quân khu số 7 thành lập và quản lý.”

“Nhưng cậu có thể cung cấp một chút thông tin về căn cứ mà cậu vừa nhắc đến được không?”Hàn Phong hỏi.

Hồng Lân nhủ mầy, khuôn mặt hần biểu lộ sát khí cùng sự chán ghét khi phải nghĩ đến căn cứ người sống kia. Nhưng hần vẫn cố gắng giữ bình tĩnh mà kể lại:

“Đối với chúng tôi, căn cứ đó là một con ác mộng...”

“Lúc mặt thể mới nổ ra được 5 ngày, tôi đã thức tỉnh được dị năng khổng lồ của mình. Khi đó, em gái tôi mới chỉ là người bình thường, chưa có dị năng hay sức mạnh gì cả. Tôi và Hoàng Yến đã phải trốn chạy sinh tồn rất cực khổ, không chỉ nguy cơ đến từ bọn thầy ma mà còn cả sự cạn kiệt về mặt nhu yếu phẩm nữa.”

“Một ngày nọ, khu chúng tôi ở xuất hiện một đám người đi xe máy, cầm vũ khí nóng khô chiến với bọn thầy ma, tôi liền không chút do dự, dùng dị năng của mình để giúp họ.”

“Sau khi thoát ra khỏi vòng vây, bọn chúng liền tự xưng là người của một căn cứ gồm có 500 tên chuyên cứu giúp, thu nhận người sống sót và chống lại lũ thầy ma.”

“Tên của căn cứ này là Sinh Tồn Khu, nó nằm trong một ngôi trường Trung Học bỏ hoang.”

“Ngay từ khi mới đặt chân vào cổng căn cứ, tôi đã cảm thấy có gì đó không ổn bên trong cái nơi chó chết đó rồi, bên ngoài căn cứ, tôi nhìn thấy có khá nhiều người phụ nữ bị cánh đàn ông xâm sở ngay trên sân trường.”

“Mấy người đó thế mà lại không hề phản kháng, ngược lại còn cho những người kia qua đêm cùng mình với điều kiện người đàn ông phải chịu bỏ ra một nửa gối mi tôm.”

“Một số người sẵn thầy ma về còn được phép hưởng dụng những người phụ nữ này miễn phí. Khi những người kia không chịu, bọn người này còn đe dọa cái gì mà phòng thể dục tâm tởm khiến những cô gái kia đành phải ngậm ngùi gạt đầu đồng ý.”

“Ban đầu, vì nhìn trúng khả năng mạnh mẽ của tôi, bọn chúng đối xử rất tốt với tôi và em gái. Trong căn cứ cũng có một số người thức tỉnh dị năng như tôi và bọn họ đều là những người được trọng dụng bởi căn cứ.”

“Đứng đầu căn cứ gồm có 5 người đàn ông. Bọn họ không hiểu sao đều sở hữu một nhục thân mạnh mẽ hơn người thường rất nhiều. Trong đó, tên thủ lĩnh còn sở hữu một loại dị năng mạnh mẽ.

“Khi nhìn thấy Hoàng Yến, tôi liền cảm nhận được ánh mắt của 5 gã đồng thời loé lên dục vọng chiếm hữu, cũng may mà lúc đó, vì e ngại dị năng của tôi và ý muốn thu phục tôi làm tiểu đệ, bọn hần còn chưa có ý định làm gì em ấy.”

“Mất 5 ngày trong căn cứ, tôi đã nghe được thông tin rằng hội người này trước khi thời kỳ mặt thể nổ ra, cũng đã từng là những tay giang hồ khét tiếng.”

“Bọn chúng là những kẻ chuyên đi đâm thuê chém mướn, buôn bán ma túy cùng vũ khí lậu.”

“Vài ngày sau đó, một đoàn người mới được mang đến, đàn ông thì bị bọn họ đưa về một nơi riêng biệt, tối hôm đó bỗng dưng bọn chúng gọi tôi đến và đưa cho một đĩa thịt nướng ụ ụ tươi ngon.”

“Nhưng tôi cùng Yến đều không dám động chạm gì đến nó, bọn tôi đều nghĩ đến một khả năng - ăn thịt người.”

“Về phía những người phụ nữ kia thì ai có chút tư sắc cũng sẽ bị mang lên cho 5 người đứng đầu hưởng dụng. Còn lại thì biến mất không còn tăm hơi, chỉ có một số người xuất hiện ở cổng trường, gia nhập hội bán thân vì đồ ăn thôi.”

“Lúc đó, tôi đã được tên thủ lĩnh tín nhiệm, hần nói cho tôi biết về thứ gọi là tiến hoá thạch, rồi dẫn tôi đến một nơi mà bọn chúng hay gọi là phòng thể dục tâm tởm.”

“Nơi này chất đầy phụ nữ nằm la liệt trên mặt sàn, những người này đều đã từng phản kháng không cho đám lưu manh kia xâm sở hoặc qua đêm, trong đó gồm cả đám người mới gia nhập căn cứ lúc trước.”

“Tại đây, họ sẽ phải phục vụ tất cả đám đàn ông mà không được chút lương thực nào. Trên người họ dính đầy những chất dịch nhòe màu trắng, cả căn phòng bốc lên mùi tanh hôi kinh tởm. Những người phụ nữ xấu số này hầu hết đều đang hấp hối, một số người thậm chí đã QcjlBg4 chết nằm thối rữa trong căn phòng ấy.”

“Lúc đó, lòng tôi cực kỳ phẫn nộ cùng chán ghét đám cận bã này, thậm chí có ý định giết chết chúng nó rồi giải cứu cho những người kia. Nhưng đề em gái tôi có một cuộc sống yên bình, tôi đành mắt nhắm mắt mở mà ở lại đó.”

“Cho đến một hôm khi tôi vừa đi săn thầy ma về, thì thấy em gái tôi hốt hoảng chạy ra, nàng khóc như mưa, run rẩy ôm chặt lấy tôi.

“Tôi cảm thấy có điều gì chẳng lành, hỏi ra thì mới biết em suýt bị một trong 5 người đứng đầu hiếp dâm. Ngay khi nàng bị dồn vào tuyệt cảnh, thì đã mở ra dị năng niệm lực điều khiển đồ vật rồi dùng nó để giết chết hần.”

“Khi nghe được câu chuyện mà em kể lại, tôi đã muốn điên cuồng quay lại chém giết cái đám chết tiệt đó. Nhưng tôi hiểu rằng, bản thân mình còn chưa đủ mạnh mẽ để một mình đánh lại 4 người kia, chưa kể đến 500 tên lâu la được trang bị vũ khí nóng trong căn cứ đó nữa chứ.”

“Vi vậy, tôi quyết định mang em gái chạy đi tìm một nơi trú ẩn tạm thời, đề thăng thực lực bản thân rồi quay lại đập tan cái chốn địa ngục nhân gian kia.”

“Nhưng không ngờ mới đi được vài ngày đã gặp phải sự vây công của hơn 25 con thầy ma, chúng tôi cố gắng lắm mới giết được 5 con, sau đó liền kiệt sức. May là có mấy người kịp thời cứu giúp, nếu không, chúng tôi đã có thể vong mạng dưới tay đám thầy ma kia rồi.” Hồng Lâm ngâm ngùi kể lại.

Đám người Huyền Anh nghe được câu chuyện đã trở nên tức giận tột độ. Họ không ngờ rằng, đám người ấy có thể cảm thú đến như vậy. Thật ra những việc như vậy thật sự là quá bình thường trong thời đại mạt thế, khi mà tâm lý con người trở nên vạn vẹo.

Về mặt Hàn Phong, hắn vẫn đang trầm ngâm suy nghĩ, sau đó liền hỏi:

“Tại sao đám người đó lại biết về tiến hoá thạch kia?”

“Ngay từ lúc ban đầu, bọn nó đều đã từng làm những việc giết người không ghê tay, vậy nên khi chém giết thầy ma, bọn hắn cũng không hề có kỵ mà mổ đầu chúng ra, cũng nhờ đó mà bọn cận bã đó phát hiện được nguồn năng lượng này.” Hồng Lâm đáp.

“Bọn chúng có nhiều vũ khí và phương tiện đi lại không?” Hàn Phong tiếp tục tra hỏi.

Hồng Lâm về cảm suy nghĩ, sau đó hắn gật đầu nói:

“Có, bọn hắn có rất nhiều súng đạn bởi vì trước đây đã từng làm nghề buôn bán vũ khí lậu. Còn xe cộ thì bản thân bọn chúng sở hữu rất nhiều loại xe, ngay cả xe buýt của trường học cũng sở hữu hai cái nữa.”

Hai mắt Hàn Phong loé lên những tia sáng khác thường, sau đó nhếch miệng lên hỏi:

“Các người có muốn quay lại đập bét xác cái đám chó chết kia không?”

Hai anh em Hồng Lâm sững sờ, sau đó đều đồng thời gật đầu nói:

“Đương nhiên.”

“Vậy thì dẫn đường đi, chúng ta cùng tới xử lý đám nhóc nghịch ngợm kia một chút.” Hàn Phong mỉm cười nhưng lại tràn đầy sát khí nói.

P/S: mình xin gửi lời cảm ơn đặc biệt đến bạn Phong Nha, blackangell306 (bạn Phan Huy), darklonganh (bạn Đăng Khoa), anhsangvodinh đã ủng hộ mình bằng nguyệt phiếu để mình có thêm động lực viết tiếp nhé. Và cả những bạn đã like, thank và vote cho mình nữa. Cảm ơn rất nhiều ạ. Thanks all ~

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Thâm nhập

“Anh điên rồi!!” Hồng Lâm hét lên.

“Tôi biết mọi người rất mạnh, nhưng bọn chúng có tới 500 người cơ, anh không thể nào chống lại chúng đâu.”

Hàn Phong lắc đầu nói:

“Đúng là chúng ta chỉ dùng sức không thôi thì không đánh lại được bọn chúng. Nhưng nếu biết vận dụng lực lượng một cách thông minh thì sẽ khác.”

Thấy Hồng Lâm vẫn khẳng khái không dẫn đường, Hàn Phong liền chứng minh mình có khả năng bằng cách đâm mạnh vào một bức tường xi măng có độ dày 2 mét.

Ngay lập tức, bức tường xi măng liền sụp đổ như một miếng đậu hũ. Hồng Lâm và Hoàng Yên lúc này mồm đã rớt xuống sàn rồi. Sau một hồi giải thích qua về kế hoạch hành động, Hồng Lâm cuối cùng cũng thờ dài đồng ý.

Sau một ngày đường, cuối cùng cả đoàn cũng trông thấy Sinh Tồn Khu kia. Nơi đó trước đây đã từng là một trường trung học nổi tiếng, vậy nên ngôi trường nhìn rất rộng rãi khang trang, chắc hẳn bọn người này đã giết sạch đám thầy ma trong trường và dọn dẹp sạch sẽ để thu hút ngừng người sống sót gia nhập.

Trước cổng trường, có hơn 10 tên lâu la đứng canh cổng, mỗi tên đều cầm trên tay một khẩu AK-47, một cây mã tấu cùng một chiếc bộ đàm dất hai bên hông. Mặt tên nào tên đấy đều dữ dằn đáng sợ.

Bọn chúng vậy mà lại khá có kỷ luật. Tên nào tên nấy đều nghiêm túc canh cổng, tăng mức độ cảnh giác đến cao độ.

Trong khung cảnh tĩnh lặng này, bỗng có tiếng bước chân dồn dập chạy tới khiến cả bọn giật mình chĩa súng về phía tiếng động.

Trước mặt đám người, một thiếu niên khoảng 20, 21 tuổi đang hớt hải chạy đến, quần áo hắn lấm lem xộc xệch, mặt mũi bẩn thỉu, tóc tai bù xù.

Một tên trong số 10 người hét lên:

“Dừng lại không bọn tao sẽ nổ súng.”

Người thanh niên lập tức đứng lại, mặt hiện rõ nét sợ hãi, chân tay run lập cập. Hắn cuống cuống hét lên:

“Ahh, tôi dừng... xin đừng bắn mà...”

“Quý xuống giờ hai tay lên trời.” tên kia quát.

Người thiếu niên kia không chút do dự quý xuống giờ hai tay lên. Lúc này 5 người trong đám bọn kia mới tiến tới, đè hắn ra đất, còng tay lại.

Một tên khác thì đang dùng bộ đàm, báo cáo lại với thủ lĩnh, bộ đàm chỉ phát ra một tiếng “Thịt”.

Sau đó tên thanh niên kia bị dẫn vào cổng trường, hắn có thể nhìn thấy trong sân, ngoài một đám lính canh ra thì có rất nhiều người phụ nữ ăn mặc hở hang oanh oanh yến yến đi lại, tìm những ai có lương thực để bán thân sống qua ngày.

Bọn họ vẫn cười nói như bình thường, chỉ là ánh mắt mỗi người giờ đây đều đã chết lặng, có lẽ bản năng sinh tồn là động lực thúc đẩy duy nhất để họ tiếp tục làm công việc này.

Đi qua khuôn viên, bọn lính kia dẫn người thiếu niên đến nhà tắm tập thể ở cạnh hồ bơi của trường.

“Ê, cái thằng bẩn thỉu kia, mày tắm rửa sạch sẽ ngay cho tao. Tao cho mày 5 phút.” Tên lính quát tháo, mở còng rồi đẩy người kia thẳng vào phòng tắm.

5 phút sau, bước ra khỏi cửa là một người thiếu niên phong độ đẹp trai, khác hoàn toàn với tên ăn mày bẩn thỉu vừa rồi khiến cả bọn nhìn mà lác mắt.

Cả lũ có lẽ sẽ không nhận ra người này nếu trên mặt hắn không biểu hiện ra sự sợ hãi như ban đầu. Người thiếu niên này không ai khác chính là Hàn Phong.

Hàn Phong sau đó tiếp tục phải đeo cái còng tay lên, đi theo sự dẫn dắt của đám người này.

Khi đi qua một nhà kho chứa đồ, Hàn Phong ngạc nhiên nhìn thấy có hơn 250 người, bị trói chặt rồi nhốt ở đó. Nhưng đoàn người chỉ đi lướt qua căn phòng đó rồi tiến thẳng đến nhà bếp của trường.

Trong phòng bếp, có ba tên mặc tạp dề nhuộm máu đứng canh, 2 tên lính gác cùng hơn 5 người khác bị còng tay nằm dưới đất.

Trên trần nhà có những bộ phận cơ thể bị treo lơ lửng bởi những chiếc móc xích, nhìn ghê rợn vô cùng.

Từ trước, Hồng Lâm cũng đã đoán được phần nào nhưng hắn ta vẫn chưa được tận mắt chứng kiến. Nhưng hôm nay, khi nhìn thấy cảnh này, Hàn Phong đã xác nhận được một điều, bọn khốn này thật sự ăn thịt người.

Hàn Phong rất lạnh đi, nhưng hắn vẫn cố giữ bình tĩnh, giả vờ như đang hoảng loạn sợ sệt. Lúc này, tên đằng sau đã đẩy hắn ngã xuống đất về phía 3 tên đầu bếp rồi trở lại vị trí canh gác.

Trong Phòng lúc này chỉ còn 2 tên lính canh cùng 3 gã đầu bếp cùng những tiếng mài dao vang lên.

Lúc này một tên tiến đến nhìn Hàn Phong, liếm môi nói:

“Thịt thằng này có vẻ mềm mà ngon đây, nấu hán trước.”

Hàn Phong lúc này lại bình thản nhìn tên kia nói:

“Nếu người thả ta ra, đập đầu 1000 cái xuống đất, ta sẽ cho ngươi được chết toàn thây.”

“Hahahaha, tên này bị dọa sợ đến phát điên rồi.” cả năm tên đều cười khằng khặc, bọn chúng thật sự nghĩ là Hàn Phong đã mất trí rồi, trong tình huống như thế này mà hắn còn có thể mở mồm ra dọa người được.

Nhưng chẳng cười được bao lâu, Hàn Phong liền giật tung còng tay ra, bật người rút dao chém cho bốn tên đầu bay máu chảy. Tên còn lại thì đã thất thần, miệng vẫn nở nụ cười nhưng giờ đây mặt đã cứng ngắc lại rồi. Hắn hoàn toàn không biết phải phản ứng ra sao nữa.

5 người nằm dưới đất cũng nhìn Hàn Phong như một con quái vật. Bọn hắn vẫn không thể tin được sự việc đang diễn ra trước mắt.

Hàn Phong kẻ đao lên cổ hắn mà nói:

“Mày mà hét lên hay có phản kháng thì tao không ngại cho cái cổ này chào tạm biệt với cái đầu súc vật của mày đâu.”

Tên kia run rẩy quỳ xuống đất mức nở nói:

“Đại ca tha mạng ah..”

Hàn Phong lại cười gần:

“Trước tiên hãy trả lời câu hỏi của tao đã, nếu thành thật thì tao sẽ xem xét, nếu không, mỗi câu mày nói dối sẽ bị tao lóc đi một miếng thịt.”

“Đừng nghi ngờ lời tao nói, nên biết rằng tao có thể giữ lại thêm một tên nữa để đối chiếu lời khai, nhưng tao không làm vậy bởi tao có thể biết được mày có nói thật hay không.” Nói đùa, một kẻ đã được thủy tinh huấn luyện về mặt tâm lý học, đạt độ thành thạo cấp SSS như Hàn Phong mà không làm được việc này thì hẳn nên đập đầu vào tường chết đi cho rồi.

“Dạ dạ..” Tên kia cuống quýt trả lời

“Đầu tiên, 250 người bị nhốt lại trong nhà kho có thân phận gì?”

“Đó là mấy tên đồng bọn cũ của chúng tôi, chúng nó bất bình với vụ việc ăn thịt người cũng như cách hành xử của thủ lĩnh nên đã chống đối lại. Chúng nó là một đám phản tặc bị chúng tôi bắt lại bỏ đói trong đây mà thôi.” Tên kia thành thật trả lời.

“Thú vị đây..” Hàn Phong lẩm bầm.

P/S: mình xin gửi lời cảm ơn đặc biệt đến bạn trantrongnhan13579, bạn liepsatgia đã ủng hộ mình bằng nguyệt phiếu để mình có thêm động lực viết tiếp nhé. Và cả những bạn đã like, thank và vote cho mình nữa. Cảm ơn rất nhiều ạ. Thanks all ~

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Đại kế hoạch

“Thế hiện tại trong căn cứ có bao nhiêu phương tiện đi lại?” Hàn Phong hỏi

“Dạ.. có 9 phương tiện đi lại, 4 xe máy, 2 ô tô thể thao, 1 xe bán tải và hai xe buýt của trường học ạ...” Tên kia ngoan ngoãn trả lời.

“Thế có bao nhiêu vũ khí nóng? Bao nhiêu vũ khí lạnh.” Hàn Phong lại hỏi.

“Có 2200 vũ khí nóng 3300 vũ khí lạnh thừa đại ca..” Tên kia nói. Mắt hắn nhìn về phía trần nhà, vờ như đang nhớ lại số lượng vũ khí, nhưng dưới con mắt của một chuyên gia tâm lý học, hắn đang nói dối, hắn muốn che dấu sự lo lắng của mình bằng cách nhìn đi nơi khác.

Xoẹt một tiếng, một miếng thịt trên cánh tay của tên kia bay văng xuống đất, máu từ trên tay hắn chảy ra đầm đìa.

Tên kia lúc này đang lăn lộn dưới sàn nhà, la hét om sòm như một con lợn bị chọc tiết.

Hàn Phong cũng mặc kệ cho tên mập la hét. Hắn không sợ bị phát hiện, những tiếng la hét thảm thiết vọng ra từ phòng bếp như thế này là điều quá bình thường.

Sẽ không có tên lính gác nào nghĩ đến, con mỗi lúc trước bị đồng bọn còng tay khoá chặt như vậy, lại có thể gây ra sự cố gì.

“Tao cho mày một cơ hội nói lại lần nữa.” Hàn Phong mỉm cười ôn hoà, cứ như trước mặt hắn là anh YHgFyNv em trong nhà vậy. Nhưng đối với tên đầu bếp, nụ cười này chính là nụ cười của ác quỷ.

“9000 vũ khí nóng, bao gồm súng phóng lựu, lựu đạn và 12000 vũ khí lạnh như mã tấu, đao, kiếm thừa đại ca..., tha cho em đi, em chỉ biết có ngần này thôi.” Tên kia khóc lóc thảm thiết khai báo.

“Mày mà còn nói dối thêm lần nữa, cái tai trái này của mày sẽ không còn gắn liền với cái đầu lợn của mày nữa đâu!” Hàn Phong vẫn tiếp tục dịu dàng nói.

“Vâng ạ, em hứa mà đại ca..”

“Nhà kho chứa vũ khí ở đâu?” Hàn Phong thản nhiên hỏi.

“Cái này.. nó ở phòng thể dục ạ.” Tên béo lần này nhìn thẳng vào mắt Hàn Phong mà khai.

“Xoẹt” Cái tai trái của tên mập rớt xuống đất, máu hần phun như mưa.

“Ahhhh.. em khai rồi mà sao anh lại làm thế??”

“Mày còn hỏi hã, tao thừa biết phòng thể dục tắm tối là chỗ chó chết cho chúng mày phát tiết, còn dám mở mồm ra nói câu đấy à. Ít nhất cũng phải chọn phòng khác chứ, ngu vừa thôi.” Hàn Phong cười gằn.

Tên mập này thật sự quá oan uổng, hần không phải là đồ ngu, chỉ là hần không ngờ rằng một con mồi như Hàn Phong lại biết đến căn phòng đó mà thôi.

“Được rồi, em xin lỗi, em sẽ nói thật, kho vũ khí được đặt tại phòng ban giám hiệu của trường thưa đại ca!” Tên béo vô thức nuốt nước bọt nói.

Hàn Phong chỉ cần nhìn cái là biết hần nói dối rồi.

“Xoẹt.” Tai phải của tên đầu bếp cũng đi nốt.

“Nói nhanh lên, bây giờ đến ngón tay!!”

“Ahhhh... được, em khai, nó được giấu trong hội trường tầng hai, nơi mà có nhiều lính canh nhất đó đại ca..” Lúc này tên béo đã nói với một giọng cực kỳ suy yếu. Có vẻ như tên này sắp ngất đến nơi rồi.

Lúc này, thấy hần nói mà nhịp thở, tuyến nước bọt, nhịp tim cùng độ co giãn của động tử vẫn hoạt động như bình thường, Hàn Phong lúc này mới yên tâm.

“Tiếp tục, 4 tên thủ lĩnh còn lại, mỗi người có dị năng gì?”

“Em thì em chỉ biết mỗi thủ lĩnh là có dị năng thao túng trọng lực, còn 3 người còn lại chỉ là những tên có tố chất thân thể siêu việt người thường mà thôi...” Lần này, tên béo không còn dám nói dối nữa.

Sau khi moi hết mọi thông tin về căn cứ, Hàn Phong không chút do dự đâm thanh kiếm sắc bén trên tay vào trái tim của gã đầu bếp.

"Phập"

Tên kia trừng mắt la:

“Mày... Mày đã hứa rồi kia mà..”

“Đúng là tao đã hứa, nhưng tao hứa là sẽ xem xét chứ không hứa rằng sẽ để mày sống sót.”

“Một tên đồ tể cận bã như mày không đáng được tha thứ. Có bao nhiêu người cầu xin mày như vậy rồi, nhưng mày có bao giờ biết tha cho họ không?” Hàn Phong gằn dừ nói.

“Ha ha ha, đúng là ác giả ác báo mà...” Tên béo nói xong câu này, liền đoạn tuyệt sinh cơ.

Hàn Phong lạnh lùng đứng thẳng lưng, chậm chậm đi tới, lấy mấy bình nước sạch để rửa tay. Hần thật sự không hề có một chút thương cảm nào cho cái tên đã ăn thịt đồng loại kia cả, tất cả những tên ăn thịt người trong căn cứ này đều không đáng được sống.

Trước cửa phòng bếp lúc này có hai tên lâu la đang canh gác, mỗi tên đều vác theo một khẩu M4A1, nói chuyện vui vẻ, cả hai đều đang rất háo hức với bữa tối ngày hôm nay.

Hàn Phong vô thanh vô tức phi ra hai con dao phay, chuẩn xác găm vào đúng giữa trán làm hai tên kia vô lực ngã xuống.

Hàn Phong lột luôn hai khẩu M4A1 cùng hai chiếc bộ đàm dắt trên hông bọn chúng, rồi nhét chúng vào lưng đồ.

Hần mặc quần áo của tên lính gác, đeo một khẩu M4A1 lên vai mà nghênh ngang đi đến hành lang.

Mặc dù lúc bị áp giải đến phòng tắm, hần đã bị nhiều người nhìn thấy, nhưng cũng chả có tên nào thèm để ý hay nhớ mặt hần cả.

Trước cửa nhà kho, có 3 tên lâu la đang đứng canh.

Nhìn 250 người đang nằm trong nhà kho, Hàn Phong liền vạch ra một kế hoạch mới, hoàn toàn khác với kế hoạch mà hần đặt ra ban đầu.

Hàn Phong tiến từng bước đến trước cửa phòng, ba tên kia lúc nhìn thấy hần từ xa thì không có để ý lắm, nhưng cả ba liền trở nên cực kỳ cảnh giác khi nhìn thấy khuôn mặt lạ lẫm của người thanh niên trước mặt.

Một tên tiến đến mà hỏi:

“Cậu ở đội số mấy?”

Hàn Phong hơi giật mình, cũng chưa có tên nào đề cập đến vấn đề này cả, gã đầu bếp cũng không hề đưa động gì đến việc này với hắn.

Nhưng mặt hắn vẫn lãnh tĩnh, vừa quan sát tên kia thật kĩ, vừa trả lời.

“Đội 2”

Nghe thấy câu trả lời, tên vừa hỏi vô thức nhích khoé môi lên, đồng tử của hắn liền co rút lại.

Hàn Phong thấy vậy liền sửa:

“Haha, Mặc dù tôi là người mới, nhưng cũng thừa biết căn cứ không có chia đội theo số thứ tự nhé, hai anh định bắt nạt ma mới à?”

Tên kia ngay lập tức thả lỏng tinh thần, thờ phào cười mắng:

“Chú mày cũng được lắm, dám dọa anh đây một chầu. Ma mới mà cũng láo toét thật, có biết suýt chút nữa, chú mày bị bắn thành cái sàng rồi không?”

Thật ra nếu có thêm chút thời gian, mấy tên kia sẽ thấy được đây là một lời nói dối đầy sơ hở.

Nhưng trước khi ba tên lâu la kịp hiểu được chuyện gì đang diễn ra thì thân ảnh Hàn Phong đã loé lên một cái, vung quyền, giáng cho mỗi tên một cú trời đánh vào đầu.

Quyền đầu của Hàn Phong mạnh đến mức nào chứ, ngay cả cầu vương ăn phải còn hoa mắt chóng mặt nữa là người bình thường như bọn chúng.

Ba cái đầu kia lập tức nát bét như tương.

Hàn Phong cúi xuống lục lọi khắp thi thể của cả ba tên, liền tìm được một chùm chìa khoá.

Mặc dù hắn có thể đâm nát cánh cửa này mà đi vào, nhưng lại không muốn đánh rần động cỏ nên đành phải thử cho từng chìa vào ổ khoá.

“Cạch” một tiếng, Hàn Phong không chút do dự mà bước vào trong căn phòng tối tăm, lạnh lẽo.

Sau khi đóng cửa lại cẩn thận, Hàn Phong liền cất tiếng:

“Đến giờ ăn rồi, tên nào chịu không nổi mà muốn ăn thịt người thì giờ tay lên, tao sẽ báo cho thủ lĩnh để thả những đứa muốn ăn thịt người ra!”

P/S: mình xin gửi lời cảm ơn đặc biệt đến bạn i4ms3o25 đã ủng hộ mình bằng nguyệt phiếu để mình có thêm động lực viết tiếp nhé. Và cả những bạn đã like, thank và vote cho mình nữa. Cảm ơn rất nhiều ạ. Thanks all ~

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Thu phục nhân tâm

“Ăn thịt người cái con mẹ nó chứ!”

“Thủ lĩnh chỉ là một thằng không bằng cặn bã mà thôi!”

“Không bằng con súc vật.”

Lúc này, căn phòng vang đầy những tiếng chửi bậy, bất ngờ là không có tên nào chịu đầu hàng dù cho lúc này họ đang đói cồn đói cào.

Hàn Phong hài lòng nhìn những tên giang hồ vẫn còn nhân tính này mà cảm thấy loài người vẫn còn những hy vọng tươi sáng phía trước.

Thú thật, nếu có tên nào giờ tay chịu đầu hàng thì hắn cũng sẽ giết tên đó ngay lập tức, để phòng bất cứ trường hợp bất trắc nào xảy ra trong kế hoạch.

“Các người hận thủ lĩnh của mình lắm hả??” Hàn Phong vẫn nhẹ nhàng nói

“Thằng oắt con đấy không xứng làm thủ lĩnh”

“Sai rồi, nó không xứng làm người!”

Lại một tràng gào thét căm hận, có vẻ như đám người này đã cực kỳ bất bình với tên đại ca cận bã kia rồi.

“Thế thì đi đập chết thằng chó đấy thôi.” Hàn Phong nói.

Lúc này, cả căn phòng vừa rồi còn đang âm ỉ liền trở nên cực kỳ yên tĩnh, không có người nào ho he lên tiếng.

Không một ai có thể ngờ rằng cái tên vừa rồi còn đang hô hào bọn họ đầu hàng lại quay ra nói một câu như vậy.

Hàn Phong không nói hai lời, liền tiến tới cời trói cho đám người. Hắn để ý nhất là ba người trong góc phòng. Họ bị trói bằng những dây xích sắt thay vì những sợi dây thừng.

Họ đều bị “chăm sóc” một cách rất kỹ càng.

Sau khi sử dụng “Chân Diện Mục Nhân”, Hàn Phong liền hiểu ra.

Ba người này thế mà lại là dị năng giả cấp F. Mỗi người có một loại dị năng khác nhau.

Người với bộ tóc mào gà có khả năng tàng hình, người sở hữu một thân hình cường tráng thì có khả năng cường hoá bản thể. Người cuối cùng với mái tóc đỏ thì có khả năng khá là hữu dụng đó là Tinh Thần Không.

Hắn có thể điều khiển nhiều nhất là 2 người có chỉ số hệ tinh thần thấp hơn hắn, cũng có khả năng quấy nhiễu những người có tinh thần lực cao hơn hắn 5 điểm.

Hàn Phong cũng không giải thích hay trao đổi gì nhiều với đám người mà chỉ giúp bọn chúng thoát khốn. Sau khi cời trói cho chúng, Hàn Phong liền đứng dậy nói:

“Từ bây giờ, nếu muốn đập chết tên cầm thú ăn thịt người kia, các người phải hoàn toàn nghe theo sự sắp xếp và chỉ huy của ta, ai không phục thì tiến lên phía trước một bước!” Hàn Phong vừa nói, vừa dùng một tay bóp nát một miếng kệ sắt để đồ bên cạnh làm cả bọn hít một ngụm khí lạnh.

Đúng như Hàn Phong dự đoán, chỉ có duy nhất ba tên dị năng giả là bước lên phía trước, không quy phục Hàn Phong. Mỗi người đều là những kiêu hùng, không đời nào họ lại chịu quy thuận một ai đó một cách dễ dàng cả.

Nếu không phải trước thời kỳ mặt thể, bọn họ đã từng là đàn em của tên thủ lĩnh kia thì chưa chắc đã chịu quy hàng hắn.

“Được rồi, cả ba cùng lên đi, ta sẽ chế trụ ba người chỉ với một ngón tay.”

“Hừ, ngông cuồng!” bọn chúng đồng thanh hét lên giận dữ.

Vừa dứt lời, cả ba đều thôi động dị năng. Tên mào gà dần dần trở nên trong suốt. Tên lực lưỡng kia thì cơ bắp đột nhiên căng phồng, sau đó không chút trì trệ lao thẳng về phía Hàn Phong. Tên tóc đỏ đặt hai ngón tay lên thái dương rồi nhú mày nhìn về phía hắn.

Hàn Phong vẫn mỉm cười bình tĩnh nhìn mọi việc diễn ra. Hắn có thể nhìn rõ tên đầu mào gà bằng chân diện mục nhân.

Về tên lực lưỡng kia khi bạo phát, hắn thế mà lại nâng cao được thể chất toàn diện lên tới 30 điểm, điểm chỉ số như vậy cũng đã gần tiếp cận trình độ thân thể của thiếu tá Băng.

Nhưng đối với Hàn Phong hiện tại, điểm chỉ số như vậy chỉ đáng gãi ngứa cho hắn mà thôi.

Hàn Phong cảm nhận được tinh thần lực của tên tóc đỏ loè kia đang tấn công hắn. Tên này điểm tinh thần lực cũng đạt đến 28 điểm. Đối với tấn công về mặt tinh thần của tên này, Hàn Phong trực tiếp mặc kệ, tinh thần lực của tên kia đối với Hàn Phong chỉ như là muối đốt INOX mà thôi.

Tên đô con kia cuối cùng cũng đã áp sát tới rồi tung một cước với kinh khí mạnh kinh người, đằng sau Hàn Phong cũng đột nhiên xuất hiện một cú đấm đánh tới sau gáy hắn.

Hàn Phong liền làm ngơ cú đấm của tên kia mà giờ ngón tay ra đón đỡ cước lực trái phá trước mặt.

“Bốp”

Cả gian phòng lúc này trở nên ngưng đọng, tất cả mọi người đều đang há hốc mồm chứng kiến cảnh tượng trước mắt.

Hàn Phong đang hiên ngang đứng đó, đằng sau gáy hắn là nắm đấm của tên mào gà, ngón tay hắn thì hoàn toàn chặn đứng cú đá của tên lực lưỡng. Hắn chả bị chút ảnh hưởng gì từ mấy đòn tấn công này cả.

Đột nhiên hai tên đang tiếp xúc với thân thể của Hàn Phong liền ngã khụy xuống. 3 giây sau, tên dị năng giả hệ tinh thần kia cũng ngã lộn ra đất. Hàn Phong mất đúng 6 giây để xử lý mấy người này.

Nếu có một đoạn ghi hình quay chậm, ai cũng sẽ nhìn thấy Hàn Phong dùng có đúng 1 ngón tay điểm cho mỗi tên một phát vào khuỷu chân. Hắn YZVdIvN làm như vậy cũng là để hạn chế cho tiếng đánh nhau quá lớn, dẫn đến việc bị bọn lính canh khác phát giác.

“Thế nào? Muốn theo ta lẫn lộn chứ? Ta không có thích ăn thịt người đâu haha” Hàn Phong đắc ý cười.

“Lão Đại!!” Toàn thể 250 người bao gồm 3 tên dị năng giả kia đều cung kính cúi đầu nói.

Hàn Phong vừa ý gật đầu, sau đó hần phở biến kế hoạch của mình cho mọi người nghe.

“Tốt, đi giết mấy thằng cận bã kia thôi!” Hàn Phong đẩy cửa bước ra.

Trong văn phòng hiệu trưởng của trường, một tên thanh niên mặc bộ âu phục màu trắng đang ngồi chễm chệ trên chiếc ghế sa lông, mặt hần có thể nói là khá tuấn tú nếu không có 1 vết sẹo to đùng trên má. Mồm hần đang ngậm một điếu xì gà.

Giữa hai chân hần có một cô gái đang di chuyển cái đầu lên xuống nhịp nhàng. Một lúc sau thì hần run người lên, nắm chặt lấy đầu cô mà ấn sâu vào. Cô gái ưm một tiếng rồi quay ra ho sặc sụa.

Bỗng dưng bên ngoài có tiếng gõ cửa, tên thanh niên này liền dùng chân đạp cô gái lẫn ra chỗ khác rồi nói:

“Vào đi!”

Trước cửa, một tên đại hán cao to lực lưỡng cúi đầu nói:

“Lão đại, ngoài cổng có mấy tiến hoá giả xin gia nhập vào căn cứ, nhìn y phục thì chắc bọn họ có xuất thân từ quân đội, bây giờ nên làm thế nào đây ạ?”

“Ha ha, tốt lắm” nhần cầu tên thanh niên loé lên về kính hi.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Gậy ông đập lưng ông

“Đề ta đích thân đi ra tiếp đón khách quý.” Tên thanh niên kia nói.

Trước cổng trường lúc này, có mấy người mặc đồng phục quân nhân đang đứng đó chờ đợi. 10 tên gác cổng đang nhìn họ bằng ánh mắt kính sợ, tên nào tên đó đều nở nụ cười lấy lòng.

Đoàn người này chính là đội Thiếu tá Bằng. Ông ta đang làm mọi thứ đúng theo như sắp xếp của Hàn Phong, nếu kế hoạch thành công thì bọn họ có thể xử lý căn cứ một cách dễ dàng.

Khi thiếu tá còn đang suy nghĩ miên man, thì một người thanh niên có một vết sẹo in hần trên má trái đang cười mỉm tiến tới. Phía sau hần có tới 50 người đi đằng sau hộ tống, mỗi người bọn họ đều có một khẩu AK47 đeo trên vai cùng một cây mã tấu dắt bên hông.

Thiếu tá Bằng chỉ cần liếc qua là biết ngay tên này đang có ý định thị uy với lão mặc dù trên miệng tên kia vẫn treo lên một nụ cười niềm nở.

Hần ta thân thiện bắt tay với thiếu tá rồi nói:

“Xin chào mọi người, tôi tên là Phạm Quang Khánh, thủ lĩnh của Sinh Tồn Khu, hân hạnh được gặp mặt mọi người.”

Thiếu tá Bằng thì tương đối lãnh đạm nói:

“Xin chào, tôi tên là Nguyễn Lương Bằng, thiếu tá của quân khu số 7, trên đường trở về căn cứ, chúng tôi đã gặp phải thi đoàn chắn đường. Chúng tôi muốn làm phiên thủ lĩnh, trú ẩn qua đêm tại đây có được không?”

“Haha, thiếu tá khách khí rồi, ông muốn ở đây bao lâu cũng được, tôi nghe đàn em báo cáo lại, ông cũng là một tiến hoá giả phải không?” Quang Khánh nghiêng ngả hỏi.

“Chính xác là như vậy.” Thiếu tá Bằng kiêu ngạo nói.

“Tôi có thể mạn phép xin mời mọi người tiết lộ một chút thông tin về thực lực của quý đội được không, để thuận tiện cho việc bảo an và ra vào căn cứ của mọi người?” gã tiếp tục hỏi.

“Rất xin lỗi, đây là điều cấm kỵ của chúng tôi, chúng tôi sẽ không tiết lộ thông tin về thực lực của quân đoàn.” Thiếu tướng nói thì như vậy, nhưng vẫn vô tình đề lộ ra chút uy áp.

“Vâng, tôi hiểu được điều này thừa thiếu tướng, chào mừng mọi người đến với căn cứ tồi tàn của tôi.” Quang Khánh mỉm cười lấy lòng, gã khá là cẩn thận, nếu thiếu tướng thực sự trả lời câu hỏi của hắn, thì hắn sẽ nghi ngờ tính chân thực của thông tin cùng ý định gia nhập căn cứ của đoàn người.

Nhìn đoàn người thiếu tá cất bước, Quang Khánh nở một nụ cười tà ác. Sau đó, y liền vẫy tay gọi một tên đàn em.

“Chúng ta vẫn còn mấy chai rượu pha lẫn thuốc ngủ chứ?” Gã thăm thì hỏi.

“Còn thừa đại ca, không lẽ đại ca muốn.... Dù gì họ cũng là người của quân khu đó đại ca!” Tên kia ngập ngừng.

“Mấy ngu à, bây giờ là mạt thế chứ có phải như trước đâu, quân đội là cái chó má gì, hơn nữa chúng mày không nói ra thì ai biết được?” Quang Khánh cười lạnh nhìn đám người thiếu tướng.

“Xem ra cường độ thân thể của ta lại sắp sửa được đề thăng lên một cảnh giới mới rồi.” Gã thăm đắc ý.

Đoàn người thiếu tá bước vào phòng hiệu trưởng theo sự dẫn dắt của bọn Quang Khánh, ấn tượng ban đầu của họ về căn phòng đó chính là sự khang trang, sạch sẽ, đây là cảnh tượng cực kỳ hiếm thấy trong thời kỳ mạt thế. Có vẻ như căn phòng này đã được tu sửa lại một cách cực kỳ tỉ mỉ.

Giá sách được sắp xếp gọn gàng, bàn ghế cực kỳ sạch sẽ. Phải nói rằng bọn họ khá là ấn tượng.

“Mời mọi người hãy ngồi xuống. Xin cứ tự nhiên.” Quang Khánh niềm nở.

Đám người thiếu tá ngồi xuống, nhìn ngó xung quanh căn phòng này một lượt mà cảm thán không thôi. Phải công nhận tên này khá là có tài cán trong việc tu sửa căn cứ này.

“Bọn thằng Tứ đâu? Gọi chúng nó ra tiếp khách, nhớ dặn bọn chúng phải ăn mặc sạch sẽ, lịch sự vào, biết chưa?” Quang Khánh ra lệnh cho một tên đàn em đứng đó.

5 phút sau, có ba người trung niên với thân hình to lớn bước tới. Bọn hắn ai nấy đều sở hữu một khuôn mặt giữ tợn, cùng với một cái đầu bóng bẩy. 3 người này đều khách khí chào hỏi với đoàn người thiếu tá.

Trong khi đó, bọn đàn em đã mang 12 ly rượu cùng một chai vang đỏ lên cho mọi người thưởng thức. Khi đám người chuẩn bị nâng ly, thiếu tá Bằng bắt ngờ nói:

“Đừng uống vội. Xin thứ lỗi cho sự mạo muội của tôi, nhưng chúng tôi muốn đổi ly rượu với các người có được hay không?”

“Haha, được thôi. Thời buổi này, thiếu tá cẩn thận như vậy là điều rất dễ hiểu.” Quang Khánh khéo léo đáp.

“Cám ơn!” thiếu tá nói.

Cả đội lúc này mới nâng ly, mà vui vẻ nói chuyện. Rượu được rót xuống liên tục. Mọi người đều giao lưu một cách vui vẻ.

Khi mọi người đã dần dần đang buông lỏng sự cảnh giác thì cả hội bỗng dưng trở nên cực kỳ ngưng trọng mà ngã xuống dưới sàn nhà. Thiếu tá run rẩy hét lên:

“Mày đã bỏ gì vào ly rượu của bọn tao? Mày dám chống lại quân đội sao?”

“Haha, không có gì, tao chỉ pha hơn tám gói thuốc ngủ vào chai rượu mà chúng ta đang uống thôi, tuy nhiên, vì bọn mày có thể chất mạnh hơn người bình thường, nên sẽ chỉ bị tê liệt mà thôi.”

“Về phần quân đội thì tao sợ đêch gì, chúng mày chết hết rồi thì bằng chứng đâu ra?” Quang Khánh đắc trí cười ha hả.

“Thằng chó, mày làm như vậy để làm gì?” Thiếu tá gằn giọng hô lên.

“Được, cho chúng mày làm quý minh bạch. Tao có một dị năng có tên gọi là *Thôn Thiên Thực*, tao có thể ăn thịt muôn loài và hấp thụ dị năng cùng thể chất của bọn chúng. Tuy nhiên, dị năng này lúc ban đầu sẽ khá là yếu đuối và chẳng có gì đặc biệt cả, nhưng may thay, tao có được một bang hội của riêng mình, họ giúp tao săn giết thầy ma cùng giải cứu những người sống sót.”

“Trong đám đó lại có mấy người là dị năng giả nên tao cực kỳ vui mừng. Nhưng dị năng này của tao lúc ban đầu chỉ được thôn phệ một dị năng giả mà thôi, sau đó phải đợi tới 1 năm sau mới được tiếp tục thôn phệ. Gần đây, tao mới thôn phệ được một tên có dị năng điều khiển trọng lực nên không thể hấp thụ thêm dị năng giả nào nữa.”

“Nhưng về phần tiến hoá giả như tụi mày, tao có thể ăn bao nhiêu cũng được, mặc dù chỉ hấp thụ được 1 phần 5 thể chất của chúng mày thôi, nhưng như vậy đã là quá đủ rồi.” Quang Khánh nói

“Được lắm, thế tại sao chúng mày cũng cùng uống rượu thuốc nhưng vẫn không bị ảnh hưởng gì?!” Thiếu tá thắc mắc.

Quang Khánh kiên nhẫn giải thích:

“Trước khi uống, bọn tao đều đã ngâm một viên thuốc giải trong mồm rồi nuốt nó xuống khi nhấp ngụm rượu đầu tiên.”

“Tao đĩnh công mệnh nhà mày!!” Thiếu tá chửi to.

“Mày hình như vẫn không hiểu mình đang ở vị thế nào phải không? Thằng Tứ đâu? Lên thu thập bọn chúng cho tao.” Gã cười khẩy.

“Rõ thừa đại ca” Tên tráng hán đáp lời rồi từ từ áp sát đoàn người thiếu tá.

Khi tên tráng hán lấy một con mã tấu, chuẩn bị đâm cho mỗi người một nhát thì hai người quân nhân đang bất động bỗng nhào lên ôm lấy hai bên chân của gã, người khác thì lấy ra một con dao găm mà đâm thẳng vào ngực gã.

Tên kia liền vô lực ngã xuống, một giây sau, hắn đã hoàn toàn ngừng thở. Cả đoàn người tưởng như vô lực nằm dưới đất liền linh động bật dậy.

Quang Khánh mặt mày cứng ngắc, hắn không thể nào hiểu được tại sao đám người thiếu tá vẫn cử động được.

“Khó hiểu phải không? Trong quân đội bọn tao có một kỹ thuật giúp người ta giấu đồ trong khoang miệng mà vẫn có thể cười nói tự nhiên.” Thiếu tá vừa nói, vừa nhổ ra những ngụm rượu vang thơm ngon.

“Đây người ta gọi là gậy ông đập lưng ông đó thằng khốn haha” Thiếu tá đắc ý.

“Chúng mày đừng có vội vui mừng, nên nhớ rằng, chúng mày vẫn đang ở trong căn cứ của tao đấy.” Quang Khánh hất hàm kiêu ngạo.

Nhưng chẳng được bao lâu, khuôn mặt Quang Khánh liền trở nên cực kỳ khó coi, bên ngoài sân trường đã bắt đầu vang lên những tiếng súng đạn cùng tiếng vũ khí YcjsnHO va chạm leng keng.

“Mày chắc chưa con?” Thiếu tá Bằng mỉm cười đầy thâm ý.

P/S: Đang mùa thi với trả bài nên mình sẽ ra chậm một tí nhé, mong độc giả thông cảm. Xin hứa rằng khi nghỉ giữa kỳ, mình sẽ liên tục có những ngày bạo chương cho mọi người đón đọc nhé =) thanks all~

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Một tên rồi lại một tên

Quay trở lại mấy phút trước khi đoàn người thiếu tá Bằng thâm nhập được vào trong căn cứ. Lúc này, đám người Hàn Phong đã thoát ra khỏi nhà kho, bọn hắn hiện đang ở tầng 3 khu B của trường. Mục tiêu của đoàn người lúc này chính là phòng giám hiệu tại khu A, nơi mà tên thủ lĩnh trú ngụ. Đi được một đoạn, trước mặt đoàn người liền xuất hiện 5 tên lính gác đang phi phèo những điều thuốc, trò chuyện cười đùa vui vẻ.

Đoàn người Hàn Phong vẫn tiến đến không chút cố kỵ, nghe thấy tiếng bước chân, 5 tên kia liền hướng mắt nhìn tới. Nhưng khi nhìn thấy một đội ngũ gồm hơn 250 người đang hăm hăm đi về phía chúng thì cả 5 tên liền sững sờ.

Trước khi hiểu được chuyện gì đang diễn ra thì đã có 2 tên lính gác đang đứng phía sau cùng đồng thời kêu thảm một tiếng. Thân thể bọn chúng ngã ngửa ra phía sau, trong đôi mắt vẫn lộ ra vẻ khó tin, chỉ là đã không còn sinh khí nữa.

3 tên còn lại liền cả kinh, cả người như bị trúng tà, phải đến một giây sau, bọn chúng mới kịp thời làm ra phản ứng. Một tên run rẩy quẹo tay với lấy bộ đàm, 2 tên còn lại thì lập tức áp lưng vào nhau, 1 tên chìa nòng súng về phía đám người Hàn Phong, tên còn lại cảnh giác chìa súng về phía sau, đôi mắt hắn bất an, đảo diếc nhìn xung quanh.

Nhưng còn chưa kịp làm ra bất cứ hành động nào thì cả 3 liền ôm đầu rên la lăn lộn dưới đất. 1 phút sau thì cả ba liền im bất, sau đó đứng dậy lò dò đi về phía Hàn Phong. Chỉ là lúc này, cả 3 tên đều đã bị tên tóc đỏ khống chế, đôi mắt bọn chúng không có thần, vô hồn tựa như những con thây ma vật vờ ngoài kia vậy.

Đúng lúc này, chiếc bộ đàm đang dặt bên hông Hàn Phong vang lên tiếng báo cáo của đội lính gác cổng:

“Xẹt... Lão nhị, lão tam, lão tứ, chúng tôi phát hiện một đội gồm 10 người sống sót, họ có vẻ như là những tiến hoá giả có xuất thân từ quân đội... xẹt”

“Xẹt... hay lắm, cho người báo cáo với đại ca nhanh...”

Nghe được thông báo, Hàn Phong liền mỉm cười lắm bầm:

“Đã đến lúc rồi.”

Sau khi thủ tiêu xong 5 cái xác cùng thu thập vũ khí trên người bọn chúng, đoàn người Hàn Phong lại lục tục đi xuống tầng 2. Lúc này tầng hai lại có hơn 10 tên lính gác đang đứng hút thuốc, chuyện trò vui vẻ. Nhưng cũng chỉ mất chưa đầy 1 phút, cả 10 tên đều đã đi đời nhà ma.

Xuống đến tầng 1, đoàn người Hàn Phong liền nghe thấy những tiếng cười nói ồn ào, những câu chửi thề thô tục vang ra từ một lớp học ở cuối hành lang. Trong lớp học lúc này có hơn 50 tên lính canh đang tổ chức một buổi đánh bài đôi lương thực, trong đó có hơn 40 người đang đứng xem là những tên lâu la tầm thường.

Nhưng Hàn Phong có thể nhìn ra 10 tên đang ngồi đánh bài thì tên nào tên nấy đều là tiến hoá giả, tám người trong số đó có chỉ số thân thể tầm 13 điểm, trong đó lại có 2 tên tiến hoá giả nổi bật nhất, chỉ số của bọn chúng vậy mà lên tới 15 điểm, mấy tên lâu la xung quanh đang hô hào chính là để cổ vũ cho hai tên này.

2 tên này chính là 2 tên tổ trưởng của đám lính canh, vị trí bọn chúng chỉ xếp sau 4 người đàn em thân cận của Quang Khánh. 2 tổ trưởng mà còn đang ngồi đây đánh bài, chẳng trách được tại sao đám đàn em canh gác trong khu lại cẩu thả đến thế, chỉ duy nhất có mấy tên canh gác ở ngoài cổng là còn có vẻ ra dáng bảo vệ chuyên nghiệp một tí. Còn lại cả toà B thì đúng là toàn 1 đám tạp nham.

Hàn Phong nhếch miệng mỉm cười thâm trầm. Lúc này thật sự là lúc thích hợp nhất để ra tay.

Mặc dù nhân số của đám này lên đến 50 người, nhưng tên nào tên nấy cũng đều đang chăm chú nhìn vào ván bài trước mặt, tâm thần buông lỏng, hoàn toàn không có một chút đề phòng với môi trường xung quanh.

Hàn Phong liền ra dấu cho tên tóc mào gà sở hữu dị năng tàng hình. Hắn đưa ngón cái lên cổ, làm ra động tác cửa sang ngang, sau đó đặt ngón trỏ lên môi rồi quay ra thì thầm gì đó với đám người phía sau.

Tên tóc mào gà lúc này hưng phấn gật đầu với Hàn Phong, sau đó nhìn về phía 10 người ở trung tâm kia. Ánh mắt hắn loé lên nét dữ tợn, vô tình lộ ra một tia sát khí, không chỉ hắn mà 2 tên dị năng giả còn lại cũng vậy. Mấy tên đang ngồi đánh bài kia chính là những người đã liên thủ cùng 5 tên đàn em thân cận của Quang Khánh để bắt nhốt bọn hắn.

Không chút do dự, thân ảnh của tên tóc mào gà trở nên hư ảo rồi rất nhanh liền tan biến vào trong không khí. Trong phòng học lúc này khói thuốc nồng nặc, cả căn phòng mờ mờ ảo ảo. Khi cả đám đang náo nhiệt hò reo thì trong không khí bỗng dưng xuất hiện một lưỡi dao sắc lạnh.

Xoẹt một cái, lưỡi dao liền lướt nhanh qua cổ của một tên thanh niên mặt mày dữ tợn, tên thanh niên này còn không kịp kêu lên một tiếng thì đã đoạn tuyệt sinh cơ, hắn ngã ngửa ra đằng sau nhưng lại không có ngã hẳn xuống đất mà cả người hắn ngã ra sau một góc 45 độ thì dừng lại, hai tay hắn buông thõng lủng lẳng trông rất quỷ dị.

Rồi cả người hắn bị một thứ gì đó vô hình chậm chậm kéo lê ra khỏi căn phòng mà không hề gây ra một tiếng động. lúc đó lớp học quá ồn ào, hắn thì lại là tên đứng ở rìa ngoài cùng của đám đông, nên cả quá trình không có một ai hay biết.

Khi tên này vừa bị kéo lê ra khỏi phòng thì một người khác trong đoàn người Hàn Phong đi vào thay thế vị trí của tên kia, người được thay thế cũng đứng đó hò hét trợ uy, hoà nhập làm một với đám lâu la trong căn phòng, sau đó người này sẽ len vào trong, đẩy một tên lâu la khác ra ngoài rìa để thuận lợi cho tên tóc mào gà tiếp tục chém giết.

Cứ như thế, 1 người rồi lại một người, bị giết rồi lại bị thay thế một cách vô thanh vô tức, quý không biết, thần không hay. 5 phút sau, đã có hơn 30 người trong lớp bị thay thế.

Nhưng lúc này không khí vẫn náo nhiệt như trước, tràn ngập tiếng cười đùa cùng reo hò vui sướng, thế nên những tên còn lại cũng chẳng hề phát giác. Một lúc sau, tất cả những tên lâu la trước đó còn đang hưng phấn đứng xem ván bài đều đã bị người của Hàn Phong thay thế, tại thời điểm này thì chỉ còn lại đúng 10 tên tiến hoá giả đang ngồi tại trung NtjV3d tâm kia thôi.

10 tên còn lại đều đang tập trung đánh bài mà không hề phát giác bất cứ thứ gì khác thường đang diễn ra cả. Cho đến khi Hàn Phong cùng 2 tên dị năng giả còn lại bước vào lớp thì ngay tức khắc, 40 người đang hò reo vui vẻ liền im bật rồi tự động mở ra một lối cho Hàn Phong bước tới. Không còn tiếng hò hét, cả phòng học liền trở nên yên tĩnh, không khí trở nên vô cùng quỷ dị.

10 tên đang cười cười nói nói thấy vậy cũng giật mình bỏ bài trong tay xuống, đứng phắt dậy, ánh mắt đồng thời hướng về phía cửa lớp, bọn chúng nghi hoặc nhìn lướt qua khuôn mặt vừa tuần tú, vừa lạ lẫm của Hàn Phong, sau đó ánh mắt của bọn chúng đều tập trung vào thân ảnh của 2 tên dị năng giả đang đi phía sau hắn.

“Tuồng Lâm, Trung Hải, sao chúng mày thoát ra được?!” Một tên kinh dị hét lên, 9 người còn lại cũng trở nên cực kì ngưng trọng, sau đó 10 tên này dường như nghĩ đến cái gì đó, tức thì liền tựa lưng vào nhau, cảnh giác nhìn bốn phía.

Bọn chúng kì thật rất kiêng kị đối với ba người này. Một người sở hữu dị năng cận chiến mạnh mẽ, một người thì lại sở hữu dị năng tinh thần kì dị, người còn lại thì càng không phải nói, tổ hợp 3 người này làm cho bọn hắn nhứt đầu không thôi. Lúc trước, cả mười người đều phải liên thủ với năm tên đàn em thân cận kia mới đã bại được bộ 3 này.

“Haha, 10 người chúng mày cùng với thằng Quang Khánh cận bã kia sẽ phải trả giá về những việc làm kinh tởm mà chúng mày đã gây ra.” Tên tóc đỏ loè thâm trầm nói.

P/s: Tác đã trở lại và lợi hại gấp 3 nhé, cuối cùng ta cũng đã thi xong môn cuối muahaha ==))

Chương 23: Quang Khánh diệt (1)

“Tuồng Lâm, các người cũng quá khinh người rồi, chúng ta có 40 huynh đệ ở đây, người nào cũng được trang bị vũ...” Một trong hai tên tổ trưởng còn đang đe dọa thì bỗng nhiên trở nên ngưng bật, không dám hé miệng thốt ra một từ nào nữa.

Lúc này, 9 tên còn lại cũng đã nhận ra sự việc bất thường, đến khi nhìn lại đám người mà bọn chúng vẫn cho rằng là đám huynh đệ tay chân kia thì khuôn mặt tên nào tên nấy đều hiện lên nét kinh hoàng cực độ. Sau lưng bọn chúng, mồ hôi lạnh đã bắt đầu tuôn ra như tắm.

“Từ.. từ.. từ lúc nào mà...” 2 tên tổ trưởng thì lắp ba lắp bắp, mãi vẫn không thốt ra được một câu, 8 tên còn lại thì đã triệt để chết lặng rồi.” Đây thật sự là một đả kích quá lớn đối với bọn chúng. Không chỉ dừng lại ở đó, hơn 200 người nữa bắt đầu lục tục tiến vào trong căn phòng.

“Vân Diệp, con mẹ nó người mau ra đây, ta biết người làm được điều này chỉ có một mình thằng khốn nhà người mà thôi, hiện nguyên hình đi thằng súc vật.” Một tên trong đám thét lên, ngữ khí khàn khàn tuyệt vọng.

Lúc này tên mào gà từ từ hiện ra, cung kính lùi về đứng sau lưng Hàn Phong. Hắn nhếch miệng cười đều một cái rồi nói:

“Hahaha, 30 năm hà đông, 30 năm hà tây. Mấy tuần trước thằng nào còn đang hung hăng càn quấy với tao, bây giờ 10 người các người sẽ được ném tư vị bị quần công. Thoải mái chứ hả?”

“Mày chờ đấy, thủ lĩnh sẽ không tha cho mày đâu!” tên tổ trưởng hét lên.

Lúc này Hàn Phong vốn đang im lặng bỗng lên tiếng:

“Các người không cần nhiều lời với bọn này làm gì, xử lý bọn nó thôi, thời gian của chúng ta cũng không còn nhiều nữa.”

“Vâng thưa Lão đại!” 250 người đồng thời cung kính cúi người hô lên, sau đó đằng sát khí bước tới.

“Người.. cái thằng Lão đại kia là thằng nào?... á..á”

“Bọn chó, tao hận...ahhh”

Tùng tiếng kêu la thảm thiết vang lên, 1 phút sau đã có 10 thi thể nằm sõng xoài trên mặt đất, trên mặt của mỗi thi thể đều hiện ra vẻ đau đớn cùng không cam lòng. Không một chút ngừng nghỉ, cả đoàn liền bước ra khỏi lớp học.

“Chắc lúc này, thiếu tá Bằng cũng bắt đầu lật mặt với bọn Quang Khánh rồi, bây giờ cũng chẳng cần phải giấu giấu diêm diêm nữa, cứ thế mà đi thẳng đến khu ban giám hiệu thôi.” Hàn Phong trầm nghĩ.

Hàn Phong đứng giữa đám người, hùng hùng hổ hổ bước đi không chút ngần ngại. Dọc đường bị mấy tên lính canh phát hiện, nhưng bọn chúng còn chưa kịp nói gì thì đã bị quân đoàn bắn thành cái tổ ong mà ngã xuống. Tiếng súng đã thu hút sự chú ý của đại bộ phận lính canh, nhưng trước khi bọn nó kịp làm ra bất cứ hành động nào thì đã bị bắn bỏ. Đi đến cổng trường, năm tên lính canh vừa mới đây còn dẫn Hàn Phong vào căn cứ cũng đã phát giác ra hành tung của đoàn người.

Bọn chúng chạy đến, khi nhìn thấy Hàn Phong, bọn chúng liền hoảng sợ như nhìn thấy quỷ. Nhưng rất nhanh những ánh mắt kinh hãi đó đã biến thành tuyệt vọng rồi một tia sức sống cuối cùng trong ánh mắt cũng đã biến mất khi giữa trán bọn chúng xuất hiện một lỗ hồng.

Hàn Phong đứng ở cổng trường, kiên nhẫn chờ đợi người nào đó, chưa đến một phút sau, Hồng Lân cùng Cầu Vương đã xuất hiện trong tầm mắt của đám người Hàn Phong. Lúc này Cầu vương đã thu nhỏ bản thể nên không gây ra bất kỳ sự chú ý nào, ngược lại, bọn người đằng sau đều nhận ra Hồng Lân, ngoài 3 tên dị năng giả ra, ánh mắt đám người liền trở nên cung kính.

Nhưng Hồng Lân đang đi bên Cầu vương thì biết rằng, con chó nhỏ thoát nhìn như vô hại này kỳ thực khủng bố đến mức nào. Lúc trước, khi hắn một mực không đồng ý tiết lộ vị trí của căn cứ do lo sợ thực lực của đám người Quang Khánh, Hàn Phong đã ra lệnh cho Cầu Vương biến hoá về bản thể để tăng thêm tính thuyết phục.

Khi chứng kiến được bản thể của Cầu vương, Hồng Lân cùng Hoàng Yên liền trở nên ngây dại, cảm bọn họ gần như rớt xuống đất. Nó cũng là một trong những lý do tại sao Hồng Lân quyết định tiết lộ địa điểm của căn cứ cho Hàn Phong.

Nhìn thấy Hàn Phong, Cầu vương liền vui mừng nhảy vào lòng mà dụi đầu quây quây trong lồng ngực ấm áp của hắn.

Hàn Phong mỉm cười nhìn nó, sau đó liền làm ra một số sắp xếp:

“Tùng Lâm, Trung Hải, Vân Diệp, các người dẫn 100 người đi thu thập ở mặt sau của trường. Hồng lân cùng 150 người khác theo ta vào khu A, tiến tới phòng giám hiệu.”

Hàn Phong đặt Cầu Vương xuống đất, vuốt ve nó rồi nói:

“Cầu Vương, người ở lại đây canh cổng, không để cho tên sống sót mà ra khỏi đây.”

Nghe Hàn Phong nói vậy, cả đoàn người phía sau liền nhìn hẩn với ánh mắt đầy nghi hoặc.

“Chẳng phải đó chỉ là một con chó nhỏ thôi sao?” Trong đầu cả đoàn đều hiện lên một câu hỏi, sau đó kì quái nhìn Hàn Phong.

Nhưng chỉ 1 giây sau, cả đám liền trở nên khiếp sợ. Con chó nhỏ trong ý nghĩ của bọn họ đang dần dần trở nên to lớn, cho đến khi cả người nó có kích cỡ bằng một chiếc xe hơi 7 chỗ thì mới định chỉ phóng đại.

“Người không cần phải biến hoá bản thể vội, cứ thu gọn lại rồi ngồi đây, khi nào có ai tiến đến hẵng biến về bản thể mà thuận sát bọn chúng. Nếu không chỉ cần nhìn thấy người từ xa, ai mà dám tiến đến nữa, bọn chúng liền tìm đường khác đào tẩu mất thôi.” Hàn Phong nói.

Nó gâu một tiếng, thu nhỏ thân thể lại, sau đó ngồi xuống đất, vẫy vẫy cái đuôi tỏ vẻ nhu thuận, dễ thương. Nhưng không một tên nào trong đám ở đây ngoại trừ Hàn Phong thấy nó dễ thương nữa. Chỉ còn có sự sợ hãi đối với con chó nhỏ trước mặt này mà thôi.

Phân phó xong xuôi, Hàn Phong liền dẫn đầu đoàn người tiến nhập khu A. Khu A có 3 tầng, mỗi tầng đều có 10 phòng chia đều hai bên hành lang. Cuối hành lang có một đại sảnh lớn và một chiếc cầu thang khang trang rộng rãi thông lên ba tầng trên.

Một số lượng lớn lính canh tại tầng 1 phát hiện ra hành tung của đám người Hàn Phong, bọn chúng lập tức nháo nhác lao từ trong phòng lao ra. Nhưng chỉ vừa mới thò cái mặt ra thì đã bị đám người Hàn Phong nã súng cho sọt nát bấy nhầy.

Đoàn người Hàn Phong vừa đi vừa xông thẳng vào các phòng mà thanh tẩy. Sau khi giết sạch mấy tên trong phòng, những người chưa có súng liền nhảy vào vơ vét tân trang.

Cả đoàn quét qua như một cơn bão, đi đến đâu là diệt sạch đến đó. Bước đến cầu thang nối lên lầu 2, Hàn Phong đã cảm ứng được có hơn 30 người tụ tập ở lan can cùng đầu cầu thang chĩa súng xuống dưới. Bọn chúng muốn lợi dụng địa thế tầng cao hơn để xả đạn xuống đám người Hàn Phong khi bọn họ đang đi từ dưới lên.

Hàn Phong dơ tay lên hiệu lệnh cả đoàn dừng lại, sau đó chỉ tay về mấy cái xác chết ở đằng xa. Mấy tên đằng sau thấy vậy cũng hiểu ý, liền chạy ra xa kiêng mấy cái xác đến, sau đó đồng loạt ném lên chiếu nghỉ của cầu thang.

Cả đám trên tầng đều đang tập trung cao độ thì bỗng thấy có mấy cái xác bay từ tầng 1 đến chỗ chiếu nghỉ, làm cho bọn chúng hốt hoảng nã đạn lia lịa về phía mấy đó. Khi nhận ra mình đã bị lừa, bọn chúng liền ngừng bắn.

Cứ 2,3 lần liên tiếp lặp đi lặp lại như vậy, liền có một tên trong đám hô lên:

“Cẩn thận, bọn chúng muốn tiêu hao đạn dược của chúng ta đấy, nhìn thấy mấy cái xác thì đừng bắn, thấy người sống chạy lên thì hẵng bắn.”

Lại có hơn 10 cái xác được ném lên, nhưng lần này không ai nổ súng cả. 20 rồi 30 cái xác lại được ném lên thì trên lầu liền phát ra những tiếng cười khục khặc chế nhạo:

“Mỗi trò chỉ dùng được 1 lần thôi bọn ngu kia.”

Nhưng hẩn vừa dứt lời, hơn 30 thi thể kia bỗng quay ra chĩa súng rồi bắn một loạt đạn vào đám đang mai phục trên lầu. Sự tập trung của cả gQHelCH bọn chúng đang bị hấp dẫn xuống dưới lầu, nên ngàn vạn lần không thể ngờ rằng hơn 30 xác chết đang nằm lay lắt trên chiếu nghỉ kia bỗng dựng sống lại mà nã đạn về phía bọn chúng. Kết quả, cả đám liền bị toàn diệt, chết mà không kịp ngáp.

Hàn Phong cùng đoàn đội liền tiếp tục nghênh ngang đi lên lầu 2, thu thập súng ống xong xuôi thì cả đội liền nhẹ nhàng hướng thẳng lên lầu 3 mà đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 24: Quang Khánh diệt (2)

Lên đến tầng 3, Hàn Phong liền nhìn thấy phòng ban giám hiệu ở cuối hành lang. Trước cửa phòng có 20 tên lâu la đứng đó, bọn chúng đang run rẩy chĩa súng về phía đám người Hàn Phong.

Đám người Hàn Phong lại một lần nữa sử dụng chiến thuật bìa người. Lần này, Hàn Phong ra lệnh cho bọn đàn em đem mấy cái xác chết dưới tầng lên.

Sau khi chuẩn bị xong xuôi, Hàn Phong liền cho hơn mười tên đàn em sử dụng những cái xác làm lá chắn. Lúc này, cả đoàn đã lập thành 1 đội hình tiêu chuẩn, đi đằng trước là 10 người sử dụng lá chắn thịt, phía sau là hơn 140 người được trang bị vũ khí, bao bọc xung quanh 2 người Hàn Phong cùng Hồng Lân.

Cả đoàn cứ như vậy mà tiến lên phía trước. Mấy tên lính gác thấy vậy thì hét lớn một tiếng, sau đó liên tục nhả đạn về phía đám người Hàn Phong, nhưng tiếc là bao nhiêu đạn dược của bọn chúng đều tiêu hao sạch vào mấy cái xác chết, đám người phía sau hoàn toàn nguyên vẹn, chả có một ai bị thương hay dính đạn cả.

Đám người kia vẫn xả đạn liên hồi trong vòng 30 giây. Nhưng chỉ chưa đầy 1 phút, bọn chúng liền phải thay một băng đạn mới. Đúng lúc này, 10 người phía trước liền ném mấy cái xác đi rồi nằm rạp xuống đất, hơn 50 người phía sau đã có chuẩn bị sẵn, cả đám liền không một chút chần chừ mà nã súng về phía trước. Khi tiếng súng chấm dứt thì cũng là lúc đám người kia đều đã nằm sấp mặt trong vũng máu.

Lúc này, trong căn phòng Ban giám hiệu, thiếu tá Bằng cũng hơi có chút ngoài ý muốn, ông ta không thể nào ngờ rằng năng suất làm việc của Hàn Phong lại cao đến như vậy. Vốn tưởng rằng đoàn đội thiếu tá Bằng phải cầm chân Quang Khánh trong vòng 30 phút cho đến khi Hàn Phong kịp thời cứu viện. Ai mà ngờ được chỉ chưa đầy 50 phút, hắn đã có thể thu thập được cả trường mà đi đến phòng ban giám hiệu, thậm chí ông ta còn chưa kịp động chân động tay với Quang Khánh nữa.

“Mày chắc chưa con?” Thiếu tá Bằng mỉm cười đầy bốn cọt nhìn về phía Quang Khánh mà nói.

Lúc này, trên mặt Quang Khánh đã lấp lăm lăm những giọt mồ hôi, hắn vẫn không thể tin được hơn 250 người bên mình canh gác mà lúc sinh ra ấu ả, hắn lại không hề hay biết, thậm chí đến khi Hàn Phong tiến vào khu A thì Quang Khánh mới biết tin tức có người xông vào căn cứ.

Quang Khánh lão đảo ngời phệt xuống ghế, sau đó điên cuồng hét lên:

“Không thể nào!! làm thế quái nào mà chúng mày có thể xông vào hang ổ của tao? Đây là địa bàn của tao!! Của tao!!!!!!”

“cộc cộc cộc” Những tiếng bước chân phát ra bên ngoài cánh cửa của căn phòng càng ngày càng gần. Mỗi tiếng bước chân lại khiến cho tâm thần Quang Khánh run lên một hồi. Đối với Quang Khánh lúc này, 1 giây dài bằng cả thế kỷ vậy, đúng lúc Quang Khánh tưởng rằng mình sắp phát điên thì tiếng bước chân cuối cùng cũng đã dừng lại ngay trước cửa phòng. Thế nhưng người bên ngoài lại không có tiến vào trong.

“cộc cộc cộc.” Bỗng có tiếng gõ cửa vang lên. Lúc này, thiếu tá Bằng nhin không được liền bật cười vui vẻ, sau đó hét:

“Mời vào, đúng là cái thằng nhóc lịch sự mà ahahaha.”

Cạch một tiếng, cánh cửa đã được mở ra. Trước cửa liền xuất hiện thân ảnh khôi ngô của Hàn Phong cùng Hồng Lân, phía sau hai người là cả một đám lâu la đứng đó trợ uy. Hàn Phong lệnh cho bọn chúng đứng ngoài rồi tiến tới, sau khi hai người bước vào trong thì cánh cửa đằng sau liền được khép lại.

“Thiếu tá, các người tiệc tùng vui quá nhỉ.” Hàn Phong mỉm cười nói, rồi tự nhiên đi đến cái tủ đựng ấm chén, lấy ra một chiếc ly, sau đó tiến về phía sa lông, ngồi đối diện với Quang Khánh. Hắn thoải mái ngả lưng về phía sau trong khi Thiếu tá Bằng cười ha hả, ông cầm lấy chai rượu vang kia mà rót bỏi cho hắn, thiếu tá cũng không lo lắng về đồng thuốc ngủ trong ly rượu này vì ông ta biết chỉ số thân thể của Hàn Phong biến thái đến mức nào, một chút rượu đó sẽ chẳng thấm thía vào đâu đối với hắn.

Hàn Phong tao nhả nâng chiếc ly lên, lắc lắc một hồi cho men rượu bay đi, để lại một hương thơm thoang thoảng trong không khí, sau đó, hắn đưa ly lên môi, nhấp một ngụm nhỏ, bất quá không nuốt ngay mà ngâm rượu trong vòm miệng, cảm nhận độ chất của nho đã lên men cùng vị ngọt của tự nhiên, sau đó mới từ từ nuốt xuống.

Hắn đặt ly rượu lên bàn, im lặng nhìn thẳng vào mắt Quang Khánh. Quang Khánh bất gặp gleB9C8 ánh mắt của Hàn Phong thì tim hắn liền đập thành thịch như một cái máy, mồ hôi mồ kê vãi ra như tắm.

Là người trong nghề cũng đã lâu, cũng đã từng đối mặt với nhiều ông trùm khét tiếng, nhưng đây là lần đầu tiên Quang Khánh cảm nhận được sức ép cùng áp lực mạnh mẽ đến như vậy. Người thanh niên trước mắt này tạo cho hắn một cảm giác nguy hiểm mà hắn chưa bao giờ biết tới. Khi hai người đối mặt, khi ngồi đối diện với Hàn Phong, hắn cảm tưởng như đang có một nòng súng đen ngòm dí thẳng vào đầu hắn vậy.

Quang Khánh cũng đâu phải là 1 tay mơ, hắn ngay lập tức cắn một cái thật mạnh vào đầu lưỡi, lấy sự đau đớn để áp chế nỗi sợ hãi trong lòng, găm gù nói:

“Tao với mày không thù không oán, tại sao mày lại xâm nhập vào Sinh Tồn Khu của tao?”

Sau đó cầm thù nhìn về phía Hồng Lân, nghiêng răng nghiêng lợi rế lên:

“Chẳng lẽ là vì trả thù cho cái thằng vong ơn bội nghĩa này? Hồng Lân, tao đối xử với hai anh em nhà mày không tệ, vì sao mày lại dẫn người tới hại tao? Thằng Ngũ cũng đã bị con em gái mày giết chết rồi còn gì? Coi như cũng là oan có đầu, nợ có chủ, vì lý do gì mày lại làm phản?”

Hồng Lân tức giận nói:

“Cái thằng khốn khiếp nhà mày còn không làm cái gì sai? Tao thật sự chán ghét cái loại căn bã như mày, nào là phòng thủ dục tằm tối, nào là ăn thịt người, chỉ những lý do trên thôi cũng đã đủ để cho mày bị ngũ mã phanh thây rồi, mày thật sự không cảm thấy bản thân mình không đáng sống sao?”

“Ahahaha, tao ăn thịt người thì liên quan gì tới mày, tao chơi gái thì liên quan gì tới mày? Thời buổi này thằng nào có thực lực, thằng đó chính là ông trời, quân cái đêch gì luân thường đạo lý?” Quang Khánh gần như trở nên điên cuồng thét lên.

Lúc này Hàn Phong vỗ tay một hồi, sau đó hắn nói:

“Hay lắm, nắm đầm đũa nào to hơn thì đũa đó có quyền quyết định việc làm của mình, mặc kệ luân thường đạo lý có đúng không? Hiện tại nắm đầm của tao to hơn của mày nhiều, thế nên tao là người có quyền quyết định. Tao quyết định mày sẽ phải chết!”

“Ahahaha, mày cũng đừng có mà quá đáng, đừng để cho cá chết lưới rách nghe chưa, cũng chưa biết được nắm đầm của ai to hơn của ai đâu thằng khốn ạ! Trọng lực khổng lồ!” Quang Khánh điên cuồng cười nói sau đó hắn thét lên, thôi động dị năng mà hắn hấp thụ được từ việc ăn dị năng giả.

Lúc này, trọng lực liền tăng lên gấp 3 lần bình thường, làm cho Hồng lân cùng thiếu tá Bằng chao đảo, riêng mấy người lính khác thì đã bị ép cho quỳ gối xuống sàn rồi. Duy chỉ có Hàn Phong vẫn đang thoải mái ngồi trên ghế sofa mà nhâm nhi ly rượu vang thơm ngon kia.

Hàn Phong lúc này lại hơi bất ngờ nhìn về phía 3 tên thân cận đứng sau lưng Quang Khánh kia, bọn chúng vậy mà dễ dàng thích nghi với trọng lượng gấp hai lần này. Nhưng ngay lập tức, Hàn Phong liền hiểu ra bọn này chắc cũng đã được Quang Khánh thôi động dị năng để rèn luyện cùng thích ứng với môi trường trọng lực, để phòng trường hợp khẩn cấp xảy ra.

Lúc này Quang Khánh lại cực kỳ khiếp sợ nhìn về phía Hàn Phong, hắn làm thế nào có thể biết được Hàn Phong đã từng được huấn luyện trong một môi trường khắc nghiệt hơn thế này nhiều. Chỉ với môi trường trọng lực gấp 3, Hàn Phong thậm chí còn không cảm giác được sự thay đổi về trọng lực nữa là.

Hàn Phong thông dong đứng dậy, chậm chậm bước từng bước về phía Quang Khánh.

Quang Khánh lập tức trở nên cực độ hoảng loạn vội hét:

“Trọng lực gấp 5 lần!!!”

Lúc này Hồng Lân đã khụy xuống rồi, đến thiếu tá Bằng cùng 3 tên thân cận kia đều cũng đã khom cả đầu gối về phía trước rồi. Ngược lại, Hàn Phong vẫn từ từ mà tiến tới.

“Trọng lực gấp 8 lần” Quang Khánh thét lên, lúc này mũi cùng tai hắn đã ứa ra những vết máu đỏ do vận dụng dị năng quá độ.

Lúc này, mấy người quân nhân cũng đã bắt đầu nằm ra sàn nhà mà nôn ọe, Hồng Lân cũng thống khổ nằm bẹp dưới đất, ngay cả thiếu tá Bằng cùng ba tên thân cận của Quang Khánh kia cũng đã bị đè cho nằm bẹp dưới sàn rồi. Nhưng Hàn Phong thì vẫn chậm chậm tiến đến.

“Trọng lực gấp..” Quang Khánh hoảng loạn thét lên, nhưng còn chưa nói hết câu thì đầu hắn đã nổ cái đùng, máu me bắn tứ tung, những mảnh não bộ văng đi loạn xạ khắp nơi, đây chính là hậu quả của việc sử dụng dị năng quá độ.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Thu hoạch cùng sắp xếp

Ngay khi Quang Khánh vừa chết đi thì trường trọng lực liền trở lại như ban đầu. Nhưng không vì thế mà Hàn Phong dừng bước. Hắn vẫn chậm chậm đi về phía 3 tên lâu la thân cận của Quang Khánh. Lúc này, bọn chúng đang nằm bẹp dí dưới sàn nhà như 3 con chuột chết. Cả ba người bọn chúng đều hoảng loạn nhìn về phía Hàn Phong với ánh mắt van nài, sau khi bị ép dưới trọng lực gấp 8 lần bình thường kia thì bọn chúng đã sớm không còn một chút khí lực nào để mở miệng ra cầu xin nữa.

Trong tay Hàn Phong lúc này xuất hiện một khẩu súng lục. Hắn bóp cò bắn nổ đầu 2 tên lâu la, giữ lại một tên duy nhất còn sống sót. Hàn Phong không phải là một kẻ hiếu sát, nhưng đối với những loại súc vật đội lốt con người như bọn chúng, Hàn Phong không hề nương tay. Sở dĩ hắn lưu lại một tên còn sống, cũng là để tra hỏi về thông tin kho đựng vũ khí cũng như tung tích về mấy chiếc chìa khoá của những phương tiện giao thông đang nằm lầy lóc ở phía sau trường.

Hàn Phong phải đợi mất 5 phút thì tên kia mới hồi phục đủ khí lực để tiếp nhận thẩm vấn.

Hàn Phong lãnh đạm nói:

“Bây giờ Quang Khánh đã chết, căn cứ cũng đã tan rã, người cũng không cần thiết phải nói dối điều gì nữa. Ta sẽ đặt ra một số câu hỏi và người hãy trả lời thành thật cho ta, đến lúc đó, ta sẽ giải thoát cho người một cách nhanh chóng mà không để lại một chút đau đớn hay dằn vặt nào cả.”

Tên lâu la nghe Hàn Phong nói xong thì thở dài một tiếng, hắn lúc này cũng đã không còn sợ hãi nữa, ngược lại, hắn lại trở nên cực kỳ bình tĩnh. Hắn thần nhiên gật đầu đồng ý:

“Được, tôi sẽ khai ra hết tất cả những gì mình biết.”

Hàn Phong thần nhiên hỏi:

“Các người hiện lưu trữ vũ khí, đạn dược ở nơi nào? Chìa khoá của mấy chiếc phương tiện giao thông hiện đang được giấu ở đâu?”

Tên kia thành thật trả lời:

“Vũ khí cùng đạn dược ở ngay dưới sàn nhà này, nếu người lật tấm thảm này lên sẽ có một chiếc cửa ẩn nằm ở ngay trên sàn nhà này, bất quá cánh cửa này đã bị khoá chặt, chìa khoá của cánh cửa cùng phương tiện giao thông đều ở trên người Quang Khánh. Trong chiếc áo vest trắng của hắn có một chiếc túi ẩn ở phía sau lưng.”

“Được rồi, điều ta muốn biết chỉ có như vậy, trước khi chết người còn có di ngôn gì không?” Hàn Phong hỏi.

“Cả đời này ta đã làm biết bao chuyện xấu, đến cả thịt đồng loại mà ta cũng nuốt được.”

“Kỳ thực, được chết một cách nhẹ nhàng chính là điều mà ta cảm thấy mình thật sự không xứng đáng có được, người hãy cho ta một cái chết từ từ để chuộc lấy những lỗi lầm mà mình đã phạm phải và dành một chút thời gian ít ỏi còn lại của bản thân để ăn năn hối cải có được hay không?” Tên lâu la nhẹ nhàng nói.

Hắn lúc này chính là đang có hiện tượng hồi quang phản chiếu, mặc dù cái chết từ từ như vậy đối với những người khác chính là một cực hình tra tấn kinh khủng, nhưng đối với hắn lúc này, chỉ có chết từ từ như vậy mới làm cho bản tâm của hắn thanh thản mà ra đi.

Trên tay Hàn Phong xuất hiện một thanh kiếm nhật sắc bén, hắn liền vạch hai đường kiếm sâu hoắm lên cổ tay của tên lâu la này. Hắn cứ vào đúng động mạch chủ, nên máu của tên này sẽ không ngừng tuôn ra mà chết vì mất máu.

Hàn Phong nhìn hắn nói:

“Ra đi thanh thản nhé, lúc cuối đời có thể ngộ ra những sai lầm mà mình mắc phải còn tốt hơn gấp vạn lần sống mà không biết mình sai ở đâu. Kiếp sau hãy nhớ lấy bài học này nếu người còn tiếp tục được làm một con người.”

“Cảm ơn anh” Tên lâu la kia bình thản đáp, rồi hắn từ từ nhắm mắt lại, hơi thở của hắn dần dần yếu đi cho đến khi tắt hẳn, nhưng lúc này, trên mặt hắn lại xuất hiện một nụ cười bình thản. Hàn Phong thở dài một tiếng, lệnh cho mấy người bên ngoài chôn cất thi thể tên này cẩn thận.

Sau đó, thiếu tá Bằng liền dựa theo lời khai mà tìm thấy ổ súng ống đạn dược khổng lồ được giấu dưới sàn nhà. Sau khi kiểm kê lại thu hoạch thì hiện tại căn cứ sở hữu hơn 9000 vũ khí nóng, bao gồm súng phóng lựu, lựu đạn và 12000 vũ khí lạnh như mã tấu, đao, kiếm. . .

Về phần phương tiện đi lại thì số lượng cũng trùng khớp với những gì mà tên đầu bếp kia đã khai, Bao gồm 9 phương tiện đi lại, 4 chiếc xe máy, 2 chiếc ô tô thể thao, 1 xe ô tô bán tải và hai xe buýt của trường học. Hàn Phong nhìn đồng chiến lợi phẩm mà cuồng hỉ.

Đây thật sự là một khoản tài phú không hề nhỏ đối với đám người Hàn Phong. Nhưng hắn cũng không có dã tâm đến đồng chiến lợi phẩm này vội mà ra lệnh triệu tập toàn thể 250 người đã quy hàng Hàn Phong tại giảng đường lớn nhất trường.

Tại thời điểm này, đám người Tùng Lâm cùng 150 huynh đệ đã thu thập xong tàn cục ở mặt sau của trường học. Trước cổng, Cầu vương cũng đang nằm trên thi thể của hơn 22 tên xấu số có ý đồ chạy trốn. Đám người Huyền Anh cũng đã được an toàn hộ tống đi vào trong trường. Khi nhìn thấy hơn 250 người đều cúi đầu hô to một tiếng chị dâu, nàng liền hạnh phúc dụi mặt vào lồng ngực của Hàn Phong. Trong khi Hoàng Yến bủi môi, nhìn nàng với ánh mắt ao ước.

15 phút sau, hơn 250 người đã tụ tập tại giảng đường, mỗi người đều im lặng nhìn lên khán đài, nơi mà Hàn Phong đang đứng, bọn họ đều đang chờ đợi sự phân phó của Hàn Phong. Cho đến thời điểm này, không một ai là không thành tâm thành ý đầu nhập Hàn Phong cả. Ngoài việc hắn đã cứu bọn họ một mạng ra thì thực lực của hắn cũng đã làm cho bọn họ phải ngước nhìn với một ánh mắt kính nể.

Vì không thể 1 lần đưa hết 250 người cùng đi đến căn cứ số 7. Hàn Phong quyết định để 230 người ở lại căn cứ với nghĩa vụ thu thập cùng giải cứu những người sống sót còn lại quanh khu vực này, 3 người Tùng Lâm, Trung Hải và Vân Diệp sẽ phụ trách quản lý căn cứ lúc Hàn Phong vắng mặt.

Trong khi đó, tổ hợp đoàn người Hàn Phong sẽ mang theo 20 người trong Sinh Tồn Khu đồng hành cùng hắn đến căn cứ số 7, tính theo số lượng đầu người, Hàn Phong liền để lại số lượng vũ khí, đạn dược tương ứng. Đồng thời lưu lại một số lượng lương thực vừa đủ để cung ứng nhu cầu sinh tồn thiết yếu của đám người cho tới khi Hàn Phong quay trở lại Sinh Tồn Khu.

Tương chừng như mọi thứ đều đã được hoàn thành một cách viên mãn thì một sự việc bi thảm xảy ra. Tất cả những người phụ nữ đã từng bị bắt vào trong căn phòng thể dục tầm tối kia đều đã lựa chọn cái chết để tự xoa đi nỗi đau cả về thể xác lẫn tinh thần mà bọn họ đã phải gánh chịu trong suốt những tháng ngày qua. Huyền Anh cùng Hoàng Yến đã khóc đến xây xẩm mặt mày khi chứng kiến những người phụ nữ xấu số kia an nghỉ dưới lòng đất lạnh lẽo.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Nhiệm vụ, xuất phát

Nhìn vào những nắm mồ nhấp nhô hần không khỏi nhớ lại từng ánh mắt đau đớn tuyệt vọng của những nữ nhân xấu số kia, trong lòng Hàn Phong cũng không nhìn được mà nhói lên từng hồi. Hần biết rằng, kể từ lúc sự kiện mật thể xảy ra, những mặt trái của loài người sẽ dần dần lộ ra và sẽ có rất nhiều người phải chịu đựng hoàn cảnh tương tự.

Hàn Phong cũng không phải là chúa cứu thế, vậy nên, hần cũng không thể nào thay đổi cục diện trước mắt, nhưng hần tự nhủ rằng, nếu như hần phát hiện được bất kỳ trường hợp nào tương tự xảy ra, hần sẽ tận lực cứu giúp những người có số phận bi đát này, ngược lại, hần cũng sẽ không nương tay mà trừng trị những kẻ phi nhân tính đang hoành hành ngang ngược ngoài kia.

Thở hắt ra một hơi, Hàn Phong hướng mặt về phía 250 người nói:

“Ta không quản các ngươi trước đây làm nghề gì, là kẻ xấu hay là người tốt, nhưng một khi đã là người của Hàn Phong ta, không cho phép các ngươi có bất kỳ hành động cầm thú nào, tất cả nghe rõ chưa?”

“Đã rõ thưa đại ca” hơn 250 người đồng thanh hô to.

Hàn Phong gật gù nói:

“Tốt lắm, nhìn chung, ngoại trừ 3 người Tường Lâm là những dị năng giả tự giác tỉnh ra thì thực lực và tố chất thân thể của các người đều dừng ở mức người thường, các ngươi sẽ không thể sinh tồn được trong thời kỳ mật thể nếu tố chất thân thể chỉ dừng lại ở mức đó.”

“Mặc dù các ngươi đã biết đến công dụng và sự hiện diện của tiến hoá thạch, nhưng có lẽ Quang Khánh cùng mấy tên thân cận của mình đã trực tiếp thu lấy tiến hoá thạch cho bản thân hưởng dụng, còn các ngươi không được sử dụng một viên nào, đó cũng là lý do tại sao các ngươi vẫn yếu như vậy, ta nói có sai không?”

Lúc này, Tường Lâm giận dữ nói:

“Đúng vậy thưa lão đại, hần chỉ cho phép bản thân cùng những người đàn em thân cận hưởng dụng số tiến hoá thạch với mục đích hoàn toàn kiểm soát chúng tôi như những con rối và cũng là để đề phòng trường hợp chúng tôi phản kháng, không tiếp nhận những mệnh lệnh không bằng cảm thú của hần.”

Lúc này, Hàn Phong bỗng lớn tiếng nói:

“Như vậy, các ngươi có muốn trở thành một cường giả, đầu đội trời, chân đạp đất không? Các ngươi có muốn thử hưởng thụ cảm giác chém giết thây ma như những con cừu non không? Các ngươi có muốn nắm giữ trong tay vận mệnh của chính mình hay không?”

“Có thưa lão đại!!!!” Lúc này hơn 250 người đồng thanh đáp, khí thế ngao thiên.

“Kể từ bây giờ, ta muốn tất cả các ngươi đều được hưởng dụng những gì mình đáng được hưởng, người nào diệt được thây ma, tiến hoá thạch sẽ thuộc về người đó.”

“Hay quá!!!”

“Lão đại muôn năm!!!!” Đám người hưng phấn hô lên

Hàn Phong để cho bọn họ ăn mừng một lúc thì giơ tay lên, lệnh cho bọn họ yên tĩnh lại, rồi nói:

“Nhưng, ta tuyệt đối không cho phép các người tranh cướp thu hoạch của nhau, ai làm trái với nguyên tắc này, chết!”

“Rõ” Đám người hưng phấn đáp.

Hàn Phong hài lòng nói tiếp:

“Ta cũng đã để lại cho các ngươi một số lương thực nhất định, vừa đủ cho các ngươi giữ lại cái mạng của bản thân chứ không thể để cho các ngươi ăn no mặc ấm được.”

“Mặc dù ta có năng lực đủ để cung ứng cho các ăn no mặc ấm trong thời gian này, nhưng ta sẽ không làm như vậy. Nếu các ngươi muốn ăn ngon, nếu các ngươi muốn hưởng thụ, thì hãy ra ngoài kia, tự tìm kiếm lương thực đi, hãy ra ngoài lịch luyện và trở nên mạnh mẽ hơn, để trở thành cường giả!!.”

“Trở Thành Cường Giả, Trở Thành Cường giả” Nghe đến đây, mỗi người đều nhiệt huyết dâng trào mà hô to.

Thấy đã tạo được hiệu quả như ý muốn, nên Hàn Phong thực sự rất hài lòng. Tất cả những việc hần đang làm hiện tại, một phần là để cho những tên đàn em mình mới thu nhận này có thực lực mạnh mẽ để sinh tồn trong thời đại mật thể, một mặt là vì mấy phút trước đó, trong đầu Hàn Phong vang lên một

tiếng thông báo từ hệ thống.

“Đinh.. Ký chủ Vk2YOQ9 được giao nhiệm vụ: Xung bá mặt thể (Nhiệm vụ bắt buộc).”

Miêu tả nhiệm vụ:

- Từ thời xa xưa, những người mang trên mình dòng máu Lạc Hồng tinh thuần đều đã trở thành những vị vua cùng những người lãnh đạo vĩ đại. Là một người thừa kế, nhiệm vụ của ký chủ chính là nối tiếp bước đi của cha ông.

Điều kiện hoàn thành nhiệm vụ:

- ký chủ phải tạo ra một căn cứ, một thể lực mạnh mẽ, vượt qua các căn cứ chính quy của quân đội hiện nay.

Thời lượng của nhiệm vụ: 1 năm

Phản thưởng: kiến thức khoa học kỹ thuật của tương lai.

Thất bại: Chết

Nhớ lại điều kiện nhiệm vụ, Hàn Phong liền lắc đầu ngao ngán, đây thật sự là muốn mình đi tìm chết mà, căn cứ chính quy đã phát triển bao lâu nay, không nói về mặt nhân sự, chỉ cần nói đến những thứ vũ khí hạng nặng như: Xe tăng, máy bay chiến đấu...vv. Hàn Phong đã thấy đau đầu rồi.

Tuy rằng đây là một nhiệm vụ cực kỳ khó khăn và sẽ đem lại cho hắn nhiều phiền phức, nhưng Hàn Phong hoàn toàn không sợ hãi hay hoảng loạn gì cả. Bình tới tướng ngán, nước lên đập chặn, việc gì cũng có cách giải quyết của nó, hắn không tin mình làm không được cái nhiệm vụ còn con này, đến sắc đục huấn luyện tràng hắn còn vượt qua được thì hắn tin chắc rằng, một cái nhiệm vụ nhỏ bé này sẽ không làm khó được hắn.

Không nghĩ nhiều đến vấn đề này nữa, hiện tại điều hắn cần làm chính là đi đến căn cứ số 7. Hiện nay, hắn đã có được chiếc xe buýt của trường, nên chắc chắn hành trình sắp tới sẽ nhanh và an toàn hơn nhiều so với lúc trước.

Mặc dù vậy, Hàn Phong biết rằng đường lên trung tâm sẽ cực kỳ nguy hiểm. Ở đó, mật độ cây ma sẽ dày đặc hơn so với khu vực này nhiều lắm, không có gì đảm bảo xe buýt sẽ chống cự được với mật độ cây ma ở đó.

Vì vậy, Hàn Phong quyết định sẽ trì hoãn vài ngày để sửa chữa chiếc xe buýt. Việc này đã được hắn giao lại cho mấy tên đàn em làm. Phải mất đến 2 ngày trời, sau khi tìm và phá dỡ một số thứ trong trường để làm nguyên liệu sửa chữa, bọn họ cuối cùng cũng hoàn thành nhiệm vụ được giao.

Lúc này, cửa sổ xe buýt đã được lắp thêm song sắt để đề phòng cây ma phá vỡ rồi tèo vào xe. Mũi xe cũng đã được cải tạo lại từ mũi bẹt thành mũi nhọn, mũi xe lúc này đã nhô dài ra phía trước, cải tạo mũi xe thành hình dáng như vậy sẽ giúp cho xe giảm thiểu lực phản chấn khi va chạm với cây ma. Trên xe cũng đã có đủ 4 chiếc lốp dự phòng và 1 hộp dụng cụ sửa xe.

Hàn Phong cũng vô cùng hài lòng với thành phẩm trước mắt. Vậy nên, lúc này cũng là thời điểm bọn họ nên xuất phát rồi. Trước khi lên xe, Hàn Phong nhìn hơn 250 người đang cúi đầu thật sâu về phía hắn mà mỉm cười quay lưng bước đi. Để lại đằng sau 1 lời nhắn:

“Hãy bắt đầu bước đi những bước đầu tiên trên con đường giả chi lộ đi, hỡi những người anh em của ta, đừng làm ta thất vọng.”

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 27: Số lượng kinh thiên (1)

Hàn Phong dứt lời liền bước lên xe, theo sau là 2 anh em Hồng Lân, 20 người của sinh tồn khu và 15 người của đoàn thiếu tá Bằng. Phía sau, 230 người vẫn cúi đầu một cách đầy kính trọng hướng tới chiếc xe buýt.

Mãi cho đến khi chiếc xe buýt đi xa rồi khuất bóng sau một khúc cua thì đám người mới đứng thẳng dậy, trên khuôn mặt mỗi người lúc này đều hiện lên một nét cương nghị, bọn họ hiện tại đều một lòng hướng tới con đường giả chi lộ.

Trên xe lúc này, ngoài mấy người tiền sĩ cùng Huyền Anh ra, những người còn lại đều đã được trang bị đầy đủ vũ khí cùng đạn dược, người nào người nấy thần sắc nghiêm túc, ai ai cũng tập trung, cảnh giác cao độ.

Bọn họ đều hiểu rằng, mặc dù bây giờ đã có phương tiện đi lại an toàn và vững trãi, nhưng ai biết được sẽ có bao nhiêu nguy hiểm cùng biến cố đang rình rập xung quanh. Trên đường đến sinh tồn khu, đoàn người Hàn Phong đã bao nhiêu lần tạo ngộ sinh tử nên mọi người đều biết phải làm gì.

Đi được một đoạn, đã có mấy con cây ma bị tiếng xe thu hút mà đuổi hừng hực theo sau đuôi xe, nhưng chẳng mấy chốc đã bị đoàn người cắt đuôi. Trên đường xe vẫn chạy bon bon, thì thoảng lại xuất hiện hơn 10, 20 con trước mũi xe, nhưng bọn chúng liền ngay lập tức bị cán nát dưới bánh xe.

Mấy ông tiến sĩ liền hớn hờ nhảy xuống thu thập tiến hoá thạch từ mấy cái xác sau đó lại nhanh chóng trèo lên xe. Mặc dù có lúc đoàn người tao ngộ thì đoàn với số lượng lên đến 50 đến 60 con, nhưng xe buýt cũng cán qua người chúng một cách dễ dàng.

Đi được một đoạn, cả đoàn đã thu hoạch được hơn 130 khối tiến hoá thạch, trong đó có một khối cấp E làm mấy người tiến sĩ vui mừng không thôi, bọn họ quyết định sẽ giữ viên tiến hoá thạch này lại để về căn cứ nghiên cứu thêm.

Mọi việc tưởng như thuận lợi như nước chảy mây trôi, cho đến khi đoàn người đi đến cầu Vĩnh Tuy để thông thẳng sang đường Minh Khai thì nhìn thấy trên cầu Vĩnh Tuy lúc này, xe cộ nằm la liệt, còn có hơn 300 con thây ma đứng vật và vật vờ trên cầu.

Hàn Phong cười khò, đúng là tránh vô đưa gặp vô dữa, vốn bọn họ tránh tuyến đường AEON Mall Long Biên vì biết ở đó sẽ có một số lượng thi đoàn khủng bố nên đã chuyển hướng đi cầu Vĩnh Tuy, mặc dù số lượng thây ma trên cầu không đến nỗi quá nhiều, nhưng sự cản trở của phương tiện giao thông kỳ thực sẽ là một trở ngại vô cùng to lớn đối với đoàn người Hàn Phong.

Cũng may, những xác phương tiện trên cầu kia còn được để theo phân làn giao thông, nên đoàn người không hề ngần ngại mà đi vào làn xe máy, mặc kệ cho chiếc xe tải cán nát nát nát những cái xác xe kia.

Nghe thấy tiếng ồn ào bên này, bọn thây ma liền gào lên như những con thú, sau đó, hơn 300 con thây ma liền điên cuồng chạy về phía xe buýt. Xe của đám người Hàn Phong vì bị cản trở bởi đồng phương tiện giao thông nên không thể đi nhanh được mà phải từ từ YKtkpLm cán qua, vậy nên sẽ không đủ vận tốc để xe có thể cán qua người bọn thây ma, ngược lại, nếu cứ tiếp tục tiến tới như vậy, xe của đoàn sẽ bị bọn thây ma bao vây mất.

Thấy vậy, Hàn Phong cùng Cầu Vương liền nhảy ra khỏi xe, sau đó ngoái lại nói với đội vũ trang:

“Xuống quảy thôi, cả một bữa tiệc ngay trước mắt kia mọi người, ai giết được con thây ma nào, tiến hoá thạch thuộc về người đó.”

Thiếu tá Bằng cười ha hả, dẫn theo tám người nhảy xuống xe nói:

“Đương nhiên tôi sẽ gia nhập rồi, lão Bằng ta tuy già rồi nhưng bọn thanh niên các ngươi đừng có mà khinh ta lạc hậu, ta cực kỳ thích tiệc tùng đấy nhé ahaha.”

Hồng Lâm cùng Hoàng Yến cũng nhảy xuống xe, Hoàng Yến mặc kệ lời khuyên nhủ của anh trai, nàng cũng muốn lịch luyện, sau khi được Hàn Phong đồng ý, nàng liền vui vẻ nhìn Hồng Lâm thị uy làm cho Hồng Lâm thở dài lắc đầu vô lực.

20 người trong căn cứ đi theo cũng nhảy xuống xe. Dẫn đầu là một người thanh niên có dáng người cân đối, hần sở hữu một khuôn mặt hình chữ điền, có nuôi một bộ râu quai nón, trông rất ra dáng một nhân sĩ giang hồ, hần tên là Quang Đào, năm nay hần đã 30 tuổi.

Hàn Phong nhìn trúng hần vì tên này vậy mà lại có tố chất làm lãnh đạo. Trước đó, hần biết được sở trường cùng sở đoản của tất cả mọi người trong căn cứ. Trước mặt thể, hần đã từng được Quang Khánh trọng dụng vì ánh mắt nhìn người độc đáo của mình cùng sự sắp xếp công việc cho bọn lâu la dựa trên sở trường cùng sở đoản của chúng.

Lúc này, Quang Đào cũng cung kính nhìn Hàn Phong nói:

“Nguyện sống chết đi theo lão đại.”

Hàn Phong mỉm cười gật đầu nói:

“Tốt lắm, mọi người hãy bắt đầu nhập tiệc trước đi, ta sẽ tham gia sau, trước tiên, mọi người hãy nhập tiệc bằng dao đĩa đi đã, đừng dùng súng ống vội.”

Thiếu tá Bằng cùng đoàn đội không chút nào chậm trễ mà rút mấy con dao quân đội ra rồi chuẩn bị tư thế sẵn sàng. Đội Quang Đào thì cũng đồng loạt rút ra mấy con mã tấu, sau đó khạc nhổ bữa bãi rồi chửi rủa ầm lên để lấy sĩ khí.

Có thể thấy đây là hai phong cách chiến đấu hoàn toàn khác nhau, Hàn Phong thầm nghĩ rằng sau này sẽ huấn luyện đám đàn em nhà mình theo chương trình huấn luyện của quân đội và sẽ dạy bọn họ một số chiêu thức thực chiến hữu ích.

Hồng Lâm cùng Hoàng Yến thì đều là dị năng giả xạ chiến nên cả hai đều lùi về sau mà chuẩn bị.

Hàn Phong nhìn thì có vẻ như nhàn nhã, vô lo vô ưu. Nhưng kỳ thực, hần cực kỳ lưu ý đến đám người Quang Đào, đây chính là lần ra quân đầu tiên của họ, cũng là lần đầu tiên bọn họ trực tiếp đánh cận chiến với bọn thây ma, trước giờ, bọn họ chỉ toàn chiến đấu với bọn thây ma bằng súng ống nên sẽ tốt hơn nếu bọn họ được tập luyện cận chiến thông qua cuộc lịch luyện lần này.

Lý do mà Hàn Phong muốn cả đoàn chiến đấu tay không với đám thây ma là vì ban nãy, khi thu hoạch được 130 khối tiến hoá thạch, đoàn vũ trang đã chia đều mà phục dụng ngay trên xe và chỉ có chiến đấu mới là cách nhanh nhất để bọn họ thích ứng với sự tăng trưởng của thể chất.

Lúc này, chỉ số thân thể của thiếu tá Bằng đã lên tới 35 điểm, đám lính của lão cũng đã có thể chất gấp 2 lần người thường. Quang Đào cùng đồng bọn cũng đã sở hữu chỉ số thân thể lên đến 16 điểm, Hồng Lâm cùng Hoàng Yến cũng đã sở hữu 18 điểm thể chất, đặc biệt là điểm tinh thần của bọn họ vậy mà đã lên tới 28.

Tại thời điểm này, khi mà một thi đoàn thây ma hơn 300 con đang lao ầm ầm về phía họ, đoàn người lại không hề có một chút sợ hãi hay bối rối nào,

ngược lại, 31 người ở đây đều đang cực kỳ hưng phấn, chiến ý dâng cao ngút trời.

Lúc này, Hàn Phong đứng sau, khí định thần nhân nói:

“Các quý ông quý bà, đã đến lúc khai tiệc rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Số lượng kinh thiên (2)

Hàn Phong vừa dứt lời, ngoại trừ 2 anh em Hồng Lân ra, cả đám liền hùng hục lao lên như những con thú. Hiện tại, nếu có ai chứng kiến được tràng diện quỷ dị này, đảm bảo sẽ bị dọa cho chết khiếp mất. Một đoàn người nhân số còn chưa tới 30 lại dám lao đầu vào một thi đoàn hơn 300 con, đây đơn giản là đi tìm chết mà.

Tương chừng như 29 người kia sẽ lập tức bị thi đoàn tàn sát thì bọn họ lại nhẹ nhàng chém giết những con đầu tiên lao tới một cách dễ dàng. Thiếu tá Bằng lúc này khí thế dâng cao, không hề ngừng nghỉ mà chém giết. Bên Quang Đào cũng đang làm khá tốt, mặc dù hơi có chút chật vật hơn bên thiếu tá Bằng nhưng cũng không thụ một chút nguy hiểm nào cả.

Lúc này, cả đoàn hăng say giết chóc. Tới một con thì giết một con, không để cho đám thầy ma có cơ hội lập thành một vòng vây. Cũng may, bọn thầy ma lúc đầu đứng phân tán ra các nơi khác nhau, đến lúc nghe tiếng động của đám người mới chạy lại một cách vô tổ chức.

Hơn nữa, những chiếc xác xe cũng là một trong những sự trợ giúp khổng lồ đối với đám người. Những chiếc xác xe chính là những chướng ngại vật lớn nhất, cản trở tốc độ di chuyển của thi đoàn. Đoàn người càng đánh càng hăng, cả đoàn dường như đã hoá thành một chiếc máy xay thịt khổng lồ. hai người Hồng Lân cùng Hoàng Yến thì cũng thông dong mà phát động dị năng. Bọn họ không có tiêu hao nhiều vì nhiệm vụ chủ yếu của hai anh em nhà này đó chính là bọc hậu.

Nếu bọn họ thấy có bất kì con thầy ma nào lọt ra khỏi vòng chém giết mà đi về phía sau thì ngay lập tức sẽ thôi động dị năng mà miểu sát chúng. Đó cũng là lý do tại sao ở tiền tuyến, đám người thiếu tá cùng Quang Đào có thể ung dung chém giết mà không cần lo lắng tới bất kỳ hiểm họa nào đến từ phía sau.

Cả đoàn tiến mà không lùi. Tràng diện này cũng thật sự quá kinh người. Hơn 300 con thầy ma cứ thế mà bị giết lên giết xuống, có một số con thậm chí còn tự va chân vào một chiếc xe máy, ngã đập đầu xuống đất mà chết tức chết tươi. Xe buýt phía sau cũng đang tiến dần lên theo tiến độ của đoàn người.

Hàn Phong cùng Cầu Vương đứng sau xem phim hành động, hận không thể có một bát bỏng ngô mà thưởng thức. Mãi cho đến 30 phút sau, cả đoàn đã đi đến giữa cầu. Tại thời điểm này, cả đoàn cũng đã thành công đập chết được hơn 180 con thầy ma. Đám người thiếu tá đã bắt đầu mệt mỏi, đám người Quang Đào thì càng không cần phải nói, người nào người nấy cũng thở bằng mạng tai rồi.

Trên trán Hồng Lân cùng Hoàng Yến đã bắt đầu lấm tấm những giọt mồ hôi, bọn họ phải thường xuyên thôi động dị năng của mình vì số lượng thầy ma lọt lưới càng ngày càng nhiều. Cứ như vậy cho đến khi con thầy ma thứ 211 ngã xuống, ngoài đám người thiếu tá bằng còn đang uể oải chống cự ra thì đám người Quang Đào đã thoát lực.

Thấy vậy, Hàn Phong liền lệnh cho bọn họ lùi về phía sau trong khi Cầu Vương gia nhập vào tràng chiến đấu, thay thế cho vị trí của bọn họ. Cầu Vương vừa mới nhập tiệc thì ngay lập tức, áp lực của hai anh em Hồng Lân cùng Hoàng Yến liền giảm đi phân nửa. Cầu vương nhẹ nhàng quơ ra một trảo liền miểu sát hơn 5 con thầy ma ngay tại chỗ.

Khi thi đoàn chỉ còn lại có 20 con, đám người thiếu tá Bằng cùng Hồng Lân cũng đã lùi về sau, người nào người nấy đều mệt mỏi đến kiệt lực rồi. Hàn Phong thấy vậy thì rất chi là hài lòng, chỉ một trận chiến mà tiềm lực trong cơ thể của đoàn người đã được ép ra đến mức tận cùng. Chưa đầy 2 bWHEmRv phút sau, những con thầy ma cuối cùng cũng đã ngã xuống.

Cầu Vương hớn hờ chạy về phía Hàn Phong với cái miệng nhuộm máu mà vẩy vẩy cái đuôi, khoe khoang với hân về chiến tích của mình. Đám người tiến sĩ cũng giống Cầu Vương, hớn ha hớn hờ nhảy ra khỏi xe mà thu thập rồi rửa sạch bằng nước khoáng. nếu có ai nhìn thấy cảnh tượng này, chắc chắn sẽ tức giận mà thò huyết chữ lớn hai chữ “Bại gia!!” tại thời mạt thế, nước khoáng cũng được coi là một loại xa xỉ phẩm đó.

Kiểm kê lại số chiến lợi phẩm, bọn họ đã thu được tổng cộng 240 viên tiền hoá thạch, 60 viên còn lại đều đã bị Cầu Vương hấp thụ. Dẫu vậy thì đây cũng là một lần thu hoạch cực kỳ kinh nhân. Còn Huyền Anh lúc này thì đang phụ trách rửa sạch cái mồm nhuộm máu của tiểu Cầu Vương, nàng kỳ thực rất yêu thích chú cún “nhỏ” này, đặc biệt là chủ nhân của nó.

Mặc dù đã diệt sạch đám thầy ma trên cầu, Hàn Phong vẫn quyết định không vượt qua cầu vội mà ở lại trên đoạn giữa của cầu để cho đội vũ trang có thời gian nghỉ ngơi hồi sức cũng như phục dựng tiến hoá thạch mà nâng cao thực lực.

Sau khi tiếp tục hấp thụ tiến hoá thạch, mật độ thân thể của thiếu tá đã tăng lên đến 42 điểm, lúc này, tiến độ chỉ số tăng lên nhờ hấp thụ tiến hoá thạch

cấp E của lão cũng đã chậm lại rồi, không còn dễ dàng như lúc trước nữa. Đoàn đội của lão cũng đã đạt tới 27 điểm chỉ số thân thể. Đám người Quang Đào cũng đã sở hữu 21 điểm thể chất.

Hồng Lâm cùng Hoàng Yến thì dừng lại ở 23 điểm thể chất, 33 điểm tinh thần lực mặc dù họ cũng không có giết nhiều thầy ma như đám người thiếu tá nhưng số lượng tiến hoá thạch của bọn họ chỉ cần phải chia đôi cho nên cũng đủ cho 2 người họ có một sự tiến bộ vượt bậc. Số còn lại thì đều được đám người nhất chí chia đều cho đám Huyền Anh phục dụng để bọn họ có năng lực tự phòng vệ và kết quả là cả mấy người Huyền Anh đều đã có 15 điểm thể chất.

Sau khi cả hội đã nghỉ ngơi xong xuôi thì liền bắt đầu tiến xe chậm chậm về phía cuối cầu. Nhưng khi đến cuối cầu, một cảnh tượng kinh khủng đập vào mắt họ, khiến cho họ trợn mắt há mồm, hai con người muốn lòi cả ra trong sự sợ hãi. Lúc này, trên tuyến đường Minh Khai trước đây nhộn nhịp tràn đầy sinh cơ, nay đã điêu tàn đổ nát, nhưng đó không phải là trọng điểm của hoàn cảnh lúc này.

Trọng điểm ở đây đó chính là trước mắt bọn họ là cả một mảnh thi trường lúc nhúc nhúc. Số lượng nhiều vô kể, không thể nào đong đếm. Ước chừng thi trường này có số lượng ít nhất là hơn 50 nghìn con. Đây là một cái số lượng kinh thiên bạt nào? là một cảnh tượng kinh thiên mức nào? Nó phác họa rõ nét về sự khủng khiếp của thời kỳ Mạt Thế.

Lúc này Hàn Phong cũng đã không nhìn được mà phải biến sắc. Hấn lảo bầm:

“Thì ra đây chính là ngày Khải Huyền, đến bây giờ ta mới được thấy sự kinh khủng chân chính của nó.”

Thiếu tá Bằng thì cũng ngây ngốc thốt lên:

“Ưc, bữa tiệc như thế này thì có vẻ hơi quá sức ăn của chúng ta mất rồi.”

Kỳ thực, bọn họ nào đâu biết được, hình ảnh trước mắt cũng chỉ là sự khởi đầu, thi trường này cũng chỉ là nửa sợi lông trên người một con trâu khổng lồ mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Hung hiểm một đường

Tưởng chừng như mọi thứ đã trở nên thật tồi tệ rồi thì một người trong đoàn đang cầm lái bỗng nhăn nhó nói:

“Lão Đại, hình như cả bốn chiếc lớp xe đều đã bị đâm cho xệt hết rồi.”

Lúc này, sắc mặt đám người liền trở nên khó coi, đúng là ăn may rồi còn mất cướp mà, số họ không thể nhẹ hơn. Bọn họ không thể lùi về, càng không thể tiến tới sự lựa chọn duy nhất của họ trong thời điểm hiện tại là thay bốn chiếc lớp xe. Hơn nữa, bọn họ phải làm việc này một cách nhẹ nhàng nhất có thể, hạn chế gây ra tiếng động để tránh cho thi trường chỉ cách bọn họ đúng 200m kia phát giác.

Nhưng lạ một điều là, lúc trước, khi xe buýt cán qua đồng xe cộ thì đã gây ra tiếng động cực lớn mà thi trường này lại không hề chú ý.

Kể cả là như vậy thì cẩn thận vẫn là trên hết. Lúc này, cả đoàn lục tục xuống xe. Đồng thời, 16 người trong đoàn vũ trang cầm theo bốn chiếc lớp dự phòng cùng 4 chiếc kích xe chuyên dụng nhẹ nhàng bước ra. Hàn Phong cùng Cầu Vương cũng đi ra hộ pháp cho đám người để đề phòng trường hợp xấu nhất có thể xảy ra.

Mấy người Hàn Phong cười khổ, nhìn 4 chiếc lớp xe bị một đồng mảnh vụn thủy tinh găm sâu đến tận vành, 12 người chia ra thành 4 nhóm mỗi nhóm 3 người thay một lớp, bọn họ lấy mấy viên đá vụn bị vỡ từ thành cầu ra rồi chặn ở cả lớp trước lẫn lớp sau. Trong khi đó, 4 người còn lại phụ trách dùng kích để trụ xe. Bọn họ đặt hai chiếc kích ở gần ngay cạnh bốn chiếc lớp, sau đó cùng nhau hạ cần.

Bốn người phụ trách kích theo chỉ thị của Hàn Phong rồi gạt cần kích cùng một lúc để tránh không gây ra tiếng động.

“1,2,3 gạt” bốn người kia theo sự ra hiệu của Hàn Phong tạo thành một nhịp đồng đều, tuy rằng đã làm rất hoàn mỹ nhưng cũng không tránh khỏi các bộ phận của xe cũng như của kích đồng thời kêu nhẹ một tiếng. Thời điểm này, sau lưng cả đám đã ướt đầm, mồ hôi đã vã ra như tắm, quay ngoắt ra nhìn thi trường, thấy bọn chúng đều không phát giác ra mới tiếp tục hành động.

“1,2,3 gạt” Hàn Phong tiếp tục ra hiệu. Cho đến khi kích đã có đủ sức ép để chịu tải thì đám người kia mới bắt đầu tháo nắp chụp trục bánh xe và nói lỏng các ốc bánh xe. Sau đó, 4 người kia lại tiếp tục nâng xe lên cao, lúc này, 4 nhóm còn lại mới đồng loạt tháo rời bốn chiếc lớp đã bị đâm lủng lỗ chỗ kia ra, rồi bắt đầu công đoạn thay bánh xe dự bị.

Lắp bánh xe thành công, NIdKbZL đám người lúc này hi hui vặn ốc bằng tay rồi từ từ hạ xe xuống để chuẩn bị cho việc vặn chặt tất cả các ốc bằng dụng cụ chuyên dụng, bỗng nhiên 1 trong bốn chiếc kích gặp trục trặc mà hạ xuống cái rầm, 3 chiếc còn lại cũng không chịu nổi trọng tải mà đồng loạt hạ xuống tạo ra một tiếng động cực kỳ lớn.

Nghe thấy tiếng động này, 1000 con thầy ma lân cận liền quay ngoắt đầu về phía đám người. Biết rằng đã bị phát giác, Hàn Phong liền vội vàng quát lên:

“Không có thời gian để thất thần đâu, mau mau vận vút chặt lại rồi tháo kích ra nhanh lên, không có cả đám đi đòi nhà ma đấy!!!”

Lúc này, hơn 1000 con thầy ma đã điên cuồng chạy về phía Hàn Phong, nhưng kỳ lạ chính là những con khác lại vẫn đứng lì đù tại chỗ, tựa như đang bảo vệ, che chở một thứ gì đó. Hàn Phong hiện tại nào để ý đến điểm bất thường này.

Lúc này, khi thi đoàn 1000 con kia còn cách cả đoàn đứng 150 mét, 1 chiếc lớp xe đã được vận chặt hoàn toàn, 1 chiếc kích cũng đã được tháo ra.

Khi khoảng cách của thi đoàn và đám người được thu gọn xuống còn 100 mét – chiếc lớp xe thứ 2 cũng đã được lắp chặt chẽ, 2 chiếc kích cũng đã được tháo ra.

Khi khoảng cách của thi đoàn và đám người được thu gọn xuống còn 90 mét – chiếc lớp xe thứ 3 cũng đã được lắp chặt chẽ, 3 chiếc kích cũng đã được tháo ra.

Khi khoảng cách của thi đoàn và đám người được thu gọn xuống còn 30 mét - chiếc lớp xe thứ 4 cũng đã được lắp chặt chẽ, nhưng chiếc kích cuối cùng, cũng là chiếc kích bị trục trặc kia lại mắc kẹt không tháo ra được. Thấy vậy, mấy người liền cuống cuống tay chân, không biết phải làm gì. Hàn Phong liền ngay lập tức lướt thật nhanh đến chỗ đám người, dùng chân bá đạo đá bay chiếc kích kia đi, kéo theo một mảnh sắt nhỏ.

Lúc này, thi đoàn cũng chỉ cách có đúng 10 mét, đám người này sợ rằng sẽ không kịp thời chạy lên xe mất. Trên tay phải của Hàn Phong lúc này liền xuất hiện một khẩu súng liên thanh, tay trái của hắn cũng xuất hiện 5 trái lựu đạn, hắn vừa lia súng nã đạn, vừa dùng miệng rút chốt rồi quăng 5 trái lựu đạn chuẩn xác vào nơi tụ tập đông thầy ma nhất của thi đoàn, nhằm câu giờ cho đám người chạy lên xe.

Tiếng lựu đạn nổ rớt cuộc cũng đã kinh động đến thi triều kia rồi, cả thi triều hơn 49 nghìn con đều liều mạng gào thét lao tới phía bọn họ, tạo nên một loại áp lực cực kỳ kinh khủng về phía đám người Hàn Phong.

Thi đoàn cuối cùng cũng đã tiếp cận đến đầu xe, người cuối cùng cũng đã kịp thời nhảy lên xe, Hàn Phong cùng Cầu Vương lúc này cũng đã lướt thật nhanh vào trong. Ngay lập tức, chiếc xe buýt liền vội vàng lăn bánh, khi cửa xe còn chưa kịp đóng lại hoàn toàn thì đã có 2 con thầy ma phản ứng nhanh hơn những con còn lại, cường thế lao vào trong. Bọn chúng vậy mà lại là 2 con thầy ma cấp E.

Nhưng chưa được bao lâu, cả hai con liền vong mạng dưới một trào của Cầu Vương, ở thi đoàn 1000 con này mà đã xuất hiện 2 con thầy ma cấp E, vậy thử hỏi trong thi triều kia, chất lượng bọn thầy ma đã kinh khủng đến mức nào?

Tại thời điểm này, cửa xe cuối cùng cũng hoàn toàn được khép lại, vận tốc của xe buýt thì càng ngày càng nhanh, xe tải vừa đi vừa đánh võng, dầu vậy thì cả xe cũng đã có hơn 50 con bám được vào thành, vào cửa và cả trên nóc xe nữa. Xe buýt lúc này đã được bao bọc bởi một đám thầy ma.

Bọn chúng đâm lên cửa sổ liên tục, tạo nên những vết nứt chỉ chít như mạng nhện, báo hiệu rằng cửa kính cũng không chống chọi lại được với áp lực của bọn thầy ma này bao lâu nữa, và chỉ chưa đầy 1 phút sau, cửa kính đã hoàn toàn vỡ vụn, cũng may là Hàn Phong cẩn thận, đã gia cố thêm một lớp song sắt vào tất cả khung kính trên xe, làm cho bọn thầy ma không chui vào trong được.

Đoàn người vũ trang lúc này cũng đã rút súng ra, bắn liên tục vào đám thầy ma vây quanh. Vận tốc của xe lúc này cũng đã lên tới 60 km/h, đám thầy ma tiếp xúc với mũi xe cũng bị đâm thành thịt nát, dưới sự đánh võng của tài xế, đa số thầy ma bám trên thành xe cũng đã bị hất văng đi. Chỉ có mấy con ở trên nóc xe là còn kiên cường bám trụ cho đến khi xe đi vào một đồng ổ gà ổ chuột ở trên đường, làm cho xe xóc nảy liên tục mới rũ bỏ được đám thầy ma ở trên nóc xe.

Tuy vậy cả đám cũng không hề thả lỏng mà luân phiên nhau nã đạn về phía hai bên thành xe, thỉnh thoảng lại quăng ra mấy trái lựu đạn, tránh cho việc thầy ma bám vào bên hông xe để rồi đẩy ngã chiếc xe buýt. Cũng may là tại sinh tồn khu cũng đã kiểm được khá khá, nếu không chỉ sợ lúc này, bọn họ đã già nhập vào thi triều kia rồi.

“Nhanh nữa lên!!!” Hàn Phong hét lớn.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Cuộc đụng độ đầu tiên!!

P/s: khi đọc chương này, mọi người nên bật bài radioactive của Imagine Dragons lên để thưởng thức nha =P

Tài xế nghe thấy vậy, liền đổi số rồi đạp thật mạnh vào chân ga khiến cho xe buýt lại nhaoáng một cái tăng tốc. Số lượng thầy ma chết dưới bánh xe càng ngày càng nhiều, cũng may là mũi xe đã được cải tạo từ đầu bệt sang đầu thuận nên không hề lo ngại lực cản cùng phần chắn khi va chạm với thi triều.

Hiện tại, xe buýt đang di chuyển với tốc độ khá cao, hơn nữa, đám người Hàn Phong cũng không ngừng nã đạn vào tất cả những con thầy ma nào có ý

định bám vào thành xe, vậy nên, không có hung hiểm nào đến từ phía hai bên hông xe cả. Bỗng dưng, phía xa trong đám cây ma có mấy tiếng hét gào khàn khàn khác thường vang lên, Hàn Phong ngưng thần sử dụng Chân Diện Mục Nhân nhìn về phía tiếng thét phát ra.

Hàn Phong lúc này sắc mặt cuồng biến, sử dụng Chân Diện Mục Nhân, hắn có thể nhìn thấy cách 50 mét, có 4 con cây ma hình thể khác thường so với đám cấp F, cấp E còn lại. Bọn chúng cao 1m8, thân hình cường tráng, nhưng lạ một điều là trên người những con cây ma thông thường sẽ những khối thịt rách nát trên người, bọn này thể mà da thịt mặc dù vẫn mọc meo mung mủ, nhưng lại lành lặn như người bình thường.

Hàn Phong khiếp sợ không chỉ có vậy mà chủ yếu là khi sử dụng chân diện mục nhân, hắn đã nhìn thấy những dòng thông tin của bọn chúng.

Trong đó có 3 con cây ma đều hiện lên chỉ số như sau:

Thây ma(Tiến hoá)

- Cấp: D
- Lực lượng: 39
- Nhanh nhẹn: 30
- Sức sống: 0
- Thể lực: 37
- Tinh thần lực: 2
- Cường độ: 36
- Kỹ Năng: không có

Một con còn lại, cũng là con đặc biệt nhất có chỉ số như sau:

Thây ma võ giả(Tiến hoá)

- Cấp: D
- Lực lượng: 44
- Nhanh nhẹn: 36
- Sức sống: 0
- Thể lực: 40
- Tinh thần lực: 2
- Cường độ: 40
- Kỹ Năng: Không có

Hệ Thống Chú Thích.. Thây ma này trước khi bị lây nhiễm đã từng là võ giả có tập luyện bài bản, sau khi bị cảm nhiễm, những căn cơ đó sẽ chuyển thành thiên phú của thây ma.

“Con mẹ nó!! Thây ma mà cũng bày đặt thiên phú cùng căn cơ à, còn có để cho nhân loại sinh tồn nữa không đây...” Hàn Phong trong đầu gào thét chửi rủa.

Hàn Phong thấy bọn chúng đang lao về phía này, trên tay hắn liền xuất hiện một khẩu súng ngắm Barret M82, đây là một trong những vương giả của dòng súng bắn tỉa. Trong top 12 kỷ lục bắn tỉa xa nhất, Barrett M82 giữ 4 vị trí, trong đó phát bắn xa nhất là 2.300m. Ngoài ra, có đến 7 trong số 12 kỷ lục được thực hiện với đạn loại 12,7mm. Có thể thấy uy lực của Barret mạnh đến mức nào.

Hàn Phong sau khi đã trải qua sự huấn luyện của Sơn Tinh, hắn có thể 10 thành nắm chắc rằng sẽ bắn được trúng mục tiêu ở cự ly 50 mét trong khi đang di chuyển chỉ bằng súng lục, nhưng mục tiêu của hắn cũng đâu phải là thứ gì tầm thường, hắn tin chắc rằng với cường độ cơ thể lên tới 40 điểm của thây ma võ giả kia, súng lục không thể nào dễ dàng xuyên qua da thịt nó.

Vậy nên để chắc chắn, hắn liền sử dụng khẩu Barret, số lượng đạn 12,7mm hắn chiếm được trong căn cứ chỉ có khoảng 20 viên. Mỗi lần tiêu hao 1 viên là một lần ruột đau. Hàn Phong thầm hy vọng khi đến căn cứ sẽ tìm được thêm đạn khẩu 12,7 mm.

Hàn Phong nhắm mắt lại ngưng thần, sau đó đã thở ra một hơi. Trong đôi mắt hắn lúc này cực kỳ thanh tĩnh, không hề có một chút dao động nào. Hai chân dang rộng bằng vai, hắn theo tư thế tiêu chuẩn bắt đầu đưa súng lên, đưa mắt phải vào ống ngắm.

Khi Hàn Phong nhìn vào ống ngắm, hắn liền nhớ lại lúc sư phụ Sơn Tinh của hắn dạy hắn sử dụng súng ngắm, hắn như trở về thời gian đó vậy, hắn đã bắn hàng nghìn hàng trăm phát đạn, thụ bao nhiêu lần giáo huấn của sư phụ. Tại thời điểm này, hắn tưởng tượng đến thân ảnh Sơn Tinh đang đứng ngay bên cạnh hắn.

Thậm chí còn mơ hồ tưởng tượng ra chân thân ông đang ở đây.

“Hàn Phong, con đứng thẳng lưng lên, nâng cao tay lên.”

“Hàn Phong, trong khi sử dụng súng ngắm, con phải ngưng thần tĩnh khí, không lưu chút tạp niệm nào.”

“Hàn Phong, hãy dùng giác quan của con, cảm nhận chiều gió, cảm nhận tiêu cự, phán đoán biến số, phán đoán tốc độ di chuyển của mục tiêu cũng như của mình.”

“Hàn Phong, khi nhắm bắn hãy hít một hơi thật sâu, chắc tay trụ vững.”

Những lời này văng vẳng bên tai hắn, nhắc nhở hắn, cổ vũ hắn, là một nguồn sức mạnh vô hình thúc đẩy hắn. Hàn Phong mỉm cười ngắm bắn, hắn cảm nhận hướng gió, độ mạnh của gió, cảm nhận mục tiêu, cảm nhận biến số.

Đúng lúc này, Xe buýt lại đi vào một ổ gà to tướng làm xe gần như nảy lên không, bốn bánh suýt nữa thì không chạm đất. Tất cả mọi người trên xe đều chao đảo nghiêng ngã. Nhưng chân Hàn Phong lại như một chiếc rễ cây cắm xuống nền xe, không hề lay chuyển. Hắn nhích tâm ngắm hơi chệch ra khỏi giữa đầu con thây ma vô giả, không ngăn ngại mà bóp cò hai phát sau đó lại không ngừng nghỉ, lia mồi súng với một tốc độ chóng mặt mà bóp cò.

“pằng, pằng, pằng pằng” Bốn tiếng liên tiếp. Đầu đạn bay ra khỏi vỏ, mọi thứ dường như chậm lại, chỉ còn Hàn Phong đang nhìn hướng đi của bốn viên đạn kia một cách tự tin. 2 trong số 4 viên đang hướng về đầu thây ma vô giả kia nhìn như thể sẽ chỉ sượt qua đầu nó nhưng càng tiến gần đến mục tiêu, viên đạn lại hơi hơi đổi hướng về phía giữa trán nó, lực gió đã ảnh hưởng đến hướng đi của đầu đạn mà cầm thẳng vào đầu con thây ma vô giả.

Vậy mà khi viên đạn 12,7 mm kia đến đích lại không xuyên thẳng được vào trong não nó mà chỉ khoan đờn một cái lỗ sâu hoắc vào hộp sọ của nó, nhưng lại có một viên đạn nữa nối đuôi, đâm chính xác vào một điểm vừa rồi.

“Phập, phập, phập, phập.” vang lên bốn tiếng như vậy, 4 con thây ma cấp D biến dị kia đã chết mất 3, trong đó có một con là thây ma có thiên phú. Nhưng còn chưa kịp đề cho Hàn Phong ngắm lần nữa, 1 con còn lại đã trốn chui trốn lủi về phía thi trường.

Hàn Phong mặc dù đã tính ra một trong những biến số lớn nhất đó chính là cường độ thân thể cường hãn của con thây ma vô giả kia, nhưng sau khi chứng kiến tận mắt phải hai viên đạn mới giết được nó, Hàn Phong liền tặc lưỡi không thôi.

“Giỏi lắm đồ đệ của ta.” Hàn Phong dường như nghe được tiếng khen thưởng của sư phụ, hắn mỉm cười lắm bảm.

“Hoá ra người vẫn luôn luôn ở bên con, bảo hộ con, mặc dù người đã đi nhưng những gì người truyền lại sẽ vẫn mãi là một sự bảo hộ an toàn nhất. Sư phụ, ta thật nhớ hai lão nhân gia người.”

Đúng lúc này, một tiếng thét vang lên, tiếng thét này thậm chí còn kinh khủng hơn của mấy con cấp D vừa rồi khiến Hàn Phong giật mình tỉnh lại. Hắn nheo mắt sử dụng Chân Diện Mục Nhân.

Hắn nhìn thấy một người thanh niên đang oán hận nhìn về phía hắn, không phải, là một thây ma, con thây ma này vậy mà nhìn cực kỳ giống con người, lớp da của hắn ngoại trừ mấy chỗ vẫn còn bị thối rữa ra thì đã hoàn toàn trở nên bình thường. Nhưng sắc mặt cùng nước da của nó lại là một mảnh huyết hồng màu máu. Đôi mắt của nó màu tím thâm, hơn nữa lại biểu hiện ra một chút thần trí.

Thây ma(Biến Dị Tiến hoá)

- Cấp: C
- Lực lượng: 59
- Nhanh nhẹn: 59
- Sức sống: 0
- Thể lực: 59
- Tinh thần lực: 5
- Cường độ: 59
- Kỹ Năng: không có

“Tinh thần lực 5 điểm??!! Vậy là nó đã có một chút lý trí sơ khai của trẻ nhỏ.” Hàn Phong bật thốt.

Bỗng dung bên tai hắn lại văng vẳng lời nói của nhị vị sư phụ:

“Hàn Phong, con nên nhớ, đạo tâm con phải vững, không có gì có thể lay chuyển được ý chí của mình.”

Hàn Phong lúc này liền bình tâm, trên mặt không biểu lộ một chút hoảng loạn thất kinh nào. Hắn nhìn thẳng vào mắt con thầy ma này, cười khẩy, khinh thường chính bản thân mình hơi một tí là biến sắc.

Hắn lúc này không hề có một chút dao động nào, tiến lên đầu xe, lấy một đĩa nhạc mà hắn đã mua trước thời mạt thế mà nhét vào ổ đĩa. Bài hát radioactive của nhóm imagine dragon liền vang lên, hắn vận đài thật to khiến cho mọi người trên xe sĩ khí dâng cao.

Hắn lúc này cũng thâm tín chắc rằng mình sẽ vượt xa xa những con tôm tép này, thậm chí ra khỏi thế giới này, sánh vai với nhị vị sư phụ, kể cả là thủy tổ hắn cũng có niềm tin rằng trong một ngày không xa, hắn sẽ bắt kịp được với thực lực của người.

Hắn vô thức phát ra một cỗ khí thế kinh người, khiến cho con thầy ma cấp C kia cảm nhận được mà phát run. Tâm thức hắn đã lột xác, ý chí của hắn lúc này chính là của một vương giả, một ý chí quân vương bề ngễ thiên hạ, tiểu ngạo tứ phương.

Con thầy ma kia như bị ảnh hưởng bởi luồng ý chí này mà hét lên một tiếng, thi triều đang không ngừng lao về phía xe liền ngừng lại, phía trước, bọn thầy ma cũng tự động mở ra một đường cho xe buýt đi khỏi.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Tiến nhập Hoàng Thành

Ngoại trừ Hàn Phong ra thì lúc này, cả đoàn đều đồng thời há hốc mồm, kinh ngạc nhìn khung cảnh quỷ dị trước mắt, thi triều khát máu với số lượng hơn chín mươi nghìn con thầy ma, vậy mà lại không dám tiến tới tấn công, ngăn cản xe buýt của họ. Không chỉ thế, bọn chúng còn mở ra một lối cho xe thoát đi nữa. Cái này thật sự là quá kỳ dị mà.

Mặc dù vậy, Hàn Phong vẫn bình tĩnh nói:

“Không được lơ là cảnh giác, giữ nguyên đội hình. Tăng tốc, ra khỏi đây càng sớm càng tốt.”

Hàn Phong vừa dứt lời thì xe buýt đã phóng như bay, phải mất 3 phút sau, cả đoàn mới thoát được ra khỏi thi triều đông nghịt nhưng nhúc. Cả đám nhìn lại mà rung mình, số lượng thầy ma thật sự là quá kinh khủng mà.

Tại thời điểm này, con thầy ma cấp C, nhìn chăm chăm vào chiếc xe buýt đang càng ngày càng đi xa kia mà gặm gừ. Trên xe, Hàn Phong cũng nhìn chăm chăm về phía nó với ánh mắt hồ hững, nhưng trong lòng, Hàn Phong đang thầm nhủ:

“Thực lực!! Thực lực!!! Ta phải mạnh lên mới được!!”

Lúc này, con thầy ma cấp C lấp ba lấp bắp, khó khăn lắm bấm. “Tiến..h..oá.. th..ất bại...người nguy..nguy..hi..hiểm.. ph..ải báo..cáo lại..với..quân vương!”

Khi xe buýt đã cách thi đoàn được 100 mét, cả đoàn người lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, bọn họ lúc này đều có cảm giác còn sống sót khi qua được một hồi kiếp nạn. Duy chỉ có Huyền Anh là vẫn có vẻ bình tĩnh nhất trong đám người, nàng nhẹ nhàng tiến tới chỗ Hàn Phong mà tựa vào lồng ngực hắn.

Hàn Phong vòng tay ôm lấy eo lưng của nàng hỏi:

“Em không sợ sao?”

Nàng dựa đầu vào lồng ngực rắn chắc của Hàn Phong, nói:

“Em sợ lắm, nhưng khi nhìn thấy anh, không hiểu sao em cảm thấy mọi thứ đều thật yên bình, tĩnh lặng và cực kỳ an toàn.”

Hàn Phong mỉm cười, dựa mũi vào làn tóc thơm, hắn hít một hơi thật sâu rồi trêu mếu nói:

“Chỉ cần anh còn một hơi thở, anh sẽ mãi mãi bảo vệ em an toàn.”

Huyền Anh hạnh phúc ghì hắn thật chặt, tựa như muốn hoà làm một với hắn vậy. Nàng thật sự không thể ngờ rằng, mình lại yêu một người mà mình mới gặp chưa đầy 2 tuần một cách sâu đậm đến như vậy. Chỉ cần nàng thử tưởng tượng đến cảnh cuộc sống của mình khi không có Hàn Phong thôi đã làm cho trái tim nàng quặn đau rồi.

“Hàn Phong, đừng rời xa em nhé.” Huyền Anh trong ngực hân thì thầm.

“Cô bé ngốc nghếch của anh, em đang nghĩ lung tung cái gì vậy, cho dù em có đuổi anh đi thì anh cũng sẽ bám dính lấy em như giây phút này.” Hàn Phong dí dỏm nói.

“Hihi, miệng lưỡi trơn tru, em mới không thềm tin.”

Phải công nhận rằng bọn họ thật sự là một cặp kim đồng ngọc nữ, hai người cứ đứng ôm ấp như vậy tạo thành một bức tranh tuyệt đẹp.

“Huệ!!! Hai người làm ơn cho lão già này một ngày sống yên ổn được không?” Thiếu tá Bằng liền chọc ghẹo.

“Chú Bằng!!” Huyền Anh dầm chân làm nũng.

“Haha, tiểu thư nhà ta lớn thật rồi, nữ sinh ngoại tộc, nữ sinh ngoại tộc a!”

“Này, lão cũng đâu phải ông nội của nàng mà đòi quản? cái gì mà nữ sinh ngoại tộc?” tiến sĩ Khoa cũng nhập cuộc, ông ta đã kích thiếu tá Bằng tới tấp.

“Sao lúc nào lão Khoa thói nhà người người cũng thích chống đối với ta vậy hả?”

Và thế là hai lão khom già này lại tiếp tục chành chọe, khiến cho cả xe liên tràn ngập những tiếng cười đùa vui vẻ, giảm hẳn những cảm giác áp bách mà tận thể mang đến cho bọn họ.

Trên đoạn đường còn lại, thi thoảng cũng có một số thi đoàn đi lẻ, tầm 10-20 con thầy ma, theo Hàn Phong suy đoán thì có vẻ như bọn thầy ma ở vùng lân cận đã gia nhập vào thi triều, vậy nên đám lễ tề còn lại hoàn toàn không tạo ra bất kỳ trở ngại nào đối với đám người Hàn Phong. Ngược lại, bọn chúng hoá thành những món ngon béo bở cho đoàn người hấp thụ.

Chỉ 20 phút sau, đám người đã đến trước cổng Hoàng Thành Cổ, tường thành cổ trước thời mặt thể thập phần kiên cố cùng vĩ đại, nhưng hiện tại, nó nhìn lại càng to cao, càng vững chắc, có thể thấy sau khi tiếp quản thành cổ, ông của Huyền Anh đã gia cố lại cổng thành cùng tường thành.

Lạ một điều là từ xa nhìn lại, dường như chẳng có trạm gác cũng như người nào đứng ngoài thành gác cổng cả, cho đến khi chiếc xe chỉ còn cách cổng thành tầm 10 mét, thì trên tường thành bỗng có hơn 10 người được trang bị vũ trang đến tận chân răng xuất hiện, không chút do dự chìa súng thẳng về phía đoàn người Hàn Phong.

“Dừng lại! xin mời xuống xe để làm thủ tục nhập thành.” Một người ở trên hét xuống.

Cả đoàn người nghiêm chỉnh xuống xe, thiếu tá Bằng dẫn theo đám lính của ông đồng loạt chào theo tư thế tiêu chuẩn của quân đội, nói:

“Chào đồng chí, tôi, Nguyễn Lương Bằng, thiếu tá tiểu đội 1 trực thuộc quân khu số 7. Tôi đã hoàn thành nhiệm vụ được giao và thành công hộ tống tiểu thư Huyền Anh cùng các tiến sĩ an toàn trở về.”

Thiếu tá vừa dứt lời, cổng thành liền mở ra. Phía sau cổng thành xuất hiện một đoàn 15 người đứng nghiêm chỉnh. Trong đó có 2 vị y sĩ, 2 người quân nhân cầm theo giấy bút cùng một quyển vở ghi chép.

Một người quân nhân phụ trách bước ra:

“Các vị tiến sĩ cùng những người của quân đoàn số 1, xin hãy đứng về phía bên phải để làm một số thủ tục kiểm tra sức khoẻ.”

Dứt lời, tên quân nhân này liền cung kính tiến về phía Huyền Anh nói:

“Xin chào tiểu thư, mừng tiểu thư đã trở về quân khu, tiểu thư có thể theo tôi vào thẳng trong nội thành gặp tổng tư lệnh.”

“Thế còn họ thì sao?” Huyền Anh hướng mắt về Hàn Phong ân cần hỏi.

“Những người được giải cứu muốn gia nhập vào căn cứ hãy đứng sang bên trái, chuẩn bị kiểm tra sức khoẻ cùng xác nhận thông tin cùng làm thủ tục nhập thành.” Người quân nhân lúc này lại quay ra thông báo.

“Vậy ta sẽ đứng đây chờ họ làm thủ tục xong xuôi.” Huyền Anh triu mến nhìn Hàn Phong.

Khi đám người đang bị giữ lại ngoài cổng thì trong một thư phòng khang trang mỹ lệ, một người đàn ông lưng hùm vai gấu, to cao lực lưỡng, ông ta đã tầm 60-70 tuổi, ông sở hữu một mái tóc hoa đám, mắt ông sáng láng có thần, khuôn mặt quắc thước, ngũ quan đoan chính. Trên người ông toả ra một thần thái mạnh mẽ, không gian mà uy.

“Cộc cộc.” bên ngoài thư phòng bỗng vang lên tiếng gõ cửa.

“Mời vào” ông lão uy nghiêm nói, giọng ông trầm thấp hùng hồn, nội lực mạnh mẽ tràn đầy sức sống.

“Bẩm tổng tư lệnh, tiểu thư Huyền Anh đã được thiếu tá Nguyễn Lương Bằng thành công đón về.” Một người trung niên khoác trên mình một bộ y phục

quân nhân nói.

“Tốt lắm, cuối cùng đứa cháu gái bảo bối của ta đã trở lại, hại cho lão già này uống công lo lắng mấy ngày nay.” Ông già mỉm cười hoà ái lắm lắm.

“Hon nữa..” Người trung niên trước cửa bỗng nhiên ngập ngừng.

“Hon nữa cái gì, đừng có úp úp mở mở như thế!”

“Hon nữa, Huyền Anh tiểu thư còn mang theo một đoàn 23 người từ bên ngoài về, trong số người đó có một người thanh niên anh tuấn, có vẻ như là người dẫn đầu trong đội. Từ ánh mắt của tiểu thư mà suy đoán, tôi nghĩ rằng người thanh niên đó hiện tại là người trong lòng của tiểu thư.”

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Ông nội gặp cháu rể

Ông lão kia nghe tới đây liền bỏ cuốn sách trên tay xuống, hai mắt ông sáng lên. Sau đó cười ha hả nói:

“Haha, cháu gái mắt cao hơn trời của ta mà cũng biết yêu rồi à, những năm qua đã có không biết bao nhiêu người theo đuổi nó, nào là công tử các nhà quyền quý cho đến thủ khoa đỗ đầu đại học danh tiếng ở Havard, nó cũng chẳng thèm ngó ngang đến.”

“Lúc nào cũng nói cái gì mà người con yêu phải là người xuất sắc nhất, trên thông thiên văn dưới tường địa lý, haha, nhanh nhanh cho người gọi thiếu tá Bằng cùng hai đứa uyên ương chúng nó lên đây! Riêng 3 người họ không cần phải làm thủ tục với khám sức khỏe gì hết, những người còn lại thì cứ theo đúng quy trình mà áp dụng.”

“Rõ thưa tư lệnh.” Người trung niên quân nhân kia liền chào theo lễ tiết sau đó đi ra khỏi phòng.

“Ta phải xem người mà cháu gái ta chọn rốt cục là dạng ba đầu sáu tay gì.” Ông lão nghĩ thầm, ánh mắt ông loé lên một tia nghiêm nghị.

Hàn Phong đang đứng ngoài cổng bỗng rùng mình một cái, hắn tự dung có cảm giác lạnh sống lưng. Đúng lúc này, người trung niên ban nãy trong phòng thiếu tá Bằng đã đi đến cổng, nhìn Huyền Anh, thiếu tá Bằng, sau đó dùng ánh mắt nghiền ngẫm mà nhìn Hàn Phong rồi nói:

“Thống lĩnh đã đặc cách cho thiếu tá Bằng, tiểu thư cùng cậu thanh niên này miễn thủ tục nhập thành mà vào thẳng thư phòng để gặp tổng tư lệnh.”

Thiếu tá Bằng liền đi theo sau người trung niên kia, Huyền Anh cũng khẽ vui mừng, nàng liền nắm tay Hàn Phong, vai kề vai đi bên cạnh hắn.

Hàn Phong có thể cảm nhận được một luồng sức mạnh cuồng bạo phát ra từ thân thể người trung niên này. Chân Diện Mục Nhân ngay lập tức được khởi động, Hàn Phong nhìn luồng thông tin mà thâm cảm khái, không hổ là người của quân đội.

Nhân Loại (Tiến Hoá giả)

- Cấp độ: E+

- Lực lượng: 40

- Nhanh nhẹn: 31

- Sức sống: 31

- Thể lực: 41

- Tinh thần lực: 20

- Cường độ: 41

- Kỹ Năng: Ngũ Long thảo.

- Dị năng: Không có

Tiến hoá giả thiên phú cao

Hàn Phong lúc này cũng quết mắt nhìn đám lính gác trên đường đi, người nào người nấy tố chất cũng ở mức 16, 17 điểm. Đây là một sức mạnh khủng khiếp đến mức nào.

Hàn Phong không khỏi cảm khái về sự cường đại của quân đội, hẳn tin chắc rằng thông tin về tiến hoá thạch cũng đã được bọn người tìm hiểu thấu triệt. Suy nghĩ miên man một hồi, cuối cùng đoàn người đã đi đến trước cửa thư phòng. Khi người trung niên kia định gõ cửa thì Huyền Anh đã không hề cố kỵ mà đẩy mạnh cửa ra chạy tót vào trong.

“Ông nội!!! Con nhớ người chết mất!! hu hu” Huyền Anh vui sướng hét lên rồi nhảy tới bá cổ ông lão mà khóc thút thít.

Ông Lão kia liền tươi cười hiền hoà vuốt tóc vỗ về Huyền Anh nói:

“Thôi nào, lớn bằng ngần này rồi mà còn thút tha thút thít, người ngoài nhìn vào người ta lại cười cho.”

Huyền Anh nũng nịu nói:

“Ồ đây làm gì có người ngoài mà ông phải lo...”

Nói đến đây nàng cũng nhận ra trong lời nói của mình có mùi ám muội, nên trên mặt liền xuất hiện một rặng mây đỏ ửng. Ông lão lúc này cũng thầm cười mỉm mà tập trung ánh mắt nhìn về phía Hàn Phong. Trong mắt ông lúc này lại là một mảnh thâm thúy, không chút dao động mà đánh giá nhân sinh.

Hàn Phong lúc này cảm thấy mình như bị nhìn thấu, không có gì thoát được khỏi ánh mắt của ông lão trước mặt. Trên mặt Hàn Phong mặc dù không biểu hiện ra điều gì, nhưng trong lòng hẳn là một mảnh hoảng hốt. Kỹ năng Chân Diện Mục Nhân của hắn vẫn đang được kích hoạt, một dòng thông tin hiện lên làm cho hắn không thể không thất kinh.

Nhân Loại (Siêu Cấp Vô Giả)

- Cấp độ:???

- Lực lượng:???

- Nhanh nhẹn:???

- Sức sống:???

- Thể lực:???

- Tinh thần lực:???

- Cường độ:???

- Kỹ Năng:???

- Dị năng:???

Đây là lần đầu tiên hắn tao ngộ tình huống này kể từ khi sở hữu kỹ năng Chân Diện Mục Nhân. Hoá ra kỹ năng nghịch thiên này cũng có một số giới hạn đối với sự khác biệt về thực lực của mỗi người. Ông lão này sở hữu một thân thực lực mạnh mẽ hơn hắn rất nhiều.

“E hèm, người thanh niên, cậu cũng nhìn đủ rồi chứ hả?” Ông Lão lúc này bỗng dựng lên tiếng.

Biết được bản thân mình thất thần, Hàn Phong liền hơi cúi người về phía trước, không kiêu ngạo cũng không siểm nịnh nói:

“Kính chào lão tiên bối, thứ lỗi cho văn bối thất kính.”

Ông Lão mỉm cười nói:

“Haha, không có sao, cậu đừng khách sáo, cậu thực sự cũng rất khá, tôi thấy bản thân cậu trẻ tuổi như vậy, thực lực đã cao như thế thì thật sự là điều đáng quý.”

Thật đúng là buồn cười mà, bản thân hắn muốn thăm dò thực lực của người ta, không chỉ không nhìn được gì, mà còn bị người ta phát hiện, ngay cả thực lực của mình cũng bị người ta dễ dàng nhìn ra, Hàn Phong lúc này cũng đã hiểu được mình quả thật là múa rìu qua mắt thợ rồi.

Huyền Anh lúc này cũng vui vẻ khoa chân múa tay nói:

“Đúng rồi ông nội, anh Phong thực sự rất mạnh đó, nếu không phải hồi đó gặp được anh ấy thì con cũng đã đi đòi nhà mẹ rồi.”

Ông lão quay sang hiền hoà nhìn Huyền Anh, lấy ngón trỏ quệt cái mũi đáng yêu của nàng một cái mà trọc ghẹo:

“Ồ, cháu gái của ông sao tự xưng lại hưng phấn hẳn lên thế.”

“Ừm cháu.” Huyền Anh mặt đỏ bừng, lắp ba lắp bắp.

Ông lão mỉm cười khoái chí mà nhìn về phía Hàn Phong nói:

“Tôi tên là Lê Bá Hải, là tổng tư lệnh của quân khu này, cũng là ông nội của Huyền Anh, cậu có thể cho ta biết cậu tên là gì không?”

“Văn bối tên Nguyễn Hàn Phong, năm nay văn bối 21 tuổi, văn bối rất hân hạnh được ra mắt tiền bối” Hàn Phong nói với một tác phong cung kính đối với bề trên của mình.

Ông lão gật đầu hài lòng nhìn hấn với một ánh mắt nghiền ngẫm, sau đó bỗng phóng ra một luồng khí thể vô hình đánh ập về phía Hàn Phong, thái độ của ông xoay chuyển 180 độ, ông hướng về phía hấn, nghiêm giọng hỏi:

“Quan hệ giữa cậu và cháu gái của tôi là gì?”

“Ông nội.” Huyền Anh thấy thế liền níu lấy tay ông lo lắng nói, nhưng ông lão cũng mặc kệ Huyền Anh, nghiêm nghị nhìn về phía Hàn Phong.

Thiếu tá Bằng đứng ngay bên cạnh Hàn Phong cũng bị dính một chút ảnh hưởng bởi luồng khí thể của lão nhân trước mặt, toàn thân thiếu tá liền toát mồ hôi nhễ nhại. Ngược lại, Hàn Phong dường như lại không bị ảnh hưởng bởi luồng khí thể của ông, hấn vẫn thong dong đáp lời:

“Không giấu gì tiền bối, văn bối đối với Huyền Anh chính là một mảnh chân tình, hai người văn bối hiện tại đều đang có một đoạn tình cảm với nhau.”

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Hảo tiểu tử

Nói đến đây, cả người Hàn Phong cũng mơ hồ tản mát ra một luồng khí tức mờ nhạt, đối chọi lại với khí thể của Ông lão, quanh người hấn như có một bức tường mỏng vô hình ngăn cản bước tiến của luồng khí thể khủng khiếp kia.

Ông lão thấy vậy cũng nhường mảy nâng cao khí thể làm cho thiếu tá Bằng thở hồng hộc lui về sau mấy bước. Nhưng lão liền ngạc nhiên bởi vì dù cho lão có nâng cao khí thể đến mức độ nào, Hàn Phong dường như vẫn thong dong trấn định như vậy.

“Hảo tiểu tử, không hổ là người cháu gái ta lựa chọn.” Ông lão mỉm cười, ánh mắt cũng loé lên một tia sáng khác thường.

Bỗng dung luồng khí thể kinh thiên kia liền biến mất vô thanh vô tức, thiếu tá Bằng cũng thở phào một hơi, Huyền Anh thì vẫn còn canh cánh trong lòng, nằng thật sự sợ cảnh hai người mà mình yêu thương nhất sẽ xảy ra xung đột. Duy chỉ có Hàn Phong đứng đó tĩnh lặng mặt đối mặt với ông lão.

“Cậu có biết đánh cờ vậy không?” Bỗng dung ông hỏi một câu làm cho mấy người kia ngây ngốc.

“Văn bối cũng biết một chút da lông, thỉnh lão tiền bối chỉ giáo.” Hàn Phong vui vẻ đáp lời.

Sau đó, một già một trẻ ngồi xuống trước một bàn cờ vây bốn chân truyền thống, chất liệu gỗ của bàn cờ cực kỳ cao cấp, đặc biệt là quân cờ được làm từ chất liệu đá, quân đen khi để dưới ánh sáng có màu xanh lục.

Ông lão yêu thích vuốt ve quân cờ nói:

“Cậu muốn tôi chấp mấy nước?”

“Cứ theo như bình thường mà đánh thôi thưa lão tiền bối.”

Ông lão có vẻ không vui nhưng vẫn cười nói:

“Haha, được lắm, tuổi trẻ khí thịnh, khó tránh khỏi có chút đắc ý, vậy nhường cậu quân đen đi trước.”

“Vậy đa ta lão tiền bối rồi.”

Ván cờ bắt đầu. Cả hai bên đều chiến khai thế cờ ở bốn góc, ban đầu khi mới khai quân lập thế, ông già Bá Hải này còn hơi có chút thả lỏng, thong dong mà chiến khai tấn công. Nhưng có một lần, ông đang tập trung bắt một đám quân đen của Hàn Phong, nào ngờ hấn sử dụng kế nghi binh, dụ ông vào một thế cờ bẫy, làm cho cả đám quân đen đó sống lại rồi còn triệt để cắt đứt khí sống của quân trắng làm ông không kịp nổi quân.

Sau khi ăn thiệt thòi trong tay Hàn Phong một lần, ông ta triệt để thu lại sự khinh thị mà toàn lực đối phó với hắn. Hai người cứ thế một già một trẻ đánh đến quên cả thời gian. Một tiếng sau, cả hai người mới bắt đầu lục tục thu quan, chuẩn bị đếm đất. Nhưng Hàn Phong cực kỳ giao hoạt, đến cả lúc thu quan, hắn cũng tranh thủ chiếm được mấy cái tiện nghi, làm cho lão Bá Hải tức khí không thôi.

Cuối cùng ván cờ cũng kết thúc, hai người bắt đầu dọn bàn đếm đất. Lúc này, chính Bá Hải cũng không biết mình sẽ thắng hay thua nữa, lão vừa đếm đất vừa toát mồ hôi.

“Lão tiền bối thật sự là một bậc cao thủ, thật sự làm văn bối kính nể, văn bối lại thua tiền bối nửa điểm, ván này văn bối tâm phục khẩu phục.”

“Thôi đi, ai mà chả biết thắng nhóc nhà ngươi thả ta nửa điểm, còn cố tình dâng đất cho ta nữa.”

“Lão tiền bối nói quá rồi.” Hàn Phong lễ phép đáp.

“Hừ, còn lão tiền bối với văn bối cái gì nữa, ngay cả cái đó ngươi cũng đã làm với bảo bối Huyền Anh nhà ta rồi, không định gọi ta một tiếng ông à.” Bá Hải nói. Nghe đến đây, Huyền Anh đã không nhịn được mà vui sướng nhảy cẫng lên, thậm chí mắt nàng cũng đã hơi ươn ướt. Nhưng ngay sau đó liền ngưng ngưng chạy đến bên Hàn Phong mà giấu mặt vào ngực hắn.

“Ông nội!! ông nói linh tinh gì vậy, cái gì mà đã làm với con cơ chứ.” Huyền Anh nũng nịu nói.

“Haha, con còn nói không phải.” Bá Hải thích thú nhìn đứa cháu gái bình thường gặp tài tử nào cũng lạnh như băng này mà không khỏi cảm khái cháu mình biết chọn người.

“Hừ, ông nội xấu, con không thèm nói chuyện với ông nữa đâu.”

“con xin cảm ơn ngoại công đã tác hợp cho chúng con ạ.” Hàn Phong lễ phép đáp, trong mắt hắn không giấu được nội tâm vui vẻ của mình. (không biết đoạn này mình dùng từ ngoại công có đúng không, tại lúc này Hàn Phong cũng đã nhận định lão là ông vợ của mình.)

“Được rồi, không nào loạn nữa, đôi uyên ương nhà các ngươi đi về nghỉ đi, ta sẽ sắp xếp phòng cho các con, Hoàng, sắp xếp cho tụi trẻ một căn phòng hoàng cung.” Ông cố ý nhấn mạnh chữ một phòng, làm cho Huyền Anh lại phải giấu mặt vào lồng ngực Hàn Phong mà ì ỏi.

“Rõ.” Người trung niên kia đáp, sau đó xoay người dẫn hai người Hàn Phong ra ngoài.

Lúc này chỉ còn lại Bá Hải cùng thiếu tá Bằng ở trong thư phòng. Bá Hải đi đến trước mặt thiếu tá Bằng, nhẹ nhàng vỗ lên vai ông hai phát nói:

“Cảm ơn cậu đã đưa Huyền Anh về một cách an toàn.”

“Dạ thưa tổng tư lệnh, đó là trách nhiệm của một người làm lính như tôi, nên tôi chắc chắn sẽ bảo vệ tiểu thư một cách vẹn toàn. Hơn nữa, nếu không gặp được Hàn Phong, chúng tôi cũng không còn sống mà về được với tổng tư lệnh nữa rồi.” Thiếu tá Bằng bồi hồi đáp.

“Cheo, ầu cũng là cái duyên, hơn nữa, đi theo Hàn Phong, thiếu tá cũng là gặp được một phen kỳ ngộ, hẳn là bây giờ thiếu tá cũng đã mạnh hơn cả đại tá Hoàng rồi.” Bá Hải mỉm cười, ông ta làm thế nào không nhìn ra được thực lực đại tá Bằng chứ.

“Đúng vậy thưa tổng tư lệnh, thiếu gia Hàn Phong thật sự không phải vật trong ao, hẳn sớm muộn gì cũng sẽ quét khỏi thành một siêu cấp cường giả, những người đi bên cạnh hắn chắc chắn sẽ được thơm lây. Nhưng thưa tổng tư lệnh, tôi có một chút thắc mắc, không biết tổng tư lệnh có thể giải đáp được khúc mắc này không ạ?” Thiếu tá tiếp lời.

“Ngươi đang thắc mắc tại sao ta tự dưng lại muốn đánh cờ với Hàn Phong chứ gì?” Bá Hải vuốt bộ râu, mỉm cười trầm ngâm.

“Lúc ban đầu khi ta dùng khí thế bức hắn, là muốn xem thực lực cùng tâm trí của hắn kiên cường đến mức nào, để xem hắn có đủ dũng khí để thừa nhận tình cảm giữa nó và Huyền Anh hay không.”

“Hào tiểu tử này gan cũng khá lớn, hắn liền khẳng định tình cảm của mình, dám yêu dám hận, là một người sâu sắc.”

“Ta đánh cờ với hắn cũng chính là để xem tâm cơ của hắn, tâm lý cùng nội tâm của hắn. Khi hắn liều mạng cũng cố gắng cứu lại một đám quân nhỏ suýt bị ta bắt là chính tỏ hắn là người có tình, dù cho hắn có thể hi sinh đám quân đó làm tốt thí để bắt một mảnh đất lớn hơn nhưng hắn đã không làm như vậy. Hắn không vì lợi ích mà bỏ rơi đồng đội của mình.”

“Sau đó, hắn không những thành công giải cứu đám quân đó mà còn sử dụng chúng làm bẫy rập rồi vây khốn quân trắng bên ta, đó chính là khi hắn thể hiện một chữ mưu.”

“Đến khi thu quân, hắn tính ra hắn còn kém ta hai điểm, nên liền lấy thêm 1,5 phần đất để cố ý chỉ thua ta đúng nửa điểm, từ đó có thể thấy hắn có một sự nhiệt huyết cùng sự quyết thắng của tuổi trẻ.” Nói đến đây Bá Hải không khỏi mỉm cười vui vẻ.

“Haha, ta cũng không ngờ Huyền Anh con nhóc này vậy mà lại nhặt được bảo. Chẳng qua khi nhìn thấy hắn tài hoa như vậy, ta biết cháu rể tương lai của ta sẽ kết được rất nhiều thiện duyên, sẽ có rất nhiều thiên chi kiều nữ vây xung quanh nó. Ta chỉ lo rằng Huyền Anh nhà mình sẽ phải chịu nhiều uất ức, nhưng sau ván cờ đó, ta cũng yên tâm phần nào rồi quyết định giao Huyền Anh cho nó chăm sóc.” Bá Hải nói đến đây cũng thở dài một tiếng.

“Mấy hôm nữa ta cũng sẽ nói chuyện với Huyền Anh, để cho nó mở rộng tầm lòng của mình, và cũng là để nó có thời gian chuẩn bị tinh thần, đối mặt với

tương lai.”Nói đến đây, Bá Hải không nhịn được nở một nụ cười hiền hoà.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Kịch tình trong phòng tắm (1)

Lúc này, hai người Hàn Phong cũng đã đến phòng hoàng cung, bọn họ trầm trồ không ngớt nhìn vào căn phòng xa hoa trước mắt. Đây là một trong những phòng tắm lớn nhất mà các đời vua chúa từ thời vua Lý Thánh Tông cho tới thời Trần đã từng ở.

Căn phòng này rộng đến 100 mét vuông và được trang hoàng đẹp đẽ, ở giữa căn phòng là một chiếc giường cự đại, chấn, ga, gối nệm trong phòng đều được bọc bằng vải màu vàng kim, và được thêu lên những hình ảnh rồng phượng cao quý. Nửa còn lại của căn phòng được ngăn bằng một tấm phản, ở sau tấm phản là một không gian làm việc, ở đó có kê một bộ bàn ghế làm việc của các vị vua thời xưa, trên bàn còn đặt một cây đèn dầu, một bộ bút lông cùng đá mài mực, còn có một số quyển sách cuộn tre nhìn rất cổ xưa.

Trước khi thời kỳ mạt thế nổ ra, Hàn Phong đã có dịp tham quan hoàng thành Thăng Long này. Nhưng lúc đó, đoàn tham quan chỉ được phép đi qua các di tích như Giếng nước thời Trần hay là khu di tích Hoàng Diệu chứ không có được vào thăm thú phòng tắm của các đời vua chúa. Bản thân hẳn không thể nào ngờ rằng nhân sinh run rủi cho mình được vào ở trong phòng tắm này.

Ở bên cạnh phòng còn có một cánh cửa gỗ, sau cánh cửa đó chính là một căn phòng tắm rộng 50 mét vuông. Hàn Phong nhìn phòng tắm mà há hốc mồm, Huyền Anh thì hai mắt bùng sáng. Cái này cũng không khỏi quá tốn tiền đi. Bồn tắm, không, phải gọi là bể bơi mới đúng. Bể bơi này rộng đến 20 mét vuông, sàn cùng thành bể đều được ốp bằng vàng, xung quanh bể là những cây trụ nền cũng được làm bằng vàng ròng.

Trong bể có tám 10 ống xả nước, mỗi ống xả đều được trang trí thành hình đầu rồng. Nhìn thấy cái bể này mà mắt Huyền Anh mê ly, nàng chỉ muốn nhảy xuống ngâm mình một trận thoải mái.

“Đáng tiếc là nguồn nước đều đã bị lây nhiễm hết rồi, không thì thật sự có nhã hứng nhảy xuống ngâm người một hồi.” Huyền Anh có chút tiếc hận.

Đúng lúc này, có một giọng nói non nớt vang lên:

“Tiểu thư cứ an tâm mà tắm rửa, nước ở căn cứ đều là nước khoáng ngầm, hơn nữa sau khi tiểu thư tắm xong, sẽ có hệ thống máy lọc, vậy nên nước khoáng sẽ không bị bỏ phí mà được tái sử dụng lại bởi căn cứ.”

Hai người Hàn Phong ngoài đầu lại thì nhìn thì thấy một cô bé khoảng 12, 13 tuổi đang đứng đó, cô nhóc này cột tóc đuôi ngựa, ánh mắt linh động hữu thần, nàng có một đôi môi chúm chím, má phấn mảy nhưng trông rất đáng yêu. Trên tay nàng cầm một sấp khăn tắm, một rổ cánh hoa hồng cùng các loại nến và sữa tắm.

Huyền Anh vui sướng nhảy cẫng lên một cái, sau đó chạy đến trước mặt bé gái yêu thích nheo má nàng một cái hỏi:

“Chào em, chị tên là Huyền Anh, còn em tên là gì?”

“Dạ, thưa tiểu thư, em tên là Linh Nhi, em được an bài đến phục vụ tiểu thư cùng thiếu gia ạ.” Cô bé bẽn lẽn trả lời, sau đó liền bước về phía bể bơi, chuẩn bị nước nóng cho hai người, sau đó thấp từng ngọn nến trong phòng lên.

“Ồ, em còn nhỏ như vậy mà đã đi làm công rồi sao?” Huyền Anh hỏi.

“Tại vì em muốn giúp gia đình em được sống một cuộc sống no đủ hơn, làm việc như em mỗi ngày sẽ được 3 gram gạo đó, hơn nữa cũng không có cực nhọc gì cho lắm.” Cô bé cười hồn nhiên vừa nói vừa thả những bông hoa thơm vào trong bồn.

Huyền Anh nghe thấy vậy mà tâm can chưa xót, nàng trêu mếu ôm ghì lấy Linh Nhi. Hàn Phong nghe đến đây cũng thờ dài một tiếng, đồng thời, hẳn cũng quyết định sẽ tìm cách chấm dứt thời kỳ tận thế này. Hẳn cũng mỉm cười xoa đầu cô bé, sau đó giả vờ đi tới phòng ngủ lục ba lô, lấy ra một túi gạo 50 gram đặt vào tay Linh Nhi.

Linh Nhi ngẩng người nhìn túi gạo trước mặt mà nước mắt lưng tròng, vậy là mấy ngày nữa, gia đình em sẽ được ăn no rồi.

“Thôi nào, đừng khóc nữa, em là một đứa trẻ hiếu thảo, cố gắng làm việc chăm chỉ giúp đỡ bố mẹ nhé.” Hàn Phong mỉm cười.

“Vâng, thiếu gia cùng tiểu thư cần gì cứ gọi em, em sẽ trực ở bên ngoài cửa phòng.” Linh Nhi quệt nước mắt nói rồi hớn hờ chạy ra ngoài.

Hàn Phong mỉm cười nhu hoà nhìn thân ảnh nhỏ bé kia, bằng tuổi này hẳn còn đang đi chơi với bọn trẻ ở trại mồ côi, chứ đâu có trưởng thành cùng chín chắn như cô bé, có thể thấy con người sẽ dần dần biến đổi tùy theo môi trường sống, càng khắc nghiệt thì con người ta sẽ càng phải trở nên mạnh mẽ

hơn để thích ứng với hoàn cảnh xung quanh, nhân loại thật sự vẫn có một hy vọng tươi sáng trước mắt.

Hàn Phong quay đầu lại, thấy Huyền Anh đang âu yếm nhìn hấn chăm chăm, nàng đương nhiên hiểu rằng Hàn Phong có thể cho Linh Nhi nhiều thực phẩm hơn, nhưng như vậy có khi sẽ lại hại gia đình cô bé, vậy nên hấn chỉ cho cô bé một số lượng vừa phải mà thôi, thời mạt thế lòng người khó đoán, hấn có thể suy nghĩ một cách tru toàn như vậy thật sự là một loại mị lực trí tuệ khác người.

Hàn Phong tâm ý tương thông bước về phía Huyền Anh, thuận thế ôm nàng vào lòng, thổi một hơi nóng vào tai nàng mà thủ thi:

“Đúng là không có ai hiểu anh bằng bà xa, nào lại đây, đến giờ tắm rồi.”

Bị Hàn Phong tấn công, cả người Huyền Anh liền trở nên bần rần, nàng ngượng yêu một cái nói:

“Hàn Phong xấu, anh lại định làm gì nữa đây, ban ngày ban mặt, người ta mới không thèm tắm cùng anh.”

“Lại đây nào bảo bối” Hàn Phong mỉm cười dâm dăng, sau đó liền dùng miệng khoá môi Huyền Anh lại, trong khi bàn tay thành thạo giải khai từng kiện quần áo trên người nàng. Huyền Anh cũng vùng về lấy tay xoa nắn khắp cơ thể Hàn Phong rồi cố gắng giúp hấn cởi đồ, đây mới là lần thứ 3 nàng làm chuyện này nên bản thân nàng cũng còn rất gượng gạo.

Chỉ 2 phút sau, cả hai người đã trần như nhộng, không một mảnh vải che thân, 2 thân hình cứ thế mà cuốn lấy nhau. Hàn Phong đưa tay lướt một đường từ dưới bụng phẳng lì của nàng rồi đặt tay lên cặp nhũ phong đầy đặn của Huyền Anh làm cả người nàng run lên một hồi. Tay còn lại cũng mò xuống cặp đùi tôm cong vút của nàng mà xoa nắn làm Huyền Anh rên rỉ không thôi.

Một lúc sau, Hàn Phong liền đặt Huyền Anh ngồi xuống cạnh thành bể, còn hấn thì nhảy cái ùm xuống rồi dùng tay tách cặp đùi thon thả của Huyền Anh ra làm cho nơi thần bí nhất của nàng hoàn toàn lộ ra trước mắt hấn. Nàng lúc này ngượng ngừng che mặt, không dám nhìn Hàn Phong thi công.

Lúc này, Hàn Phong cũng bắt đầu cúi xuống, le lưỡi hời hợt thăm một đường từ mé đùi xuống dưới khe sâu thần bí kia, không ngừng kích thích Huyền Anh làm cho hai tay đang che mặt của nàng phải đưa xuống bá lấy đầu hấn rồi vo tóc hấn, ánh mắt nàng mê ly nhìn vào thân hình cường tráng trước mắt.

Khi hấn đưa lưỡi vào trong cái hang động ẩm ướt kia, Huyền Anh liền rên lên một tiếng, sau đó toàn thân nàng co giật một hồi. Cặp môi anh đào của nàng mở lớn thở hồng hộc, không dừng lại ở đó, chiếc lưỡi kia dường như có ma lực, vận vẹo linh động bên trong nàng như một con rắn khiến nàng lại lần thứ hai đi thi trò đường lên đỉnh Olympia.

“Ừm, Phong, anh nhanh lên làm cái kia đi, em hết chịu nổi rồi.” Huyền Anh kêu rên.

Hàn Phong nhấc đầu ra, cho hai ngón tay vào thay thế, vừa tác quái trong người nàng, vừa ngẩng lên cười tà hời:

“Vợ yêu của anh muốn cái gì nào?”

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Kích tình trong phòng tắm (2)

“Ừm... Hàn Phong xấu... Hàn Phong xấu... em yêu anh.. cho em đi mà...” Huyền Anh bần rần rên la.

Hàn Phong tay vẫn không ngừng linh động ra vào, ngón tay hấn điêu luyện lên xuống làm cho Huyền Anh không ngừng co giật. Bỗng nàng “A” một tiếng, cong người lên phún trứng sau đó nằm bệt ra sàn nhà mà co giật. Hàn Phong leo lên thành bể, vắt một chân của nàng lên vai, bắt đầu để cậu em đang sùng sùng của mình ở ngoài cửa hang động, bất quá, hấn không cho vào ngay mà cứ khiêu khích ở bên ngoài.

“Em muốn gì nào vợ yêu?” Hàn Phong hỏi.

“Yêu em đi lão công, người ta muốn mà, anh xấu lắm. ừm” Huyền Anh lúc này không còn bất cứ thẹn thùng gì nữa, hiện tại nàng chỉ đơn giản là muốn Hàn Phong mà thôi.

Hàn Phong nghe thấy vậy cũng nóng bừng lên, hấn thực sự động tình rồi. Không chút trở ngại, Hàn Phong liền cong lưng ấn người vào, một loại cảm giác ấm áp bao bọc rồi co giật ôm chặt lấy thắt nhỏ của hấn. Hàn Phong lúc này cực kỳ sung sướng, Huyền Anh thì chẳng cần phải nói, ngay khi Hàn Phong thúc vào sâu trong nàng thì hai chân nàng đã cuốn lấy eo hờ của hấn mà cong người phun trào thêm một lần nữa.

“Phongggggg...” Nàng lờ mờ rên rỉ, hay tay ôm lấy cổ hấn, môi thì hôn loạn lên mặt, lên cổ Hàn Phong.

Hàn Phong nhip eo đều đều làm cho Huyền Anh nhắm nghiền cả mắt lại, bỗng nàng xoay người thay đổi tư thế, nàng ở trên, hấn ở dưới, sau đó hông

nàng uốn éo đưa đẩy theo bản năng làm Hàn Phong thoải mái không thôi. Cứ như vậy, hai người quấn nhau đến cả tiếng đồng hồ, sau đó Huyền Anh liền kiệt sức nằm vật trên sàn nhà, nàng lần này thật sự là kiệt sức, vậy mà nàng lại bị Hàn Phong cho lên đỉnh núi đến 15 lần khiến cho chân tay nàng rã rời, làm Hàn Phong phải tắm cho nàng.

Hai người vừa tắm rửa, vừa trao cho nhau những ánh mắt thâm tình, sau đó liền ôm nhau mà ngủ. Huyền Anh bỗng quay lại hôn vào môi Hàn Phong một cái thật sâu. Bỗng dưng nàng nghẹn ngào nói:

“Phong, em hình như không thể nào sống thiếu anh được nữa mặc dù chúng ta chỉ vừa mới quen nhau có hơn 1 tuần, nhưng chỉ cần tưởng tượng ra cảnh tượng cuộc sống này nếu thiếu anh thôi đã làm trái tim em đau đớn rồi.”

Hàn Phong âu yếm hôn nhẹ lên trán nàng nói:

“Anh cũng vậy.”

“Anh cũng không thể nào sống được nếu thiếu em sao?” Huyền Anh hạnh phúc hỏi.

“Ý anh là, anh cũng không thể nào sống được nếu thiếu anh.” Hàn Phong cười hihi nói một câu xanh rờn.

“Hàn Phong, anh... đồ đáng ghét” Huyền Anh cắn môi quay ngoắt lại hất nước vào mặt hắn.

Hai người náo loạn một lúc thì Hàn Phong mạnh mẽ ôm Huyền Anh vào ngực nói:

“Anh cũng không thể nào sống thiếu em được ngốc ạ.”

Huyền Anh hạnh phúc rúc trong người hắn. Hàn Phong vừa ôm nàng, vừa miên man suy nghĩ một điều gì đó, cuối cùng hắn liền như làm ra một quyết định quan trọng nào đó mà thở dài một tiếng.

“Thôi nào, đi ra thôi không có em sẽ bị cảm mất.” Hàn Phong thăm thẳm.

“Vâng.” Huyền Anh nhẹ nhàng nói, nàng lúc này đã bị rơi vào bể tình rồi, Hàn Phong nói gì nàng cũng theo hắn hết.

Hai người sấy khô đầu, sau đó lên giường ôm ấp, Hàn Phong đặt cằm lên đầu Huyền Anh nói:

“Huyền Anh, anh có chuyện này muốn nói với em.”

“Dạ.” Huyền Anh mặt mỉm cười.

“Em có tin vào những câu chuyện thần thoại không? Như là thủy tổ Lạc Long Quân, Sơn Tinh, Thủy Tinh?” Hàn Phong hỏi.

“Em cũng không biết nữa. Sao vậy anh?” Huyền Anh tròn xoe nhìn hắn với ánh mắt hiếu kỳ.

“Anh thì đã gặp thủy tổ và hai người Sơn Tinh, Thủy Tinh, những nhân vật huyền thoại mà chỉ xuất hiện ở trong truyện cổ tích đó rồi, hơn nữa, anh còn là đại đệ tử của hai người Sơn Tinh, Thủy Tinh đấy.” Hàn Phong nghiêm túc nói.

“Cái này... em tin anh.” Huyền Anh lúc đầu còn hơi chần chừ, nhưng sau khi nhìn thấy ánh mắt của Hàn Phong, nàng liền gật đầu, nhất nhất tin tưởng hắn.

Hàn Phong âu yếm hôn nhẹ một cái lên má Huyền Anh, hắn đương nhiên hiểu rằng, Huyền Anh là một nhà khoa học, thật sự là rất khó để nàng có thể chấp nhận sự tồn tại của thần thánh hay tiên nhân. Nhưng nàng chỉ mất có chưa đầy 1 giây liền bỏ được những thành kiến trong đầu mình để tin tưởng những điều đó là sự thật chỉ vì đó là lời mà hắn nói ra.

Hai người cứ như vậy mà quấn lấy nhau, một người thì thao thao bất tuyệt, một người thì nằm chăm chú lắng nghe câu chuyện của người kia. Hàn Phong kể tất cả mọi chuyện cho nàng nghe. Từ chuyện hắn là trẻ mồ côi, cho đến lúc hắn bị đánh đập ở con hẻm sau trường, gặp được thủy tổ rồi gia nhập huấn luyện cùng hai vị sư phụ. Huyền Anh nằm bên cạnh nghe mà há hốc mồm.

Hàn Phong cũng kể cho nàng về sắc dục huấn luyện tràng, khiến nàng đỏ mặt tía tai, nhéo eo hắn một cái nói:

“Thào nào mà tên xấu xa nhà anh lại làm tốt như vậy.”

Sáu đó, Hàn Phong có chút ngập ngừng rồi vẫn quyết định kể đến nhiệm vụ duy trì dòng máu Lạc Hồng. Huyền Anh nghe được liền đại ra, hai hàng nước mắt nàng lăn xuống, không ngừng dùng hai cánh tay nhỏ bé kia mà dìm như gãi ngứa vào ngực Hàn Phong. Nhìn thấy Huyền Anh khóc. Mặc dù hắn đã đoán trước được phản ứng của nàng, nhưng trái tim của hắn vẫn cực kỳ thông khổ, hắn liền ôm chặt lấy nàng, mặc cho nàng khóc như hoa lê đài vũ trong lòng ngực của mình.

Mãi đến một lúc sau, nàng mới ngừng khóc mà thút thít nỉ non trong lòng hắn. Nàng ngẩng lên, nhìn Hàn Phong với ánh mắt đỏ ửng trông rất đáng thương.

Huyền Anh cứ nhìn vào mắt hắn như vậy tận 10 phút, lúc này nàng mới nói:

“Hàn Phong, em hiểu được anh là một người rất đặc biệt, anh mang trên mình những trọng trách to lớn. Nhưng anh cũng nên biết rằng, phụ nữ chúng em kỳ thực rất ích kỷ.”

“Không có ai muốn chia sẻ tình yêu của mình với một người nào khác. Hàn Phong, em không hề muốn rời xa vòng tay của anh một chút nào, nhưng anh có thể cho em mấy ngày yên tĩnh để suy nghĩ lại về chuyện này có được hay không?” Huyền Anh nói đến đây thì liền không kìm được, nước mắt lại tuôn xuống như mưa.

Hàn Phong cúi đầu hôn xuống từng giọt nước mắt trên má nàng, yêu thương nói:

“Xin lỗi em, Huyền Anh, là anh không tốt.” Hấn nói rồi đứng dậy mặc quần áo, bước ra khỏi phòng. Khi cánh cửa phòng khép lại, trái tim của Huyền Anh cũng theo đó mà ngừng một nhịp.

Hàn Phong lúc này tâm tình nặng trĩu, hấn đứng ngoài ban công, thở dài một hơi.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36: Kỳ ngộ

Hàn Phong cứ đứng như vậy, ngắm nhìn bầu trời đầy sao. Hấn cho rằng mình đã làm ra một sự lựa chọn chính xác, hấn nói với nàng sự thật là để Huyền Anh có thời gian chuẩn bị tâm lý, cũng là vì hấn thực sự yêu nàng và muốn cùng nàng nắm tay nhau đi những chặng đường phía trước.

Mãi đến khi trong phòng phát ra tiếng thở đều đều của Huyền Anh, hấn mới nhẹ nhàng bước vào. Nhìn nàng đang nằm co rúc trong góc giường, trên má nàng còn mờ nhạt hai giọt nước mắt, Hàn Phong không khỏi yêu thương hôn một cái thật sâu lên trán. Hấn thật sự không muốn mất Huyền Anh.

Nàng là người đầu tiên mà hấn yêu, từ trước giờ, hấn chưa từng có một mối quan hệ nào với bất kỳ ai cho đến khi gặp nàng. Lúc này, trên khoé mắt Huyền Anh rịn ra vài giọt nước mắt, nàng nhủ thầm nói mớ:

“Hàn Phong... đừng đi mà...”

“Anh ở đây.” Hàn Phong nắm lấy tay nàng thủ thủ.

Đang ngồi say sưa ngắm nhìn người đẹp, Hàn Phong bất ngờ cảm nhận được một điều gì đó khác thường, dường như có một tiếng nói đang kêu gọi hấn từ trong phòng làm việc ở phía sau tấm phản. Hàn Phong nhẹ nhàng đứng dậy, cẩn thận đắp chăn cho Huyền Anh, rồi đi thẳng đến phòng làm việc.

Hàn Phong liếc nhìn qua chiếc bàn cổ xưa, nhưng không cảm thấy có gì khác biệt, khi hấn đang định quay lưng rồi đi thì tiếng kêu gọi kia lại mạnh mẽ giữ hấn lại. Hàn Phong như được ai đó dẫn dắt, cầm lấy cuộn sách tre nằm dưới cùng. Khi hấn mở cuộn sách tre ra, nội dung trong đó ghi chính là chiếu dời đô với bút tích cổ xưa của vị vua Lý Thái Tổ.

Nhưng bỗng nhiên, mấy dòng chữ liền phát sáng, các ký tự chữ nho như sống lại, di chuyển trên cuộn sách tre, tự sắp xếp lại theo một quy luật nhất định, phải mất 2 phút sau, ký tự mới hoàn thành sự sắp xếp của nó.

Chiếu dời đô nay đã được sắp xếp lại thành một lời nhắn ngắn gọn:

“Hỡi người hữu duyên, khi ngươi sẵn sàng, hãy nhỏ máu vào cuộn sách tre để tiến vào di chỉ Thăng Long Từ Cẩm Thành, thụ khảo nghiệm Đế Vương truyền thừa.”

“Đinh.. chúc mừng ký chủ gặp được đại cơ duyên, mời ký chủ hãy tiếp nhận truyền thừa.”

Hàn Phong thật sự rất bất ngờ, hấn không nghĩ rằng ở đây mình thế mà lại nhận được một cái đại cơ duyên. Nhưng là một người đã từng trải qua rất nhiều chuyện li kỳ, hấn cũng không có hấp tấp mà trước tiên ngồi xuống, viết một tờ giấy nhắn ngắn gọn cho Huyền Anh, nói cho nàng biết tình hình của mình và dặn nàng không cần phải lo lắng.

Hấn đặt giấy nhắn trên đầu giường, hôn nhẹ lên môi Huyền Anh một cái liền đi tới cầm cuộn sách tre mà nhỏ một giọt máu lên đó. Thân ảnh của Hàn Phong bỗng đột ngột biến mất, chỉ để lại một con gió ở phía sau. Con gió này lại vô tình thổi bay mảnh giấy Hàn Phong để lại cho Huyền Anh xuống dưới gầm giường mà hấn không hề hay biết.

Hàn Phong lúc này phát hiện bản thân mình đang đứng ở trong một bóng tối bất tận, ngay cả khi hấn sử dụng Chân Diện Mục Nhãn cũng không có thể nhìn được gì trong bóng tối này.

Đang trầm ngâm suy nghĩ, trước mặt Hàn Phong bỗng xuất hiện một quả cầu màu trắng. Bên tai hắn bỗng vang lên một giọng nói cổ xưa đầy tang thương:

“Hỡi người hữu duyên, thỉnh ngươi đặt tay lên thiên phú trắc thí cầu, trắc thí cầu sẽ đánh giá ngươi có đủ tư cách để tiến vào di chỉ, tiếp nhận truyền thừa hay không.”

Hàn Phong không chút chần chừ đặt tay lên quả cầu trắc thí trước mặt. Quả cầu lúc ban đầu có màu trắng liền biến đổi như một con tắc kè hoa, nó chuyển đổi sắc thái liên tục. Từ trắng đến xanh lam, từ xanh lam đến xanh đậm, màu hồng, màu đỏ rồi đến màu vàng. Quả cầu dừng lại ở màu vàng, nó không còn đổi màu nữa mà thay đổi độ sáng.

Quả cầu cứ dần dần sáng dần, cho đến khi cường độ ánh sáng mạnh đến nỗi ngay cả Hàn Phong cũng không thể nhìn thẳng vào quả cầu được nữa thì nó bỗng vỡ tan thành nhiều mảnh.

“Thiên Phú nghịch thiên, không thể đo lường, chấp nhận quyền tiến nhập di chỉ.”

Giọng nói cổ xưa kia lại một lần nữa vang lên.

“Cửa đầu tiên, Ngộ tính.”

Không gian xung quanh Hàn Phong bỗng trở nên sáng bừng, hắn hiện tại phát hiện mình đang ở trong một lớp học thời cổ, Hắn nhìn không gian xung quanh một lượt thì giật mình nhận ra đây chính là Văn Miếu Quốc Tử Giám, Trên tường lớp học được treo vô số các bút tích chữ nho cổ xưa. Trước mặt hắn có một chiếc bàn, một tấm nệm chân, một quyển sách tre cùng một bộ bút lông và một bộ nghiên mực.

“Mời thí sinh dự thi an tọa.”

Hàn Phong ù ù cạc cạc ngồi xuống mài mực, hắn kỳ thực không biết mình sẽ phải làm gì.

“Đề đầu tiên, thí sinh có 10 giây để ghi nhớ chiếu dời đô, cùng phân tích cái lợi, cái hại của việc dời đô.” Một bản chiếu dời đô bằng chữ nho hiện lên trước mặt Hàn Phong. Chiếu dời đô lần này lại khác với chiếu dời đô ở tiền thế, thực sự rất dài, có đến tận 15 nghìn ký tự. Đây hình như mới là bộ đầy đủ của chiếu dời đô.

Hàn Phong tập trung nhìn lướt qua chiếu dời đô có đúng một lần, sau đó nhắm mắt lại dưỡng thần, đồng thời, trong đầu hắn cũng hiện lên bản đầy đủ của chiếu dời đô, tinh thần hắn bắt đầu dựa vào chiếu dời đô mà phân tích.

“Thời gian cảm ngộ đã hết, mời thí sinh phân tích chiếu dời đô, thời gian giới hạn 10 phút.” Chiếu dời đô lúc này đã biến mất. Hàn Phong ngay tức thì đặt bút, bút lông trên tay linh động với tốc độ kinh người, hắn mất có đúng 3 phút là hoàn thành phân tích cận kề chiếu dời đô với 15 nghìn ký tự kia. Trong đó, chủ yếu là nói về địa thế, phúc khí cùng những yếu tố chiến thuật như lấy núi chặn địch rồi là tài nguyên phú tại để đồ.

“Thí sinh đã hoàn thành phần thi, lời suy nghĩ sắc bén, thư pháp cao thâm, thời gian làm bài hoàn hảo, đánh giá: SSS.”

“Đề tiếp theo, mời thí sinh hãy viết một bài luận về kiến thức không gian dựa vào những hiểu biết của bản thân. Thời gian hạn định: 10 phút.”

Hàn Phong lại bắt đầu đặt bút viết.

“Không gian, thời gian là một cặp phạm trù của triết học Marx-Lenin dùng để chỉ về một phương thức tồn tại của vật chất (cùng với phạm trù vận động, trong đó không gian chỉ hình thức tồn tại của khách thể vật chất ở vị trí nhất định, kích thước nhất định và ở một khung cảnh nhất định trong tương quan với những khách thể khác. Trong khi đó thời gian chỉ hình thức tồn tại của các khách thể vật chất được biểu hiện ở mức độ lâu dài hay mau chóng (độ dài về mặt thời gian), ở sự kế tiếp trước hay sau của các giai đoạn vận động. Ph.Ăng-ghe-n đã chỉ rõ phạm vi nghiên cứu của Triết học Mác-Lenin về vấn đề này, theo đó, Không gian và thời gian là không gian và thời gian vật chất. Không có không gian và thời gian thuần túy bên ngoài vật chất và "Dĩ nhiên, cả hai hình thức tồn tại này của vật chất nếu không có vật chất sẽ là hư vô, là những quan niệm trừu tượng trống rỗng tồn tại trong đầu óc của chúng ta, Tính chất của không gian gồm...”

Hàn Phong vân đạm phong khinh, cứ như vậy mà đặt bút viết, hơn nữa, hắn cũng đang viết bài luận này bằng chữ nho cổ của Việt Nam. Đùa chắc, 5 năm huấn luyện cùng với sư phụ Thủy Tinh, từ khoa học cho đến thư pháp, hắn cũng đang ở một trình độ tông sư. Chỉ mất có 5 phút, Hàn Phong đã hoàn thành bài viết.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37: Khảo thí (1)

“Thí sinh đã hoàn thành phần thi, lời suy nghĩ sắc bén, chính xác, sáng tạo, có dẫn chứng cùng luận điểm rõ ràng, không ý lại vào những gì mà tiền nhân đã để lại mà dùng nó để phản biện cùng ủng hộ cho luận điểm của mình, thư pháp cao thâm, thời gian làm bài cực kỳ hoàn hảo, đánh giá: SSS.”

“Khảo nghiệm ngộ tính đã hoàn tất, tổng điểm thí sinh đã đạt được SSS, ngộ tính thuộc hàng siêu cấp yêu nghiệt, đạt danh hiệu đỗ đầu khoa, danh hiệu tiến sĩ.” Tiếng thông báo vang lên.

Tại thời điểm này, trong Văn Miếu Quốc Tử Giám, vô số thầy ma đang đi lại lại. Trên một tấm bia đá tiến sĩ, nơi lưu lại những cái tên của các vị đã đỗ tiến sĩ lằng lằng xuất hiện một dòng tên mới, “Nguyễn Hàn Phong.”

Hàn Phong không hề hay biết rằng tên của hắn đã được lưu trên bia tiến sĩ ở Văn Miếu Quốc Tử Giám. Hiện tại, xung quanh hắn đã trở về một mảnh tầm tởi, hắn không còn nhìn thấy Văn Miếu nữa.

“Khảo Nghiệm tiếp theo, thực chiến khảo thí, ở đây thí sinh sẽ phải chiến đấu với các loại đối thủ khác nhau. Mời thí sinh bắt đầu.” Tiếng nói lại vang lên.

Bóng tối sâu thẳm đang bao vây lấy hắn kia cũng đang dần dần biến đổi, chỉ một cái chớp mắt, Hàn Phong đã nhận thấy mình đang đứng trên một đấu trường rộng lớn.

“Vòng thứ nhất, 1 đấu 1, vòng này có 10 ải, mỗi ải sẽ thử trình độ võ thuật của người tham gia qua các thể loại vũ khí cùng cách chiến đấu, lưu ý: không được phép sử dụng dị năng hay bất cứ khả năng đặc biệt nào khác.”

“Cửa thứ nhất, Quyền đạo, xin được bắt đầu.”

Trước mặt Hàn Phong xuất hiện một người đàn ông, ông ta có mái tóc rẽ ngôi giữa, thân hình mập mạp, trên người mặc một bộ vét màu xám. Ông ta đứng đó, thủ thế sẵn sàng, cả người ông bắt đầu uốn éo. Hàn Phong giật mình, người này vậy mà trông cực kỳ quen thuộc.

“Hà.. chẳng lẽ đây là chương môn nhân của Nam Huỳnh Đạo, Huỳnh Tuấn Kiệt???” Hàn Phong nghệt mặt ra, hắn thật không ngờ của ải đầu tiên bản thân mình đã gặp phải cao thủ “siêu mạnh” như thế này. Huỳnh Tấn Kiệt chân đạp đất một cái thật mạnh, cả thân hình ục ịch của ông lao thẳng về phía Hàn Phong. Hàn Phong cũng nghiêm túc thủ thế, chuẩn bị nghênh chiến thể đánh tới của Huỳnh Tuấn Kiệt.

Nhưng đến khi ông ta chỉ còn cách Hàn Phong đúng 1 mét thì dừng lại, hai cánh tay nhanh chóng xoay vòng, cổ tay mềm mại thôi động. Trông như ông sắp tung chiêu gì đó kinh khủng lắm thì trước mắt Hàn Phong liền xuất hiện hai cục tiền to tướng. Hàn Phong khó hiểu nhìn Huỳnh Tuấn Kiệt, thấy lão nháy mắt mấy cái, sau đó chậm chậm tiến tới vỗ nhẹ vào tay Hàn Phong.

Hàn Phong không chút do dự đâm bay chương môn Huỳnh Tuấn Kiệt đi.

“Định mệnh, đùa nhau à..”

“Thí Sinh đã qua cửa ải thứ nhất... điểm SSS” Hàn Phong nghe tới đây liền ngã chổng vó. Cái này cũng quá là khôi hài đi.

“Cửa thứ hai, kiếm thuật, bắt đầu.” Trước mặt Hàn Phong xuất hiện một thanh kiếm sắc bén.

Đối diện hắn, một người đàn ông tóc búi cao xuất hiện, trên tay ông cũng cầm một cây kiếm, ông đưa kiếm chắn trước người, thủ thế sẵn sàng, ông nhìn Hàn Phong với ánh mắt sắc lạnh rồi cả người chậm chậm, cẩn thận áp sát Hàn Phong. Ông bỗng chém ra một đường bán nguyệt, nhằm vào cổ Hàn Phong. Hàn Phong liền dơ kiếm lên ngăn chặn.

Hai thanh kiếm va vào nhau, Hàn Phong liền cảm nhận được một lực đạo mạnh mẽ từ thân kiếm truyền đến hồ khẩu làm tay hắn tê dại, làm hắn giật mình không thôi. Hàn Phong sử dụng chân diện mục nhân thì mới hít một ngụm khí lạnh. Hóa ra, người đàn ông này có chỉ số thân thể lên tới 80 điểm, mạnh hơn hẳn những 6 điểm về mặt lực lượng.

Hai người gạt gao độ sức thì bỗng ông ta liền thả lỏng tay ra, mặc cho kiếm Hàn Phong chém xuống mà lách người sang một bên, đâm kiếm về phía sườn phải của Hàn Phong.

Hàn Phong thấy vậy cũng phản ứng ngay, hắn nhón chân trụ bên phải, cả người hắn liền gấp sang bên trái, vừa né tránh chiêu thức vừa lấy bản kiếm lướt trên sống kiếm, làm chệch hướng đâm của của người kia.

Người đàn ông theo quán tính, lướt sang một bên. Hàn Phong cũng nhanh chóng đứng dậy cảnh giác nhìn ông. Người này không chỉ mạnh về thể chất, hơn nữa, kiếm chiêu của ông cũng cực kỳ cao siêu.

Hàn Phong lần này giành thế chủ động, bật mạnh một cái, lao nhanh như một mũi tên, hướng về phía người đàn ông kia mà bắn tới. Hàn Phong chém ra một đường từ dưới lên, người đàn ông kia cũng chém một kiếm từ trên xuống, hai thanh kiếm va mạnh vào nhau, toé ra một tia lửa nhỏ, có thể thấy lực đạo hai bên sự rất mạnh.

Hai thanh kiếm cứ thế dính lấy nhau, hai người là đang độ sức với nhau, Hàn Phong hoàn toàn bị áp đảo về mặt lực lượng. Người đàn ông tóc búi kia hoàn toàn chiếm thế thượng phong. Hàn Phong biết mình yếu thế, liền đẩy mạnh lực đạo sang bên trái, hai thân ảnh tức thì tách nhau ra, cả hai đồng thời quay người lại đâm về phía đối thủ một kiếm, nếu cả hai đều không dừng lại, thì rất có thể cảnh tượng đồng quy vu tận sẽ xảy ra.

Nhưng Hàn Phong lúc này lại biến chiêu, nghiêng người sang một bên, lấy bản kiếm của mình tiếp bản kiếm của người kia, sau đó thuận thế đâm tới của đối thủ mà lướt ngang thanh kiếm, hạ mũi kiếm chém một đường ngang bụng. Người đàn ông tóc búi liền bị chia làm hai mà ngã xuống, chỉ có Hàn Phong

là lẳng lẳng giữ nguyên tư thế chém ra, nhắm mắt mà cảm ngộ cuộc chiến vừa rồi.

“Thí sinh đã qua cửa thứ 2, Kiểm thuật, điểm:SSS.”

“Cửa tiếp theo, côn thuật.”

Trước mặt Hàn Phong liền hiện ra một bộ côn nhị khúc, phía đối diện, một người đại hán to con vạm vỡ, trần nửa thân trên, cũng đang cầm trong tay một thanh nhị côn. Hàn Phong cầm lấy nhị côn, vung vẩy một hồi để lấy lực quán tính, sau đó lại bắn về phía đối thủ

Hàn Phong cứ như vậy tiếp tục chiến đấu, từ côn thuật, cung thuật, thương thuật, đao thuật rồi kích thuật. Đối thủ nào của hắn cũng là những siêu cấp cao thủ sở hữu thể chất 80 điểm chỉ số, trận nào hắn đánh cũng rất khó khăn, hắn hiểu rằng đây là di chỉ cố ý sắp xếp cho những đối thủ có thực lực mạnh hơn mình, bắt buộc mình phải dùng kỹ thuật cùng cảm nhận để chiến đấu. Chẳng qua, hắn vẫn rất là khó hiểu với cửa ái quyền thuật, chẳng hiểu sao di chỉ lại sắp xếp cho hắn một đối thủ “xứng tầm” như vậy.

Nhưng cũng vì đó mà cảm ngộ về võ học của hắn tăng mạnh một đường. Hắn đấu võ quên cả thời gian, thoáng một cái, nửa ngày đã qua đi. Hàn Phong đang nằm trên đất mà thở hổn hển.

“Hoàn tất Khảo nghiệm thực chiến. Thí sinh tinh thông sử dụng các loại vũ khí cùng đấu pháp khác nhau, tốc độ ra đòn nhanh và hiểm, óc phán đoán tốt, mỗi lần thắng sẽ hấp thu kiến thức và tiến bộ với một tốc độ kinh người. Tổng điểm: SSS.”

“Khảo nghiệm kế tiếp. khảo nghiệm đạo tâm.”

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Khảo thí (2)

Tiếng thông báo vang lên, khung cảnh xung quanh lại một lần nữa nhanh chóng biến đổi, lần này, Hàn Phong là đang đứng giữa khu trung tâm thương mại AEON mall Long Biên. Lúc trước, hắn chính là tránh khỏi tuyến đường này vì hắn biết, ở đây sẽ tập trung một số lượng thi đoàn thập phần kinh nhân.

Đúng như hắn đã dự đoán, ở nơi này hiện tại chính xác là một cái địa ngục trần gian. AEON mall lúc trước sầm uất, khang trang nay đã đổ nát tiêu điều. Sàn nhà đã nhuộm một màu đỏ lù, không có chỗ nào trên sàn là không bị nhuộm máu, máu tươi nhiều đến nỗi còn bốc hơi, hình thành nên một mảng huyết vụ dày đặc. Phả vào mặt Hàn Phong lúc này chính là một mùi tanh hôi thối nát, khiến cho người khác ngửi một phát mà buồn nôn.

Thây ma tụ tập tại đây đã hình thành nên một đám thi triều với mật độ cực kỳ dày đặc. Trong số đó, có con thì đang gặm gù, đi đi lại lại, có những con thì đang ngồi xuống, vục mặt vào những cái xác chết mà cắn mà xé, phụ cận, có một nhóm 10 con thây ma đang xúm vào xác chết của một thai phụ đang nằm sõng soài dưới đất mà gặm, mà nuốt lấy những mảng thịt cùng mớ ra các bộ nội tạng của cô.

Cảnh tượng ám ảnh nhất đó chính là khi Hàn Phong nhìn thấy thai nhi sơ sinh của cô cũng đã bị thi hoá, nó đang gặm nhấm ngon lành trên thân thể bấy nhầy của mẹ nó trong khi dây rốn của nó vẫn còn đang nối với mảnh bánh nhau của người thai phụ xấu số.

Hàn Phong chứng kiến cảnh tượng này, nhưng trong lòng hắn ngoài sự thương cảm ra thì không có bất kỳ một sự sợ hãi hay bất kỳ một sự rung động nào khác. Hắn hiểu rằng đây là một cảnh tượng quá đỗi bình thường trong thời đại mạt thế, ngoài kia sẽ còn có những hình ảnh cùng những tào ngộ kinh dị hơn sự việc trước mắt rất nhiều.

“Khảo Nghiệm bắt đầu.” tiếng thông báo vang lên.

Ngay khi tiếng thông báo vừa dứt, cả thi triều đang lộn xộn hỗn loạn, di chuyển khắp nơi này liền đồng loạt dừng lại. Cả đám đều khát máu nhìn về phía Hàn Phong.

Hàn Phong thấy sự việc không ổn, hắn liền muốn di chuyển để tránh đi chỗ khác thì chợt giật mình phát hiện bản thân thể mà lại hoàn toàn tê liệt. Hàn Phong chẳng làm được gì khác ngoài việc đứng đó, trơ mắt nhìn bọn thây ma đang điên loạn chạy về phía hắn.

“Con mẹ nó, sắp tới thăm rồi đây.” Hàn Phong không khỏi cười khổ thầm nghĩ.

Con thây ma đầu tiên cũng đã lao về phía hắn, vồ lấy hắn, đẩy hắn ngã sầm trên mặt đất. Con này mất mũi tràn đầy huyết tinh, nó há rộng cái mồm hôi thối của mình, cắn mạnh một cái vào cổ Hàn Phong, sau đó dứt ra một mảng thịt lớn từ cổ của Hàn Phong, khiến cho máu từ động mạch chủ của hắn phun ra như suối. Hàn Phong sắc mặt không một chút biểu cảm, hai mắt hắn vẫn loé sáng có thần, hắn rõ ràng còn chưa coi cái sự đau đớn này vào đâu.

Đám còn lại cũng đã bắt đầu chạy tới, bọn chúng không ngừng gặm nhấm, cắn xé chân, tay, ngực rồi bụng của Hàn Phong ra, không dừng lại ở đó, chúng nó còn lôi các mảnh nội tạng, tim gan phèo phổi của hắn ra mà nhai ngấu nhai nghiền. Con thây ma thai nhi cũng đã nhai nát dây rốn của nó rồi

chạy thẳng đến há cái miệng do bị biến dị, mọc lên những chiếc răng lởm chởm của mình ra mà gặm mặt của hắn.

Hàn Phong cứ nằm đó, vô lực nhìn bọn chúng cắn xé. Bình thường, khi một người bị thương như vậy hắn là đã lên bàn thờ ngậm gà khoả thân rồi, nhưng ngược lại, di chỉ lại để Hàn Phong tỉnh táo mà cảm nhận nỗi đau về cả tinh thần lẫn xác thịt kia. Mặt Hàn Phong cuối cùng cũng trở nên trắng bệch, hắn hiện tại thật sự rất thống khổ.

Nhưng khi hắn nhớ lại quang thời gian làm phế vật mà mình đã trải qua, liền kiên quyết bặm môi, mặc kệ cho những con thây ma kia ăn tươi nuốt sống từng bộ phận thân thể của hắn. Con thây ma thai nhi kia móc mắt hắn ra rồi nhai như nhai kẹo. chưa đầy 3 phút, cả người Hàn Phong đã bị chén sạch, chỉ để lại một khung xương trắng, nằm phơi thây giữa sàn.

Nhưng thử thách cũng không vì vậy mà kết thúc. Cả người Hàn Phong hiện tại đang tự động tái tạo lại một cách thần kỳ. Không tới 10 giây sau, thân xác của hắn lại hoàn hảo như cũ, bọn thây ma thấy vậy lại tiếp tục tháo dỡ từng bộ phận trên cơ thể hắn ra mà thưởng thức. Sự kiện này cứ như vậy lặp đi lặp lại thành một vòng tuần hoàn dài vô hạn.

Tại lần thứ 10, Hàn Phong đã không chịu được mà phải hét to lên một tiếng, nhưng ngay sau đó, hắn liền quật cường nhịn xuống.

“Ta phải chịu đựng, ta phải chịu đựng aaa.” Hàn Phong điên cuồng tự nhủ.

Đến lần thứ 15, trong mắt Hàn Phong đã chằng chịt những tơ máu đỏ lờm, hắn cắn bật máu môi, cố gắng nếm “hương thụ” cái cảm giác chết dần chết mòn một cách đầy đau đớn này.

Đến lần thứ 20, Hàn Phong đã triệt để chết lặng, hắn đang tập làm quen với cảm giác đau đớn muốn làm người ta phát điên này. Hắn cuống tuýt hét:

“Ahahaha, đến đây đi lũ khốn, tôi luyện cho tao đi lũ khốn, tao sẽ càng ngày càng trở nên mạnh mẽ và giết hết cả lũ chúng mày!!!!”

Đến lần thứ 25, hắn đã hoàn toàn quen thuộc với nỗi đau này, Hàn Phong vậy mà lại nằm mỉm cười thong dong, đối mặt với thi đoàn đang bu lấy hắn mà gặm nhấm.

Đúng lúc này, cả thi đoàn liền biến mất, Hàn Phong trở về với bóng tối quen thuộc và tiếng thông báo lại vang lên:

“Cửa 1 của thí luyện đạo tâm đã hoàn thành, thí sinh chỉ dùng có 25 lần hồi sinh để thích nghi hoàn toàn với sự đau đớn về mặt thể xác lẫn mặt tinh thần, thí sinh xuất sắc khắc chế được sự sợ hãi và đã hoàn thành phần th một cách biến thái, đánh giá điểm:SSS”

“Cửa thứ 2, thử thách hư không thí luyện xin được phép bắt đầu.”

Tiếng thông báo bắt đầu cuộc thí luyện đã vang lên, nhưng hoàn cảnh xung quanh hắn vậy mà lại không có bất kỳ một sự biến đổi nào như những đợt trước đó.

Hàn Phong cứ như vậy chìm vào trong bóng tối tưởng chừng như vô tận, không có bất cứ một tiếng động, không có bất cứ một hình ảnh hay một người nào khác xuất hiện. Chỉ còn lại mỗi Hàn Phong và sự tối tăm sâu thẳm kia.

Hàn Phong ngồi xuống nhìn ngó xung quanh, đây là lần đầu tiên hắn cảm giác khó chịu như thế này, thà rằng như lúc trước, hắn bị đám thây ma giằng nát, cắn xé ăn thịt còn dễ chịu hơn là bị kẹt ở trong hoàn cảnh này. Đây chính là cảm giác của sự cô độc, không có âm bất kỳ một thanh, ánh sáng nào, cũng không có một sự định nghĩa chính xác về mặt thời gian và về mặt không gian nào tại thời điểm này hết.

Không biết đã trải qua bao lâu, có thể là 1 ngày, cũng có thể đã trôi qua vạn năm tuế nguyệt, Hàn Phong cứ ngồi đó tư tưởng, có những lúc trong đầu hắn xuất hiện rất nhiều giọng nói, cũng có những lúc hắn lại trống rỗng, thờ thẩn, không có bất kì một mục đích sống nào hết, hắn cảm tưởng như bản thân sớm muộn gì cũng sẽ bị hoàn cảnh này làm cho phát điên lên mất.

Bỗng tại một thời điểm nào đó trong khoảng thời gian này, Hàn Phong bất ngờ nhận thấy hắn đã và đang dần dần mất đi những mảnh ký ức của chính bản thân mình, tất cả những gì hắn tạo ngộ, nay chỉ là những bóng hình mờ nhạt. Hắn chỉ còn lơ mơ trông thấy thân ảnh của Thủy tổ cùng hai vị sư phụ, còn lại hắn đầu đã quên sạch. Chỉ duy nhất có thân ảnh của Huyền Anh là vẫn còn in đậm trong tâm trí hắn.

Nụ cười của nàng, ánh mắt của nàng, giọng nói của nàng, đường cong của nàng, cái cách nàng làm nũng hắn, những gì hắn và nàng đã cùng nhau trải qua, và quan trọng nhất, đó chính là giọt nước mắt của nàng, sự thống khổ khi nàng nhìn thấy hắn bị thương nặng, sự mất mát khi biết được Hàn Phong sẽ có những người phụ nữ khác ngoài nàng ở bên và sự si mê mà nàng đã dành cho hắn. Tất cả những ký ức đó, làm cho hình ảnh của nàng đã bắt đầu khắc sâu vào trong tâm trí của hắn một cách sống động.

Lại sau một khoảng thời gian nhất định, Hàn Phong hoảng sợ phát hiện ra hình bóng của thủy tổ cùng hai vị sư phụ đang dần dần biến mất, ngay cả ký ức của hắn về Huyền Anh cũng đang chậm chậm trở nên phai nhạt, hắn chỉ còn mơ hồ nhớ được bóng dáng nhạt nhoà của nàng trong tâm thức của bản thân.

Liệu hắn có quên đi tất cả mọi thứ, rồi vĩnh viễn chìm sâu vào trong bóng tối của sự cô độc đó hay không?

P/S: Chương sau sẽ rõ... muahaha =))

Chương 39: Hoảng loạn

“Không được... ta phải mạnh mẽ lên!!! không được phép từ bỏ.” Ánh mắt Hàn Phong loé lên một nét cương nghị, nhưng chẳng được bao lâu, hần lại càng ngày càng không duy trì được ánh mắt cương nghị đó.

“Hàn Phong, người nhất định phải cố lên, không được buông xuôi như vậy.” Hàn Phong điên cuồng tự nhủ. Nhưng hần cảm thấy bản thân càng chống cự thì trí nhớ của hần càng ngày càng trôi đi một cách nhanh chóng hơn.

Ngây ngốc ở chỗ này trong một khoảng thời gian nhất định, hần cũng hiểu ra một số quy luật của khoảng không gian này, cũng không thiếu những lần hần cố gắng tĩnh tâm, tìm hiểu về nơi này, cũng như tìm một phương thức để bảo trì đầu óc thanh tỉnh, cố thoát ra khỏi những ảnh hưởng của sự cô độc cùng sự trống rỗng trong phiên không gian, nhưng hầu như, mọi thứ đều không có tác dụng.

Hàn Phong đang điên cuồng nhắc nhở mình không được quên và chống lại cảm giác hư vô mờ mịt này thì hần bỗng dừng lại. Sau đó hai mắt hần loé lên một tia hưng phấn, dường như hần đã ngộ ra một điều gì đó.

"Lần này không giống với những lần trước.. cảm giác này... nói sao nhỉ.. dường như sự cô độc cùng sự trống rỗng cũng không có gì đáng sợ cho lắm.. hoá ra bản tâm mình từ trước đến giờ lại yếu ớt như vậy sao."

Lúc này, Hàn Phong mặc kệ cho trí nhớ trôi đi, nhanh chóng ngồi xếp bằng, nhắm mắt lại ngồi xếp bằng, sau đó thở ra một ngụm trọc khí. Tại thời điểm này, hần như buông bỏ tất cả mọi thứ, mặc kệ cho trí nhớ phai nhạt mà ngồi nhập định như một lão tăng.

Chẳng mất bao lâu, Hàn Phong đã mở mắt ra, nhưng lúc này, một tia thần trí cuối cùng còn sót lại trong ánh mắt của hần đã biến mất.

“Ta là ai? Ta đang ở đâu? Tại sao ta lại tồn tại? Mục đích của ta là gì?”

Hần cứ ngây ngốc ngồi như vậy, ánh mắt vô thần, nhìn vào khoảng không rồi đặt lưng nằm xuống. Điều khiến người ta ngạc nhiên là, Hàn Phong thê mà lại như sáp nhập làm một thể với phiên không gian tăm tối này. Thân thể hần dần dần tan biến, sự tồn tại của hần cũng chậm chậm trở thành hư vô.

Cứ như vậy, từ chân cho đến đầu gối, từ đầu gối cho đến thắt lưng, cả người hần đều đang phai nhạt dần.

Lúc này, ở một vị diện khác, có mấy chục người đang đứng nhìn tình cảnh của Hàn Phong. Trong đó có 3 thân ảnh quen thuộc đang mỉm cười một cách đầy tự hào và hãnh diện. 3 người này không ai khác đó chính là thủy tổ Lạc Long Quân, cùng hai vị huấn luyện viên Sơn Tinh, Thủy Tinh.

Một ông lão đáng vẻ đạo mạo cao quý, trên đầu đội một chiếc vương miện thời cổ đại, ông ta đang trở mắt nhìn thân ảnh bé nhỏ của Hàn Phong mà cảm khái nói:

“Thủy Tổ.. tên nhóc này sao lại biến thái đến như vậy, thử thách này vốn chỉ là thử xem tâm tính của người hữu duyên sẽ cảm cự được bao lâu trong sự cô độc vĩnh hằng này mà thôi. Hần thì lại biến thái tới mức chẳng những cảm cự được trong này tới tận 2 năm, hơn nữa lại còn nắm bắt thời cơ, đón ngộ tới một tia vũ trụ đại đạo trong hư không. Cái này cũng quá là ngu đi a...”

“Haha, truyền nhân của dòng máu Lạc Hồng, há lại có thể không khác thường?” thủy tổ Lạc Long Quân vui vẻ cười phá lên một tràng, nói.

Trong khi đó, ở bên ngoài thế giới thật, tính đến thời điểm này, Hàn Phong cũng đã biến mất được 2 ngày trời. Trong phòng ngủ, có hai thiếu nữ xinh đẹp tuyệt sắc, một người trong đó đang ngồi thất thần, hai mắt nàng sưng húp do đã khóc quá nhiều, người này không ai khác chính là Huyền Anh, người còn lại là Hoàng Yến, nàng đang ngồi bên cạnh cố gắng an ủi Huyền Anh.

Quay trở lại về 3 ngày trước đó, sau khi cả đoàn làm xong thủ tục đăng ký nhập thành, bọn họ đã ngay lập tức được an bài một chỗ ở tử tế. Mất nguyên một ngày ổn định lại nơi trú ngụ, Hoàng Yến mới có thời gian đi theo chỉ dẫn của đội lính gác mà đi để tìm Huyền Anh.

Sau mấy lần tao ngộ nguy hiểm, hai người nay đã trở thành một cặp hảo tử muội, Hoàng Yến bình thường cũng rất thích ngồi tán phét với Huyền Anh, lúc nào chủ đề của hai nàng cũng là về Hàn Phong, có vẻ như nàng cũng có một sự hứng thú nhất định đối với hần.

Nhưng cho đến khi nàng bước vào phòng thì chỉ thấy mỗi mình Huyền Anh đang buồn bực ngồi trên giường mà suy tư.

Hoàng Yến thấy vậy liền hơn hờ chạy lại nói:

“Chị Huyền Anh, hi hi, mới có một đêm không gặp mà chị nhìn hồng hào trắng trẻo hần ra. Chắc tối hôm qua vừa mới được Hàn Phong ca ca... ề hèm. thâu đêm suốt sáng, đến hai mắt vì thiếu ngủ cũng thâm quầng cả lên rồi kìa ha ha, ơ, sao tự dưng mặt chị lại đỏ chín như trái cà chua rồi.”

“Hoàng Yến, em đừng có mà trọc ghẹo chị nữa được không, em còn bé, biết cái gì mà nói.” Huyền Anh cũng đỏ mặt, miễn cưỡng nở một nụ cười

gượng gạo, đáp lại Hoàng Yến một câu.

“Hừ, em như vậy mà còn bé á” Hoàng Yến ưỡn ngực lên, giơ ra một đôi thỏ ngọc sung mãn mà thị uy.

“Thôi được rồi, đừng làm rộn nữa, với cả anh Phong đâu, anh ấy đã đến chỗ mọi người chưa?” Huyền Anh nghi hoặc hỏi.

“Không có a, em cứ tưởng anh ấy phải quần lầy chị chứ, cơ mà hình như thần sắc của chị không có được tốt cho lắm, hai người cãi nhau à?”

Huyền Anh mắt đỏ lên, nàng chực khóc nói:

“Không phải, chỉ là có một số việc chị cần phải suy nghĩ một mình. Cũng có thể Phong đi đến gặp ông nội rồi.”

“Lại còn nói không phải. Chị nói cho em, ca ca ức hiếp chị như thế nào, để em đi tìm hấn tính sổ.”

“Không có gì đâu, chẳng qua là giữa hai anh chị đều có một số chuyện cần phải có một khoảng thời gian để thích nghi mà thôi.” Huyền Anh cắn môi nói.

Tối hôm qua trời mưa như trút nước, giữa đêm, bỗng có một tiếng sấm âm vang, làm cho Huyền Anh giật mình tỉnh dậy. Khi đó, nàng cũng không có thấy Hàn Phong đâu, nhớ lại những gì Hàn Phong kể, nàng lại ngồi khóc thêm một trận tỉ tỉ, sau đó nàng không có ngủ lại mà nằm suy nghĩ từ lúc đó cho đến tận bây giờ.

“Nhưng mà từ tối hôm qua đến giờ, Phong thật sự không hề ghé qua chỗ bọn em một lần nào sao? Như vậy hôm qua anh ấy ngủ ở đâu được nhỉ, chẳng lẽ ngủ với ông nội? không thể nào chứ, từ khi bà nội mất, ông nội làm gì có thói quen ngủ cùng người khác!?” Huyền Anh nghi hoặc lắm lắm.

“Không được, chị lo quá Yến ơi, chị phải đi hỏi ông nội mới được.” Huyền Anh hoảng hốt chạy đi tìm ông nội, Hoàng Yến cũng nổi đuôi nàng mà theo sát phía sau.

Đến cửa thư phòng của Bá Hải, Huyền Anh liền gõ cửa gọi:

“Ông nội, con Huyền Anh đây ạ, con cùng bạn có thể vào trong được không ạ?”

“Vào đi, lần sau con cứ đẩy thẳng cửa mà vào là được.” Ở trong thư phòng truyền ra tiếng nói dịu dàng của ông lão Bá Hải.

Huyền Anh cùng Hoàng Yến liền đi vào. Hoàng Yến lễ phép thi lễ chào ông, sau đó đứng sang một bên để Huyền Anh hỏi chuyện.

“Ông nội, từ tối hôm qua đến giờ, anh Phong có đến chỗ của ông không ạ?” Huyền Anh gấp gấp hỏi.

“Không, ta tưởng nó phải ở với con chứ?” Bá Hải nghi hoặc hỏi lại.

“Không có ạ... anh ấy hức hức... không thể nào chứ...” Huyền Anh nói đến đây liền không kìm được mà khóc như mưa.

Bá Hải cảm thấy sự việc không đơn giản, liền ôm cháu gái nói:

“Con cứ bình tĩnh, để ông hỏi đội lính canh xem hôm qua nó có ra khỏi thành không, còn con ngồi xuống đây, kể cho ông nghe xem, giữa các con đã chuyện gì đã xảy ra rồi?”

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 40: Đại thu hoạch

Lúc này, Huyền Anh mới kiềm nén cảm giác hoảng loạn của bản thân để kể lại cho Bá Hải nghe về sự việc xảy ra ngày hôm qua:

“Hôm qua anh Phong tiết lộ cho con một số bí mật về bản thân anh ấy. Thứ lỗi cho con vì không thể giảng giải, cũng như tiết lộ cho ông biết những bí mật đó.”

Ông già Bá Hải hai nghe đến đây, bộ râu cũng không nhin được mà giật giật hai cái, ông trầm nghĩ:

“Nữ sinh ngoại tộc, nữ sinh ngoại tộc a...”

Huyền Anh tiếp lời:

“Từ những bí mật đó, con mới biết được anh Phong là một người đàn ông rất đặc biệt, anh ấy mang trên vai những trọng trách to lớn, vượt qua những gì con tưởng tượng rất nhiều. Hơn nữa, anh ấy có đề cập đến một sự ràng buộc dẫn đến việc bản thân khó tránh khỏi sẽ có nhiều hồng nhan tri kỉ ở bên người.. con..”

Nói đến đây, hai mắt nàng lại đỏ ửng, nghẹn lại một lúc, nhưng rất nhanh, nàng đã kìm nén cảm xúc tiếp tục nói:

“Con mới nói rằng bản thân mình cần có một khoảng thời gian để suy nghĩ về tình cảm giữa hai người chúng con, trong khoảng thời gian này, con cũng mong anh ấy hãy để cho con một mình yên tĩnh để thích nghi với điều này..”

“Hức hức... vậy mà bây giờ anh lại không một lời báo trước mà biến mất, con sợ rằng anh ấy không yêu con nữa, anh ấy sẽ bỏ con mà đi...” Huyền Anh nói đến đây, không nhịn được mà khóc lóc nức nở. Đúng như nàng đã nói, nếu sau này không có Hàn Phong ở bên, chỉ sợ rằng nàng chắc chắn sẽ làm việc gì đó dại dột cũng không biết chừng

Nghe tới đây, Bá Hải cũng đã đoán được tám chín phần, ông thương yêu xoa đầu đứa cháu gái si tình nói:

“Con cho rằng Hàn Phong nó là loại người bạc tình bạc nghĩa hay sao?”

“Ý con không phải là như vậy..” Huyền Anh vội nói.

“Vậy con có tin tưởng hấn không?”

“Đó là điều tất nhiên ạ.” Huyền Anh ngay thơ đáp.

“Vậy nên còn đừng có mà quá mức lo lắng, nhận tiện đây ta cũng đã muốn nói với con một chuyện.”

Nói đến đây, ông dừng lại một lúc mà đưa tách trà nóng hổi lên môi, nhấp một ngụm, sau đó mới tiếp tục:

“Ngay từ lần đầu gặp Hàn Phong, ta đã nhận ra nó là một tên nhóc cực kỳ tài hoa. Ta cũng đã được nghe lại từ những lời tường thuật của thiếu tá Lương Bằng, hấn không chỉ sở hữu một thân thực lực cao siêu, một cái đầu nhạy bén mà còn là một tên biến thái toàn diện thiên tài.”

“Trình độ y học, vật lý, khoa học cũng đã ở cấp độ tông sư. Về mặt quân sự, hấn ở trên tạo nghệ binh pháp cùng với sự tinh thông về vũ khí cũng đã đạt được một thành tựu đáng kinh ngạc.”

“Thiên tài như nó, dù cho không có sự ràng buộc của cái nhiệm vụ kia, hấn sớm hay muộn cũng hiển lộ phong quang, hồng nhan thành đàn. Mặc dù, điều này thật sự sẽ rất khó cho một cô gái ở thế kỷ 21 như con có thể chấp nhận được. Nhưng con nên nhớ, hiện tại đã không còn giống lúc trước, đây là thời đại thế, mọi thứ đã thay đổi. Xã hội con người đã thay đổi rồi.” Bá Hải dặn dò cháu gái.

Thật ra, làm gì có ông nội nào muốn để cho cháu gái mình chịu ủy khuất đi theo một người tam thê tứ thiếp, chẳng qua bản thân ông là người thường xuyên tiếp xúc với các thế lực cùng thế gia thần bí. Ở đó, những đệ tử có thực lực và thiên phú mạnh mẽ, cũng không hề bị quản chế số lượng thế thiếp mà họ có thể nạp. Miễn là cả hai bên đều tự nguyện thì muốn nạp bao nhiêu cũng được.

Hơn nữa, là một người lính, cũng như là một võ giả, bản thân ông cũng tin vào câu nói cường giả vi tôn, và trong mắt ông, Hàn Phong trên người mang theo đại cơ duyên, một cường giả sở hữu một căn cơ vững chắc cùng tiềm lực kinh thiên.

Một người mới có 21 tuổi, mặc dù thực lực theo thần thức ông cảm nhận được thì mới chỉ dừng lại ở cấp F đỉnh phong(F+), nhưng hấn lại có thể tôi luyện thân thể mạnh mẽ đến như vậy, bình sinh, ông chưa bao giờ thấy một ai, kể cả là những siêu cấp thiên tài của những thế gia kia trước khi tấn cấp E lại có thể tôi luyện gân cốt chắc chắn đến như vậy.

Hàn Phong đích thực là thiên tài trong thiên tài, yêu nghiệt trong yêu nghiệt, tương lai của hấn phong quang vô hạn, làm cho một người “nhìn xa trông rộng” như ông nổi lên tâm ái tài. Người như vậy, sau này mới có thể bảo vệ cháu gái của ông an toàn.

Nói thì nói như vậy, nhưng một trong những lí do chính mà ông cho phép Huyền Anh đi theo Hàn Phong là vì sau khi tiếp xúc với hấn, dùng con mắt tinh đời của mình, ông đã xác định được Hàn Phong là một người cực kỳ trọng tình trọng nghĩa, đi theo hấn, Huyền Anh sẽ không chịu thiệt, quan trọng nhất, người phụ nữ đầu tiên của hấn chính Huyền Anh, vậy nên cháu gái ông sẽ chắc chắn sẽ trở thành chính thất trong đàn hậu cung.

Thấy Huyền Anh đã bắt đầu có dấu hiệu giải khai tâm kết, ông mỉm cười.

“Những lời ta nói lúc này chính là muốn để cho con chuẩn bị tâm lý, cùng tiếp nhận sự thật rằng sẽ có những người con gái khác đến với hấn, nếu con đã xác định đi theo tiểu tử Hàn Phong, hãy nắm chắc lấy cơ hội của mình lúc này.”

“Ông nói, con hiểu rồi.” Huyền Anh thở một hơi nói.

“Vậy con hãy về phòng, an tâm mà tịnh dưỡng, chắc nó sẽ về sớm thôi.” Bá Hải nói.

“Dạ.” Huyền Anh cùng Hoàng Yến lững thững đi về phòng.

Bá Hải nhìn bóng lưng Huyền Anh mà không khỏi thở dài cười khổ lắc đầu cảm khái. Đứa cháu gái bình thường mạnh mẽ, thông minh lanh lợi của mình một khi rơi vào bệ tình hoàn toàn trở thành một người yếu đuối, hiền thực, lộ ra một mặt nữ tính mà thiên chi kiều nữ này từ trước tới giờ chưa hề để lộ ra

trước mặt ông. Không nói đầu xa, số lần nàng mít ướt vì Hàn Phong trong hai tuần này còn nhiều hơn tổng số lượng nước mắt mà nàng đã đổ trong vòng 3 năm nay.

Đây mới là lần thứ ba Bá Hải thấy Huyền Anh khóc nhiều đến như vậy. Lần thứ nhất là 8 năm về trước, khi Huyền Anh mới chỉ 13 tuổi, bố mẹ nàng được một siêu cấp tông môn cổ võ để mất đến chiêu nạp, bọn họ chỉ được phép về nhà khi nào cả hai đạt tới một trình độ nhất định, và cho tới bây giờ, cả hai người vẫn bất âm vô tín. Lần thứ hai là kể từ 4 năm về trước, khi bà nội nàng mất.

Nghĩ đến đây, ông lão liền lắc đầu ngao ngán mà lẩm bẩm:

“Haizz, thằng nhóc này... vốn dĩ cứ nghĩ việc khuyên nhủ con bé sẽ khó khăn lắm, ai ngờ người lại còn cao tay như vậy... chơi trò biến mất, mềm nắn rắn buông... thôi thì ta phối hợp với cháu rể tương lai này một lần vậy... xin lỗi cháu gái yêu quý của ông, cháu phải chịu một chút uỷ khuất rồi.”

Hàn Phong mà nghe thấy những lời này của ông, chắc chắn sẽ khóc ròng mà thét lên “oan uổng cho ta quá ngoại công”

Nhưng lúc này, Hàn Phong làm gì có thể biết được những sự việc đang phát sinh ở bên ngoài di chỉ. Tại thời điểm này, hắn còn đang ở trong phiên không gian kia, bản thể của hắn hiện tại đã chỉ còn sót lại các bộ phận từ phần cổ trở lên, còn lại phần thân dưới đã hoàn toàn biến mất. Nhưng hiện tượng này cũng không có gì thể mà dừng lại ở đó, phần cổ và đầu của hắn còn sót lại trong phiên không gian này cũng đang dần dần tan biến, hoà hợp làm một với phiên hư không.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41: Đại đạo tôi thể

Bản thể của Hàn Phong cho đến thời điểm này đã hoàn toàn biến mất, không còn sót lại bất cứ một sự tồn tại nào ở nơi đây nữa. Những gì còn lại trong phiên không gian lúc này chính là sự cô đơn, tĩnh mịch cùng bóng tối vĩnh hằng và sâu thăm thẳm.

Bỗng dung, từ trong cõi u mê mơ hồ, một giọng nói trẻ tuổi nhưng trầm ổn hữu thần, tràn đầy sức sống và nội lực vang lên:

“Vũ trụ chi đạo sơ khai linh ngộ, vạn vật rồi sẽ trở về cõi hư vô, thế nhưng từ cõi hư vô cũng chính là cội nguồn sản sinh ra vạn vật. Không có phá thì làm sao sẽ có lập? không có diệt thì làm sao sẽ có sinh?”

Khi tiếng nói vừa dứt, trong phiên hư không bỗng có một phần nhỏ trở nên vặn vẹo, biến đổi khác thường. Một cảnh tượng quỷ dị liền ẩn hiện, nơi mà sự biến đổi đang diễn ra xuất hiện vô số những sợi tơ máu li ti, mặc dù bé nhỏ nhưng lại cực kỳ gắn kết. Khi những sợi tơ máu này đã tụ tập thành một số lượng nhất định thì bọn chúng liền dung hợp, nhanh chóng tổ kiến thành những bằng mạch máu, rồi từ đó mà sinh ra da thịt.

Thời gian cứ như vậy trôi qua, số lượng của những sợi tơ máu tụ tập lại càng ngày càng nhiều, đẩy nhanh tốc độ chuyển hoá. Sự biến đổi này nhanh đến nỗi người ta có thể nhìn thấy bằng mắt thường, những mảnh da thịt cứ như vậy mà sinh ra xương cốt, rồi từ xương cốt sinh ra tứ chi chẳng mấy chốc, một bộ thân thể tráng kiện đã ẩn hiện thành hình. Cho đến khi khối thân thể này trở nên lành lặn hoàn hảo thì dị biến lại một lần nữa phát sinh.

Trong không gian xuất hiện vô số những luồng hoàng khí màu vàng kim, những luồng khí này hoá thành những sợi tơ chắc chắn rồi quấn xung quanh thân thể của Hàn Phong, bao bọc lấy hắn, tạo thành một chiếc kén khổng lồ.

“Ồ, đại đạo trùng thể, thế mà hắn lại có thể dẫn động được đại đạo trùng thể, tu vi của hắn mới chỉ dừng lại ở cấp F hậu kỳ, như thế nào sẽ ngộ được đại đạo một cách quán triệt như vậy??? hơn nữa từ hiện tượng mà suy đoán, đây chắc chắn là trường tồn đại đạo, một trong những đại đạo cao cấp nhất. Đây... thật sự là nghịch thiên a...” Người đàn ông đội trên đầu chiếc vương miện cao quý lại một lần nữa cao giọng thất kinh.

Ngay cả 3 người thủy tổ đứng đằng sau, khoe miệng cũng không khỏi co giật mấy lần. Đây là ngộ tính nghịch thiên bậc nào, từ một cửa ải thử thách tâm tính cùng sự chịu đựng của đối tượng tiếp nhận truyền thừa, nay lại biến thành một buổi thao luyện ngộ tính. Chẳng qua, phải là người sở hữu một bản tâm mạnh mẽ biến thái đến mức nào mới có thể bình thản mà sở ngộ trong cái hoàn cảnh này cơ chứ.

“Thủy tổ, ta tin chắc rằng sau khi được đại đạo gột rửa, thân thể hắn sẽ đạt đến trình độ của chí tôn thể trong truyền thuyết, có nghĩa là hắn sẽ đạt được chỉ số thân thể vượt ngưỡng cửa 100 trước khi tiến vào cấp độ E... haizz, cái tên đồ đệ này là quái vật aaa...” Sơn Tinh cũng không khỏi than thở.

“Haha, hồi đó Long Quân ta đây đạt được thể chất 99 trước khi bước vào cấp E đã được coi là thiên tài vạn năm có một rồi... thằng nhóc này thì sao... haha, hậu sinh khả ư a, trường giang sóng sau xô sóng trước.” Thủy tổ Lạc Long Quân không khỏi mỉm cười, đưa mắt nhìn xa xăm.

Đúng lúc này, người đàn ông cao quý dẫn theo mấy chục người khác đi đến trước mặt thủy tổ mà vái một vái thật sâu, nói:

“Thủy tổ, chúng con xin phép cáo lui, tiểu tử kia đã hoàn thành khảo nghiệm, chúng con phải sớm đi tới chỗ di chỉ mà ban thưởng cho hắn.”

“Ừm được, các người đi đi.” Thủy tổ phát tay ngắn gọn đáp.

Quay trở lại với thân ảnh của Hàn Phong đang được bao bọc trong chiếc kén kia. Hãn hiện tại đã tỉnh lại từ cõi mơ hồ, khôi phục lại trí nhớ một cách hoàn hảo.

Hàn Phong hiện tại có thể cảm nhận được luồng hoàng kim chi khí kia ngoài hoá kén, bao bọc bên ngoài, tôi luyện cho cơ bắp lẫn da thịt của hãn ra thì cũng có một số lượng lớn hoàng kim chi khí ngấm sâu vào bên trong cơ thể bản thân, nung luyện khung xương cùng lực phủ ngũ tạng, đồng thời, mở rộng đan điền và kinh mạch của hãn, tạo cho hãn nổi đau đón khôn tả mà thường nhân không thể nào chịu đựng được, nhưng đối với Hàn Phong, người đã trải qua sự thí luyện, không, phải nói là sự dày vò kinh khủng của di chỉ, nổi đau này đối với hãn chỉ như là muối ớt mà thôi.

Không dừng lại ở đó, hoàng kim chi khí cũng tiến vào ý thức hải của Hàn Phong, làm cho tinh thần lực của hãn không ngừng ngưng thực và tinh thuần hơn.

Bên tai Hàn Phong liên tục vang lên vô số những tiếng thông báo của hệ thống.

“Đỉnh... Ký chủ hiện đang được đại đạo trùng thể, +1 điểm vào tất cả các chỉ số”

“Đỉnh... Ký chủ hiện đang được đại đạo trùng thể, +1 điểm vào tất cả các chỉ số”

“Đỉnh... Ký chủ hiện đang được đại đạo trùng thể, +1 điểm vào tất cả các chỉ số”

“Đỉnh... Ký chủ hiện đang được đại đạo trùng thể, +1 điểm vào tất cả các chỉ số”

“Đỉnh... Ký chủ hiện đang được đại đạo trùng thể, +1 điểm vào tất cả các chỉ số”

“Đỉnh... Ký chủ hiện đang được đại đạo trùng thể, +1 điểm vào tất cả các chỉ số”

“Đỉnh... Ký chủ hiện đang được đại đạo trùng thể, +1 điểm vào tất cả các chỉ số”

“Đỉnh... Ký chủ hiện đang được đại đạo trùng thể, +1 điểm vào tất cả các chỉ số”

Cũng không biết đã trôi qua bao lâu, mặt ngoài chiếc kén đã dần dần hoá thành thực chất, rồi dần dần chuyển đổi từ những sợi tơ năng lượng màu vàng sang những sợi tơ nhầy nhụa màu đen. Chẳng mất bao lâu, cả chiếc kén đều đã hoàn toàn chuyển hoá và bắt đầu tan ra một mùi tanh hôi ghê tởm.

Bỗng nhiên, chiếc kén vừa mới rồi còn cứng rắn như thạch bần bỗng hiện ra một vết nứt sâu hoắm, vết nứt này bắt đầu lan rộng ra xung quanh chiếc kén, đang có xu hướng trở nên càng ngày càng chằng chịt, đúng như trong dự liệu, “rắc” một tiếng, chiếc kén đã vỡ vụn ra thành vô vàn mảnh nhỏ, văng ra tứ phía.

“Chúc mừng thí sinh đã hoàn thành phần thi một cách siêu cấp hoàn mỹ, không những chống cự lại được với sự tối tăm vô tận trong vòng hai năm, thí sinh còn có thể ngộ ra một tia vũ trụ đại đạo, lợi dụng pháp tắc trùng thể nâng cao thực lực.. đánh giá: Biến thái., tổng điểm: SSS+”

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 42: Phát tài !!!! (1)

“Chúc mừng thí sinh đã hoàn thành phần thi một cách siêu cấp hoàn mỹ, không những chống cự lại được với sự tối tăm vô tận trong vòng hai năm, thí sinh còn có thể ngộ ra một tia vũ trụ đại đạo, lợi dụng pháp tắc trùng thể nâng cao thực lực.. đánh giá: Biến thái., tổng điểm: SSS+”

“Thử thách đã kết thúc, thí sinh có muốn tiếp nhận truyền thừa cấp SSS hay không?” Giọng nói cổ xưa thông báo.

“Tiếp nhận..” Hàn Phong miệng cười khẩy đáp một tiếng lấy lệ.

“Nói nhảm sao, chẳng lẽ lại không nhận, ông đây vượt qua bao nhiêu khó khăn gian khổ, đau đớn tột cùng, không kể đến mấy lần thiếu chút nữa thì phát điên lên trong khoảng tối kia, vậy mà bây giờ còn hỏi có tiếp nhận hay không à?...” hãn thầm chửi rủa trong lòng, nhằm phát tiết hết những sự căng thẳng, cùng những mệt mỏi về mặt tinh thần mà hãn đã phải chịu đựng trong suốt thời gian qua.

“Xin mời tiến nhập.” Giọng nói thần bí kia lại một lần nữa vang lên, Hàn Phong ngay lập tức cảm nhận được phía trước mặt, không gian đang biến đổi một cách chóng mặt.

Chẳng mấy chốc, hãn nhận ra bản thân hiện tại đã đứng trong một cung điện nguy nga tráng lệ, khí tức cao quý lan toả. Đáng chú ý nhất là trên bục cao

nhất của cung điện lại có vô số ngai vàng. Hàn Phong còn đang trầm ngâm đánh giá thì cung điện trống rỗng lúc này bỗng dung xuất hiện rất nhiều người, nhân số ở đây vậy mà thoáng cái đã lên đến vài chục nhân ảnh.

Hàn Phong hơi chút do dự, khởi động Chân Điện Mục Nhân lướt một vòng xung quanh cung điện, nhằm thăm dò bọn họ. Hắn đã không nhìn thì thôi, nhưng một khi đã nhìn thì phải nhìn cho kỹ. Nhưng khi những dòng thông tin liên tục xuất hiện trước mặt Hàn Phong, mắt hắn liền không kìm được trừng lớn, đồng tử co rút lại, bản thân hắn không khỏi có điều bất ngờ.

Nhân Loại: Quốc Công Tiết Chế, Hưng đạo đại vương Trần Quốc Tuấn(Siêu Cấp Tiên Nhân)

- Cấp độ:???
- Lực lượng:???
- Nhanh nhẹn:???
- Sức sống:???
- Thể lực:???
- Tinh thần lực:???
- Cường độ:???
- Kỹ Năng:???
- Dị năng:???

Nhân Loại: Trần Quốc Toản(Siêu Cấp Tiên Nhân)

- Cấp độ:???
- Lực lượng:???
- Nhanh nhẹn:???
- Sức sống:???
- Thể lực:???
- Tinh thần lực:???
- Cường độ:???
- Kỹ Năng:???
- Dị năng:???

Nhân Loại: Ngô Quyền(Siêu Cấp Tiên Nhân)

- Cấp độ:???
- Lực lượng:???
- Nhanh nhẹn:???
- Sức sống:???
- Thể lực:???
- Tinh thần lực:???
- Cường độ:???
- Kỹ Năng:???
- Dị năng:???

Nhân Loại: Phan Bội Châu(Siêu Cấp Tiên Nhân)

- Cấp độ:???
- Lực lượng:???
- Nhanh nhẹn:???
- Sức sống:???
- Thể lực:???
- Tinh thần lực:???
- Cường độ:???
- Kỹ Năng:???
- Dị năng:???

Cho đến khi Hàn Phong nhìn lên những người đang thượng vị trên ngai vàng thì càng cảm thấy ngoài ý muốn.

Nhân Loại: Mai An Tiêm, (Siêu Cấp Thánh Nhân)

- Cấp độ:???
- Lực lượng:???
- Nhanh nhẹn:???
- Sức sống:???
- Thể lực:???
- Tinh thần lực:???
- Cường độ:???
- Kỹ Năng:???
- Dị năng:???

Nhân Loại: Lý Công Uẩn(Siêu Cấp Thánh Nhân)

- Cấp độ:???
- Lực lượng:???
- Nhanh nhẹn:???
- Sức sống:???
- Thể lực:???
- Tinh thần lực:???
- Cường độ:???
- Kỹ Năng:???
- Dị năng:???

Nhân Loại: Lý Thánh Tông(Siêu Cấp Thánh Nhân)

- Cấp độ:???
- Lực lượng:???
- Nhanh nhẹn:???

- Sức sống:???
- Thể lực:???
- Tinh thần lực:???
- Cường độ:???
- Kỹ Năng:???
- Dị năng:???

Nhân Loại: Đỉnh Tiên Hoàng, Đỉnh Bộ Lĩnh(Siêu Cấp Thánh Nhân)

- Cấp độ:???
- Lực lượng:???
- Nhanh nhẹn:???
- Sức sống:???
- Thể lực:???
- Tinh thần lực:???
- Cường độ:???
- Kỹ Năng:???
- Dị năng:???

Sự hoảng hốt của Hàn Phong không phải do sự việc bản thân hắn không thể nhìn rõ thực lực của họ gây nên, điều làm hắn giật mình ngạc nhiên đó chính là những vị trước mặt hắn đây không phải là những vị tiên tổ cha ông được lịch sử ghi lại hay sao, bọn họ đều đã từng tham gia đóng góp những công lao to lớn cho đất nước, giúp đất nước Việt Nam đánh đuổi quân xâm lược, tạo nên lãnh thổ hình chữ S như ngày hôm nay.

Trong số họ, có ai không phải là những vĩ nhân, không có ai không phải là những huyền thoại đã quá cố, vậy mà bây giờ, bọn họ lại sống sờ sờ, đứng trước mặt Hàn Phong hắn.

Hàn Phong cung kính khom người một cái thật sâu mà thi lễ:

“Tiểu chất Hàn Phong xin phép được ra mắt các vị tiên tổ, hôm nay Hàn Phong thật sự may mắn được diện kiến trước mặt các vị tiên tổ, không biết các vị tiên tổ có điều gì sai bảo ạ?”

“Chắc hẳn nhà ngươi cũng đã biết bản thân mình tiến nhập vào đây để làm gì rồi. Đúng vậy, chúng ta chính là những người sẽ ban thưởng cho ngươi, vì ngươi đã thành công vượt qua những thử thách khó khăn nhất của di chỉ Hoàng Thành dựa vào chính sự thông minh, tài chí, quả cảm cùng ngộ tính kinh người của bản thân ngươi.” Một trong những vị đang ngồi trên ngai vàng cất tiếng, người này không ai khác chính là vị vua vĩ đại Lý Công Uẩn(Lý Thái Tổ).

Vị này chính là người đã viết nên chiếu dời đô, là người đã quyết định di rời kinh đô Hoa Lư của nước Đại Việt ta lên Đại La(tức Hà Nội hiện nay) để nghĩ kế lâu dài cho thiên hạ, lập nên cơ nghiệp lớn và làm cho nhân dân được giàu thịnh.

Khi vị này vừa dứt lời, liền chỉ ngón tay của mình về phía Hàn Phong. Trước mặt hắn liền xuất hiện một rương hòm đựng đồ cũ kỹ. Hàn Phong bình tĩnh thi lễ tạ ơn các ngài, rồi mới quay ra kiểm tra rương đồ kia.

Động tác này của Hàn Phong lại vô tình thu được hảo cảm của các vị vua cùng các quan tướng lãnh có mặt trong triều đối với hắn lại tăng thêm vài phần.

“Người trẻ tuổi khí độ trầm ổn và lãnh tĩnh như vậy thật sự là hiếm có, xem ra thủy tổ lão nhân gia ngài coi trọng tên nhóc này cũng không phải chỉ vì ngộ tính cùng thiên phú nghịch thiên của hắn, mà còn là vì tâm tính của người trẻ tuổi này cực kỳ trưởng thành và cực kỳ vững chắc.” vua Lý Thái Tổ thầm cảm khái.

Khi Hàn Phong vừa chạm tay vào chiếc rương chứa đồ này thì tiếng thông báo của hệ thống vang lên.

- Đỉnh. . . Chúc mừng ký chủ nhận được rương đồ “Quà Tặng từ Hoàng Thành.”, đây chính là phần thưởng truyền thừa đến từ di chỉ
- Đỉnh. . . Ký chủ có muốn mở rương đồ ra hay không?

“Muốn.” Hàn Phong không một chút do dự đáp.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Phát tài !!!! (2)

Bên tai Hàn Phong liên tục vang lên những tiếng thông báo khiến lòng người rung động:

- Đinh... Rương đồ khai mở thành công
- Đinh... Chúc mừng ký chủ nhận được một “Bạo Nguyên Đan.”
- Đinh... Chúc mừng ký chủ nhận được “Thiên Tiên Vương Quy Nỏ”
- Đinh... Chúc mừng ký chủ nhận được thuật luyện đan sơ cấp.
- Đinh... Chúc mừng ký chủ đã nhận được hồn nguyên bảo đỉnh.
- Đinh... Chúc mừng ký chủ nhận được thuật rèn sơ cấp.

“Trời ơi!! Phát tài rồi!!!!” Mặc dù ngoài mặt, Hàn Phong vẫn lãnh tĩnh như thường, nhưng ánh mắt loé lên sự rung động mãnh liệt cùng sự hưng phấn tột độ kia đã vô tình bán đứng hắn.

Nhưng nói đi cũng phải nói lại, Hàn Phong tin chắc rằng bất cứ ai trong hoàn cảnh này cũng sẽ không kìm được mà nhảy cẫng lên mà hét to. Hắn có thể che dấu tâm tình của bản thân mình như vậy là đã cực kỳ ưu tú rồi.

Đùa sao, đây là một khoản tài phú lớn đó, ngoài viên Bạo Nguyên Đan mà Hàn Phong còn chưa rõ tác dụng ra, những vật phẩm còn lại, Hàn Phong đều rõ ràng hiểu được giá trị của chúng.

“Thiên Tiên Vương Quy Nỏ” Không phải là nỏ thần trong truyền thuyết mà Hàn Phong đã đọc được từ những cuốn truyện cổ tích nổi tiếng trước kia thì là gì. Thuật luyện đan sơ cấp cùng Hồn Nguyên Bảo Đỉnh cũng là những thứ cực kỳ trân quý, không có gì có thể thay thế được!

Còn phải kể đến thuật rèn sơ cấp nữa, trong hệ thống chẳng phải là có lò rèn mà Hàn Phong còn chưa bao giờ động đến hay sao?

“Được rồi, người hãy tạm thời thu liễm sự kinh hi lại, ngồi xuống đây rồi hấp thụ Bạo Nguyên Đan đi, bọn ta sẽ ở đây hộ pháp, thuận tay thúc đẩy được lực của viên đan được này lên mức cao nhất, tránh lãng phí được lực cũng như đề phòng những chuyện ngoài ý muốn.” Quốc Công Tiết Chế Hưng Đạo Đại Vương nãy giờ im lặng bỗng lên tiếng, ngài đang nhìn Hàn Phong với ánh mắt hải lòng cũng có chút thần thiết.

“Nhưng thưa ngài, đan được này cứ ở cấp độ thấp như vậy mà dùng liệu có quá lãng phí hay không ạ?” Hàn Phong do dự hỏi.

“Haha, tác dụng của Bạo Nguyên Đan này chính là giúp những người ở cấp độ F, một đường thăng cấp thẳng lên cấp độ E, những người ở cấp độ E mà dùng loại đan được này liền vô dụng.”

“Không những thế, loại đan được này đối với những người ở cấp độ F như người mặc dù là một sự hấp dẫn chí mạng, nhưng nếu những người không có đủ căn cơ cùng tích lũy, sau khi dùng Bạo Nguyên Đan mà nói, mặc dù sẽ thăng thẳng một đường lên cấp E, nhưng sau đó, bọn họ liền sẽ gánh chịu hậu quả ghê gớm, đó là mỗi lần bọn họ đột phá lên bất kể là một tiểu cảnh giới hay là một đại cảnh giới thì bình cảnh mà họ gặp phải đều sẽ trở nên khó khăn hơn gấp chục, gấp trăm lần bình thường”

“Tuy nhiên người thì khác, tên nhóc nhà người là người sở hữu Chí Tôn Thể, thế nên người sẽ không chịu phải bất cứ một tác dụng phụ nào của Bạo Nguyên Đan.” Hưng Đạo Đại Vương ôn tồn giải thích.

“Thưa ngài, liệu ngài có thể giải thích cho con chí tôn thể là như thế nào hay không ạ?”

“Chí Tôn thể chính là những người trước khi tiến vào cấp E có khả năng sở hữu lực lượng chỉ số toàn diện ở mức trên 100 điểm, những người có thể sở hữu chí tôn thể đều là những vị thiên tài nghịch thiên, tiền đồ không thể hạn lượng.”

“Sau này, khi bọn họ nhập đạo tu chân, sẽ là làm ít mà hưởng nhiều, nhưng từ cổ chí kim, ngoài những người bẩm sinh đã sở hữu được chí tôn thể ra thì người là người đầu tiên cường hoành tiến hành thôi luyện ra chí tôn thể đó. Hahaha.”

Hàn Phong nghe đến đây liền giật mình, vội vàng lệnh cho hệ thống mở ra thông tin cá nhân ra, sau đó cuống hỉ ngắm nhìn lấy thông tin cá nhân của bản

thân.

Thông tin ký chủ (Sau khi được đại đạo trùng thể.)

- Tên: Nguyễn Hàn Phong(Nam)

- Tuổi: 21

- Cấp độ: 14 (0/100000)

- Lực lượng: 103(10)

- Nhanh nhẹn: 103(10)

- Sức sống: 103(10).

- Thể lực: 103(10).

- Tinh thần lực: 105 (10)

- Cường độ: 103(10)

- Huyết thống: Lạc Hồng

- Thể Chất(*): Tiên Thiên Chí Tôn Thể (Thể chất hiếm gặp, vạn năm có một!)

- Dị năng: Lạc Hồng cương khí (SSS)

- Kỹ Năng: Chân Diện Mục Nhân (max), Thuần Thú kỹ năng (max)

“Ký chủ hiện tại có tổng 0 điểm cộng thể chất, 3 điểm cộng kỹ năng”

(10) là tiêu chuẩn của một người trưởng thành bình thường.

Hàn Phong vui sướng đến phát điên, hận không thể quay lại khoảng không gian tối tăm kia để ngộ thêm mấy tia đại đạo.

Các vị tiên tổ nếu nghe được suy nghĩ của hắn lúc này chắc chắn sẽ đập hắn bẹp dí như con gián mất.

Đùa chác, đại đạo muốn ngộ là ngộ sao, nhân sinh may mắn ngộ được đại đạo một lần đã là một hồi thiên đại cơ duyên rồi, người tuồng ngộ đạo mà dễ sao?

“Con còn có một câu hỏi nữa, không biết tiên tổ có thể nào giải đáp cho con được không ạ?” Hàn Phong cung kính nói.

“Được, người cứ tự nhiên.” Hưng Đạo Đại Vương mỉm cười hoà ái.

“Ngài vừa mới rồi có đề cập đến nhập đạo tu chân, ngài có thể giải thích cho con như thế nào mới là nhập đạo tu chân được không ạ? Hơn nữa, con phải làm như thế nào mới có thể nhập đạo tu chân ạ?” Hàn Phong tràn đầy mong đợi hỏi tiên tổ.

“Nhập đạo tu chân chính là tu tiên mà người thường hiểu đó, khi tu đến một mức độ nào đó, sẽ trở thành thần tiên, lẳng không mà bay, hô mưa gọi gió, những người có tu vi cao cấp thậm chí còn có thể vượt qua tam giới, ra khỏi ngũ hành, tuổi thọ của những vị đại năng này thì thật sự là trường sinh bất lão.”

“Tuy nhiên, nếu như người muốn tu chân thì phải đợi khi nào cấp độ của người ở cấp D, lúc đó mới có thể bắt đầu bước vào con đường tu luyện!”

“Khi đó, người sẽ phải tìm cho bản thân một bộ công pháp thích hợp, vốn dĩ ta cũng đã nghĩ ra một số bộ công pháp có thể thích hợp cho người, nhưng theo như thủy tổ nói thì đến lúc đó, bản thân người sẽ tự có một bộ công pháp thích hợp.” Hưng Đạo Đại Vương giải thích cực kỳ cặn kẽ cho Hàn Phong.

“Con đã hiểu, con xin tạ ơn tiên tổ đã giải đáp cho những nghi vấn trong lòng con.” Hàn Phong lễ phép cúi người.

“Được rồi, người ngồi xuống đây, ngưng thần tĩnh khí mà hấp thụ viên bạo đan cho ta, chúng ta không còn nhiều thời gian nữa đâu, với lại, tại thế giới bên ngoài, một tiểu nữ hài đang làm loạn lên vì người kia kia!” Hưng Đạo Đại Vương mỉm cười nhắc nhở.

P/S: Tôi mai sẽ có thêm 4 chương nữa nhé cả nhà =>) bạo dã... à nhầm, bạo chương cho các bác phê nè, đại gia nào rủ lòng thương, ném cho ta ít đậu với nguyệt phiêu đi =>))

Chương 44: Tấn cấp, trở về!

Hàn Phong lúc này giật mình nhớ ra Huyền Anh vẫn còn đang đợi mình ở bên ngoài, bất quá, nghĩ đến tờ giấy nhắn mà mình để lại cho nàng, hẳn liền yên tâm, cũng không có nghĩ nhiều đến vấn đề đó nữa.

“E hèm.. à mà.. mẫu giấy nhắn đó của ngươi cũng chưa có đến được tay nàng đâu!” Dường như nhìn thấu được suy nghĩ của Hàn Phong, Hưng Đạo Đại Vương liền mỉm cười thông báo cho hắn.

“A như thế nào lại như vậy? Chắc nàng sẽ lo lắng!” Hàn Phong sửng sốt, sau đó liền không một chút dây dưa dài dòng, cho viên đan được vào trong miệng mà ngồi xuống đả tọa.

- Đỉnh... ký chủ nhận được 10 ức điểm kinh nghiệm
- Đỉnh... chúc mừng ký chủ thăng lên cấp 15, nhận được 3 điểm cộng thể chất, 1 điểm cộng kỹ năng
- Đỉnh... chúc mừng ký chủ thăng lên cấp 16, nhận được 3 điểm cộng thể chất, 1 điểm cộng kỹ năng
- Đỉnh... chúc mừng ký chủ thăng lên cấp 17, nhận được 3 điểm cộng thể chất, 1 điểm cộng kỹ năng
- Đỉnh... chúc mừng ký chủ thăng lên cấp 18, nhận được 3 điểm cộng thể chất, 1 điểm cộng kỹ năng
- Đỉnh... chúc mừng ký chủ thăng lên cấp 21, nhận được 3 điểm cộng thể chất, 1 điểm cộng kỹ năng
- Đỉnh... Ký chủ đã vượt qua một đại cảnh giới, tiến vào cấp E, đủ điều kiện để hệ thống nâng cấp!!
- Tổng số điểm cộng của ký chủ: 21 điểm cộng thể chất, 10 điểm cộng kỹ năng!!
- Đỉnh... Ký chủ có muốn nâng cấp hệ thống hay không? Thời gian nâng cấp: 8 tiếng!!

Hàn Phong ngệt mặt ra, mới vừa rồi, khi nghe thấy hệ thống đã có thể thăng cấp, hắn liền cực kỳ kinh hi, kể từ khi hắn sở hữu hệ thống cho đến nay, hắn chưa từng nghĩ rằng hệ thống lại có thể thăng cấp.

“Muốn” Hàn Phong vui sướng thầm đáp lại hệ thống.

-Đỉnh... Hệ thống bắt đầu nâng cấp (Thời lượng 8 tiếng...)

Đang mãi chìm đắm trong niềm hạnh phúc bất ngờ này, Hàn Phong nào đâu nhận ra những biểu cảm kì dị trên gương mặt của mấy vị lão tổ, ngay cả mấy vị vừa mới rồi còn đang ung dung ngồi trên ngai vàng, không nhận được cũng phải đứng đống dậy, gắt gao nhìn chăm chăm lấy thân ảnh trẻ trung kia.

“Này... hình như quá trình hấp thu bạo đan không có nhanh với dễ dàng như thế này a...!!” Một trong những vị tiên tổ không nhận được mà bật thốt lên.

“Hon nữa, hắn lại còn có thể hấp thu 10 phần được lực, không hề lãng phí đan được một tí nào... cái này cũng có chút quá ngu rồi, cái hỏi ta sử dụng bạo đan, cũng phải cất công ngồi hấp thụ được lực 2 ngày 2 đêm đó, hon nữa cũng chỉ hấp thụ được 6-7 phần được... 1 ngày còn lại thì ngồi củng cố tu vi... Còn tên này thì sao? Hắn thế mà lại có thể củng cố căn cơ cùng tu vi ngay sau khi sử dụng đan được.” Lão tổ Phan Bội Châu cũng không nhận được mà phải lên tiếng.

“Chắc chắn đây chính là ưu thế kinh thiên của những người sở hữu chí tôn thể.” Hưng Đạo Đại Vương cất lời cảm khái.

Hàn Phong lúc này mới giật mình tỉnh lại. Hắn thu hồi sự hưng phấn, cúi người vái thật sâu về phía mấy vị tiên tổ.

“Con xin tạ ơn các vị lão tổ đã ưu ái thanh toán cho.”

Hàn Phong hiện tại cũng đã nhảy bén nhận ra, thủy tổ Lạc Long Quân còn chưa có thông chi cho những vị tiên tổ biết đến sự tồn tại của Hệ Thống Lạc Hồng, Hàn Phong thấy vậy cũng im lặng, không đề cập đến vấn đề này, hắn tin chắc rằng thủy tổ không có vô duyên vô cớ giữ bí mật về Lạc Hồng hệ thống, ngài làm như vậy chắc hẳn là vì sự cục ở đó cũng không có đơn giản như Hàn Phong đã tưởng tượng.

“Ha ha, ta rất kỳ vọng vào sự phát triển trên con đường tu luyện của ngươi trong tương lai.”

“Thôi, cũng đến lúc rồi, ngươi bây giờ có thể trở về thế giới thực tại. Mà cũng thật là... không ai ngờ được ngươi chỉ tốn có mấy giây để hấp thu được lực từ bạo đan, làm cho chúng ta tốn công tốn sức lập trận pháp thời không thừa đến 2 ngày.. đúng là lãng phí mà...”

“Kết giới thời gian thì có gì mà ghê gớm đâu chứ, có hệ thống, mình muốn ở trong đó bao nhiêu lâu chả được...” Hàn Phong âm thầm đắc ý.

Nếu để những vị tiên tổ biết được những suy nghĩ trong đầu của Hàn Phong lúc này thì chắc chắn 100% rằng từng người trong số họ sẽ lời hấn ra mà giã thành bột nhão.

Nghĩ thì nghĩ như vậy, nhưng bản thân Hàn Phong sau khi nghe được lời than vãn của lão tổ, cũng hiểu thêm được phần nào về độ ngưu bức của hệ thống. Cái kết giới mà những vị tiên nhân, thánh nhân trước mặt phải tận tâm khổ luyện, vậy mà huấn luyện tràng của hệ thống lại có thể duy trì nó liên tục không ngừng nghỉ.

Bỏ những suy nghĩ linh tinh trong đầu đi, Hàn Phong không chút do dự, quỳ xuống dập đầu với các vị tiên tổ để thể hiện lòng thành kính cùng sự biết ơn đến các ngài. Hấn vừa thi lễ xong, tiên tổ Lý Thái Tổ liền phát tay một cái, thân ảnh của Hàn Phong liền biến mất. Trong cung điện chỉ còn lại các vị tiên tổ ngồi bàn luận.

“Hy vọng hấn sẽ kịp thời mạnh lên để chống lại giặc ngoại xâm, cũng chỉ còn có 6 năm thời gian trước khi cấm khu mở ra mà thôi, ngươi phải nhanh lên a.” Vua Lý Thái Tổ vừa gõ hai ngón tay lên tay vịn, vừa trầm ngâm suy nghĩ.

Hàn Phong lúc này cũng đã trở về thế giới thực tại, đứng trong căn phòng hoàng cung quen thuộc. Khi biết được rằng mảnh giấy nhắn mình để lại cho Huyền Anh không có tới tay nàng, trong lòng Hàn Phong nóng như lửa đốt. Tính cho đến thời điểm này, hấn hiện tại cũng đã biến mất được hơn 8 ngày rồi.

Thâm tâm Hàn Phong lúc này đã bắt đầu rục rịch lo lắng. Hiện tại, trong phòng ngủ vậy mà trống trơn, không có một bóng người. Hàn Phong nhanh chóng bước đến trước cửa phòng, khi hấn đang chuẩn bị bước chân ra ngoài để đi tìm Huyền Anh thì cánh cửa trước mặt hấn đột ngột mở ra.

Trước mắt Hàn Phong lúc này, một khuôn mặt điểm lệ quen thuộc bỗng xuất hiện. Người này không ai khác chính là Huyền Anh, chỉ có điều Huyền Anh bây giờ trông thật tiêu tụy. Tuy thời gian chỉ mới trôi qua có 8 ngày, nàng đã gầy hấn đi. Hai mắt nàng sưng húp lên vì đã khóc quá nhiều và cũng là do nàng liên tục thiếu ngủ trong vòng mấy ngày liên tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Nỗi niềm thầm kín

Huyền Anh đang lững thững như một cái xác không hồn đi vào trong phòng ngủ. Khi nhìn thấy Hàn Phong đang đứng đó, nàng khựng lại một lúc, sau đó lại làm như không thấy mà bước về phía giường ngủ, nàng vừa đi vừa lẩm bẩm, trong khi hai hàng nước mắt lại lăn dài trên má:

“Chắc lại là một ảo giác rồi.. hức hức.. Phong, bây giờ anh đang ở đâu? Em nhớ anh nhiều lắm...”

“Anh đang ở ngay đây mà” Hàn Phong đau lòng, đứng nhìn bóng lưng mảnh mai kia, nói.

Huyền Anh cả người run lên một chập, nàng quay ngoắt lại nhìn vào khuôn mặt anh tuấn của Hàn Phong. Nàng lấy tay tự véo bản thân mình một phát, rồi đưa tay lên dụi lên hai hàng mi cong như đề xác định rằng, thân ảnh đang đứng đối diện kia không phải chỉ là một ảo giác.

“Phong.. là anh đó à... thật sự là anh đúng không??? Không phải là em đang mơ đấy chứ????” Huyền Anh thất thanh kêu lên.

Hàn Phong tiến tới, thương tiếc ôm thật chặt lấy người ngọc mà hấn hằng đêm nhớ nhung này vào lòng. Cả người Huyền Anh rung động một cách. nàng bất động mất 5 giây, rồi mới kịp thời phản ứng lại mà rang hai tay ra, siết chặt lấy eo hỏ của Hàn Phong.

Nàng ấn đầu mình thật sâu vào lồng ngực hấn, hít một hơi thật sâu, hương thụ lấy khí tức quen thuộc của hấn, lắng nghe nhịp tim mạnh mẽ của hấn, cảm nhận hơi ấm của hấn, dường như, nàng muốn ghi nhớ từng tác da, từng tác thịt của Hàn Phong vào trong tâm trí của bản thân.

Không một chút báo trước, Huyền Anh há miệng, cắn một cái thật mạnh lên ngực Hàn Phong khiến khoé miệng hấn run rẩy không thôi, nhưng hấn lại chẳng hề phát ra một tiếng hay trách mắng gì nàng mà chỉ một ôm nàng càng chặt hơn, một tay thì vuốt lấy làn tóc mượt mà của Huyền Anh. Huyền Anh phát tiết một lúc mới chịu nhả ra, nàng nhìn vết máu mờ nhạt thấm ra ngoài áo Hàn Phong liền trở nên đau xót, hối hận đến cuồng cả lên.

“Hàn Phong... em... em...” Huyền Anh lắp ba lắp bắp.

“Ừm”

Không để cho Huyền Anh kịp hoàn thành câu nói, Hàn Phong đã khoá chặt lấy đôi môi căng mọng của nàng. Hai người liền điên cuồng quấn lấy nhau, không để ý cửa vẫn còn mở. Trước cửa, Hoàng Yến thấy người nhìn hai người đang điên cuồng nồng nhiệt liền nhẹ nhàng khép cửa lại.

Khi Hàn Phong biến mất, nàng cảm thấy cực kỳ sáo rỗng, cứ mỗi lần nàng nhắm mắt lại, hình ảnh của Hàn Phong lại hiện lên trong tâm trí của nàng, cho đến khi nhìn thấy Hàn Phong đã quay trở lại, trong nội tâm nàng thế mà lại là một mảnh kinh hi, một nỗi vui mừng không tên. Nàng thậm chí còn cảm nhận được, có một luồng sức mạnh vô hình thúc đẩy nàng hãy ôm lấy hắn, nhưng lý trí của nàng cuối cùng cũng thắng được sự thúc đẩy này!

Thế nhưng chẳng hiểu sao, khi nàng nhìn thấy Hàn Phong đang thân mật với Huyền Anh, trái tim nàng bỗng nhói lên một nỗi đau không tên. Nàng bỗng tưởng tượng đến cảnh người đang ôm hôn nồng nhiệt cùng Hàn Phong không phải là Huyền Anh mà là chính bản thân nàng. Nghĩ đến đây, nàng liền đỏ mặt chạy về phòng.

“Không được... mình không thể yêu tên ca ca hoa tâm đó được... Nghe chị Huyền Anh kể, bên người hắn hình như sẽ xuất hiện rất nhiều hồng nhan tri kỷ, nên mình tuyệt đối không được phép yêu hắn!!” Hoàng Yến tự nhủ trong đầu.

Trong vòng 8 ngày Hàn Phong biến mất, Hoàng Yến đã lờ mờ nhận ra cảm tình của mình dành cho Hàn Phong, nhưng với một tâm lý của một cô bé đã từng thụ qua sự giáo dục của thế kỷ 21, nàng hiện tại giống với Huyền Anh lúc trước, khó có thể chấp nhận đàn ông tam thê tứ thiếp một cách phong kiến như vậy.

Tuy rằng, sau khi nghe ông nội Huyền Anh giảng giải, nàng đã hiểu ra nhiều điều, nhưng kể cả là như vậy, nàng vẫn chưa sẵn sàng để tiếp nhận được việc bản thân nàng phải chia sẻ tình yêu của mình với nhiều người khác.

Phòng ngủ hiện nay đã trở thành một mảnh chiến trường, cả Hàn Phong lẫn Huyền Anh hiện tại đã trần như nhộng từ lúc nào không hay. Hai người điên cuồng quần lấy nhau, Hàn Phong vừa đưa lưỡi ngoáy loạn trong mồm Huyền Anh, vừa đưa tay ve vuốt, kích thích một số huyết đạo nhạy cảm, nhằm tăng cao hệ thần kinh cảm nhận của Huyền Anh, khiến cho nàng nhạy cảm gấp 2, 3 lần bình thường.

Làm cho Huyền Anh đang cố gắng đáp trả hắn bằng cách vuốt tiều Hàn Phong sừng sững kia phải nhũn ra như cọng bún mà vô lực tựa vào người Hàn Phong mà rên la.

“Đừng Hàn Phong... em điên lên mất, em... không ngừng lại được...” Khi Hàn Phong đưa hai ngón tay của mình vào mảnh hang động ẩm ướt kia, Huyền Anh liền liên tục co giật, ngón tay của hắn chỉ vừa mới đi vô, vậy mà nàng đã liên tục phun trào đến 3 lần.

Ngay cả Hàn Phong cũng không kim lòng nổi để tiếp tục chơi trò mèo vờn chuột với nàng nữa mà chính lại tư thế, từ từ đẩy hông, đưa tiều Hàn Phong đi khám phá hang động huyền bí kia.

“Ư... aaaaaa!!!!” Huyền Anh tru lên một hồi, cả người run rẩy điên cuồng.

Hàn Phong cũng bắt đầu đẩy nhanh tần suất nhấp eo của mình lên mà cảm nhận.

“Huyền Anh... anh sắp...” Hàn Phong cắn môi, sau đó liền phóng xuất hết vào trong nàng, khiến cho nàng lại một lần nữa dục tiên dục tử, đầu óc quay cuồng, Huyền Anh hiện tại đang cảm nhận rõ rệt sự thăng hoa của bản thân về cả mặt thể xác lẫn mặt tinh thần.

Đúng như câu nói tiểu biệt thắng tân hôn, hai người thể mà lại thi công liên tục cả ngày từ trưa hôm đó thắng đến sáng ngày hôm sau. Trong phòng liên tục vang lên những tiếng rên rỉ của Huyền Anh, tiếng va chạm của da thịt cùng mảnh xuân quang lan tràn làm cho tiểu Linh Nhi đang châu trực ở bên ngoài ù ù cạc cạc, không hiểu được chuyện gì đang diễn ra.

Huyền Anh mệt mỏi nằm trong vòng tay ấm áp của Hàn Phong mà yên bình thiếp đi, lần đầu tiên trong vòng 8 ngày qua, Huyền mới lại có thể ngủ được một giấc sâu đến như vậy.

Hàn Phong thì nằm đó, hạnh phúc ngắm nhìn lấy khuôn mặt hồng hào đáng yêu của nàng, bản thân hắn cảm thấy mình thật may mắn vì có một người con gái yêu mình sâu đậm đến như vậy. Nhớ lại ánh mắt đau buồn cùng thất thần của Huyền Anh từ trưa hôm qua, Hàn Phong thầm nhủ rằng sẽ không bao giờ để cho nàng phải đau buồn nữa.

Đang mãi trầm tư ngắm nhìn người đẹp thì trong đầu hắn xuất hiện tiếng thông báo của Hệ Thống Lạc Hồng:

- Đinh!!!! Chúc mừng ký chủ, hệ thống đã nâng cấp thành công!!! (100%) *Phiên bản 2.0*

P/S: ta đi nhặt nốt sạn chương 46, 47 cái đã ==)) up trước hai chương này!! Vì là tác phẩm đầu tay nên ta không muốn có bất kỳ một lỗi sai nào cả, vậy nên tiến độ sẽ hơi chậm một tí, mong mọi người thông cảm cho nha!!

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46: Hệ thống phiên bản 2.0!! (1)

- Đỉnh... hệ thống đã tái kích hoạt....

-Đỉnh... chúc mừng ký chủ đã vượt qua 10 cấp, đạt được một loại dị năng mới:

Một kích trí mạng!! (Dị năng thụ động.)

Ký chủ có 0.00001% kích hoạt dị năng nhất kích tất sát (Lưu ý: vốn dĩ tỉ lệ kích hoạt dị năng là 0.000001%, nhưng vì trước đó hệ thống đang phải thăng cấp nên đã kích hoạt cho ký chủ muộn 8 tiếng, để đền bù, hệ thống miễn phí tăng tỉ lệ phần trăm kích hoạt dị năng cho ký chủ lên gấp 10 lần!!)

Đỉnh... Dị năng này có thể thăng cấp, nhưng chỉ khi ký chủ lại thành công nâng cấp hệ thống lên phiên bản 3.0.”

Hàn Phong nghe đến đây, không nhịn được mà hít một ngụm khí lạnh. Nhất kích tất sát, đây là dị năng ngưu bức đến mức độ nào cơ chứ, cái này là vượt cấp chém giết đó, đương nhiên đó là nếu như hắn kịp ra chiêu để tấn công đối thủ, nếu đối thủ của hắn mạnh hơn hắn 2, 3 cái đại cảnh giới, đến lúc đó, có khi hắn còn chưa kịp đánh một chiêu cũng đã ngóm củ tỏi rồi.

Khi Hàn Phong đọc đến dòng lưu ý, hắn không khỏi nở một nụ cười vui vẻ, cảm khái về sự may mắn của bản thân. Giảm đi một số 0 nom thì tương ít, nhưng đây đã là nhiều hơn gấp 10 lần rồi. Mặc dù vậy, tỉ lệ của hắn vẫn là ít ỏi đến đáng thương, bản thân hắn cần phải đánh nhiều nhất là 100000 lần thì mới có 1 lần kích hoạt được nhất kích tất sát, không kể đến trường hợp hắn may mắn kích phát được dị năng nhiều hơn một lần.

Khi còn đang mãi mê tìm hiểu về dị năng nghịch thiên này, thì tiếng thông báo của hệ thống lại một lần nữa vang lên mà đưa Hàn Phong hắn lên mây.

-Đỉnh... Lạc Hồng Hệ Thống đã lên phiên bản 2.0:

Các dị năng cùng kỹ năng ở cấp độ tối cao lại có thể nâng cấp thêm một lần nữa.

Mở ra Hệ Thống chức nghiệp

Mở ra Hệ Thống trung thành.

Mở ra cửa hàng Hệ Thống!!!

Mở ra hệ thống điểm hồi đoái!!!

Mở ra Hệ thống Sủng Vật!!

Mở ra tỉ lệ thời gian mới (tỉ lệ 1:2, 1:3, 1:4, 1:5.)

“Ồ hay quá, kỹ năng cùng dị năng thế mà lại có thể tăng thêm. Nhưng trước tiên tìm hiểu các tân tính năng của hệ thống đã.”

“Hệ thống, phân tích một cách chi tiết cho ta về những tính năng mới!”

- Đỉnh... Chi Tiết về hệ thống chức nghiệp:

Khi ký chủ sử dụng những chức năng đặc biệt, ví dụ như: chức năng luyện đan, luyện khí, trận pháp, vẽ phù... Hệ thống sẽ mở những chức nghiệp tương ứng, luyện đan sư, luyện Khí sư, luyện phù sư... Khi ký chủ đạt được chức nghiệp tương ứng, thì khi làm những thao tác như luyện phù, luyện khí, ký chủ sẽ được tăng khả năng thành công thao tác.

-Hơn nữa, khi ký chủ thao tác thất bại, hệ thống chức nghiệp sẽ tự động tạo nên hệ thống phụ trợ gọi là “hệ thống giả lập!” Ký chủ có thể vào trong không gian giả lập (tỉ lệ thời gian 1:365 * 1 ngày ở trong không gian giả lập bằng 365 ngày ở thế giới thật!*), tại đây, ký chủ có thể thí luyện thao tác liên tục mà không cần phải tiêu hao bất cứ vật liệu nào, thế nhưng, ký chủ sẽ không thể thoát ra khỏi hệ thống giả lập cho đến khi ký chủ hoàn hảo làm chủ kỹ năng của mình.

Hàn Phong nghe đến đây thì không khỏi cân nhắc lợi hại một hồi. Với hệ thống này, Hàn Phong chỉ tốn có đúng một phần nguyên liệu nếu bản thân hắn để xảy ra sai sót ở lần đầu tiên mà thôi, sau đó, chỉ cần bản thân mình liên tục thí nghiệm trong môi trường giả lập thì chắc chắn sẽ thành đại sự rồi... đây thật sự là quá tiện nghi, siêu tiết kiệm!

Thế nhưng, cái hại duy nhất là nếu như hắn không thể nào hoàn thành thao tác, vậy chẳng phải là bản thân hắn sẽ vĩnh viễn bị mắc kẹt ở trong không gian thí luyện sao? Nhưng, dòng suy nghĩ này ngay lập tức bị Hàn Phong vứt qua một bên. Bản thân hắn khá tự tin về thiên phú cũng như sự may mắn của bản thân mình.

- Đỉnh... Chi tiết về hệ thống trung thành:

Hệ thống trung thành sẽ đo lường độ trung thành của những người thân cận ở bên cạnh ký chủ.

Điểm trung thành được tính như sau:

0~5 điểm -> Thù hận ký chủ bắt đái cộng thiên

6~10 điểm -> Sinh tử hận thù ký chủ

11~15 điểm -> Muốn ký chủ chết

16~30 điểm -> Rất ghét ký chủ

31~40 điểm -> Có ác cảm với ký chủ

41~50 điểm -> Trung hoà

51~60 điểm -> Hơi có hảo cảm

61~70 điểm -> Rất có hảo cảm với ký chủ

71~80 điểm -> Trung thành với ký chủ

81~90 điểm -> cực kỳ trung thành với ký chủ

91~100 điểm -> trung thành tuyệt đối, ký chủ bảo gì nghe nấy, bất chấp sinh tử.

Đàn em của Ký chủ:

- Tường Lâm: 100 điểm, tuyệt đối trung thành
- Trung Hải: 100 điểm, tuyệt đối trung thành
- Vân Diệp: 100 điểm, như trên (hệ thống mới mồm nên ký chủ tự hiểu.)
- Quang Đào: 100 điểm (thời khỏi giải thích đi..)
- 150 tên đàn em còn lại: 98 điểm, tuyệt đối trung thành.

“Hình như hệ thống càng ngày càng nhây thì phải...” Hàn Phong đọc đoạn giải thích của hệ thống mà không khỏi nhếch mép.

Bạn bè của Ký chủ:

- Hồng Lâm: 100 điểm, tuyệt đối... à mà thôi..
- Nguyễn Lương Bằng (thiếu tá): 97 điểm trung thành.
- Hoàng Yến: 145 điểm (Chú ý: có ý muốn làm thê tử thứ hai của Ký chủ, chỉ cần ký chủ giải khai tâm kết của nàng, ký chủ liền có thể nắm nàng trong tay.)

Hàn Phong đọc đến đây thì không khỏi giật mình:

“Cô gái nhỏ tính nghịch đáng yêu kia từ lúc nào mà lại đồ mình rồi, điểm trung thành vậy mà lại đạt đến 145 điểm, từ biểu hiện của nàng lúc ở Sinh Tồn Khu cũng mới chỉ là có hứng thú với mình mà thôi, sao bây giờ đã sống chết vì mình rồi?”

Hắn nào đâu biết được thời gian hắn biến mất, Hoàng Yến mới từ từ nhận ra cảm tình của mình, có những thứ chỉ khi mất đi rồi, người ta mới nhận ra mức độ quan trọng của nó. Hoàng Yến chính là như vậy, chẳng qua, Hàn Phong chỉ là tạm thời biến mất mà thôi.

Thê tử của Ký Chủ: (nhắc nhở từ nhiệm vụ *1/15*)

Nhất đại phu nhân: - Lê Huyền Anh: 200 điểm trung thành (vì đây là hệ thống trung thành nên độ trung thành sẽ chỉ giới hạn ở 100 điểm, vì vậy những cảm xúc mãnh liệt hơn quá ngưỡng 100 điểm sẽ không được phân hạng.)

Mặc dù tình cảm của Huyền Anh không hề được phân loại, nhưng Hàn Phong vẫn hiểu được tình yêu mà Huyền Anh dành cho hắn là lớn đến nhường nào, 100 điểm trung thành đã là sống chết trung thành rồi thì khi đạt đến ngưỡng 200 điểm sẽ là cái dạng gì. Hàn Phong nhận không được mà quay sang đặt lên chán nản một nụ hôn âu yếm.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Hệ thống phiên bản 2.0!! (2)

Ông vợ của Ký chủ:

Lê Bá Hải: 0 điểm (đây không phải là vì ông vợ của ký chủ có thù hằn gì với ký chủ mà là vì bối cảnh đặc biệt nên hệ thống trung thành không thể chuyển đổi sự đo lường này thành đơn vị điểm trung thành.)

- Đình... Chi tiết cửa hàng hệ thống:

Ở đây, ký chủ sẽ phải dùng điểm hồi đoái mà mình đạt được để có hồi đoái các thể loại đồ vật trong hệ thống cũng như sử dụng vòng quay may mắn.

Nếu ký chủ sở hữu đủ điểm hồi đoái, ký chủ có thể hồi đoái được vô số các đồ vật hữu ích như linh thảo, vũ kỹ, vũ khí, dị năng, đan phương, quyền trục luyện khí và nhiều vật phẩm phong phú khác. Hệ thống ở cấp độ càng cao thì sẽ càng có nhiều vật phẩm càng thêm quý giá hơn.

*Vòng quay may mắn – Ký chủ có thể sử dụng điểm hồi đoái của mình để đánh cược sử dụng vòng quay may mắn. Trong vòng quay may mắn sẽ có những vật phẩm quý giá mà sẽ không tồn tại trong cửa hàng hồi đoái. Ký chủ sẽ chỉ được phép sử dụng vòng quay may mắn với giới hạn 1 lần 1 ngày.

Mở ra được cửa hàng hệ thống là điều làm Hàn Phong vui vẻ nhất, điều này cũng đồng nghĩa với việc thực lực của hắn đại tăng nếu như hắn tích lũy đủ điểm hồi đoái. Kỳ thật, Hàn Phong cảm thấy bản thân mình hiện tại thật sự là khuyết thiếu kỹ năng chiến đấu cũng như các lá bài tẩy.

Hàn Phong hiện tại đơn thuần là chiến đấu theo những phương thức cơ bản mà Sơn Tinh đã dạy cho hắn. Nếu có thể hồi đoái vài loại vũ kỹ cùng dị năng chiến đấu thì bản thân hắn sẽ trở nên cực kỳ mạnh mẽ.

Hơn nữa, sự khan hiếm cũng như độ bền của vũ khí chính là điều đang làm cho Hàn Phong đau đầu. Hắn tin tưởng rằng cửa hàng hệ thống sẽ giải quyết được vấn đề này.

- Đình... Chi tiết về Hệ Thống điểm hồi đoái:

Điểm hồi đoái là một loại đơn vị ký chủ có thể dùng để hồi đoái vật phẩm ở trong cửa hàng hệ thống, ký chủ có thể giết quái, làm nhiệm vụ, thực hiện thao tác chức nghiệp để nhận được điểm hồi đoái vật phẩm. Điểm hồi đoái cũng có thể dùng để ký chủ gia hạn tỉ lệ thời gian từ 1:2 trở lên. (tỉ lệ thời gian thông thường của hệ thống 1:1 * chú thích: 1 ngày ở thế giới bên ngoài = 1 năm *)

- Đình... chi tiết về Hệ Thống Súng Vật:

Hệ Thống súng vật giúp ký chủ có thể quản lý súng vật của mình một cách toàn diện nhất, tại đây, ký chủ sẽ được hệ thống cho biết thiên phú của súng vật. Hơn nữa, mỗi khi Súng Vật của ký chủ thăng cấp, ký chủ có thể cho súng vật học tập 1 loại kỹ năng chủ động hoặc bị động được hồi đoái thông qua cửa hàng hệ thống.

Súng Vật:

Biến Dị Khuyển (Huyết mạch biến dị đặc chủng)

Cấp: 20 (E sơ cấp)

Tên: Cầu Vương

- Lực lượng: 80~109(10)

- Nhanh nhẹn: 88~116 (10)

- Sức sống: 80~109(10)

- Thể lực: 90~ 109(10)

- Tinh thần lực: 7(10)

- Cường độ: 89~99 (10)

- Kỹ Năng: Thiểm tạt tốc

- Thiên Phú: Tốc độ

Vì súng vật cầu vương đang tiến hoá, vậy nên chỉ số của súng vật không có được ổn định.

Thời gian tiến hoá còn: 4 tiếng.

Bản thân Hàn Phong và Cầu Vương đều đang ở cùng một đẳng cấp, vậy mà hắn, một nhân loại đã sở hữu một bộ chỉ số thân thể gần như là ngang bằng

với một con biến dị thú huyết mạch đặc chủng. Đây là đã biến thái cỡ nào, chưa kể đến việc Hàn Phong còn chưa có đủ động đến 21 điểm cộng thể chất kia.

- Đinh... Hệ thống sủng vật cũng cho phép ký chủ có thể theo dõi sủng vật cùng di chuyển chúng đến một địa điểm bất kỳ với 1 số lượt giới hạn (1 lần 1 ngày.)

Đọc đến đây Hàn Phong mới nhớ, hần hiện tại cũng không biết tình trạng của Cầu Vương lúc này, cũng như bây giờ nó đang ở đâu và ở với ai.

Kể từ khi 2 người bị tách ra trong lúc làm thủ tục để tiến vào căn cứ thì Hàn Phong còn chưa kịp đi tìm Cầu Vương. Nghĩ vậy hần liền kiểm tra tình hình hiện tại của nó.

“Hệ thống sủng vật, xin hãy hiện ra vị trí hiện tại của Cầu Vương.” Hàn Phong vừa dứt lời, trước mắt hần hiện lên hai màn hình lớn.

Một trong số hai màn hình hiển thị cho hần thấy được một tấm bản đồ thể giới cùng vị trí cùng tọa độ hiện tại của Cầu Vương, màn hình còn lại thì đang quy chiếu thân ảnh thu nhỏ của đang cuộn trong lại mà ngủ say của Cầu Vương, bên cạnh nó thể mà lại là ông lão Bá Hải, ông đang mỉm cười yêu thích, vuốt ve bộ lông mượt mà của nó.

Hàn Phong lúc này liền yên tâm, hần cũng không khỏi vui mừng vì tiến độ thăng cấp của Cầu Vương, cũng như cảm khái về chỉ số biến thái của nó, so với nó hần đúng là vẫn còn kém một đoạn. Nếu để cho những người trong nghề biết được suy nghĩ của Hàn Phong lúc này, bọn họ chắc chắn sẽ bị tức chết.

Hệ thống sủng vật cũng mở ra sủng vật không gian, ký chủ có thể cho sủng vật của mình vào sủng vật không gian, ở đây, sủng vật của ký chủ sẽ được nâng cao tốc độ tu luyện lên gấp 2 lần so với thể giới bên ngoài.

“Quá tốt rồi.” Hàn Phong xem đến đây liền trở nên vui sướng.

- Đinh... Chi tiết về tỉ lệ thời gian

Hệ Thống sau khi nâng cấp có thể cho phép ký chủ gia hạn thời với tỉ lệ cao hơn 1 ngày:1 năm. Hiện tại, hệ thống sẽ cho phép ký chủ có thể mở ra những tỉ lệ như sau:

1 ngày:2 năm

1 ngày:3 năm

1 ngày:5 năm

Hệ thống huấn luyện tràng sẽ luôn luôn duy trì thời gian 1 ngày:1 năm một cách miễn phí. Tuy nhiên, nếu muốn duy trì những tỉ lệ thời gian cao hơn (từ 1:2 trở lên). Ký chủ sẽ phải trả giá bằng điểm hồi đoái.

“Đây là có lợi chứ không có hại a” Hàn Phong vui vẻ thầm nghĩ.

Đối với hần hiện tại mà nói, tỉ lệ 1:1 đã là quá tốt rồi, chưa cần nói đến những tỉ lệ cao hơn. Thử nghĩ mà xem, nếu hần gốc ở trong huấn luyện tràng 10 ngày với tỉ lệ 1:5 cũng tương đương với việc tu luyện ở trong huấn luyện tràng đến tận 50 năm, chưa kể đến các hệ thống phụ trợ huấn luyện khác. Nhưng Hàn Phong biết chắc chắn một điều rằng, số lượng điểm hồi đoái hần cần để có thể tiến nhập vào phiên không gian với tỉ lệ 1:5 chắc chắn sẽ rất kinh thiên.

Sau khi hệ thống giải thích xong xuôi, Hàn Phong liền hờ hởi khởi động cửa hàng hệ thống.

- Đinh... hoan nghênh ký chủ lần đầu tiên mở ra cửa hàng hệ thống, ký chủ được thưởng 1000 điểm tích lũy cùng 1 lượt chơi vòng quay may mắn!!!

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Vòng quay may mắn

“Hệ thống, cho ta xem những vật phẩm mà mình có thể đạt được trên vòng quay may mắn”

Hàn Phong vừa dứt lời, trước mắt hần hiện ra một vòng quay màu vàng kim long lẫy, tròn trịa. Ở giữa vòng quay là một chiếc mũi tên màu đỏ. Trên mặt vòng quay có 10 ô tách biệt.

Trong đó có 5 ô trống, 5 ô còn lại đều có các vật phẩm hệ thống khác nhau. 5 ô phân ra như sau: Tâm độ tịnh kinh (quyển 1), Thanh Long kiếm, Thất Sát Kiếm kỹ, Vũ kỹ phi đao thần hành, Khai mở chức năng khí công.

Hàn Phong nhìn năm vật phẩm lấp lánh trong vòng quay mà không khỏi thèm thuồng, đối với hắn, bất kỳ vật phẩm nào trong đây đều đáng giá vạn kim. Trong vòng quay, đồ vật duy nhất Hàn Phong không hiểu rõ là Tâm độ tịnh kinh. Tuy nhiên, Hàn Phong biết, những đồ vật sau đây đều rất đáng giá, nếu không bọn chúng cũng không được bày trong vòng quay.

“Hệ thống, ta muốn sử dụng 1 lượt quay miễn phí của vòng quay may mắn!”

“Đình... bắt đầu sử dụng lượt quay...” Tiếng thông báo của hệ thống lại một lần nữa vang lên.

Vòng quay cũng bắt đầu chuyển động và đang gia tốc càng lúc càng nhanh, mãi cho đến một phút sau, tốc độ của vòng quay mới dần dần chậm lại. Hàn Phong toát mồ hôi hột, hồi hộp nhìn lấy mũi tên màu đỏ kia. Hắn kỳ thực cực kỳ hi vọng mũi tên kia sẽ dừng lại ở ô “Khai mở chức năng khí công” kia. Nếu hắn may mắn quay trúng ô này, cũng có đồng nghĩa với việc Hàn Phong sẽ là người đầu tiên phá vỡ lịch sử, bước vào con đường tu luyện khi mới chỉ ở cấp E.

Cạch cạch.

Vòng quay đang càng ngày càng chậm lại, ho đến khi dừng hẳn, Hàn Phong liền cực độ thất vọng, vô lực nhìn lấy mũi tên đang chỉ vào ô trống của vòng quay. Bỗng dưng, vòng quay lại nhích nhẹ một cái, làm cho mũi tên vừa mới rồi dừng lại ở ô trống liền chỉ vào vật phẩm “Thất Sát Kiếm.”

Niềm vui đến quá bất ngờ, Hàn Phong trong lòng sướng đến phát run. Vừa rồi, khi nhìn thấy mũi tên dừng lại ở ô trống, thâm tâm Hàn Phong đã chìm sâu trong tuyệt vọng, nhưng cú nhích kia lại kéo hắn thẳng lên chín tầng mây.

Nếu không phải Huyền Anh còn đang nằm ngủ ngon lành bên cạnh, Hàn Phong đã nhảy cẫng lên, cười một tràng gòn giã mà phát tiết tâm tình vui sướng của mình.

“Đình... chúc mừng ký chủ đã đạt được một kiếm vũ kỹ hệ kiếm thuật Thất Sát Kiếm, phải chăng ký chủ muốn học tập?”

“Học tập” Hàn Phong không chút nào do dự mà quyết định. Đùa sao? Đồ ngon đã đưa lên tận miệng, người nào mà không ăn thì đúng là đồ ngù.

Ngay khi Hàn Phong quyết định học tập kiếm kỹ, trong đầu hắn liền xuất hiện một dòng thông tin xa lạ đang từ từ dung hoà làm một với trí nhớ của bản thân. Hàn Phong có thể nhìn thấy một thân ảnh mờ ảo đang múa các đường kiếm sắc sảo, cao thâm. Bỗng dưng, thân hình kia liền gồng lên, chém ra một thức uy lực kinh người.

Thân hình mờ mờ ảo ảo kia vậy mà chém ra một vầng kiếm khí toả ra một luồng quang mang rực rỡ hình bán nguyệt, ánh sáng tán ra từ luồng kiếm khí kia khiến người khác nhìn vào mà chói mắt. Mặc dù đây chỉ là một hình ảnh mô phỏng của kiếm kỹ, nhưng từ đó, Hàn Phong có thể cảm nhận được uy thế khủng khiếp từ một kiếm kia.

Uy thế này làm cho Hàn Phong hưng phấn đến phát run, mới chỉ là tàn ảnh mà đã có thể tạo ra một luồng khí thể mạnh mẽ đến thế, như vậy, ở ngoài đời thật, khi hắn đánh ra kiếm kỹ này thì nó sẽ còn kinh khủng đến mức độ nào?

- Đình... chúc mừng ký chủ học tập thành công Thất Sát kiếm kỹ thức thứ nhất, Nhật Nguyệt Trảm. Độ thành thực: 0 điểm (Khi độ thành thực của kỹ năng tăng lên thì cũng đồng nghĩa với sự tăng lên của độ sát thương và giảm thời gian ra chiêu của ký chủ.)

- Lưu ý: vì ký chủ chưa học cũng như sở hữu khí công, nên độ mạnh của chiêu thức sẽ bị giảm đi phân nửa. Hơn nữa, để thay thế cho khí công, khi ký chủ sử dụng chiêu thức thì sẽ tiêu hao điểm tinh thần lực cùng điểm thể lực (để sử dụng chiêu thức, ký chủ sẽ tiêu hao 95 điểm tinh thần lực cùng 89 điểm thể lực!!!)

- Ký chủ sẽ học được thức thứ 2 khi độ thành thực của ký chủ ở thức thứ nhất đạt đến mức 100 điểm.

Hàn Phong mỉm cười bất đắc dĩ nhìn lấy dòng thông báo. Vốn dĩ hắn còn đang vui mừng khi chứng kiến được uy thế khủng khiếp phát ra từ một thức kia. Nhưng khi biết rằng cường độ của một thức kia sẽ giảm phân nửa, hắn liền tặc lưỡi không thôi.

Đặc biệt, khi Hàn Phong nhìn vào số điểm tiêu hao của kỹ năng, mảy liễu của hắn liền nhú lại một cái. Tinh thần lực của hắn lúc này mới có 105 điểm, trong khi thể lực của hắn cũng chỉ dừng lại ở 103 điểm mà thôi. Có nghĩa là Hàn Phong chỉ có thể sử dụng chiêu thức này được có đúng một lần. Sau đó, vì cạn kiệt thể lực cùng tinh thần lực, Hàn Phong sẽ trở nên cực độ suy yếu và gần như là không thể tái chiến.

Hiện tại, đối với Hàn Phong mà nói, đây chính là một lá bài tẩy, một chiêu thức thuộc dạng đồng quy vu tận. Chỉ khi nào tính mạng của hắn bị đe dọa, Hàn Phong mới bất đắc dĩ sử ra một chiêu như vậy và điều này làm cho hắn không cảm thấy thoải mái một chút nào.

Thử nghĩ mà xem, nếu như có một vị mỹ nữ đang chần trường nằm ngay trước mặt ngươi, và nàng mặc kệ cho ngươi sờ mó! Thế nhưng, người đẹp này lại chỉ cho phép ngươi sờ có đúng một lần, vậy thì ngươi sẽ có cảm thấy khó chịu đến mức nào? Cái cảm giác khó chịu đó chính là điều mà Hàn Phong đang phải trải qua tại thời điểm này.

“Haizz... dùng được có đúng 1 lần a.” Hàn Phong bất mãn lắm lắm, thở dài một tiếng ả ỉ.

Nhưng sự tiếc nuối đó rất nhanh liền bị Hàn Phong ném qua một bên. Hàn Phong hiểu rằng, đạt được kỹ năng cường đại như vậy là đã tốt lắm rồi, hắn

cũng hiểu một đạo lý rằng làm người không thể quá tham lam.

Đặc biệt là những người đang bước đi trên con đường tu luyện. Bọn họ phải biết quý trọng những gì mình có. Nếu như những người tu luyện mà cứ suốt ngày ganh tị, bất mãn với thực tại, như thế chỉ tổ làm cho đạo tâm của họ yếu đi mà thôi.

Sau khi Hàn Phong đã hoàn toàn lãnh ngộ được kiếm kỹ, hắn liền quyết định ngó xem cửa hàng hệ thống có những vật phẩm gì. Hắn cũng muốn đi khảo sát “thị trường” để tham khảo xem 1000 điểm hồi đoái trên tay này là ít hay là nhiều so với giá cả của cửa hàng hệ thống.

Hàn Phong mở ra cửa hàng hệ thống, trong lòng hắn tràn đầy sự kỳ vọng. Thế nhưng khi giao diện của cửa hàng hệ thống vừa hiện ra, Hàn Phong không còn cảm thấy vui vẻ gì nữa. Mặt hắn đang từ hồng hào cũng nhanh chóng trở nên trắng bệch. Hắn không nhìn nổi mà nuốt nước bọt một cái “ực.”

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 49: Nghèo kiệt xác

Cửa hàng hệ thống được chia ra làm nhiều gian hàng khác nhau, mỗi gian hàng đều được phân loại, bày bán các thể loại vật phẩm riêng biệt. Có gian chuyên bán các loại đan phương, có gian thì chuyên bán các thể loại vũ khí, vũ kỹ, cũng có gian hàng chuyên bán các loại lương thực cùng nước ngọt.

Ngoài gian lương thực bán các loại đồ ăn với giá cả rẻ một cách bất ngờ kia ra thì những gian hàng còn lại đều đắt đến lòi mắt, đồ vật nào cũng toàn phải có ít nhất là 80000 điểm hồi đoái.

Sau khi lướt qua các cửa hàng Hàn Phong thử mở gian hàng vũ khí, trước mắt hắn liền hiện ra các thể loại vũ khí từ vũ khí lạnh đến vũ khí nóng đều tụ tập ở trong gian hàng.

Tuy nhiên vũ khí ở đây chia làm các cấp bậc thiên, địa, huyền, hoàng. Trong đó, vũ khí ở cấp địa và cấp thiên thì Hàn Phong lại chưa có đủ đặc quyền để đi vào xem xét. Hiện tại, hắn mới chỉ có thể hướng đến các thể loại vũ khí ở cấp huyền, hoàng mà xem xét.

Hàn Phong cứ như vậy lướt qua các món vũ khí khác nhau mà trong lòng hận không thể sở hữu một món.

Thanh Long Kiếm

(Huyền Cấp)(sơ kỳ)

Phụ trợ chỉ số:

+ 99 điểm vào chỉ số nhanh nhẹn

+ 101 điểm công kích.

- 0.5 giây ra chiêu.

+Kỹ năng vũ khí: Long khí trăm (0.001% cơ hội ký chủ có thể chém ra tàn ảnh thanh long.)

Giá tiền 890000 điểm hồi đoái

Hắc cốt đao

(Huyền Cấp)(sơ kỳ)

Phụ trợ chỉ số:

+ 100 điểm vào chỉ số cường độ

+ 100 điểm công kích.

+ 5.5 điểm khả năng phục hồi.

+ Kỹ năng vũ khí: 10% Kích Phát ám độc, -10 máu của đối thủ (duy trì trong vòng 15 giây)

Giá tiền: 890000 điểm hồi đoái.

Hàn Phong vừa nhìn đám vũ khí Huyền Cấp này mà thèm đồ mất, thật sự là mạnh mẽ mà, lại còn có kỹ năng vũ khí nữa. Không dừng lại ở đó, Hàn Phong lại tiếp tục nhìn đến dãy vũ khí Huyền cấp.

Vũ Hoàng Thương

(Hoàng Cấp)(đỉnh phong)

Phụ trợ chỉ số:

+ 10 điểm vào chỉ số

+ 10 điểm công kích.

- 0.5 giây ra đòn.

Giá tiền: 85000 điểm hồi đoái

Súng M4A1 (gia cố) (Lưu ý: Hộp đạn vô hạn)

(Hoàng Cấp)

Phụ trợ chỉ số:

+ 10 điểm chính xác

+ 10 điểm công kích.

-+0.5 điểm gia cố tinh thần.

Giá tiền: 99000 điểm hồi đoái

(Lưu ý: Ký chủ sẽ chỉ nhận được điểm kinh nghiệm từ việc sử dụng vũ khí xạ kích hồi đoái từ trong cửa hàng hệ thống, những vũ khí xạ kích bình thường sẽ không thu hoạch năng lượng tiến hoá thạch cùng điểm kinh nghiệm cho ký chủ.)

Xem đến đây, Hàn Phong mới hiểu vì sao khi trước hắn giết được 3 con thầy ma cấp D bằng khẩu Barret nhưng lại không có nhận được bất kỳ một tiếng thông báo nào.

Đang suy nghĩ miên man thì Hàn Phong bỗng nhìn thấy dòng lưu ý ghi bên cạnh tên súng, Hàn Phong hiện tại lại một lần nữa giật mình. Cái này đồng nghĩa với việc hắn có thể nã đạn mà không cần phải để ý đến số lượng tiêu hao. Như vậy thì thực sự là sáng khoái mà.

Đây cũng là lý do tại sao, mặc dù cùng là vũ khí Hoàng cấp, nhưng khẩu M4A1 này lại có giá cả cao hơn nhiều so với Vũ Hoàng Thương.

Dẫu vậy ở khu vũ khí Hoàng cấp, Hàn Phong cũng không có bất kỳ khả năng để mua được một món đồ nào tại thời điểm hiện tại. Tương chừng như chẳng tìm được thứ gì hay ho thì khi Hàn Phong nhìn xuống cuối gian hàng, hắn phát hiện ra một thanh kiếm tầm thường nhưng lại mờ nhạt lộ ra một sự sắc bén lạnh người.

Thiên Tạo Kiếm

(Phế phẩm bán Hoàng Cấp)

Phụ trợ chỉ số:

+ 1 điểm Tốc độ

+ 1 điểm công kích.

-+0.5 giây gia cố tinh thần.

Giá tiền: 1000 điểm hồi đoái.

Hàn Phong cực kỳ vui mừng, thật đúng là náo lòng ngủ lại gặp chiếm manh, đang còn khát nước gặp anh ái đường...

Mặc dù chỉ là bán thành phẩm, nhưng so với số vũ khí mà Hàn Phong đang sở hữu hiện tại thì đây tuyệt đối là trân bảo. Hắn có thể nhìn ra được chất liệu cùng cường độ của thanh kiếm này thực sự là tốt hơn rất nhiều so với những thanh kiếm bình thường.

Số “phẩm khí” mà Hàn Phong đang sở hữu lúc này thật sự là quá rác rưởi, đối với thầy ma cấp cao thì còn được, nhưng khi hắn phải đối mặt với những đối thủ mạnh cỡ cậu vương thì những thanh vũ khí tầm thường ấy thậm chí còn không thể tạo ra bất kỳ một sự tổn hại nào.

“Hệ thống, ta muốn hỏi đỏi Thiên Tạo Kiếm bán Hoàng cấp!!”

“Đình... Ký chủ xác nhận quyết định hỏi đỏi Thiên Tạo Kiếm phế phẩm bán thành phẩm chỉ giá 1000 điểm hỏi đỏi?”

“Xác nhận” Hàn Phong đáp.

- Đình, chúc mừng ký chủ hỏi đỏi thành công, số điểm hỏi đỏi hiện tại: 0 điểm... ký chủ nghèo kiệt xác... hệ thống khinh thường ký chủ!!

“Tiên sư cha nhà ngươi hệ thống!!!” Nghe thấy tiếng hệ thống khinh bỉ, Hàn Phong không nhịn được mà khoé môi run rẩy. Cái hệ thống này thật sự là càng ngày càng nhây, Hàn Phong không khỏi hoài niệm lại khoảng thời gian đầu, khi mà hệ thống còn lịch sự tiếp đãi hẳn thật sự là tốt biết bao. Bây giờ thì...

Đang mãi thăm chửi rủa hệ thống thì trên tay hắn liền xuất hiện một chuỗi kiếm chắc chắn, sau đó thân kiếm cũng đang dần dần hiển thị ra nốt phần còn lại. Cho đến khi nguyên một thanh kiếm nguyên vẹn xuất hiện thì Hàn Phong không khỏi trở nên vô cùng hài lòng với bán thành phẩm này.

Hắn một tay ôm Huyền Anh, tay còn lại thì hơi khua khoắng cây kiếm, cảm nhận sức nặng cùng làm quen với chất liệu của kiếm. Khi cầm cây kiếm trên tay, Hàn Phong cũng cảm nhận được sự tăng phúc của tốc độ cùng điểm công kích. Mặc dù chỉ là 1 điểm nhưng hắn biết, trong chiến đấu, chỉ cần chỉ số hơn nhau một điểm là đã tạo ra một sự khác biệt chí mạng rồi.

“Haizz, lạy trở về hai bàn tay trắng... nhưng thôi, cũng đáng!” Hàn Phong mỉm cười hài lòng nhìn cây kiếm.

Phải mất một lúc sau, khi Hàn Phong đã xem chán cây kiếm kia, hắn mới cất nó lại vào trong rương đồ hệ thống. Bây giờ hắn mới nhớ ra, hắn đã có thể nâng cấp các kỹ năng mà trước kia hắn đạt đến mức cực hạn ở cấp F.

Hàn Phong vui vẻ nhìn lấy 10 điểm cộng kỹ năng.

“Hệ thống, hiển thị bảng kỹ năng!!”

-Đình... Bảng kỹ năng:

Chân Diện Mục Nhân cấp 5 (5/6),

Thuần Thú kỹ năng cấp 5 (5/6)

“Cộng mỗi kỹ năng 1 điểm!!”

Hàn Phong vừa dứt lời, bên tai hắn liền vang lên tiếng thông báo:

-Đình, chúc mừng ký chủ thành công nâng cấp chân diện mục nhân lên cấp 6.

- Đình, chúc mừng ký chủ thành công nâng cấp Thuần Thú kỹ năng lên cấp 6.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Quyết định của Huyền Anh

Chân Diện Mục Nhân (Kỹ năng)

Cấp độ: 6

Các tính năng hiện có:

*Kỹ năng phân tích.

* Nhìn xuyên vạn vật.

* Nhìn thấu được những kỹ năng ẩn thân.

* Miễn dịch với ảo cảnh cùng những kỹ năng thôi miên hệ tinh thần.

* Cho phép ký chủ trong lúc chiến đấu, dự đoán được động tác của đối phương trước 2 giây.

* Cho phép ký chủ truy tung mục tiêu trong vòng bán kính 15 km

Tính năng được thăng cấp:

* Kỹ năng phân tích của Chân Diện Mục Nhân tiến hoá, cho phép ký chủ nhìn được các thông tin của đối phương một cách rõ ràng hơn.

* Cho phép ký chủ truy tung một mục tiêu bất kỳ trong vòng bán kính 20 km.

“Kỹ năng phân tích được nâng cấp??” Hàn Phong tò mò, nghi hoặc không thôi, hắn cũng không biết được sau khi kỹ năng phân tích thăng cấp thì sẽ nó biến đổi thành cái dạng quái thai gì.

Nghĩ là làm, Hàn Phong hướng mắt nhìn về phía Huyền Anh đang ngủ say mà thử nghiệm tính năng mới của Chân Diện Mục Nhân.

Thông tin mục tiêu:

Tên: Lê Huyền Anh

Giới tính: Nữ

Tuổi: 21

Quê quán: Hà Nội.

Quan hệ với ký chủ: Nhất đại phu nhân

Lý lịch: (Ký chủ phải nâng cấp kỹ năng lên cấp

Cấp độ: 9 (cấp F *đỉnh phong *)

- Lực lượng: 18

- Nhanh nhẹn: 15

- Sức sống: 18

- Thể lực: 16

- Tinh thần lực: 27

- Cường độ: 15

- Huyết thống: Huyết thống cổ tộc của Hưng Đạo Đại Vương.

- Dị năng: Hiện chưa được kích hoạt

- Kỹ Năng: Không có.

- Trạng thái: ngủ say, đang chiêm bao về ký chủ.

Hàn Phong liên tục cảm thán nhìn dòng thông tin trước mắt. Hiệt tại thật sự là đã có rất nhiều thứ thay đổi, cái đáng chú ý nhất chính là sự hiển thị của cảnh giới.

Trước đây, khi Hàn Phong sử dụng Chân Diện Mục Nhân thì chi tiết của cảnh giới cấp độ chỉ được đo lường bằng các chữ cái như A, B, C và mỗi cảnh giới được chia ra làm sơ cấp, trung cấp, cao cấp cùng đỉnh phong, chứ không có được hiển thị bằng con số như lúc hắn nhìn vào thông tin cá nhân của bản thân mình.

Điều này cũng đồng nghĩa với việc Hàn Phong sẽ có thể dễ dàng thuận lợi phân biệt cảnh giới của đối phương hơn so với trước đây, khi mà kỹ năng phân tích chưa được nâng cấp.

Không chỉ dừng lại ở đó, Chân Diện Mục Nhân sau khi được thăng cấp thể mà lại phân tích cả trạng thái, quê quán, quan hệ giữa ký chủ và người đang bị hắn kích hoạt kỹ năng này.

Hàn Phong mỉm cười thoải mái, sau đó nhìn sang kỹ năng thứ 2: Thuần Thú Chi Thần.

Nhưng tính năng hiện tại của kỹ năng Thuần Thú Chi Thần:

* Ký chủ có thể thu phục sủng thú cao hơn mình một cấp (cấp 21 có thể thu phục sủng thú cấp 22)

* Câu thông thuật: Giúp ký chủ dễ dàng trao đổi với sùng thú

*Khung cụ thuật: Doạ sợ cùng giảm tốc độ của biến dị thú.

Tính năng nâng cấp:

*Ký chủ có thể thu phục được ma thú hơn bản thân 2 cấp (cấp 21 có thể thu phục sùng thú cấp 23.)

*Cho phép ký chủ câu thông với tất cả các loài biến dị thú.

Tính năng mới: Chi Giác diệu dụng: Ký chủ có thể sử dụng các loại chi giác của sùng vật, ví dụ, khi đi thám thính, Ký chủ có thể sử dụng con mắt của Cầu Vương cùng thính lực siêu phẩm của nó.

Đây thật sự là một trong những kỹ năng cực kỳ quan trọng đối với Hàn Phong. Trong tương lai, khi hắn muốn thám thính hay tìm hiểu về bất kì một thông tin gì, hắn có thể lựa chọn tìm hiểu một cách gián tiếp qua sùng thú, như vậy sẽ giảm thiểu đáng kể nguy cơ bị phát giác của Hàn Phong.

Đang mải mê kiểm tra bảng kỹ năng thì Huyền Anh đang ngoan ngoãn rúc trong lòng Hàn Phong bỗng giật mình tỉnh dậy, nàng hoảng hốt ngồi bật dậy, thét lên một tiếng:

“Hàn Phong, anh đừng bỏ em!!!”

“Anh ở ngay đây rồi!” Hàn Phong thương tiếc đem thân ảnh mảnh mai của Huyền Anh mà ôm vào trong ngực.

Hắn biết, việc mình ra đi đã trở thành một nỗi ám ảnh của Huyền Anh, khiến cho thâm tâm nàng bất an, không yên. Ngay cả lúc ngủ cũng giật mình mà thức dậy.

Hàn Phong ôm nàng một lúc, sau đó liền nhẹ nhàng tách nàng ra, hai người lúc này liền ở tư thái mất đối mắt, Hàn Phong nghiêm túc nhìn Huyền Anh nói:

“Huyền Anh, mặc dù sau này anh sẽ có rất nhiều hồng nhan tri kỉ ở bên mình, nhưng anh có thể khẳng định với em một điều rằng, chỉ còn anh còn sống trên đời này, anh, Nguyễn Hàn Phong sẽ thật tâm yêu em một cách toàn tâm toàn ý.”

Huyền Anh mỉm cười hạnh phúc đáp:

“Phong, sau khi anh biến mất, em đã hiểu được một điều rằng em đã yêu anh rất nhiều, nhiều hơn những gì em nghĩ, khi anh không có ở bên em, em cảm tưởng như trái tim của mình bị xé ra thành nhiều mảnh vụn. Em nguyện ý ở bên cạnh anh... dù cho anh có chia trái tim của mình thành bao nhiêu phần đi chăng nữa, chỉ cần anh cho em một phần nhỏ ở trong đó là em đã mãn nguyện rồi.”

Hàn Phong yêu thương đặt lên trán nàng một nụ hôn rồi nói như chém đinh chặt sắt:

“Huyền Anh ngốc, anh sẽ không chia trái tim của mình thành nhiều mảnh, mà ngược lại, anh sẽ yêu từng người trong các em bằng cả trái tim mình.”

Nghe được lời đường mật từ miệng người mình yêu, Huyền Anh liền hạnh phúc rúc mặt vào người hắn, hưởng thụ sự yên bình này. Tâm kết ở trong lòng nàng lúc này đã hoàn toàn được giải khai chỉ với một câu nói của Hàn Phong.

Hai người cứ như vậy mà áp nhau, Huyền Anh đang nằm trong lòng Hàn Phong bỗng như làm ra một quyết định trọng đại nào đó, ngẩng đầu lên nhìn hắn mà đề nghị:

“Hàn Phong, em muốn trở nên mạnh mẽ hơn, anh có thể giúp em trở nên mạnh mẽ hơn được không??!!”

“Ồ, tại sao em lại có quyết định như vậy?” Hàn Phong nhìn nàng hỏi.

“Em muốn sau này em có thể sở hữu một thân thực lực mạnh mẽ, đủ để sánh vai gánh vác những khó khăn, áp lực của anh!!!” Huyền Anh hào khí ngất trời nói, khuôn mặt nàng hưng phấn đến đỏ ửng cả lên, trông cực kỳ mê người.

“Căn bản là em không muốn làm một bình hoa...” Bỗng nàng nhí giọng cắn môi thủ thủ.

“Phốc xuy... Hahaha, bà xã của anh thật là đáng yêu!!!” Hàn Phong nghe nàng nói như vậy thì không nhịn được mà bật cười.

“Đang ghét, không cho cười người ta, em đang nghiêm túc đó!!!” Huyền Anh thẹn quá hoá giận, bực bội nhéo vào hông của Hàn Phong một cái đau điếng.

“Ai da... được rồi bà xã, em học chiêu này từ ai vậy... đau chết anh mất!!!” Hàn Phong không nhịn được mà kêu lên một tiếng đau đớn. Lúc này, Huyền Anh mới chịu thả tay ra.

Hàn Phong mặc dù bị nhéo một phát điếng người, nhưng hắn lại cực kỳ vui mừng, từ trước đến nay, mặc dù hai người cực kỳ thân mật, nhưng Huyền Anh lại chưa từng có một động tác quá phận nào cả, điều này đồng nghĩa với việc nàng vẫn cố gắng giữ vững hình ảnh yêu kiều thực nữ của mình trước mặt hắn, sợ hắn chán ghét tính cách của nàng.

Nhưng hôm nay, nàng đã thoải mái làm ra một hành động nghịch ngợm đối với Hàn Phong, hoàn toàn thể hiện bản chất của mình khi ở bên hắn, điều này đồng nghĩa với việc nàng đã hoàn toàn tin tưởng hắn, không còn một chút gò bó, kháng cự nào mà biểu hiện ra bản tính của mình khi ở bên hắn.

“Nếu em muốn trở nên mạnh hơn thì anh sẽ giúp em, nhưng từ nay, em sẽ chịu đựng rất nhiều sự đau đớn gian khổ đấy, em có bằng lòng không?” Hàn Phong nghiêm túc hỏi nàng.

“Vì anh, có khó khăn mấy em cũng không sợ!” Huyền Anh kiên định đáp lời.

“Được, vậy chương trình huấn luyện đầu tiên sẽ là buổi huấn luyện về sức bền, bây giờ bắt đầu luôn nhé!!” Hàn Phong vừa nghiêm trang nói, vừa đưa hai tay ra tác quái.

“Ahh... đáng ghét.. bại hoại.. người ta đang nghiêm túc mà... Phong... anh đừng dừng lại...” Huyền Anh rên rỉ ngất quãng.

Và thế là lại có một cuộc chiến nổ ra, xuân quang trong phòng bùng lên một mảnh phơi phới.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Bá Hải trở mặt

Hai người đại chiến một hồi kinh thiên động địa mãi cho đến trưa hôm sau, khi mặt trời đã lên giữa đỉnh đầu, Hàn Phong mới lục tục đứng dậy mặc quần áo.

Tinh thần Hàn Phong lúc này phi thường sáng khoái, cả người sinh long hoạt hổ rời giường, để lại Huyền Anh nằm trên giường, cả người nàng nhũn ra như bún mà ôm gối ngủ li bì, trên mặt nàng còn lộ rõ vẻ mệt mỏi nhưng khoe miệng thì lại ẩn hiện nở một nụ cười hạnh phúc và thoải mái.

Hàn Phong đặt nhẹ lên môi nàng một nụ hôn, sau đó mới ra khỏi cửa chầm rãi đi về hướng thư phòng của lão Bá Hải. Hắn biết mình sẽ phải giải thích với lão về việc bản thân biến mất mấy ngày liên tục. Nhưng Hàn Phong tin chắc rằng, chỉ cần lão nhìn thấy sự tăng trưởng đáng kể về mặt thực lực của mình thì sẽ tự hiểu ra mà thôi.

Hàn Phong gõ cửa cộc cộc hai tiếng, từ trong thư phòng liền vang lên tiếng đáp lời của Bá Hải:

“Mời vào!”

Tối hôm qua, khi Hàn Phong quay trở lại, ông đã sớm nghe được thông báo từ cấp dưới, mãi cho đến lúc này, tâm tình ông mới hoàn toàn thả lỏng. Mấy hôm đầu khi Hàn Phong biến mất, ông còn tưởng rằng hắn muốn chơi trò lật mềm buộc chặt với Huyền Anh, nhưng từng ngày vẫn cứ trôi qua mà vẫn chưa thấy Hàn Phong quay về, ông lại lo lắng cho thằng cháu rể quý hoá gặp chuyện chẳng lành.

Hàn Phong mở cửa bước vào, còn chưa đặt chân vào thư phòng, Hàn Phong đã nghe thấy tiếng quở trách của ông cụ:

“Khụ khụ... Cái thằng nhóc bạc tình bạc nghĩa này, ta thật không ngờ người lại lạnh lùng bỏ đi đằng đẵng đến mấy ngày trời, làm cho lão già này phải diễn với người thật...”

Còn chưa kịp nói hết câu, Bá Hải liền im bặt không nói nên lời, mắt ông trừng lớn soi thật kĩ từ đầu tới chân của thân ảnh khôi ngô trước mặt.

“Người thế mà lại...” Ông ngáp ngà ngáp ngừng, không biết phải nói gì hơn.

Nhưng không hổ là một lão tướng quân đã từng trải qua vô số biến cố của nhân sinh và năm tháng, ông liền ngay lập tức thu liễm lại bộ dạng thất thố của mình, nhắc tách trà nóng hồi trên bàn mà nhẹ nhàng nhấp một ngụm.

Sau đó đặt cốc trà về vị trí cũ, trên khoe miệng nhăn nheo thế mà lại ẩn hiện một nụ cười một đắc ý, cái tên yêu nghiệt trước mắt này là thằng cháu rể của ông đấy, có đứa cháu rể ngu bực như vậy, ông cũng không thể nào không cảm thấy có chút hả lòng hả dạ.

“Có vẻ như người đã tới cấp E đỉnh phong rồi nhỉ, không tệ một chút nào, hoá ra mấy ngày nay người mất tích cũng là có lý do cả.” Bá Hải từ tốn nói như việc tăng lên một đại cảnh giới của Hàn Phong là một việc rất bình thường vậy.

Thế nhưng khoe miệng nhếch lên một cách đầy đắc ý của ông đã bán đứng sự bình tĩnh giả tạo kia.

“Nhưng tên nhóc nhà người lần sau mà có đi lên lút tăng thực lực thì cũng phải thông báo cho con nhóc si tình Huyền Anh một tiếng biết chưa? Người có biết mấy ngày người biến mất, nó còn chẳng thèm ăn uống gì cả. Cái Yển nó phải dỗ dành mãi mới chịu ăn một ít cháo đấy!!” Lão Bá Hải nghiêm giọng răn dạy.

“Dạ, con biết rồi ạ.” Hàn Phong cũng không có giải thích gì nhiều mà tiếp nhận lời dặn dò của ông.

Hiện tại, hắn cũng đang tập trung sử dụng chân diện mục nhân cấp 6 để thăm dò độ nông sâu của lão Bá Hải, cũng không có để ý đến những gì ông vừa mới nói vì dòng thông tin trước khủng bố trước mắt khiến cho hắn không khỏi nhìn lão với một ánh mắt kính nể.

Tên: Lê Bá Hải

Giới tính: Nữ

Tuổi: 66

Quê quán: Hà Nội.

Quan hệ với ký chủ: ông vợ

Lý lịch: (Chưa đủ quyền hạn để xem thông tin chi tiết.)

Cấp độ: 61 (cấp A *trung kì *)

- Lực lượng: 415

- Nhanh nhẹn: 416

- Sức sống: 409

- Thể lực: 406

- Tinh thần lực: 411

- Cường độ: 405

- Huyết thống: Huyết thống cổ tộc của Hưng Đạo Đại Vương.

- Dị năng: Hiện chưa được kích hoạt

- Kỹ Năng: Không có.

Dường như ông lão cũng cảm nhận được điều gì đó, liền âm thầm như có như không mà liếc mắt về phía Hàn Phong.

“Thế nào nhóc con, nhìn ra được chút thông tin nào chưa?” Lão mỉm cười một cách đầy thâm ý nhìn Hàn Phong mà hỏi.

Hàn Phong thở ra một hơi rồi đáp lời:

“Ngoại công tu vi bất phạm, huyết thống cao quý, con không thể không nể phục ngài.”

Lúc đầu, khi nghe Hàn Phong tán thưởng tu vi của mình thì lão còn nghĩ hắn không có nhìn ra chút dao động thực lực nào từ bản thân nên chỉ có thể vỗ mông ngựa, nhưng khi nghe thấy Hàn Phong nhắc đến huyết thống của mình thì nội tâm lão mới giật nảy một phen

“Tên nhóc này thật sự quý dị, hắn vậy mà lại có thể nhìn ra được huyết thống truyền thừa cao quý của mình.” Bá Hải trầm nghĩ.

“Vậy người có nhìn ra được ta sở hữu loại huyết thống nào không?” Bá Hải thấp tha thấp thỏm hỏi.

“Dạ, không giấu gì ngoại công, phải chăng huyết mạch ngài đang sở hữu là huyết mạch thượng cổ của tổ Hưng đạo đại vương, Trần Quốc Tuấn?” Hàn Phong đáp lời, mặc dù ngữ khí thì có vẻ như là dò hỏi, nhưng Bá Hải có thể nhận ra được sự khẳng định một cách đầy tự tin từ âm điệu và cử chỉ của hắn.

“Haizz, cái thằng nhóc kỳ quái này, người thật là một tên nhóc bí ẩn đầy thú vị... Thế người không thắc mắc vì sao trong người ta chảy xuôi dòng máu họ Trần, nhưng bản thân ta cùng Huyền Anh lại là họ Lê ư?”

Hàn Phong lắc đầu đáp:

“Kỳ thực cũng chả có gì khó hiểu thừa ngoại công, theo phong tục tập quán của Việt Nam ta thì khi hai người lấy nhau và sinh hạ ra một hậu nhân, thì hậu nhân đó sẽ mang họ đằng cha.”

“Hon nữa, vì huyết thống của Hưng Đạo Vương cho đến đời ông thì vẫn thịnh vượng, vậy nên phạm huyết hoặc huyết mạch bị suy yếu đâu có thể nào nổi trội hơn được so với thượng cổ huyết mạch, vậy nên huyết thống Hưng Đạo Vương của họ Trần vẫn còn được di truyền cho đến đời Huyền Anh.” Hàn Phong thuận lý thành chương, giải thích một cách mây trôi nước chảy.

Lão Bá Hải không khỏi gật gù tán thưởng Hàn Phong không thôi, đầu óc linh hoạt, suy nghĩ sắc bén, thực lực siêu cường, đa tài đa trí. Ông càng nhìn thẳng cháu rể này thì càng thấy thuận mắt.

Chỉ mỗi tội là về sau tên này sẽ gánh kiếp đào hoa, thế thiếp thành đàn, cháu gái mình chắc chắn sẽ phải chịu một chút uỷ khuất. Đây cũng là bệnh chung của các vị cường giả từ trước đến nay.

Những người có sức mạnh và quyền lực càng cao thì số mệnh đào hoa sẽ càng nặng, không có công khai nạp thiếp thì cũng nuôi vô số cô bồ nhí, càng không cần phải đề cập đến những thế gia cô vũ lánh đời kia. Bọn họ không thèm đề vào mắt dư luận của phàm giới, bọn họ từ xưa đến nay vẫn theo quy luật mạnh được yếu mất nên các đệ tử ưu tú hay thậm chí là các vị trưởng lão cũng nạp 20 đến 30 người là ít.

Tại vì đối với các gia tộc đó, duy trì huyết mạch là nhiệm vụ hàng đầu, huyết mạch vượng thì gia tộc vượng. Huyết mạch vong thì gia tộc cũng sẽ vong. Đây cũng là lý do tại sao, nhiệm vụ duy trì huyết mạch của Hàn Phong lại được hệ thống đánh giá cấp SSSSS+ có thể thấy, ngay cả hệ thống cũng đánh giá nhiệm vụ này một cách rất nghiêm túc.

“À đúng rồi Hàn Phong, 2 tuần nữa sẽ có những vị khách quý đến thăm căn cứ của chúng ta, ta muốn con cùng ta ra mặt tiếp đón. Ta cũng phải nhắc nhở con một điều rằng, trong đoàn người đó sẽ có một người là tình địch đáng gờm của con đấy nhé!” Bá Hải nói một cách đầy châm chọc.

P/S: mình rất xin lỗi các bạn đọc giả vì đã ra chương chậm chạp nhé, nhưng vì bài vở li bì, vậy nên mình không thể đẩy nhanh tiến độ hơn được, nhưng mình xin chắc chắn một điều là bộ này sẽ không bị drop nhé =>) cảm ơn mọi người đã ủng hộ cho bộ truyện này của mình rất nhiều ạ!!:)

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Thịt heo biến dị??

“Tình địch đáng gờm?” Hàn Phong nhắc lại một cách đầy khó hiểu, với quan hệ hiện tại giữa hắn và Huyền Anh thì không có ai có thể chen chân vào được nữa chứ đừng nói là đủ tư cách để trở thành tình địch của hắn.

“Đến lúc đó thì thằng nhóc nhà ngươi sẽ biết ngay thôi, cũng không biết ngươi có đủ bản lĩnh để có thể thay đổi... “Bá Hải nói đến đây thì dừng lại, mỉm cười tà ác nhìn về phía Hàn Phong khiến cho hắn trông thấy mà rợn cả người.

Khi cả hai người đang mãi suy tư thì Cầu Vương bỗng nhảy từ bên ngoài thẳng vào phòng của lão Bá Hải qua đường cửa sổ, sau đó nhào vào lòng Hàn Phong mà dúi cái đầu vào người hắn để làm nũng.

Hàn Phong cũng vui vẻ ôm nó vào lòng, hắn cũng nhận ra được mấy ngày không gặp, khí tức trên người Cầu Vương đã mạnh hơn nhiều rồi.

Lão Bá Hải thấy vậy liền ý vị thâm trường nói:

“Con chó nhỏ của thằng nhóc nhà ngươi cũng không tầm thường một chút nào.”

Hàn Phong thừa hiểu rằng lão Bá Hải cũng đã nhìn ra chân thân của Cầu Vương nên cũng chẳng hề dấu diếm gì mà đáp lời:

“Con cũng chỉ là gặp may một lần mới thu phục được nó mà thôi.”

Lão Bá Hải cười ha hả nói:

“Thôi được rồi, ngươi về nghỉ ngơi đi, ta mà giữ ngươi ở đây lâu quá con bé Huyền Anh kia lại mất hứng.”

“Dạ.” Hàn Phong ngẩn gọn đáp rồi cùng Cầu Vương nhẹ nhàng bước ra khỏi thư phòng.

Nhìn thân ảnh của Hàn Phong rời đi, lão Bá Hải liền âm thầm đắc ý:

“Với bản lĩnh của tên nhóc này, rất có thể sẽ thành công. Ha ha, Hải Đăng, đến lúc đó ngươi sẽ phải đến tận nơi mà tạ ơn lão phu.”

Khi Hàn Phong về đến phòng ngủ thì gặp được cô bé nhỏ Linh Nhi, cô bé này chặn hắn ngoài cửa, không cho hắn vào, sau đó không ngừng NIPL2Cu trách cứ hắn vì sao biệt tăm biệt tích mất mấy ngày nay làm cho hắn phải bỏ ra một phen đồ dành nịnh nọt, đến khi nồm của tiểu la lị này cười ngoác đến tận mang tai, lúc đó, cô bé mới chịu nhường đường cho hắn đi qua.

Huyền Anh đã sớm thức giấc, nàng đang mãi dọn dẹp phòng ngủ cùng thay tấm ga trải giường nay đã ướt đẫm do chiến trận điên cuồng từ tối hôm qua.

Nghe thấy tiếng mở cửa, Huyền Anh liền u oán giơ tấm ga bẩn lên mà trừng lớn cặp mắt phượng xinh đẹp của mình về phía Hàn Phong, ý muốn mắng hắn hại nàng phải mất công thay ga giường.

Hàn Phong ngược lại thì vô sỉ dí mặt gần vào tấm ga mà hít sâu một hơi làm cho Huyền Anh không nhìn được mà đỏ mặt lấp ba lấp bắp gât:

“Hàn Phong... Anh... anh là đồ vô sỉ, quỷ sắc lang.”

“Úi chà, thế hôm qua ai là người cứ khăng khăng đòi anh làm thêm vài hiệp nữa ý nhỉ? sao bây giờ lại trở thành người bị hại rồi?” Hàn Phong châm chọc nàng không tha.

“Hừ, đồ đáng ghét, em mới không thêm.” Huyền Anh bĩu môi nói.

“Để anh xem tới nay người nào đó có còn cứng mồm cứng miệng được như lúc này hay không nhé!” Hàn Phong tỉnh ranh nói.

“Thôi được rồi, người ta không thêm để ý tới anh nữa, để em gọi Linh Nhi, nhờ em ấy chuẩn bị cho chúng mình một chút điểm tâm, sau đó phạt anh đi thăm quan xung quanh căn cứ với em một chút.” Huyền Anh nói.

“Ừm, tất cả đều nghe theo bà xã của anh hết.”

Hàn Phong gật gù, hần vốn định tính toán xem nên xử lý đồng điểm cộng thể chất kia như thế nào cho nó hợp lý rồi bế quan tu luyện mấy hôm, tranh thủ nâng cao thực lực, từ khi tiếp xúc với các vị tiên tổ trong mật thất truyền thừa kia, Hàn Phong mới nhận ra mình yếu đuối, nhỏ bé đến nhường nào.

Nhưng Hàn Phong cũng muốn bù đắp cho Huyền Anh mấy ngày nay, vậy nên hần chỉ có thể tạm hoãn lại kế hoạch tu luyện của mình. Hơn nữa, từ khi đặt chân vào căn cứ đến giờ, hần cũng chưa đi thăm thú nội thành lần nào.

Ngay từ đầu cũng chỉ là thẳng một đường đi đến thư phòng của lão Bá Hải, rồi đi thẳng một đường đến phòng ngủ, chưa kịp ổn định lại thì hần đã phải tiếp nhận truyền thừa, vậy nên bản thân hần cũng muốn đi dạo quanh nội thành một phen.

“Linh Nhi ơi, chuẩn bị cho chị một bữa sáng dành cho hai người nhé!” Huyền Anh vui vẻ chạy ra hôn chụt một cái lên má Linh Nhi nói.

“Hi hi, tuân lệnh tiểu thư.”

Cô bé con cũng vui vẻ cười khúc khích, ngoan ngoãn nghe lời mà làm theo.

Đội chừng 15 phút thì đồ ăn sáng cuối cùng cũng đã được mang lên, lần này Hàn Phong lại là một phen bất ngờ, hần thể mà lại được ăn một bát cháo sùn sụn nóng hôi và đầy đặn.

Mặc dù cháo có hơi loãng, nhưng không thể phủ nhận một điều rằng, những miếng sùn sụn kia thực sự tươi ngon béo ngậy, Hàn Phong còn cảm thấy, miếng thịt heo mà hần đang được ăn lúc này còn ngon hơn cả những miếng thịt hần đã được ăn trước thời kỳ mật thể nữa.

Huyền Anh dường như nhận thấy được sự ngạc nhiên trong mắt Hàn Phong, nàng liền lên tiếng giải thích:

“Có phải anh thấy thịt heo tươi và ngon một cách khác thường đúng không? Thứ anh đang ăn chính là thịt heo biến dị đấy.”

“Chuyện xảy ra 1 ngày sau khi anh biến mất, một trong số các đội ngũ được ông nội phái ra ngoài trinh sát đã săn được một con heo rừng biến dị cấp F, bọn họ ngay lập tức tiến hành vận chuyển thi thể của nó về căn cứ để cho đội khoa học bọn em nghiên cứu.”

“Mất nguyên cả 2 ngày thí nghiệm, cuối cùng, thông qua quá trình khám nghiệm thi thể của con heo biến dị này một cách kỹ lưỡng, bọn em cũng đã xác định được những con thú biến dị ngoài kia không có thụ một chút ảnh hưởng hay dấu hiệu bị virus biến đổi gen cảm nhiễm.”

“Ngược lại, bọn chúng chỉ bị cường hoá vượt quá mức bình thường về mặt thể chất, ngay cả não bộ của bọn chúng cũng bị cường hoá, vậy nên bọn chúng đã đánh mất bản chất và trở nên hung hăng hơn rất nhiều.”

“Não bộ biến đổi không chỉ làm cho bản tính bọn chúng hung hăng hơn, mà còn làm cho bọn chúng trở nên thông minh hơn, vì vậy, đã có một giả thuyết được đưa ra...” Huyền Anh còn chưa nói hết câu, Hàn Phong đã ngắt lời nàng.

“Giả thuyết ở đây có phải là muông thú sau khi trải qua sự biến đổi, đã khai mở linh trí, nhận biết được nguồn dinh dưỡng lớn nhất, cũng như cách thức nhanh nhất để bọn chúng có thể càng ngày càng trở nên mạnh mẽ hơn, đó chính là hấp thụ nhân loại cùng các giống loài khác, đây chính là nguyên nhân vì sao bọn chúng lại thêm thường tình huyết cũng như hung hăng đến như vậy trong khi thông qua kết quả của cuộc thí nghiệm, các nhà khoa học lại không tìm ra bất cứ dấu hiệu cảm nhiễm nào từ thi thể của con heo biến dị.”

“Từ đó, có thể đưa ra kết luận rằng ăn thịt các giống loài động vật (ngoại trừ thầy ma ra) thì sẽ không làm ảnh hưởng đến chuỗi gen của con người. Hơn nữa, với những người có thể chất tầm thường, ăn thịt của những con vật đã được cường hoá này còn giúp cho bọn họ có thể nâng cao thể chất!!!” Hàn Phong nhủ mảy mảy tư suy luận.

Huyền Anh ngây người nhìn Hàn Phong, nàng càng ngày càng cảm thấy hần không phải là con người, nàng liền không nhìn được mà vui mừng bật thốt:

“Hàn Phong... không... Đại thần, anh cũng quá biến thái rồi, cả đoàn bọn em cũng mời chỉ kết luận được rằng thịt của bọn chúng có thể ăn được, chứ chưa đưa đến kết luận rằng những miếng thịt cường hoá kia sẽ có tác dụng nâng cao thể chất cho người bình thường đâu. Anh... em cũng không biết nói gì nữa.”

Chương 53: Tổ Sinh-Hoá

Huyền Anh vui vẻ hôn chụt một cái lên má Hàn Phong, nói:

“Hàn Phong, đây chính là một phát hiện cực kỳ kịp thời và quý giá, em phải ngay lập tức thông báo cho tổ nghiên cứu mới được! Nếu kết luận được điều này, loài người chúng ta sẽ càng có khả năng sinh tồn được trong thời kỳ này, chúng ta cần phải thông báo phát hiện này cho những căn cứ khác càng sớm càng tốt!!!”

Huyền Anh lúc này mặc dù đang chìm đắm trong sự vui sướng cũng không có quên mất kế hoạch chính, nàng liền quay ra hỏi:

“Em chỉ đi mất có 10 phút thôi, anh hãy đợi em ở đây cho đến khi em quay về rồi cùng em dạo quanh nội thành nhé?”

Hàn Phong yêu thương xoa đầu nàng nói:

“Anh sẽ cùng em đi đến khu nghiên cứu, sau đó tiện đường đi nội thành luôn.”

Hai người liền thẳng một mạch men theo đường tường thành mà đi đến khu nghiên cứu.

Hàn Phong lại một lần nữa bị bất ngờ bởi tổ hợp hoàn hảo của khu nghiên cứu. Khu nghiên cứu được chia ra thành 4 tổ, tổ y học, tổ khoa NEDTaA học kỹ thuật, tổ nông nghiệp và tổ sinh-hoá học.

Tổ Y học chuyên phụ trách về mảng chế biến thuốc cung cấp cho người dân trong căn cứ, từ khi mạt thế nổ ra, có rất nhiều người đã chết và để lại rất nhiều thi thể đang trong quá trình phân huỷ khắp mọi nơi trong cả nước, vậy nên, sẽ có một số dịch bệnh lây lan nên căn cứ rất cần sự có mặt của tổ y học để ngăn chặn dịch bệnh phát tán. Không chỉ như vậy, bọn họ cũng có những chuyên đề nghiên cứu ra các loại thuốc mới cũng như chịu trách nhiệm điều chế thuốc giải để chống lại virus thầy ma.

Tổ khoa học kỹ thuật cũng là một trong những tổ quan trọng nhất đối với nhân loại trong thời kỳ mạt thế. Họ chịu trách nhiệm sản xuất các loại vũ khí như súng ống, đạn dược, không chỉ dừng lại ở đó, nhiệm vụ hàng đầu của bọn họ đó chính là cố gắng chế tạo ra những loại vũ khí mới, những loại vũ khí tân tiến, có thể gây ra nhiều lực sát thương hơn, đây cũng là thứ quyết định sự sinh tồn cũng như bước tiến của nhân loại trong thời kỳ mạt thế.

Tổ nông nghiệp cũng là một trong những tổ quan trọng không thể thiếu trong thời kỳ này. Từ lúc xảy ra sự kiện “Nhật thực” kia thì không hiểu sao, những mẫu đất đai trước đây dùng để trồng rau trồng cỏ lại hoàn toàn không thể nào reo trồng được nữa, căn cứ đã từng thử reo hạt mấy lần nhưng hạt giống lại hoàn toàn không có một chút phản ứng nào với đất đai, từ đó, nhiệm vụ của tổ nông nghiệp đó chính là tìm ra cách hồi sinh đất đai để reo trồng các loại thực vật cần thiết cho sinh tồn.

Tổ Sinh-Hoá chính là một trong những tổ có trách nhiệm lớn lao nhất, đây cũng chính là chuyên ngành của Huyền Anh. Bọn họ chính là những người điều chế tiên hoá dịch, nghiên cứu về mảng phát triển tiềm lực của con người như là dị năng hay là các cách nâng cao thể chất, đây cơ thể con người đến một giới hạn của sức sống. Họ cũng là những người có nhiệm vụ phải nghiên cứu về virus, biến dị hay là sự biến đổi của các giống loài sau sự kiện “Nhật Thực”.

Tổ sinh-hoá chính là tổ phụ trách nghiên cứu thi thể của con heo biến dị, và cũng là tổ mà hai người Huyền Anh và Hàn Phong cần gấp để thông báo về tính năng tiềm tàng của thịt heo biến dị.

Hàn Phong nắm tay Huyền Anh vượt qua trạm gác cùng lính canh cổng, đi thẳng một đường vào khu thí nghiệm của tổ Sinh Hoá.

Trong phòng thí nghiệm Sinh-Hoá lúc này có hơn 50 thân ảnh khoác trên mình một chiếc áo blouse màu trắng, bận rộn đi đi lại lại. Trên mặt bàn của bọn họ lúc này có vô số các tạp tài liệu thí nghiệm nghiên cứu, các loại ống nghiệm, kính hiển vi và các dụng cụ thí nghiệm khác nhau.

Càng choáng ngợp hơn đó chính là xung quanh phòng thí nghiệm lại có những bình chứa thủy tinh khổng lồ bằng hình ống, trong những bình chứa này chứa các loại sinh vật biến dị và trong mỗi bình chứa đều tràn đầy các loại dung dịch đặc biệt, dùng để bảo quản thi thể của những mẫu thí nghiệm kia.

Hàn Phong đang mãi cảm khái, đảo mắt nhìn quanh một vòng thì từ xa bỗng có một ông lão lớn tuổi đi đến. Ông ta khoác một chiếc áo blouse màu xanh dương, hoàn toàn tách biệt với những vị tiến sĩ khác. Đầu ông bóng loáng, đầu ria xồm xoà, ông đeo trên mặt một chiếc kính lão to tướng, nhưng chiếc kính cũng không thể nào che đi những nếp nhăn mà năm tháng đã hằn trên khoé mắt của ông.

Ông ta bước đi một cách khoan thai, treo trên miệng một nụ cười như có như không, làm cho Hàn Phong cảm thấy người này thật sự không đơn giản, ông ta có một khí chất vững trãi, thể hiện rằng bản thân ông đã trải qua rất nhiều biến cố của cuộc đời, một phong phạm khoan thai, già dặn.

Ông lão tiến lại gần phía bọn họ, hiền lành nở một nụ cười nói:

“Huyền Anh, cháu đã đến rồi đấy à? Vị này là?”

Huyền Anh hi hi ha ha đáp lời:

“Gia gia Hân, đây là... người yêu của con ạ.” Nói đến đây, Huyền Anh ngượng ngùng cúi gằm mặt xuống đất

Hân Phong nhìn qua bảng tên treo trước ngực ông rồi lễ phép tiếp lời:

“Con chào trưởng khoa Hân, con tên là Nguyễn Hân Phong, hiện đang hẹn hò với Huyền Anh ạ.”

Ông lão trưởng khoa nhìn Hân Phong rồi gật gù khen ngợi:

“Không tệ, không tệ, không hổ là người đã thu tóm được trái tim của thần đồng trẻ tuổi của tổ sinh-hoá, nhãn lực khá lắm, khí chất khá lắm.”

Hân Phong khiêm tốn đáp lời:

“Lão tiền bối ngài quá lời rồi.”

Ông lão cũng ậm ừ rồi nói thẳng vào vấn đề chính:

“Thế hôm nay hai đứa có việc gì gấp gáp cần thông báo hay sao mà sáng sớm ngày ra đã chạy đến khoa Sinh-Hoá thế này?”

“Là thế này thưa gia gia, sáng nay khi bọn con đang dùng điểm tâm, khi nhìn thấy sự nghi hoặc trong mắt của anh ấy, con đã kể với anh về chuyện thịt heo biến dị...” Huyền Anh trưng ra một khuôn mặt đầy hạnh diện nói lại với ông về quá trình suy đoán của Hân Phong.

Ông lão càng về sau càng trở nên ngạc nhiên, cách nhìn nhận về Hân Phong của ông về Hân Phong cũng đã có chút biến đổi, trước đó, ông nhìn hấn và đánh giá hấn theo cách nhìn nhận của một trưởng bối đối với một tiểu bối nhỏ tuổi mà ông quen. Hiện tại ông đã nhìn hấn như đã phát hiện ra một bảo tàng quý báu vậy.

“Ha ha ha, thật không ngờ cậu bé này lại còn có thiên phú cực cao về mặt sinh hoá như vậy, tốt lắm, thật ra từ tối hôm qua chúng ta đã tìm ra diệu dụng này của thịt heo biến dị rồi, nhưng đây là phải mất đến 1 ngày một đêm, với công sức của hơn 50 người, chúng ta mới đưa được ra kết luận như vậy.”

“Còn người thì mới chỉ thông qua sự tường thuật cùng một số manh mối cơ bản của cuộc thí nghiệm mà đã có thể suy đoán một cách rõ ràng như vậy, hơn nữa, lập luận lại chặt chẽ, hài hoà, làm cho người ta khó có thể bắt bẻ như vậy là rất đáng quý.” Ông lão cảm thán nói một tràng, khiến cho Huyền Anh ở bên cạnh lại càng tự đắc mà vênh mũi lên trời, người yêu mình được một vị tiền bối đứng đầu ngành khen ngợi thực sự là hạnh diện mà.

“Lão tiền bối ngài lại quá lời rồi.” Hân Phong không kiêu ngạo, không khiêm nhường, đáp.

“Tâm tính cũng thật tốt, người trẻ tuổi mà có thể khiêm tốn như vậy, có thể thấy tiền đồ bất khả lượng.” Ông lão trưởng khoa càng nhìn Hân Phong thì càng thấy thuận mắt, thao thao bất tuyệt bàn luận với hấn về các chuyện trên trời dưới biển, các kiến thức sinh-hoá của ông cứ tuôn ra như mưa.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Nội thành

Huyền Anh lúc này cũng đã không nhịn được mà chen ngang vào cuộc trò chuyện của hai người:

“Thôi được rồi Hân gia gia, chúng con còn phải đi ra ngoài có chút việc nữa, vốn đến đây để thông báo với gia gia một sự đột phá trong ngành sinh-hoá mà thôi, nào ngờ các người đều thí nghiệm ra hết rồi thì chả còn gì là thú vị nữa, tụi con xin phép đi trước đây!!”

Trưởng khoa Hân cười ha hả nhìn Huyền Anh nói với giọng điệu quở trách:

“Từ bé đến lớn có một tiểu cô nương xinh xắn đáng yêu, lúc nào cũng quấn lấy ta, đòi dạy này dạy nọ, bây giờ tiểu nha đầu đáng ghét đó lại có ngày muốn trốn tránh ta, không thèm nói chuyện, để ý tới người già cả như ta nữa.”

Huyền Anh ôm lấy cánh tay của trưởng khoa Hân mà lắc lư ngon ngọt dỗ dành lão, mồm mép nàng liến thoắng không thôi, trưởng khoa Hân cũng chiều nhìn nàng rồi nói:

“Thôi được rồi, hai người trẻ tuổi các người tranh thủ mà hẹn hò với nhau đi, ta lão già như ta đây không quấy rối nữa!”

Huyền Anh hôn chụt một cái lên má trưởng khoa rồi vui vẻ chạy đến bên người Hàn Phong, Hàn Phong cũng lễ phép nói:

“Văn bối xin phép đi trước, rất mong có ngày được ngồi học hỏi từ tiền bối.”

Trưởng khoa Hàn phát phát cánh tay nói:

“Được rồi, các người đi đi, về sau người cũng học theo tiểu nha đầu kia gọi ta là gia gia là được, còn nếu người có hứng thú đến hầu chuyện lão già ta một phen thì người muốn đến lúc nào cũng được.”

Huyền Anh cũng lễ phép chào trưởng khoa một tiếng, rồi cùng Hàn Phong tay trong tay mà rời đi.

“Đại thần của em à, thật không ngờ gia gia Hàn gặp anh đúng có một lần mà đã coi trọng anh đến như vậy. Trước đây, không biết có bao nhiêu người lấy lục, cầu xin gia gia ngồi giảng bài cho họ 10 phút mà gia gia còn không đồng ý, vậy mà gia gia lại cho phép anh đến lúc nào cũng được, em thật sự là phúc anh sát đất.

“Bây giờ em mới biết lão công nhà em lợi hại sao, uống cho mấy đêm lão công bồi dưỡng, tưới tắm cho em.” Hàn Phong đắc ý nói.

Hắn thừa hiểu rằng vị trưởng khoa Hàn kia cũng đã nhìn ra được bề sâu kiến thức cũng như cách tư duy mới mẻ mà hắn thể hiện ra chỉ sau cuộc nói chuyện ngắn ngủi vừa rồi, lý do mà ông dễ dàng để cho hắn muốn đến lúc nào cũng được không phải chỉ là vì cảm giác ái tài, mà là vì ông ta cảm nhận được rằng, bằng việc thảo luận với Hàn Phong, ông cũng sẽ nhận được rất nhiều chỗ tốt.

“Hàn Phong đáng ghét, một giây anh ngừng chọc ghẹo em là anh không sống nổi đúng không?” Huyền Anh đỏ mặt gắt yêu một tiếng.

“Lão bà anh minh” Hàn Phong cung kính, chấp tay nói. Sau đó liền lần đi trước

“Anh.. Anh đứng lại đó cho em!! Thiệt là tức chết ta mà” Huyền Anh phồng mồm chu mỏ đuổi theo Hàn Phong.

Một lúc sau, hai người cuối cùng cũng đã đi vào nội thành. Cảnh tượng trước mắt làm cho Hàn Phong không khỏi kính nể vị ngoại công của mình.

Trong căn cứ lúc này là một mảnh sinh cơ bừng bừng, có vô số những túp lều to nhỏ được dựng ở trong nội thành. An ninh trật tự ở căn cứ cũng được duy trì một cách hoàn hảo hào hảo, cứ cách 10 mét thì lại có 3,4 người lính canh đứng quan sát xung quanh với mục đích trị an.

Trong căn cứ cũng xuất hiện một số những công trình đang trong giai đoạn thi công, nhìn từ phần nền móng thì Hàn Phong có thể chắc chắn rằng công trình này sẽ cao ít nhất 4 5 tầng.

Xa xa, có một hàng người dài dằng dặc, bọn họ đều cầm trên tay mình một cái bát, xếp thành hàng trước một nồi cháo loãng to tướng đang được mấy người mặc quân phục khuấy đều, bọn họ kiên nhẫn đợi đến lượt mình để được phân phát cho một suất ăn, bữa sáng của họ gồm có một bát cháo loãng cùng một mẩu bánh mì.

Huyền Anh vừa đi bên cạnh hắn vừa giảng giải:

“Từ khi mặt thế nổ ra cho đến bây giờ, ông nội em luôn luôn mong muốn những người được giải cứu về căn cứ số 7 đều được cung cấp cho một cuộc sống an toàn cùng no đủ. Nhưng bọn họ phải bỏ ra công sức, cống hiến cho căn cứ để bản thân họ xứng đáng với những gì họ đang có.”

“Vì vậy, ông đã phát hành một luật lệ như sau, căn cứ sẽ đón nhận cùng cung cấp việc làm cho tất cả những người muốn làm việc cùng đóng góp cho căn cứ, bất kể giới tính, độ tuổi hay là xuất thân.

“Những người không muốn cống hiến gì cho căn cứ mà chỉ chăm chăm ở lại đây với mục đích sống qua ngày thì sẽ chỉ có thể xếp hàng mà nhận lấy một bát cháo loãng cùng một mẩu bánh mì mà thôi.”Huyền Anh vừa nói, vừa hướng mắt về phía những người đang xếp hàng kia.

Đi được một đoạn, bỗng Hàn Phong nhìn thấy có một đội công nhân đông đảo đang đồng loạt hướng về phía cổng thành mà đi tới. Huyền Anh ở bên cạnh liền g giải thích:

“Với những chính sách, luật lệ nghiêm ngặt, các chế độ thưởng phạt phân minh mà ông nội đã đặt ra thì nguồn nhân lực của căn cứ cực kỳ dồi dào, chúng ta đang phát triển với một xu thế nhanh đến chóng mặt. Vậy nên, trong khoảng thời gian này, thứ mà căn cứ cần nhất đó chính là không gian cần thiết để phát triển.”

“Chính vì vậy, ông nội em đã đưa ra một kế hoạch mở rộng địa bàn bằng cách thanh tẩy những khu vực xung quanh thành cổ, sau đó xây một bức tường, bao bọc cả thành cổ lẫn những khu vực đã được thanh trừ.”

“Sau khi thành công xây dựng bức tường thì chúng ta sẽ bắt tay vào việc tái cơ cấu lại những khu vực đã được quây lại, và cứ như thế, ông nội sẽ lập đi lập lại các bước trên để tiếp tục mở rộng cùng khuếch trương lực lượng của căn cứ!” Huyền Anh càng nói càng hưng phấn, đây thực sự là một phương án rất thông minh và đầy tính khả thi, nếu lão Bá Hải có thể tiếp tục duy trì sự lớn mạnh của căn cứ với nhịp độ này thì quả thật, căn cứ số 7 sẽ trở nên càng ngày càng mạnh mẽ, điều này cũng đồng nghĩa với việc gia tăng khả năng sinh tồn của loài người.

Hàn Phong nghe đến đây cũng không khỏi cảm khái về sức mạnh cùng ý chí sinh tồn cường hãn của nhân loại, khi bị dồn vào tuyệt cảnh, nhân loại không

hề chùn bước hay thụt lùi, thay vào đó, chúng ta sẽ tiến hoá, thích nghi với chính môi trường sống khắc nghiệt này.

Hàn Phong gật gù nói:

“Nếu kể đến sự phát triển của những căn cứ chính quy khác ngoài căn cứ số 7 ra thì loài người chúng ta quả đúng là vẫn còn có hy vọng quật khởi một lần nữa.”

Khi nghe thấy Hàn Phong nói như vậy thì Huyền Anh vốn đang tươi cười vui vẻ bỗng trở nên im bất, đôi mắt nàng toát ra vẻ thất vọng náo nề.

“E rằng mọi thứ không có được tốt đẹp như anh nghĩ đâu Phong.” Huyền Anh thở dài ngao ngán.

“Anh đừng nhìn sự huy hoàng của căn cứ số 7 mà lầm tưởng về viễn cảnh hoàn hảo này ở những căn cứ chính quy khác.” Huyền Anh nói.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55: 7 căn cứ thoái hoá

“Ý em là sao? Những căn cứ khác đang gặp vấn đề gì à? Hay là bọn họ gặp phải thi triều, thú triều?” Hàn Phong nhướn mày hỏi.

Nhìn vào thực lực của lão Bá Hải và những lực lượng vũ trang ở trong căn cứ số 7, Hàn Phong tin chắc rằng những vị tổng tư lệnh và lực lượng quân đội ở những căn cứ khác sẽ phải có thực lực tương đương.

Bởi vì hẳn tin chắc rằng, chính phủ ở trong thời kỳ hoà bình sẽ điều khiển, tiết chế cùng cân bằng lực lượng giữa những căn cứ quân đội, ngăn ngừa trường hợp một chi quân đội sở hữu một nguồn sức mạnh áp đảo các căn cứ quân đội khác. Nếu chính phủ không kiểm soát việc này một cách chặt chẽ thì rất có thể sẽ dẫn đến hiệu ứng nội loạn.

Chính vì vậy, chính phủ sẽ phải phân bổ thực lực giữa các căn cứ sao cho những căn cứ này giữ nguyên vị thế cân bằng, và lúc này, các chi quân đội sẽ tự động kiềm chế lẫn nhau.

Từ đó, Hàn Phong có thể suy ra rằng với thực lực mạnh mẽ như vậy, thứ duy nhất có thể lay động căn cơ của bọn họ chỉ có thể là bị thi triều hoặc thú triều tấn công. Chứ về mặt khả năng sinh tồn của bọn họ thì sẽ không hề gặp khó khăn hay trở ngại.

Huyền Anh lắc đầu nói.

“Vấn đề của bọn họ không phải là thi triều hay thú triều gì cả, quả đúng là thực lực của những căn cứ kia không hề kém hơn căn cứ số 7, nhưng theo như tình báo mà ông nội đã nhận được 2 ngày trước, đã có tin tức rằng có những căn cứ bị biến chất, không phải căn cứ nào cũng thanh liêm và công bằng như căn cứ số 7 đâu.”

“Mặc dù bọn họ có hoà lực mạnh mẽ, nhân số đầy đủ nhưng về mặt tâm lý, về mặt đạo đức hay là cách quản trị và sắp xếp đường lối của căn cứ thì đã bị thoái hoá một cách không thể tin được. Nghe nói ở đó, bọn họ phân chia theo giai cấp giàu nghèo dựa vào tài lực của những người sinh tồn gia nhập căn cứ từ trước thời đại mạt thế.”

“Ở đó, chỉ những người có địa vị, có quan hệ mới được hưởng thụ một cuộc sống an nhàn, sang trọng và thoải mái, những người nghèo khó hoặc không có hậu thuẫn thì sẽ chỉ có thể làm việc cực nhọc, phục vụ cho những kẻ chễm trệ ngồi hưởng thụ, và những gì bọn họ nhận lại chỉ là những nắm gạo còn con.”

Hàn Phong mặt mày trở nên thâm trầm, lạnh tanh lạnh ngắt, ánh mắt hẳn lúc này cực kỳ sắc bén. Đây đích thực là một đám aiLH9es cặn bã mà. Hắn luôn luôn tin vào câu nói “sức mạnh càng lớn thì trách nhiệm càng lớn”, nhưng đám người này thì ngược lại, bọn hắn có tài mà không có tâm, có thực lực mà lại rất ích kỷ, chỉ chăm chăm mong muốn ngồi hưởng lợi ích và cố gắng của người khác, lạm dụng sức mạnh mà bản thân mình sở hữu, ép những người yếu đuối hơn mình phải làm việc cực nhọc như những nô lệ.

“Không chỉ như vậy, em còn nghe được rằng bọn chúng còn dụng tâm xây dựng một khu vui chơi, cờ bạc, gái gú và rượu chè, những người phụ nữ có tư sắc mà gia nhập căn cứ của bọn họ đều rất có thể sẽ bị bọn chúng ép bức, bắt buộc bọn họ phải vào đây mà thoả mãn dục vọng cho bọn chúng.”

“Nếu không làm theo bọn chúng thì những con người đen đủi đó sẽ không có cơm ăn, sẽ bị chèn ép, cuộc sống như vậy mới thật sự là địa ngục. Có rất nhiều người đã vận động chống đối bằng cách đi biểu tình, nhưng không ai trong số họ còn sống mà trở về với những người mà bọn họ yêu thương...” Huyền Anh càng nói càng tức giận, đến cuối câu, giọng nàng đã trở nên rung động một cách mãnh liệt.

“Đã đến nước này rồi mà bọn chúng vẫn không tỉnh ra, đám cặn bã này thật sự là không đáng sống.” Hàn Phong gằn giọng nói.

“Ha ha, thật sự là không ai ngờ rằng, khi loài người đang đến bờ vực của sự diệt vong thì mối đe dọa lớn nhất của chúng ta không phải là dịch bệnh, thiên ma hay là thú biến dị, ngược lại, tất cả những điều đó góp lại cũng không có đáng sợ bằng dục vọng, ham muốn cùng sự tham lam của con người.” Hàn Phong giãn quá hoá cười, hần nói với một giọng đầy danh thép và oán hận.

Trong đầu hần thầm lên kế hoạch phát triển căn cứ cùng khuếch trương thế lực của mình. Hiện tại, điều mà hần hiểu hơn bai giờ hết đó chính là sức mạnh của một mình hần không thể nào gây nên bất kỳ một sự tác động nhỏ nhoi nào đối với tình trạng thực tại. Trừ khi hần có một đội ngũ đủ mạnh mẽ để có thể đe dọa đến những căn cứ khác, chỉ khi đó, hần mới có đủ thực lực để tác động đến những tình thế hiện tại.

“Thế tại sao căn cứ số 7 và những căn cứ khác không hợp tác với nhau để gây sức ép cùng can thiệp vào tình hình hiện tại? Chẳng lẽ số lượng căn cứ bị biến chất lại ngang bằng, hoặc có thể là hơn xa so với những căn cứ chưa bị thoái hoá?” Hàn Phong bỗng quay ra hỏi.

“Như em đã kể với anh trước đây rằng có tổng cộng 15 căn cứ chính quy bao gồm căn cứ số 7, hiện tại thì theo như tình báo, đã có 7 trong số 15 căn cứ đã bị thoái hoá, 8 căn cứ còn lại vẫn còn giữ được bản chất của những quân nhân chân chính.”

“Sau khi nhận được mật báo thì ông em cùng 7 vị tổng tư lệnh khác đã cùng hợp lại và gửi một bức thư để gây sức ép lên 7 căn cứ đã bị thoái hoá kia, nhưng bọn chúng căn bản là không quan tâm đến bức thư ấy, ngược lại, bọn chúng lại gửi ngược lại một bức thư nhằm khiêu khích 8 căn cứ chính phái, trong thư, giọng điệu của bọn chúng cực kỳ ngang tàn và máu chiến, không ngại hợp lực cùng hi sinh tất cả nhân lực trong căn cứ để chống lại 8 căn cứ kia.” Huyền Anh nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Hàn Phong nghe đến đây thì cũng thờ dài một hơi rồi nói:

“Haizz, nếu bây giờ chiến sự mà xảy ra thì đúng là nhân loại chúng ta chẳng còn hi vọng gì nữa rồi... thật không ngờ mấy tên kia lại cực đoan đến như vậy.”

Hàn Phong lúc này đang nghĩ đến Sinh Tồn Khu và nhiệm vụ “Xung Bá Mạt Thế”, hiện tại, trong thâm tâm hần chắc chắn một điều rằng, kể cả không có nhận nhiệm vụ Xung Bá Mạt Thế kia thì hần cũng vẫn sẽ phát triển một thế lực của riêng mình.

Vì sao à? Bởi vì chỉ khi hần có một cỗ lực lượng cường hãn làm hậu thuẫn thì hần mới có thể kiểm soát được vận mệnh của mình, mới có thể can thiệp đến quyết định ngu xuẩn của những kẻ khác, mới có thể giúp đỡ những người xấu số đang chịu đựng sự áp bách của những kẻ cùng hung cực ác kia.

Cả hai người cứ thế mà vừa đi vừa bàn luận say mê đến nỗi Cầu Vương đã lèo đèo theo sau từ lúc nào không hay, mãi cho đến khi 2 người 1 chó đã đi được 2 vòng xung quanh nội thành thì cả hội lại đi thăm đám người Hồng Lân cùng Hoàng Yến, lúc này cả hội đều đã được an bài cho ba căn phòng riêng biệt, Hoàng Yến ngủ riêng một phòng, còn đám nam nhân thì tự chia phòng mà ngủ.

Cả đám liền nói chuyện một cách vui vẻ, bọn người Hồng Lân cũng đã nghe được tin Hàn Phong trở về từ Hoàng Yến tối hôm qua nên cả đám cũng rất an tâm, chỉ có Hoàng Yến là có biểu hiện hơi khác thường một chút.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 56: Quyết định của Hàn Phong

Hoàng Yến cứ len lén nhìn về phía Hàn Phong với một ánh mắt khác thường nhưng lại không dám nói gì nhiều với hần. Huyền Anh bên cạnh Hàn Phong dường như cũng cảm nhận được ánh mắt của Hoàng Yến nên cũng mỉm cười một cách đầy thâm ý mà nhìn về phía nàng.

Cả đám hàn huyền cả tiếng đồng hồ thì Hàn Phong, Huyền Anh và Cầu Vương mới lục tục hướng về thư phòng của lão Bá Hải mà đi tới.

“Ông nội!!” Huyền Anh không hề cố kị hai tên canh cửa mà xông thẳng vào trong thư phòng rồi bá lấy cổ của lão Bá Hải mà hôn chùn chụt.

Lão Bá Hải cười sang sảng hai tiếng rồi chọc ghẹo nàng:

“Sao bỗng dưng lại trở nên yêu đời như thế này? Mấy hôm trước không biết tiêu cô nương nào cứ vào đây kể lể rồi khóc nhè thế nhỉ, nào là anh ấy không yêu con nữa, không quan tâm con nữa, nào là...”

Lão mới nói được đến đây thì đã có một bàn tay xinh xắn che kín miệng lão, Huyền Anh u oán nói:

“Ông nộiiiii... Không cho ông nói nữa, ông toàn nói những chuyện đầu đầu thôi!!”

Lão Bá Hải liền gạt tay nàng ra rồi tươi cười vui vẻ đũa cháu hoạt bát của ông đã lại vui vẻ như cũ rồi.

“Ngoại công, con có chuyện muốn nói với ngài.” azaKO9Q Hàn Phong nói.

“Được, con cứ nói đi.” Lão Bá Hải nói.

“Con sắp sửa phải bế quan tu luyện một khoảng thời gian, nhưng ngoại công cứ yên tâm, con sẽ phá quan trước khi những vị khách kia đến căn cứ, con sẽ phải bế quan ít nhất 1 tuần.”

“Sao, anh lại bế quan à??” Huyền Anh giật mình cao giọng nói.

Hàn Phong ánh mắt hiện lên vẻ áy náy, hắn nhìn vào mắt Huyền Anh rồi chân thành nói:

“Anh xin lỗi, lại phải xa em một thời gian rồi, hiện tại, điều anh cần nhất đó chính là thực lực, thực lực mạnh mẽ để có thể bảo vệ em và những người quan trọng đối với anh.

Hàn Phong lại hướng mắt về phía lão Bá Hải rồi tiếp ý:

“Thưa ngoại công, con đã nghe được chuyện của 7 căn cứ quân đội đã bị thoái hoá từ Huyền Anh. Bản thân con rất hận bọn chúng, hận sự ngu ngốc của bọn chúng, hận bản thân mình không đủ thực lực để chống lại bọn chúng.”

“Không giấu gì ngoại công, con hiện đang sở hữu một căn cứ không chính quy nho nhỏ, sau khi tiếp đón những vị khách quý kia, con quyết định sẽ ngay lập tức rời khỏi căn cứ số 7 mà trở về phát triển căn cứ của con.” Hàn Phong nhìn lão với một ánh mắt cực kỳ kiên định mà nói.

Huyền Anh mặc dù biết rằng sớm hay muộn thì Hàn Phong sẽ phải quay về sinh tồn khu kia, ở đó hắn vẫn còn có việc phải làm, nhưng nàng không ngờ rằng hắn lại chuẩn bị đi sớm như vậy, nàng rung rung nước mắt nhìn về phía Hàn Phong.

Mặc dù nàng rất buồn vì người mình yêu sắp sửa chuẩn bị rời xa mình, nhưng nàng cũng không có ngăn cản hắn. Nàng biết nam nhân của mình không phải là một người bình thường, hắn là một người mang trên vai những giao phó cùng trách nhiệm nặng nề. Với tư cách là nữ nhân của hắn, nàng phải trở nên mạnh mẽ để hắn không cần phải lo lắng cho nàng mà tận lực bay nhảy.

Nén lại cảm giác thương cảm của mình, Huyền Anh thầm quyết định sẽ trở thành hậu phương vững chắc cho Hàn Phong để hắn có thể thả sức mà bay nhảy, đương nhiên, những lời nàng nói khi trước cũng không phải là nói suông, nàng dự định sẽ nhờ ông nội huấn luyện một phen để giúp nàng có thể trở nên mạnh mẽ hơn.

Lão Bá Hải ngược lại thì đứng dậy, móng lung nhìn ra ngoài cửa sổ nói:

“Tốt lắm, nam nhi có chí hướng của nam nhi, có khí khái của nam nhi, con hãy ra ngoài mặc sức mà bay lượn, mặc sức mà trải nghiệm.”

“Ta hiểu rằng con là một đứa nhỏ lương thiện, sau khi nghe được tin về 7 căn cứ thoái hoá kia đã triệt để giúp con xác định được con đường mà bản thân mình phải đi, nhưng ta vẫn phải nhắc nhở con một điều rằng những căn cứ kia không có căn cứ nào là đơn giản cả, đừng có hấp tấp mà đi đối đầu với bọn chúng vội.”

“Con hãy lặng lẽ mà xây dựng cho mình một căn cơ thật vững chắc, đến lúc đó, con hãy quét khỏi chứ đừng có mà lộ diện sớm quá, kể cả là với những căn cứ chưa bị thoái hoá kia. Nếu bọn họ biết được có một căn cứ đang dần dần lớn mạnh và có nguy cơ sánh vai với bọn họ thì con cũng sẽ gặp phải rất nhiều khó khăn đấy.”

“Hôm nay ta nhiều lời như vậy là để con biết đường mà đề phòng mà thôi, bất luận trường hợp như trên không thể hoặc có thể xảy ra hay không thì hãy âm thầm mà phát triển cho ta. Nhân tâm khó lường, ảnh hưởng đến lợi ích của bọn họ thì kẻ cả có là những căn cứ chính quy đi chăng nữa thì con cũng phải cẩn thận cho ta.” Bá Hải híp mắt nói.

“Dạ, con hiểu thưa ngoại công, con sẽ hành sự thật cẩn thận.” Hàn Phong nói.

Nội tâm của Hàn Phong lúc này là một mảnh ám áp, hắn đương nhiên hiểu được những lời mà lão Bá Hải vừa nói là hoàn toàn chính xác, đây thực ra cũng chính là kế hoạch của hắn ngay từ lúc đầu, nhưng nghe được lời dặn dò quan tâm của ông, hắn vẫn cực kỳ cảm động.

Từ bé đến lớn, hắn là một người cực kỳ thiếu thốn tình cảm, sau đó vì việc ở trường học mà làm cho thâm tâm của hắn càng trở nên phong bế, tính tình trầm mặc quái gở, khiến cho hắn suốt ngày bị bắt nạt. Vậy nên, khi hắn cảm nhận được tình thương của những người xung quanh dành cho mình, hắn cực kỳ hạnh phúc và biết ơn.

“Trẻ nhỏ dễ dạy, ha ha, con cũng là một đứa trẻ lanh lợi, ta cũng rất yên tâm về con, Huyền Anh con nhóc này đúng là không chọn nhầm người.” Bá Hải hài lòng nói.

“Hi hi, bây giờ ông nội mới biết sao, hồi trước con cự tuyệt đám người kia thì gia ông nội cứ mắng con là kén cá chọn canh, bây giờ gia gia đã biết sự lợi hại của cháu gái ông chưa??” Huyền Anh vênh mũi lên trời đầy kiêu ngạo nói.

“Ha ha, được được, là người làm ông như ta sai đã được chưa nào, không nhìn ra được đứa cháu gái tài giỏi cầu ta lại có ánh mắt sắc bén như vậy.” Bá Hải bật cười vui vẻ.

Nhìn thấy cháu gái trưởng thành và được hạnh phúc bên người mình yêu, lão rất thoải mái. Bỗng dưng, lão lại nhớ đến 2 đứa con ruột cùng con dâu của mình từ khi được một thể gia thân bí thu nhận cho đến bây giờ vẫn chưa có một chút tin tức nào mà nước mắt lưng tròng.

“Không biết hai đứa nó bây giờ thế nào rồi.” Bá Hải lẩm bẩm.

Lão Bá Hải thở dài một hơi, quên đi nỗi phiền muộn ở trong lòng rồi quay về phía Hàn Phong nói:

“Làm một ván cờ với ta không? Lần này ta cảm ngại nhường đấy, cái bộ xương ra này vẫn đủ lợi hại để ngại phải dốc ra toàn lực đấy.”

“Dạ, con xin thụ giáo.” Hàn Phong lễ phép nói, ánh mắt hần ánh lên một tia giao hoạt.

“Đề con làm trọng tài!” Huyền Anh vui vẻ nói.

“Được, có vị trọng tài thiết diện vô tư như con thì ta yên tâm rồi!” Bá Hải nói.

Cả hai liền thò tay vào hộp cờ, nắm lấy một số lượng quân nhất định, sau đấy đều để lên bàn cờ rồi đếm để chọn xem ai cầm quân trắng, ai cầm quân đen.

“Con bốc được 5 quân, lẽ, con cầm quân trắng!”

“Ta bốc được 6 quân, chẵn, ta cầm quân đen, quân đen đi trước!” Lão Bá Hải đắc ý, vừa nói vừa dung đùi.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57: Bối vì em yêu anh

Sau khi hoàn thành chọn quân, hai người một già một trẻ liền im lặng nhắm mắt dưỡng thần mà ngồi xuống trước bàn cờ, Huyền Anh đã theo ông nâng từ bé nên đương nhiên hiểu được cả hai người đang làm gì lúc này. Lúc trước khi Hàn Phong cùng ông nội nâng đánh cờ với nhau thì không có đường thân vì lúc đó, ông nội cũng mới chỉ là đang thăm dò Hàn Phong mà chưa có thực sự công nhận hẳn là một đối thủ đáng gờm.

Những lần này, sau khi đã biết được thực lực của Hàn Phong, ông biết mình sẽ phải đánh hết sức một trận với hắn vì hắn xứng đáng để ông phải dùng toàn lực. Phía Hàn Phong thì ngược lại cũng vậy, khi trước hắn chủ trương thả cho lão Bá Hải thắng nên đã không dùng toàn lực.

Động tác của hai người lúc này đã chứng tỏ một điều rằng, cả hai đều chuẩn bị đánh một trận toàn lực, không giữ lại một chút nào.

Hai người lúc này bỗng mở mắt cùng một lúc, từ trong ánh mắt của cả hai người, Huyền Anh có thể cảm nhận được hai luồng khí thế vô hình đang dâng dâng tăng lên, nàng nhớ một lần ông nâng đã từng nói:

“Đánh cờ cũng chính là một cuộc so đấu về mặt khí thế!”

Lão Bá Hải liền mạnh mẽ khai quân, Hàn Phong liền ngay tức thì đặt xuống một quân khác, hai người triển khai bàn cờ với một tốc độ chóng mặt, cứ người này đặt xuống một quân thì người kia cũng ngay lập tức đặt xuống một quân khác, đây chính là cờ tốc độ.

Hai người đang so đấu với nhau về mặt tốc độ suy đoán, cờ tốc độ không phải ai cũng chơi được, nó đòi hỏi người chơi phải tính toán các nước với một tốc độ suy nghĩ vô cùng nhanh chóng, loại cờ này rất dễ làm người chơi đi nhầm nước hoặc phạm phải sai lầm trong khi đánh.

Ấy thế mà hai người này, một già một trẻ này lại không hề phạm một lỗi sai nào cả, cho đến tận bây giờ, cả hai người vẫn đang trong tư thế giằng co, Hàn Phong tấn công rất mãnh liệt và triển khai thế cờ một cách hoàn hảo ở cả bốn góc, bỗng dưng hắn đặt một nước cờ vào giữa trung tâm của bàn cờ.

“Nước cờ thiên nguyên, vào thời điểm này sao??” Lão Bá Hải trầm kinh ngạc, nhưng ông cũng rất nhanh lấy lại tinh thần mà tấn công vào nước cờ đó, vậy là lại có một cuộc chiến nổ ra, tranh giành địa bàn ở khu vực trung tâm.

Cứ như vậy, thời gian dần dần trôi qua, hai người cứ liên tục đặt quân xuống bàn cờ với tốc độ ánh sáng (Tác: ta ví von thôi nhé). Huyền Anh ngồi bên cạnh nhìn đến hoa cả mắt, nhưng nàng cũng không thể không bội phục được hai người quái thai này, thật sự là quá ngưu bức mà.

Tưởng như trận thế vẫn luôn được giữ vững ở thế cân bằng thì bỗng nhiên lão Bá Hải liền biến sắc. Từ lúc lão triển khai tấn công thế cờ thiên nguyên vừa rồi thì hoàng toàn không để ý bố cục bàn cờ ở những nơi khác mà bị cuốn theo Hàn Phong, bị hắn dẫn dắt qua từng bước một, lão không ngờ rằng, Hàn Phong đã âm thầm bố trí các quân cờ từ cuộc chiến đó mà chuẩn bị cho thế cờ ở bốn góc bàn.

“Thằng nhóc này không đơn giản, thật là giao hoạt mà.”

Lão trầm nghĩ mà toát mồ hôi hột.

Tuy vậy nhưng nhịp độ ván cờ cũng không có bị chậm lại, mặt khác, tốc độ đặt cờ của hai người lại trở nên càng ngày càng nhanh, nhìn một nước mà đối phương đặt xuống, cả hai đã nghĩ đến 100 1GtATQc nước tiếp theo, cứ như vậy, bọn họ đánh đến say sưa.

10 phút sau, cả hai đã bắt đầu thu quan, Hàn Phong lại giao hoạt chiếm được một số tiện nghi ở những bước thu quan cuối cùng, sau đó cả hai người liền mỉm cười nhìn nhau rồi bắt đầu đếm đất.

“Chắc là thua thằng nhóc này nhiều điểm lắm đây.” Lão Bá Hải vừa đếm vừa nghĩ.

“Con được 200 điểm thua ngoại công.” Hàn Phong nói với ánh mắt đầy giao hoạt.

“Ta thì được 200.5 điểm, haizz đúng là thua người nhiều quá. ....” Nói đến đây lão liền khựng lại.

“Cái gì?????!!! Thằng nhóc nhà người thua ta nửa điểm????” Lão Bá Hải trợn trong mắt, cố gắng nhớ lại diễn biến của trận đấu.

“Vâng, ngoại công không hổ là cao thủ, con đây thua tâm phục khẩu phục” Hàn Phong nhin cười cung kính đáp.

“Ta... ta.. Cái con mẹ nó... tên nhóc nhà người!!!! Tên tiểu hoạt kê nhà người lại thả cho ta rồi!!!” Lão Bá Hải giận dữ mắng to.

“Tiểu tử nào dám, ngoại công thực sự uy phong uy vũ, đánh cho tiểu tử con vào thế bí nên không khỏi cuồng lên rồi mắc nhiều sai lầm, vậy nên con thua một cách tâm phục khẩu phục!!!” Hàn Phong lại lễ phép đáp.

“Biến đi cho ta!!! Tên nhóc khôn kiếp!!!!” Lão Bá Hải tức giận ùng ùng nói.

Nhưng lão còn chưa nói hết câu thì thân ảnh của hai người Hàn Phong và Huyền Anh đã biến mất từ lúc nào không hay.

Lão Bá Hải lúc này mới phì cười mắng:

“Thằng nhóc đáng ghét này.”

Ông đứng lên lắc lắc cái đầu, thở dài một hơi, đưa tách trà lên miệng rồi nói:

“Người nhường ta được như vậy là ta đã yên tâm để cho người tung bay trên bầu trời giông lớn được rồi.. Chắc, đúng là trường giang sóng sau xô sóng trước, ta cũng đã già rồi.”

Huyền Anh được Hàn Phong bế trên tay mà chạy đi như bay, nàng không khỏi cười khúc kha khúc khích trong lồng ngực hân mà nói:

“Hàn Phong, anh thật xấu xa.”

Hàn Phong cười ha ha, cúi xuống nhìn Huyền Anh một cách âu yếm rồi nói:

“Em không nhìn ra ngụ ý của ngoại công hay sao?”

“Hử? Ngụ ý gì vậy? Ý anh là sao?” Huyền Anh tròn xoe mắt nhìn hân mà thắc mắc.

“Ván cờ đó không đơn thuần chỉ là ván cờ bình thường như em đã nghĩ đâu, là ngoại công đang thử anh đó.” Hàn Phong đáp.

“Ngoại công muốn đánh cờ tốc độ với anh để kiểm tra khả năng ứng biến và độ cẩn mật của anh, ông muốn xem xem trong lúc nguy cấp thì anh có tạo ra bất kỳ sai lầm nào không.”

“Ngoại công cũng muốn kiểm tra xem anh có thể thu liễm nhiệt huyết của tuổi trẻ mà nhường cho ông chiến thắng thêm một lần nữa hay không. Đây cũng chính là để ngoại công kiểm tra xem anh có thể có đủ sự chín chắn hay không.” Hàn Phong nói.

“Ồ, ông nội là muốn khảo nghiệm xem anh có thể thu liễm được bản thân mình mà âm thầm phát triển căn cứ của mình hay không chứ gì?” Huyền Anh gật gù nói

“Chính xác, bà xã đại nhân, em thật thông minh, thưởng em một cái hôn nè.” Hàn Phong gật đầu tán thưởng nàng, sau đó liền cúi xuống hôn lên môi nàng một cái thật sâu.

“Đáng ghét, toàn lợi dụng người ta!!!” Huyền Anh nói.

Hai người một lúc sau đã về tới phòng, Hàn Phong liền đóng cửa phòng lại rồi nhìn thẳng vào mắt Huyền Anh nói:

“Huyền Anh, anh sắp sửa lại phải đóng cửa bế quan rồi, có thể sẽ mất một khoảng thời gian đó, anh xin lỗi vì đã không thể quan tâm đến em nhiều hơn, dành cho em nhiều thời gian hơn, anh...”

Hàn Phong đang muốn nói tiếp thì đã bị Huyền Anh lấy ngón tay mà chặn lấy đôi môi của hân. Nàng dịu dàng xoa lên mái tóc của hân mà nói:

“Em hiểu mà, khi quyết định trở thành người phụ nữ của anh, em đã biết rằng mình sẽ phải thay đổi nhiều điều, nhưng em không ngại thay đổi, em có thể làm và chịu đựng tất cả vì anh. Anh có biết tại sao em lại làm được đến như vậy không? Rất đơn giản thôi Hàn Phong của em à, tất cả là bởi vì Em Yêu Anh!!”

Hàn Phong cảm động, âu yếm đặt lên trán nàng một nụ hôn ấm áp, nụ hôn này không hề ẩn chứa một tia dục vọng nào, đây chính là nụ hôn đơn thuần nhất, nụ hôn của tình yêu.

“Huyền Anh, anh yêu em, anh thật may mắn khi có được một người phụ nữ tuyệt vời như em.” Hàn Phong dịu dàng nói.

P/S: Chương này hơi sến súa một tí hehe, dành tặng cho những fan ngôn tình ngoài kia!! =))

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Lão công xuống bếp (1)

“Gặp được anh, đó chính là duyên phận, cũng chính là may mắn lớn nhất trong cuộc đời em, cảm ơn anh vì đã đến bên em.” Huyền Anh thủ thủ đáp, sóng mắt nàng lưu chuyển một cách đầy vũ mị, lúc này nàng trở nên vô cùng xinh đẹp.

Hàn Phong nhìn nàng đến thất thần, sau đó hôn xuống hai cánh môi căng mọng gợi cảm kia thật sâu một hồi. Mãi cho đến khi Huyền Anh sắp ngạt thở thì hắn mới dừng lại. Huyền Anh thở dốc từng đợt, khuôn mặt nàng đỏ ửng, thân nhiệt cơ thể dần dần tăng lên, đôi mắt vũ mị kia cũng đang dần trở nên mờ lung.

Nhìn thấy phản ứng của cơ thể nàng, Hàn Phong thừa biết Huyền Anh đã bắt đầu động tình rồi. Hắn cũng không khá hơn Huyền Anh là mấy, từ nãy tới giờ hắn được ôm người ngọc trong lòng, nói những lời yêu thương và trao cho nhau những nụ hôn ngọt ngào thì thẳng tiểu đệ của Hàn Phong cũng đã đứng lên một cách đầy oai phong rồi.

Tại thời điểm này, Huyền Anh cũng đã cảm nhận được một vật thể cứng rắn nóng hổi đang cạ cạ vào bụng dưới của nàng khiến cho toàn thân nàng bủn rủn mềm oặt như một cọng bún, cả người nàng liền áp lên người Hàn Phong, nàng ngay cả một chút khí lực để đứng cũng đã không còn nữa rồi.

Hàn Phong nhón chân đóng cửa phòng lại, hắn thọc tay vào áo Huyền Anh, nhào nặn cho hai cái bánh bao cự đại trước ngực Huyền Anh biến dạng không ngừng. Huyền Anh không kiềm chế được mà hé miệng rên nhẹ mấy tiếng.

Hàn Phong thánh thạo dùng 1 tay nhẹ nhàng cời từng cúc áo của Huyền Anh trong khi môi của hắn thì đang khoá chặt môi của mH52Jrg nàng lại, nhiệt hoá của cả hai người đang không ngừng tăng lên, chẳng mấy chốc, cả hai thân thể chân chuồng như nhộng đã cuốn lấy nhau rồi chuyển bãi chiến trường lên chiếc giường ngủ cự đại ở gần đó.

Huyền Anh đang chìm đắm trong cơn động tình cũng cố gắng dút ra nói:

“Ừm... Phong.. em vừa mới thay ga trải giường sáng nay xong mà.... ừm...”

Nàng còn chưa nói hết câu thì đã bị Hàn Phong dùng miệng lấp miệng, rằng môi lẫn lộn, hai người ăn cháo thì cứ phải gọi là no căng. Hàn Phong thuận thế dùng chân gấp chiếc áo sơ mi hắn vừa mới cời ra rồi đặt lên giường. Hắn bế xốc Huyền Anh lên tay, đặt nàng lên giường, kê thân dưới của nàng lên trên chiếc áo kia, không đợi Huyền Anh kịp phản ứng, hắn liền đưa miệng hướng phía mảng thể ngoại đào nguyên kia mà bắt đầu ăn hải sản hầu sổng.

“Ummm... Phongg.” Huyền Anh rên lên hừ hừ.

Sau vài lần kích thích khiến cho Huyền Anh lạc trong một mảnh hoan hỉ không lối ra thì Hàn Phong đã bắt đầu chuẩn bị thi công. Hắn đưa tiểu huynh đệ không ngừng cọ sát và học hỏi với mảnh hang động ẩm ướt kia nhưng lại không có đi vào thám thính mà chỉ tham quan ở bên ngoài.

Huyền Anh ngứa ngáy không thôi, cả người không ngừng uốn éo, nàng run rẩy nói:

“Phong... Cho em... ừm...” Huyền Anh ngượng ngùng nói.

“Cho em cái gì vậy? em muốn gì nào bà xã? Em phải nói rõ ra anh mới cho em được chứ?” Hàn Phong trêu ghẹo nàng, nhưng cũng không ngừng kích thích nàng khiến cho Huyền Anh gần như điên lên.

“Đồ xấu xa... aa.. Phong... Cho em đi mà.. Phong... Lão công... chồng yêu...” Huyền Anh cực lực năn nỉ.

“Nhưng em muốn cái gì?” Hàn Phong cười tà hồi.

“Đáng ghét, đáng ghét... Anh là đồ đáng... AAAA” Huyền Anh đang mắng giở thì Hàn Phong lại cường thế đi vào mà không hề báo trước một tiếng.

Khi sự kích thích và ham muốn bị Hàn Phong khơi dậy từ nãy đến giờ mà không được thỏa mãn đã tích góp lên đến đỉnh điểm, thì Hàn Phong bỗng cấp cho nàng sự sung sướng đột ngột khiến cho Huyền Anh ngay lập tức co giật liên hoàn.

“AA.. Em không dừng lại được...” Huyền Anh rên rỉ nói mớ.

Hàn Phong đắc chí được thể tiến tới, lúc nhanh lúc chậm, điều chỉnh nhịp độ thời cơ một cách hoàn hảo. Khiến cho Huyền Anh vừa mới qua được một trận cao trào vốn vẫn còn rất nhạy cảm lại bị ép cho nàng liên tục dục tiên dục tử. Huyền Anh ý loạn tình mê, mồ hôi mồ kê nhễ nhãi, hai chân cùng hai tay cũng quặp chặt, ôm dính lấy người Hàn Phong, trên khoé miệng của nàng cứ há hốc mà thở dốc cùng rên rỉ liên tục.

Hàn Phong cứ làm đi làm lại cho đến khi Huyền Anh phải cầu xin sự nhân từ của Hàn Phong đến 5 lần, lúc này Hàn Phong mới tha cho nàng. Nàng nằm sõng soài trên giường, ngực nàng phập phồng kịch liệt.

Huyền Anh gắng gượng hỗn hển nói:

“Phong.. Anh là đồ quái vật... anh cứ thế này thì em chết mất thôi, mau mau kiếm cho em mấy tí muối để giúp em chịu đựng được sự biến thái của anh đi chứ cứ theo cái đà này thì em cũng phát điên lên vì... khoái cảm mất thôi...”

Nghe được lời khen ngợi từ người phụ nữ của mình, Hàn Phong cực kỳ đắc ý, hắn cũng không thể nào hiểu được tại sao năng lực của hắn về mặt giường chiếu lại càng ngày càng phi nhân tính đến như vậy. Cứ khi nào hai người triền miên thì Hàn Phong lại phải làm cho Huyền Anh cầu xin lên xuống thì hắn mới tha cho nàng.

Hàn Phong hôn lên mũi nàng một cái yêu thương nói:

“Bà xã, anh lợi hại đến như vậy sao?”

Huyền Anh mỉm cười một cách đầy thỏa mãn xen lẫn sự mệt mỏi nói:

“Lão công của em quả thực là rất lợi hại, bây giờ em đã hiểu vì sao cái hệ thống kia lại bắt anh phải rước về 15 tỉ muối rồi, chứ 1 đấu 1 với anh thì chỉ có nước đi đòi.”

Hàn Phong cười một cách vui vẻ, nghe được Hàn Anh nói những lời này, hắn hiểu rằng tâm kết của nàng đã hoàn toàn giải khai rồi, điều này khiến hắn càng yêu Huyền Anh hơn, một người phụ nữ làm gì muốn chia sẻ người mình yêu với ai khác, nhưng nàng lại có thể vì hắn mà buông bỏ được sự ích kỉ, cũng như sự chấp nết của phụ nữ thì quả thật là đã hi sinh quá nhiều cho hắn rồi.

Hàn Phong hạnh phúc nằm bên cạnh mà nhìn ngắm giai nhân trong lòng mình đang dần dần đi vào giấc ngủ rồi một lúc sau, Hàn Phong cũng ngủ thiếp đi.

Đến tận trưa hôm sau, khi Huyền Anh vẫn còn đang ngủ say, Hàn Phong đã tỉnh dậy, hắn say đắm nhìn chăm chăm vào Huyền Anh, lấy ngón tay gạt vài sợi tóc của nàng, xoa má nàng, nâng niu nàng như một trân bảo vậy.

Hắn nhẹ nhàng rời giường, đi ra khỏi phòng gặp Linh Nhi rồi nói:

“Linh Nhi ơi, em có biết phòng bếp ở chỗ nào không? Anh muốn tự tay làm bữa sáng cho bà xã Huyền Anh.

Linh Nhi cười hi hi trợn ghẹo hắn một hồi rồi mới vui vẻ dẫn Hàn Phong đi. Xuống đến nhà bếp, Hàn Phong liền ngạc nhiên nhìn lấy 3 đầu lợn biến dị to đùng trong nhà bếp.

“Có vẻ như đội ngũ lại có thu hoạch rồi, cứ cái đà này thì lương thực đối với căn cứ đúng là không cần phải lo đến nữa.” Hàn Phong thầm nghĩ.

Hắn nhanh nhẹn xắn tay áo lên, rồi đi vào trong bếp. Sau khi biết được Hàn Phong là cháu rể của lão Bá Hải mình, mấy tên đầu bếp lại nhìn hắn với ánh mắt đầy khinh thường.

“Một tên công tử bột mà cũng bày đặt vào bếp nấu ăn, đúng là tự làm xấu mặt mà.” Trong đầu bọn họ đều hiện lên ý nghĩ như vậy.

Hàn Phong bước tới chỗ làm bếp, thuận tay rút lấy một con dao phay, hắn mài dao một cách thành thạo khiến cho mấy vị đầu bếp kia giật mình không thôi. Không dừng lại ở đó, Hàn Phong liền đi tới khu thịt lợn rồi nhẹ nhàng bóc thịt của con heo biến dị kia.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Lão công xuống bếp (2)

Động tác cùng đường dao chém thịt của hấn ngọt một cách khó tin khiến cho đám đầu bếp phải há hốc miệng nhìn.

“Này này, đây là heo biến dị cấp F đấy, cô gia thế mà lại dễ dàng lóc như vậy, chúng ta mặc dù đã được căn cứ giúp cường hoá lên thể chất gấp 2 lần người bình thường rồi mà cũng không có được như vậy, thực lực của vị cô gia này không tầm thường a!” Một tên đầu bếp béo ục béo ịch thấp giọng m4J45F4 nghị luận.

“Không chỉ như thế, ngươi xem, kỹ thực dùng dao của vị cô gia này thực sự rất tuyệt mà.” Một tên đầu bếp gầy gò, trên miệng nuôi một cặp đĩa mép xoắn tít nói.

Hàn Phong lấy phần ba chỉ của con lợn biến dị, chia ra làm hai nửa, một nửa hấn cho gừng rồi một ít gia vị vào mà luộc lên, phần còn lại hấn tắm ướp từ bên ngoài, sau đó lấy dao khứa lên phần bì của miếng thịt ba chỉ rồi lại tắm ướp lên phần thi ba chỉ đó, sau đó cho cả tảng thịt đó vào lò nướng điện chuyên nghiệp rồi nướng lên.

Kiểm tra qua phần thịt luộc thì hấn thấy vẫn còn chưa đủ chín để vớt ra, Hàn Phong liền đi đến chỗ quầy thịt, lấy dao cắt một bên tai của con lợn biến dị, sau đó giả vờ thò tay vào túi quần sờ sờ nắn nắn thế nào lại ra một quả xoài xanh, chanh tươi, gừng tươi và một ít rura chuột cùng rau mùi rồi bắt đầu rura khiến cho bọn đầu bếp á khẩu không thôi.

Không một chút cản trở, Hàn Phong thành thạo tách bỏ phần thịt ở đáy tai, rửa tai heo qua dung dịch nước muối pha loãng, sau đó sử dụng nước cốt của trái chanh tươi chà xát kỹ lên toàn bộ tai heo, rửa sạch tai heo dưới vòi nước xả đến khi sạch hoàn toàn rồi hấn cho ra rổ để ráo.

Hàn Phong đun sôi 1 lượng nước vừa đủ dùng để luộc tai heo rồi luộc cùng gừng già nhỏ và 2 thìa giấm gạo, 1 thìa hạt nêm, khi nước sôi hấn liền thả tai heo vào luộc.

Hội đầu bếp lại không khỏi nghị luận:

“Woah, cô gia còn biết làm ảo thuật nữa.”

“Nhìn từ nguyên liệu thì chắc có lẽ cô gia định làm món nộm tai heo.”

“Cô gia không biết có quên mất những món khác không!!”

Như một lời giải đáp cho sự thắc mắc của tên đầu bếp kia, Hàn Phong liền vớt thịt heo đã luộc rồi kia rồi để ra một cái rổ để hong khô, sau đó hấn kiểm tra thịt quay ở trong lò. Hàn Phong điều chỉnh lại nhiệt độ rồi quay ra chỗ tai heo đang luộc kia rồi quấy đều đến khi thấy tai heo chín.

Hàn Phong vớt tai heo ra tô nước lạnh có đá ở bên trong để tai heo được trắng, giòn và ngon hơn. Hấn Cho tai heo vào túi đựng thực phẩm rồi bỏ vào ngăn đông tủ lạnh.

Hàn phong lấy một nồi sắt con, trung một ít đường nâu để làm nước cốt, sau đó bỏ miếng ba chỉ luộc vào trong nồi đảo lên, sau đó cho ít gia vị cùng nước mắm vào làm cho mùi hương thơm lừng lan toả khắp phòng bếp.

Mây tên đầu bếp lúc này cũng không nhìn được mà nuốt nước bọt ừng ực.

“Trời ạ, cô gia làm lợn 3 món, thịt kho tàu, thịt quay cùng nộm tai heo!! Ahh ta đói chết mất thôi, mùi thơm quá!!!” Tên đầu bếp béo ú nhìn không được mà kêu lên.

Bỗng hấn nghe thấy tiếng tên đầu bếp gầy nói:

“Thế này có gì mà thèm, món ăn thông thường thôi mà!”

Tên béo bực tức quay sang nói:

“Người mui ngon như vậy mà nói là món bình thường, tôi có thể hình...”

Tên đầu bếp mập nói đến đây thì dừng lại vì hấn thấy tên đầu bếp gầy nước dãi đã chảy đầy trên sàn nhà rồi. Nước dãi tên này chảy nhiều đến nỗi còn lan đến cả chỗ của tên đầu bếp béo.

“Con mẹ nó từa lưà thành cái dạng gì rồi mà vẫn còn mạnh miệng!!” Tên béo vừa buồn cười vừa tức giận quay sang nạt tên gầy.

“On ẹ nó... ăo ừ ông ềm!!” (Dịch:Con mẹ nó lão từ không thèm:>) Tên gầy vừa nói mà nước dãi vừa chảy lênh láng nhìn trông phát tởm.

Tên béo cũng không nói gì mà lẳng lẳng lấy một xô nước to dùng mà hứng dưới mồm tên gầy, nếu không hấn chìm chết cả bọn mất.

Hàn Phong lúc này cũng đã bắc thịt quay ra lò, hấn cũng đã đổ ít nước vào nồi thịt kho rồi đun một lúc cho thịt ngấm gia vị. Hàn Phong đi về phía tủ đông lạnh, lấy phần tai heo kia ra rồi thái chúng thành lát mỏng.

Sau đó, hán cho tai heo, xoài xanh, cà rốt, các loại rau thơm, rau mùi, rau răm vào một cái bát rồi trộn nộm đều lên, tiếp đó hán cho nước mắm đã pha chế vào, trộn đều nhẹ nhàng rồi mặc kệ cho món nộm ngấm gia vị mà ra tắt bếp và vớt thịt kho vào một cái bát cùng chặt thịt quay rồi bày ra đĩa.

Hàn Phong bày món nộm xoài xanh tai heo ra đĩa, trang trí bên trên ớt thái chỉ, hành phi, đậu phộng giã dập cực kỳ đẹp mắt và ngon lành. Hàn Phong đi ra mức một bát cơm đã được đội bếp nấu sẵn ở trong nồi rồi để tất cả lên một cái khay.

Trước khi đi, Hàn Phong còn để lại một phần đồ ăn, đặt lên bàn trước mặt mấy người đầu bếp rồi hoà nhã nói:

“Làm phiền các vị sư phụ rồi, mời mọi người nếm thử một chút tài mọn của ta!”

“Àm on ô a iêu!!”(Dịch:Cảm ơn cô gia nhiều!!) Cả đội bếp vừa vỗ tay vừa đồng thanh nói.

Không biết từ lúc nào trước mặt từng người trong đội đã có một chiếc chậu to dùng dùng để hứng nước dãi mà từng người trong đó người nào người nấy nước dãi đều chảy thành dòng.

Hàn Phong nhìn cười bê đồ ăn đi, trong khi đó, tiểu nha đầu Linh Nhi đứng bên cạnh thì đã cười ngặt cười ngặt đến đau cả bụng rồi. Hàn Phong và Linh Nhi vừa đi ra khỏi phòng bếp bên trong, cả đội đã xúm lại để ăn thử đồ mà Hàn Phong nấu.

Khi ăn được miếng đầu tiên thì bên trong phòng bếp đã truyền ra những tiếng hét to:

(Tác: Google dịch hân hạnh tài trợ chương trình này)

“Woahhh!!! Hiệt à on oá iiiiii!!!” (Thiệt là ngon quá đi!!!)

“Éttt Áyyyyy!!!” (Hétttt xàyyyy!!)

“Ốn ày ủa ảo ử!!!” (Món này của lão tử!!)

“Út iiiii!!!” (Cút đi!!!)

Hai người Hàn Phong lúc này chưa đi xa nên vẫn nghe được sự náo loạn ở bên trong, Linh Nhi lúc này cũng đã nằm lăn ra đất mà cười ngặt cười ngặt, Hàn Phong cũng đã không nhìn được mà bật cười ha ha.

Khi hai người về đến phòng ngủ, Huyền Anh lúc này cũng đã tỉnh dậy khỏi cơn ngủ say, hôm qua với nàng thực sự là quá sức. Huyền Anh lúc này nằm bẹp trên giường đến ngón tay cũng khó mà nhúc nhích được, chiếc áo của Hàn Phong hôm qua khi hứng chịu những trận mây mưa ở nhiều tư thế ti cũng đã ướt sũng và bị Huyền Anh vứt xuống đất.

Nghe thấy tiếng bước chân của Hàn Phong cùng tiếng trò chuyện của Linh Nhi, Huyền Anh liền ngượng ngịu mà trùm kín chăn lên đầu để trốn hai người.

Hàn Phong bước và Linh Nhi bước vào phòng thấy như vậy liền mỉm cười, nhẹ nhàng đặt thức ăn lên bàn.

“Nương tử yêu quý, hôm nay lão công ta đích thân xuống bếp làm cho nàng một vài món bồi bổ đây!!” Hàn Phong dịu dàng gọi.

“Hừ, em không thèm, đồ anh nấu khó ăn chết đi được.” Huyền Anh tinh nghịch nói nhưng vẫn thò riêng cái mũi ra khỏi chăn mà ngửi ngửi mấy cái.

“Woah, mùi thơm quá!!!” Huyền Anh không biết lấy sức từ đâu mà bật phát dậy, sau đó chạy thẳng đến bàn ăn, hai mắt nàng sáng lên nhìn những món ăn thơm ngon bỏ đường trước mặt.

“Em đi đánh răng rửa mặt đi đã rồi chúng mình ăn.” Hàn Phong cung chiều vuốt mũi nàng rồi nói.

“Vâng!!!” Huyền Anh chạy thẳng một mạch vào phòng tắm, rồi lại lao ra nhanh như một tia chớp, ngồi trước bàn mà xới cơm lia lịa.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Bế quan (1)

Huyền Anh lúc mới đầu còn cố gắng giữ lại tác phong ăn uống của một thực nữ, nhưng càng về sau, tốc độ lia đũa của nàng càng trở nên mau lẹ. Sau mấy miếng, tốc độ gấp đôi của nàng thậm chí đã tiếp cận với tốc độ ánh sáng.

Linh Nhi thấy vậy cũng không chịu thua kém, tiểu la lị này cũng gia nhập vào chiến trường trên mặt bàn. Hai nàng như hai con siêu bão càn quét những đĩa thức ăn thơm ngon. Linh Nhi còn khoa trương đến mức độ cầm cả đĩa thịt kho tàu đã trống không, liếm cho cái đĩa sạch như lau như lý.

“Phong, em không ngờ tay nghề của anh lại cao đến như vậy, thế mà hồi trước trên đường đi về căn cứ thì anh lại còn giấu nghề, không chịu ra tay.” Huyền Anh vừa vỗ bụng vừa than thở.

“Em phải công nhận tay nghề của anh còn lợi hại hơn của mấy vị sư phụ dưới kia nhiều.” Linh Nhi cũng gật gù tán thành.

Hàn Phong trộm cười, nói đùa sao, kỹ thuật nấu nướng của hắn là do một tay Thủy Tinh huấn luyện mà thành, trù nghệ của hắn cũng chính là những kỹ thuật ẩm thực cao thâm từ tiên giới truyền về, kỹ thuật nấu nướng ở phạm giới há có thể sánh bằng.

Ăn uống no nê, Hàn Phong lại bồi hai nàng đi dạo một vòng quanh căn cứ rồi thuận đường rẽ qua tổ nghiên cứu. Ở đó, Hàn Phong một lần nữa đóng góp cho tổ sinh hoá vô số những sáng kiến và hướng nghiên cứu mới về tổ hợp của những chuỗi gen biến dị khiến cho các vị giáo sư không ngừng gật gù mà kính phục.

Đến đêm, đôi uyên ương lại trở về tổ ấm mà mặn nồng quấn lấy nhau, mãi cho đến khi Huyền Anh ngất lên ngất xuống, mệt mỏi cầu xin Hàn Phong mấy lần thì hắn mới chịu buông tha cho nàng.

Huyền Anh dựa vào lồng ngực của Hàn Phong thều thào nói: “Anh mau mau tìm cho em mấy vị tí muội để san sẻ bớt sự sung sướng này đi, chứ cứ cái đà này thì chắc em chết mất.”

“Ha ha, không biết 30 phút trước là tiểu yêu tinh nào mạnh mẽ mạnh miệng, tuyên bố với anh rằng tối nay sẽ hút cạn tinh lực của anh ý nhỉ?” Hàn Phong châm chọc.

“Không thèm chấp nhặt với cái tên quái vật nhà anh, cùng lắm là e gọi Hoàng Yến lên trợ giúp là được chứ gì.” Huyền Anh ranh mãnh cười.

“Tất cả cứ thuận theo tự nhiên đi, lão công của em không phải là sắc quỷ, cứ thấy mỹ nữ là ăn hết đầu.” Hàn Phong bâng quơ nói.

“Vị anh là một đại sắc quỷ.” Huyền Anh nguyền hán một cái yêu kiều rồi nàng vui mặt vào lồng ngực của hắn mà thiếp đi một cách yên bình.

Sáng hôm sau, khi cả hai người đã dùng xong điểm tâm thì Hàn Phong ngay lập tức đóng cửa bế quan.

“Hệ Thống, hãy khởi động chương trình đặc huấn.” Hàn Phong ra lệnh.

-Đình... Hệ thống đặc huấn bắt đầu khởi động.

Tiếng thông báo của hệ thống vừa vang lên, Hàn Phong phát hiện bản thân mình đã tiến vào tầng không gian quen thuộc kia. Trước mặt hắn nổi lên một màn hình nhỏ, trên đó có các loại huấn luyện tràng khác nhau.

“Ừm, trước tiên cứ tiến vào trọng lực huấn luyện tràng đi đã nhỉ.” Hàn Phong sau một hồi trầm tư liền đưa ra quyết định.

- Đình... khởi động trọng lực huấn luyện tràng..

Hàn Phong liền cảm nhận được áp lực quen thuộc của trọng lực huấn luyện tràng, hiện tại mức độ trọng lực đang là gấp 10 lần, còn chưa đủ để cho Hàn Phong nhúu mày một cái nữa.

Trước khi Sơn Tinh rời đi, ngài đã dặn dò Hàn Phong là mỗi lần hắn hoàn thành một đợt huấn luyện của trọng lực tràng thì phải tăng cường độ trọng lực lên gấp đôi. Lần trước, hắn đã hoàn thành khoá huấn luyện trọng lượng gấp 20 lần.

“Hệ Thống, tăng trọng lực của huấn luyện tràng lên gấp 40 lần.” Hàn Phong không một chút do dự mà ra lệnh.

Hàn Phong vừa dứt lời, cả người hắn liền chịu sự thay đổi đột ngột của trọng lực ấn cho hắn nằm rạp ra đất.

“Ha ha ha, bao lâu rồi ta không được cảm nhận cảm giác thoải mái này nhỉ” Hàn Phong thầm cười, nhưng lúc này toàn thân hắn đau nhức, mặt mũi méo xệch, không thể nào lại mở mồm nói được câu gì.

Hít thở khó khăn, ruột gan như thắt lại làm hắn nôn hết cả bữa điểm tâm ra sàn huấn luyện, mồ hôi của hắn cũng vã xuống như mưa, gân tay gân chân nổi căng lên như muốn nứt ra, từng đợt chuột rút lại bắt đầu kéo đến. Cơ bắp trên người hắn cứ giật lên từng hồi, đầu óc của Hàn Phong bắt đầu trở nên mơ hồ, tầm nhìn của hắn đang dần dần mờ đi.

Đúng lúc này, Hàn Phong cắn thật mạnh vào môi mình để bảo trì thanh tỉnh khiến cho cánh môi hắn rịn ra từng dòng máu đỏ tươi. Hắn lấy hết sức bình sinh cố gắng thức tỉnh một chỉ giác nào đó trên cơ thể của mình nhưng không được.

5 ngày trong huấn luyện tràng đã trôi qua - Hàn Phong đã có thể cử động mấy đầu ngón tay của mình

1 tháng sau – Hàn Phong đã miễn cưỡng cử động được hai cánh tay của mình và cố gắng chống hai tay xuống đất để ngồi.

3 tháng sau- Hàn Phong đã ngồi được dậy.

Ngay lúc này, Hàn Phong lại cảm thấy một dòng chảy ấm nóng quen thuộc chạy qua từng góc ngách ở trong cơ thể của mình, tạo cho hắn một cảm giác khoan khoái dễ chịu không nói nên lời.

Đúng vậy, đây chính là dấu hiệu huyết mạch của hắn đã được kích hoạt để nâng cao cường độ cơ thể, bên tai lúc này liên vang lên thông báo của hệ thống:

-Đinh... chúc mừng ký chủ, vì ký chủ liên tục đột phá giới hạn thân thể nên huyết mạch của ký chủ đã được kích hoạt và giúp ký chủ nâng cao điểm tố chất thân thể...

- Đinh... +1 điểm cho tất cả các tố chất.

Chỉ thông báo đến đây, hệ thống liền trở nên yên tĩnh.

“Con mẹ nó... đây là cái chuyện khốn nạn gì??”

Hàn Phong thầm than, hắn nhớ rõ môn một rằng tại thời điểm này của đợt huấn luyện trước, hắn được tăng một mạch hơn 10 điểm tố chất, vậy mà bây giờ chỉ tăng được có đúng một điểm khiến cho hắn không khỏi cảm thấy hụt hẫng.

Thật ra cũng rất hợp lý mà thôi, cường độ thân thể càng cao thì việc tập luyện để nâng cao thể chất đối với hắn càng trở nên khó khăn hơn.

Cũng như một người chơi thể thao vậy, khi mới chơi, nếu người đó luyện tập nhiều thì trình độ của họ sẽ tăng lên một cách nhanh chóng, nhưng khi đã đạt đến một độ cao nhất định, để họ có thể tiến thêm một bước thì họ lại phải mất rất nhiều thời gian và mất cả một quá trình tập luyện, thực hành để có thể chơi ở một trình tự cao hơn.

Luyện thể cũng tương tự như vậy, khi Hàn Phong đã đến độ cao hiện tại, muốn tăng lên một điểm tố chất đối với nhục thể cường đại hiện tại cũng không có còn dễ dàng như lúc trước nữa.

Nhưng kể cả là như vậy đi chăng nữa thì Hàn Phong cũng không nản lòng thoái chí, ngược lại hắn càng trở nên kiên định hơn, chăm chỉ hơn. Hàn Phong hiểu rằng, con đường để trở thành cường giả không hề bằng phẳng, ngược lại, nó cực kỳ chông gai mà không phải ai cũng có đủ ý chí để bước tiếp được.

Hàn Phong đã được gặp rất nhiều vị đại năng mạnh mẽ, mục tiêu của hắn không có đặt ở phạm giới mà hắn muốn theo kịp bước chân của những vị đại năng kia. Để làm được điều đó, hắn phải kiên trì hơn, phải nghiêm khắc với bản thân mình hơn cả những vị kia.

“Ahhhhhhh” Hàn Phong dòn hết sức bình sinh, cố gắng chống đôi chân nặng trĩu của mình xuống sàn huấn luyện để đứng lên. Nhưng chỉ vừa mới ngời xồm lên thì cả người Hàn Phong lại một lần nữa bị trọng lực trường gấp 40 lần kia ấn xuống sàn.

“Tiếp tục” Hàn Phong gào to rồi lại cố gắng ngời lên

- Rầm. Hàn Phong lại một lần nữa nằm bẹp dí trên sàn huấn luyện

“Không bỏ cuộc” Hàn Phong rít lên

- Rầm

“Con mẹ nó tiếp tục cho ta”

- Rầm

“Đứng lênnnn!!!”

- Rầm

“Vì thân nhân, ta phải tiếp tục đứng lên, không được bỏ cuộc!!!!”

- Rầm...

“Ahhhh”

P/S: xin lỗi cả nhà vì mãi bây giờ ta mới viết tiếp được, thực sự là vì đã lâu quá không viết nên ta bị mất cảm hứng và mất mạch truyện, ta đã phải đọc lại cả bộ mấy chục lần, và viết đi viết lại một chương nhưng vẫn không có lấy được mạch truyện nên ta cũng không dám hứa hay trả lời comment của các bạn đọc giả trước đó.

Mãi đến hôm nay mới lấy lại được mạch truyện. Từ mai ta lại Ra Đầu nhé, cảm ơn mọi người vì đã không bỏ rơi bộ truyện này và luôn luôn comment ủng hộ ta. Xin cảm ơn. Thân.

Chương 61: Bế quan (2)

1 tháng thấm thoát trôi qua, Hàn Phong đã bắt đầu loạng choạng bước đi từng bước một. Đúng lúc này, một thân ảnh quen thuộc bỗng xuất hiện trong trọng lực huấn luyện tràng khiến cho Hàn Phong không khỏi giật nảy. Người đang đứng trước mặt hắn lúc này chính là tráng hán đã cùng hắn bồi luyện vô số lần ở trong thực chiến huấn luyện tràng.

Khi nhìn thấy tên tráng hán lạnh lùng đang cầm trên tay mình một cây đại đao, trong lòng Hàn Phong liền xuất hiện một dự cảm không lành. Trước mặt hắn cũng xuất hiện cây kiếm thân thuộc. Tại thời điểm này, tiếng thông báo lạnh lùng của hệ thống vang lên bên tai Hàn Phong:

- Đỉnh... hệ thống phát hiện tiềm lực của ký chủ vẫn chưa được phát triển hoàn toàn, nên sẽ đặc cách kết hợp giữa thực chiến và trọng lực huấn luyện tràng, để giúp cho ký chủ có thêm áp lực đột phá.

- Đỉnh... ký chủ sẽ phải chiến đấu với bạn đối luyện trong trường trọng lực gấp 40 lần, xin lưu ý, trường trọng lực này sẽ chỉ có tác dụng lên người ký chủ.

“Oa!! Ta x con mẹ nó, người đừng có mà củ hành ta như vậy chứ?? Hệ thống chết tiệt!!!” Hàn Phong thảm thiết hô to.

- Đỉnh... chiến đấu bắt đầu!!

Tiếng thông báo của hệ thống vừa dứt, người tráng hán đối diện Hàn Phong đã động. Ông ta vừa hướng về phía Hàn Phong mà phóng tới vừa huy động thanh đao trên tay, hướng về phía cổ của Hàn Phong mà chém.

Hàn Phong lúc này còn đang chậm chạp cúi người xuống, cố gắng với lấy thanh kiếm trước mặt, thấy cử động của tráng hán kia, Hàn Phong liền mở miệng điên cuồng chửi thề:

“Hệ thống chết tiệt, hệ thống khốn nạn, ta @#@\$#@% cả lò nhà sản xuất ra cái hệ thống này.”

- Xoẹt

“AHHH”

Thanh đao cứa qua cổ Hàn Phong một cách sắc ngọt, đầu của hắn vẽ một đường máu mà bay lên 3 mét trên không, rồi rơi cái bụp, lăn long lóc trên sàn huấn luyện.

Một dãy số đếm ngược thân quen hiện lên:

"3...2...1... ký chủ hồi sinh, mời ký chủ tiếp tục thí luyện thực chiến"

Hàn Phong đầu trở lại thân, lại một lần nữa sống lại. Nhưng hắn lúc này cũng chẳng vui vẻ gì vì bên tai hắn lại xuất hiện tiếng thông báo của hệ thống:

- Đỉnh... Chiến đấu bắt đầu!!

Tráng hán trước mặt Hàn Phong liền bắt đầu tấn công.

“Ê này... con mẹ nó.. đợi đã!!” Hàn Phong luống cuống hét lên.

- Xoẹt

“Ahhhhh”

"3...2...1... ký chủ hồi sinh, mời ký chủ tiếp tục thí luyện thực chiến"

“Ta bảo đợi đã mà!!!”

- Xoẹt

“Đau ahhhhh”

5 tháng sau – Hàn Phong lúc này cũng đã nhặt được thanh kiếm và đứng thẳng người dậy, nhưng hắn còn chưa kịp làm ra một bất cứ một hành động phản kháng nào thì đầu của hắn đã bị chém lia khỏi cổ.

“Au ui... con mẹ nó đây là địa ngục” Hàn Phong oán hận thầm nghĩ.

"3...2...1... ký chủ hồi sinh, mời ký chủ tiếp tục thí luyện thực chiến"

1 ngày sau – Hàn Phong đã có thể nhặt được thanh kiếm lên, nhưng thanh kiếm lại nặng gấp 40 lần bình thường, Hàn Phong gồng căng hai cánh tay để nhấc được thanh kiếm lên nhưng không được, khiến cho hắn không thể chống đỡ trước đường đao sắc lạnh đang chém về phía cổ của hắn.

-Phập.

1 ngày nữa lại trôi qua – Hàn Phong dùng hai tay vung thanh kiếm, đâm vào bản đao của tráng hán kia, khiến cho đường chém của ông ta lệch sang một bên. Không một chút do dự, Hàn Phong nhấc kiếm lên, nhắm về phía tim của vị tráng hán kia để một đường đâm tới trước khi vị tráng hán kịp thủ thế phòng ngự.

Nhưng bị kịch thay, tốc độ của hắn đã bị trọng lực gấp 40 lần mạnh mẽ đè nén, khiến cho mũi kiếm còn chưa kịp chạm vào ngực của vị tráng hán kia, thì ông ta đã nhẹ nhàng lướt sang một bên, đập mạnh vào eo của Hàn Phong một cú đau điếng, tráng hán lấy một chân giẫm lên ngực hắn, trong khi hai tay thì nhấc thanh trường đao lên cao rồi găm phập mũi đao cùn xuyên từ giữa cổ họng của Hàn Phong xuống sàn huấn luyện khiến hắn đau đớn đến kêu cha gọi mẹ.

-Đình... chúc mừng ký chủ, vì ký chủ liên tục đột phá giới hạn thân thể nên huyết mạch của ký chủ đã được kích hoạt và giúp ký chủ nâng cao điểm tổ chất thân thể...

- Đình... +1 điểm cho tất cả các tổ chất.

2 tháng sau – Cuộc chiến đấu giữa hai người đã trở nên cực kì cân bằng, người chém ta đỡ, người đâm ta né. Nhưng kết quả trung cuộc vẫn là Hàn Phong ăn một đao ngang người.

-Đình... chúc mừng ký chủ, vì ký chủ liên tục đột phá giới hạn thân thể nên huyết mạch của ký chủ đã được kích hoạt và giúp ký chủ nâng cao điểm tổ chất thân thể...

- Đình... +1 điểm cho tất cả các tổ chất.

5 tháng trôi qua- Vị tráng hán kia nhanh chóng áp sát và hướng thanh đao chém về phía eo của Hàn Phong. Hàn Phong giờ kiểm soát eo, đón đỡ đường đao sắc bén của người trung niên kia. Đồng thời, hắn nhẹ nhàng lướt thanh kiếm ngang bản đao, Hàn Phong bộ pháp linh hoạt, vừa nhón chân áp sát một cách nhẹ nhàng, vừa đưa thanh kiếm nương theo lực đạo mà của về phía cổ họng của vị tráng hán kia.

Vị tráng hán kia buông thanh đao ra, ngửa người cong như con tôm về phía sau rồi chống hai tay xuống đất để né tránh đường kiếm chí mạng của Hàn Phong trong khi chân trái đá hất về phía cầm Hàn Phong, chân còn lại cũng bật lên, hông mượn lực đã để lộn một vòng.

Đáng tiếc, Hàn Phong như đã nhìn được trước ý đồ của vị tráng hán kia, hắn lấy khuỷu tay huyếch mạnh vào bàn chân của vị tráng hán khiến cho ông ta mất thế ngã nằm ra đất. Hàn Phong lạnh lùng lia ngang kiếm chém xoẹt qua động mạch chủ ở cổ của tráng hán khiến cho máu bắn tung toé đi khắp nơi. Tráng hán giãy giụa mất 1 2 giây thì nằm im bất động.

Lúc này, tiếng thông báo của hệ thống lại vang lên bên tai của Hàn Phong:

-Đình... chúc mừng ký chủ, vì ký chủ liên tục đột phá giới hạn thân thể nên huyết mạch của ký chủ đã được kích hoạt và giúp ký chủ nâng cao điểm tổ chất thân thể...

- Đình... +1 điểm cho tất cả các tổ chất.

- Đình.. ký chủ chưa đạt yêu cầu, xin mời ký chủ thực hiện lại chớ đến khi ký chủ giảm được thời gian miễn sát xuống còn 20 giây.

Thân ảnh quen thuộc của người tráng hán kia lại từ từ hiện ra, Hàn Phong lạnh nhạt gạt gù, hắn nghiêm túc cầm thanh kiếm trên tay, tiếp tục chuẩn bị cho một tràng chiến đấu khốc liệt khác, hắn đã quá quen thuộc với việc tái chiến không ngừng như vậy rồi.

Hàn Phong hướng về phía tráng hán, nhếch miệng cười khẩy mà ngoắc tay. Vị tráng hán kia hét to một tiếng, vừa lao nhanh về phía Hàn Phong, vừa lê thanh trường đao ở trên sàn huấn luyện tạo nên những tia lửa chói mắt.

Hàn Phong quắc mắt nghiêm nghị, hắn cũng xoay thân kiếm rồi bật cả người về phía vị tráng hán kia. Hai người cứ như vậy giằng co nhưng Hàn Phong luôn luôn là người dành chiến thắng cuối cùng.

1 tháng sau - Đình, chúc mừng ký chủ đã hoàn thành giai đoạn một, giai đoạn hai của đợt huấn luyện bắt đầu, ký chủ sẽ phải hạ gục 2 đối thủ cùng một lúc trong vòng 25 giây ở mọi trường trọng lực gấp 45 lần...

Hàn Phong mặt mày cười khổ, hắn thầm nghĩ: “cái hệ thống này càng lúc càng biến thái thì phải, không chỉ gia tăng số lượng đối thủ, lại còn gia tăng trọng lực trường chứ, đúng là không để người khác sống mà.”

Hàn Phong lại không hề nghĩ rằng bản thân hắn cũng đang dần dần trở thành một tên biến thái.

Hai thân ảnh quen thuộc của vị tráng hán kia lại hiện ra, Hàn Phong nét mặt nghiêm túc, nắm chặt lấy chuôi kiếm. Hắn lúc này hoàn toàn tin tưởng rằng hắn sẽ vượt qua được cửa ải này một cách dễ dàng, tâm vô địch, ta vô địch.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Giới hạn cấp độ?

Thời gian thấm thoát trôi qua, trong huấn luyện tràng lúc này, một người thanh niên tuấn tú cầm trên tay một thanh trường kiếm nhuốm máu, người này đang nằm thờ hồng hộc trên sàn huấn luyện, xung quanh hắn là hơn 40 cái xác lạnh ngắt. Cả phòng huấn luyện tràn ngập mùi máu tanh.

Ngay tại thời điểm này, trong không gian bỗng có một tiếng thông báo khô khốc, không một chút xúc cảm vang lên:

- Định... chúc mừng ký chủ đã hoàn thành khoá huấn luyện đợt 1.

Tiếng thông báo vừa dứt, thanh kiếm cùng tràng cảnh máu tanh kia dần dần biến mất, trong phòng huấn luyện lúc này chỉ còn duy nhất một thân ảnh. Người thanh niên tuấn tú kia thấy vậy liền nhoẻn miệng cười tự tin. Người này không ai khác chính là Hàn Phong.

Đã có kinh nghiệm từ những đợt huấn luyện trước, cũng không mất bao nhiêu thời gian để Hàn Phong có thể hoàn thành đợt huấn luyện thứ nhất, chỉ mất có tổng cộng có 2 năm, Hàn Phong đã hoàn thành xong quá trình huấn luyện đợt 1 nhưng kéo theo đó, hắn cũng chỉ tăng được 6 điểm chỉ số toàn diện, so với khoá huấn luyện trước thì chẳng thấm thía vào đâu cả.

Hàn Phong cố gắng chống đỡ thân thể mỏi mệt của mình rồi đứng lên một cách vững vàng, hắn tự tin ra lệnh cho hệ thống:

“Hệ thống, bắt đầu đợt huấn luyện thứ 2!”

- Định... khởi động huấn luyện tràng thất bại, điểm chỉ số có thể tăng lên thông qua sự vận động của cơ thể cùng huyết mạch đã đạt tới mức giới hạn của cấp độ 21, ký chủ không thể tăng thêm điểm chỉ số thể chất nhờ rèn luyện được nữa.

- Ký chủ có thể ra ngoài lịch luyện để tăng cấp độ, hoặc sử dụng điểm cộng chỉ số mà ký chủ đã tích lũy được cho đến thời điểm hiện tại. Khi dùng điểm chỉ số để vượt qua giới hạn cấp độ, sẽ tương đương với việc đánh sâu vào căn cơ của một cảnh giới, ký chủ cũng chính thức tiến hoá từ cấp độ thiên tài lên thành yêu nghiệt.

- Điểm chỉ số tích lũy của ký chủ: 21 điểm cộng thể chất, 10 điểm cộng kỹ năng.

Chu Hằng mặt nhăn như đít khỉ, vậy là từ trước đến giờ, hắn đã phung phí mất bao nhiêu điểm cộng thể chất. Đặc biệt là ở những cấp độ đầu, hắn không cần quá nhiều điểm kinh nghiệm để thăng cấp. Đáng nhẽ ra, hắn nên tập luyện để đạt đến giới hạn quy định cho mỗi cấp độ đã, sau đó sẽ sử dụng điểm cộng chỉ số để đánh vững vàng vào căn cơ.

“Chậc.. hệ thống, cho ta xem bảng thông tin cá nhân!” Hàn Phong tắc lưỡi ra lệnh.

Thông tin ký chủ (Sau khi được đại đạo trùng thể.)

-Tên: Nguyễn Hàn Phong(Nam)

-Tuổi: 21

-Cấp độ: 21 (0/100000)

- Lực lượng: 109(10)

- Nhanh nhẹn: 109(10)

- Sức sống: 109(10).

- Thể lực: 109(10).

- Tinh thần lực: 111 (10)

- Cường độ: 109(10)
- Huyết thống: Lạc Hồng
- Dị năng: Lạc Hồng cương khí (SSS)
- Kỹ Năng: Chân Diện Mục Nhân (max), Thuận Thủ (max), Thất Sát kiếm kỹ (Độ thành thực 0 điểm)

*Lưu ý: những kỹ năng sử dụng điểm thành thực như thất sát kiếm kỹ không thể tăng lên nhờ điểm cộng kỹ năng.

“Ký chủ hiện tại có tổng 21 điểm cộng thể chất, 8 điểm cộng kỹ năng”

(10) là tiêu chuẩn của một người trưởng thành bình thường.

Hàn Phong vuốt vuốt cằm, sau cùng hắn quyết định cộng 3 điểm cho tất cả các thể chất, riêng về tinh thần lực, hắn quyết định cộng 6 điểm vào đó.

Đinh... thêm điểm thành công, chỉ số hiện tại của ký chủ:

-Tên: Nguyễn Hàn Phong(Nam) (thiên phú cấp: yêu nghiệt)

-Tuổi: 21

-Cấp độ: 21 (0/100000)

- Lực lượng: 112(10)

- Nhanh nhẹn: 112(10)

- Sức sống: 112(10).

- Thể lực: 112(10).

- Tinh thần lực: 117 (10)

- Cường độ: 112(10)

- Huyết thống: Lạc Hồng

- Dị năng: Lạc Hồng cương khí (SSS)

- Kỹ Năng: Chân Diện Mục Nhân (max), Thuận Thủ (max), Thất Sát kiếm kỹ (Độ thành thực 0 điểm)

*Lưu ý: những kỹ năng sử dụng điểm thành thực như thất sát kiếm kỹ không thể tăng lên nhờ điểm cộng kỹ năng.

“Ký chủ hiện tại có tổng 21 điểm cộng thể chất, 8 điểm cộng kỹ năng”

(10) là tiêu chuẩn của một người trưởng thành bình thường.

Hàn Phong lúc này chú mục vào dòng kỹ năng, hắn trầm ngâm tính toán một lúc liền ra quyết định:

“Hệ thống, ta muốn vào phòng luyện tập vũ kỹ, kỹ năng luyện tập thất sát kiếm kỹ.”

- Đinh... Khởi động đợt huấn luyện vũ kỹ Thất Sát Kiếm Kỹ, mục tiêu: Thức thứ nhất -Nhật Nguyệt Trảm- đạt tới sơ tầng (độ thành thực: 1/100 điểm)

“Hả.. từ bao giờ cái hệ thống này lại nhân từ đến vậy, chỉ bắt ta học đến sơ tầng thôi á?? 1/100 điểm thành thực??” Hàn Phong nhìn mục tiêu của đợt huấn luyện hệ thống vừa đưa ra mà không khỏi thắc mắc.

Theo như những gì Hàn Phong đã biết, Thất Sát Kiếm Kỹ gồm có bảy tầng, mỗi tầng tương đương với một thức.

Thức thứ nhất: Nguyệt Trảm

Thức thứ hai: Nhật Trảm

Thức thứ ba: Địa Trảm

Thức thứ tư: Thiên trảm

Thứ thứ năm: Nhất kiểm trăm tinh không

Thứ thứ sáu: Nhất kiểm trăm vũ trụ

Thứ thứ bảy: Nhất kiểm trăm thiên văn

Mỗi một thứ sẽ có 4 tầng nắm giữ:

- sơ tầng 1- 20 điểm thành thực.
- trung tầng 20 – 40 điểm thành thực.
- đỉnh cấp 40 – 80 điểm thành thực.
- thăng hoa 90 -100 điểm thành thực.

Mỗi một thứ đều có những cái tên cực kỳ nghịch thiên, khiến người khác nghe được mà hoảng sợ.

Ngay cả bản thân Hàn Phong cũng không tin rằng những chiêu thức kia có thể thực sự nghịch thiên như những cái tên mà chúng đã được đặt. Chắc người sáng tạo ra bảy chiêu kiểm kỹ này muốn một lần khoa trương, cho nên mới đặt ra những cái tên khủng bố như vậy.

- Đỉnh... Huấn luyện vũ kỹ bắt đầu, đợt 1: cảm ngộ.

Tiếng thông báo của hệ thống vừa chấm dứt, Hàn Phong liền nhận ra bản thân hắn đang lạc ở trong một tầng không gian tối tăm, trước mặt hắn chỉ duy nhất có một vầng trăng tròn vành vạnh. Nhưng vầng trăng ấy không có ở trên cao, mà là thực sự nằm ở ngay trước mặt hắn. Cũng đồng nghĩa với việc hắn đang đứng trước một tinh cầu khổng lồ với bán kính 1737 km. Đây phải là một tràng diện kinh khủng đến cỡ nào.

Trên tay Hàn Phong xuất hiện thanh Thiên Tạo kiếm mà hắn mua được từ cửa hàng của hệ thống. Hàn Phong thử thôi động kiếm kỹ, hắn cảm nhận được tinh thần lực cũng như thể lực của hắn đang bị rút đi với một tốc độ khủng bố.

Bên tai Hàn Phong vang lên tiếng thông báo của hệ thống:

- Đỉnh... -95 điểm tinh thần lực, -89 điểm thể lực.

Đầu Hàn Phong lúc này đau như búa bổ, cả người hắn cũng bắt đầu mỏi mệt rồi. Nhưng từ phần bụng dưới của hắn có một nguồn năng lượng khổng lồ đang từ từ đi lên. Một dòng khí nóng di chuyển từ bụng rồi lên đến cánh tay, từng đầu ngón tay, rồi cuối cùng là gia trì vào thanh Thiên Tạo. Thanh Thiên tạo dần dần sáng lên, trên thân kiếm xuất hiện một tia đỏ ẩn mong manh, nhìn kỹ thì có thể thấy tia đỏ ẩn này lại có vẻ bề ngoài tương tự như một vầng trăng khuyết.

“Hừ” Hàn Phong kêu lên một tiếng, sau đó hắn chém ra một kiếm kinh thiên hướng về phía vầng trăng tròn trước mặt.

Một luồng khí mỏng manh hình bán nguyệt xé gió mà bay ra, sau đó đánh vào vầng trăng khổng lồ trước mặt Hàn Phong.

- Uỳnh!!!

Kiểm chiêu tiếp xúc với vầng trăng. Nhưng đáng buồn thay, kiếm chiêu chỉ vạch ra được một vết xước mờ nhạt ở trên mặt trăng khổng lồ. Hàn Phong ngời phích xuống đất mà thở hồng hộc, não của hắn như muốn nứt ra, tiêu hao của kiếm chiêu này quả thật đúng là hàng sài một lần.

- Đỉnh... Độ thành thạo +0.00000000001 điểm

Nghe thấy tiếng thông báo của hệ thống, Hàn Phong liền ngẩn tò te.

“Con bà nó, +0.00000000001 điểm thành thực??? người đùa ta đúng không?? đúng không????” Hàn Phong gào thét, bây giờ hắn đã hiểu tại sao hệ thống lại đặt mục tiêu là 1/100 điểm thành thực rồi.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 63: Ngộ Trăm Nguyệt thức

Mất nguyên nửa ngày trời nghỉ ngơi dưỡng sức, Hàn Phong mới lục tục đứng dậy. Hắn một lần nữa thức giấc Trăm Nguyệt Thức. Hoa văn của vầng bán nguyệt mỏng manh như một sợi chỉ lại ẩn hiện trên thân kiếm Thiên Tạo.

Sau lần đầu tiên sử dụng Trảm Nguyệt thức, Hàn Phong đã bình tĩnh hơn trong việc quan sát và cảm nhận chiêu thức trong lần sử dụng thứ hai. Thay vì tập trung cảm nhận sự mệt mỏi về tinh thần và thể xác, Hàn Phong đã chú trọng hơn vào việc cảm nhận dòng chảy của năng lượng.

“Ồ, tinh thần lực cùng thể lực đang kết hợp lại thành một loại năng lượng khác biệt. Nguồn năng lượng này cực kỳ tinh thuần, ngưng thực, ta có thể cảm nhận được sự mạnh mẽ của nguồn năng lượng này.” Hàn Phong thầm nghĩ.

Hàn Phong tiếp tục ngưng kết năng lượng vào thanh Thiên Tạo, cho đến khi vầng bán nguyệt mỏng manh kia sáng lên.

“Hô” Hàn Phong hét lên một tiếng trong khi chém ra một vầng bán nguyệt mỏng như một sợi chỉ, có điều so với lần trước, vầng bán nguyệt này lại có vẻ trong và sáng hơn, nhưng sự thay đổi này cực kỳ mờ nhạt, dùng mắt thường không thể nhìn thấy được sự thay đổi này.

“Uỳnh” Lần này, vết chém kia cũng chỉ lưu lại một vết xước mờ mờ trên vầng trăng kia. Hàn Phong chém xong một kiếm này lại ngồi bệt xuống đất mà hồi sức

- Đỉnh... điểm thành thực +0.000000000002 điểm

Mặc dù đã biết rằng kết quả ít nhiều cũng sẽ như vậy, nhưng Hàn Phong vẫn không nhịn được mà khoé miệng run rẩy, hần thềm kêu khổ không thôi.

Hàn Phong cứ lặp đi lặp lại một quy trình như vậy, cứ chém một chém, lại ngồi xuống nghỉ ngơi hơn nửa ngày. Mỗi ngày hần lại chém được 2 đao, sau đó hần lại ngồi xuống nghỉ ngơi. Quy trình này cứ lặp đi lặp lại không ngừng.

- Đỉnh... điểm thành thực +0.000000000002 điểm

- Đỉnh... điểm thành thực +0.000000000003 điểm

- Đỉnh... điểm thành thực +0.000000000004 điểm

- Đỉnh... điểm thành thực +0.000000000004 điểm

- Đỉnh... điểm thành thực +0.000000000006 điểm

1 năm trôi qua, Hàn Phong vừa mới hồi phục xong liền đứng dậy, hần cầm chặt cây Thiên Tạo trên tay, sau cùng chém ra một kiếm kinh thiên. Hàn Phong đến lúc này đã cảm nhận rõ ràng dòng chảy năng lượng khi hần vận dụng kiếm chiêu. Cảm nhận được khi năng lượng từ thanh Thiên Tạo khi được phóng ra.

- Oanh oanh.

Kiếm chiêu mạnh mẽ va chạm với vầng trăng kia. Lần này, hần đã lưu lại một vết chém sâu 30cm vào vầng trăng kia. So với biên độ lần trước, lực sát thương của kiếm chiêu lần này đã mạnh mẽ hơn rất nhiều lần.

- Đỉnh... điểm thành thực +0.006 điểm (0.409/100 điểm)

Chém xong một kiếm này, Hàn Phong đã hoàn toàn kiệt sức, thể nhưng hần vẫn đứng thẳng người mà suy ngẫm lại toàn bộ quá trình thi triển Trảm Nguyệt Thức. Bóng trong ánh mắt đêm chiều của Hàn Phong loé lên một tia sáng.

“Hoá ra từ trước đến giờ ta đã đánh ra chiêu thức như một người máy, tại sao ta lại để ý cách vận hành của nguồn năng lượng nhiều đến thế?”

“Tại sao khi xuất chiêu, ta không có cảm nhận gì khác?”

“Tại sao khi đánh ra chiêu thức, ta lại chỉ tập trung vào kết quả sau cùng?”

Trong đầu Hàn Phong lúc này hiện lên vô vàn câu hỏi, vô vàn luồng ý nghĩ khác nhau cứ không ngừng hiện ra.

Hần hướng mắt về phía vầng trăng kia, hần cứ đứng nhìn vầng trăng sáng trước mắt. Đến tận bấy giờ, Hàn Phong mới nhận ra rằng vầng trăng kia thật sự xinh đẹp. Phải chăng thời gian hần đã quá chú tâm vào kết quả? Chỉ số? Hần đã quên đi một điều gì đó thật quan trọng.

“Ồ... đó chính là cảm nhận, thật sự cảm nhận bằng tâm, cảm nhận bằng linh hồn của mình, dung hợp linh hồn đó vào kiếm chiêu.”

Hàn Phong bật phát dậy, hần cầm thanh Thiên Tạo lên, hần đưa kiếm lên rồi chém ra một đường kiếm xuất bất kỳ ý mà không hề sử dụng Trảm Nguyệt Thức.

- Keng

Đường kiếm đó tất nhiên không hề gây ra được bất kỳ một dấu vết gì trên vầng trăng rắn chắc kia. Nhưng Hàn Phong dường như không hề để ý đến điều đó, hần không ngừng lại mà tiếp tục huy động Thiên Tạo trên tay mà chém liên tục về phía mặt trăng.

- Keng

- Keng

- Keng

Hàn Phong quên đi thời gian, không gian. Hắn không hề để ý đến bất cứ điều gì khác ngoài thanh kiếm và vầng mặt trăng kia. Hắn cứ chém liên tục như vậy, lực phản chấn từ thanh kiếm truyền vào hồ khẩu khiến cho tay hắn tê dại cả đi, nhưng Hàn Phong cũng không để ý đến việc đó. Tay hắn bật máu, hắn cũng không để ý đến việc đó, tay hắn sưng phù, hắn cũng không để ý. Ý chí của hắn, linh hồn của hắn không hề tập trung ở thân xác này, hắn đặt toàn bộ tinh lực vào kiếm.

1 tháng, 2 thành rồi 1 năm trôi qua, bỗng có một sự thay đổi xảy ra.

- Xoẹt

Hơn trăm vạn lần chém trước, Hàn Phong đều không thể lưu lại bất cứ một vết tích nào trên vầng trăng tròn vành vạnh kia, nhưng lần này lại khác. Vết chém lần này lại để lên trên bề mặt của mặt trăng kia lại hiện lên một vết xước. Nhưng hắn hoàn toàn không nhận ra điều đó mà tiếp tục chém. Ánh mắt của Hàn Phong càng sáng lên, càng ngày càng mãnh liệt.

Hàn Phong dường như đã nhận ra được một điều gì đó! Hắn mau chóng ngồi xuống xếp bằng rồi nhắm mắt lại. Mặc kệ cho dòng thời gian không ngừng trôi đi, Hàn Phong cứ lẳng lặng ngồi xếp bằng như vậy. 1 ngày rồi 2 ngày, 1 tháng rồi 2 tháng, Hàn Phong vẫn ngồi đó như một bức tượng đá. Không nhúc nhích, không xao động. Nếu như hắn không phát ra từng nhịp thở đều đặn, thì chắc chắn ai nhìn vào cũng sẽ nghĩ rằng hắn đã chết từ lâu rồi.

2 năm cứ như vậy lặng lẽ trôi qua, suốt 2 năm ròng rã Hàn Phong vẫn ngồi trong căn phòng huấn luyện tĩnh mịch mà không hề nhúc nhích. Tưởng rằng hắn sẽ mãi ngồi im lặng trong sân huấn luyện như vậy thì hai mắt của Hàn Phong bỗng từ từ mở ra.

Hai con ngươi của hắn lúc tràn ngập ánh khí bức người, khoẻ mỗi hắn hiển hiện một nụ cười tự tin. Hàn Phong đứng thẳng như một cây cột trụ vững chắc, hắn cảm thanh Thiên Tạo lên. Không gian xung quanh hắn trở nên vụn vặt, dường như một phiến không gian này hoàn toàn tập trung vào thân thể rắn chắc của Hàn Phong. Thân thể của hắn lúc này đang nóng dần lên, nhiệt độ cơ thể của hắn lúc này còn cao hơn cả nhiệt độ bên ngoài, khiến cho cả người hắn bốc lên từng mảnh sương mờ.

Trên thanh Thiên Tạo lúc này hiện lên một đồ án hình vầng trăng khuyết đang không ngừng phát sáng. Vầng trăng khuyết lần này đã to hơn gấp ba gấp bốn lần so với 3 năm trước.

“Trăm Nguyệt Thức!!!!” Hàn Phong hét to rồi chém ra một kiếm kinh thiên, một đường kiếm khí tạo hình của một vầng trăng khuyết từ Thiên Tạo đánh ra. Vầng trăng khuyết này cực kỳ sắc nét và rõ ràng, khác một trời một vực so với thời gian trước.

“Oanh long!!!!” đường kiếm va chạm với mặt trăng khổng lồ, tạo nên một vụ nổ long trời lở đất. Bụi bay mờ mịt.

Trên vầng trăng to tròn lúc này, một vết kiếm in đậm trên đó, vết kiếm sâu hoắm này đã vạch lên mặt trăng kia một khe sâu 2 mét.

- Định... điểm thành thực +1.1 điểm (1.59823/100 điểm).

- Định... chúc mừng ký chủ đã hoàn thành khoá huấn luyện kiếm kỹ đợt 1 vượt mức yêu cầu. (1.59823/1 điểm)

Nghe tiếng thông báo của hệ thống, Hàn Phong lại không hề vui sướng hét lên như những lần khác, ngược lại, hắn lại nghiêm túc đứng đó, cảm nhận dư âm của lần cảm ngộ vừa rồi.

“Hắn đã trưởng thành” Ở một nơi xa xôi nào đó, một vị đại năng giấu mặt bỗng mỉm cười lên tiếng.

“Chúng ta không còn nhiều thời gian nữa, tất cả hy vọng đều đặt ở thằng nhóc này.” Lại một vị khác lên tiếng, vị này vừa nói vừa gõ ngón tay vào ngai vàng.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Khách quý

Hàn Phong lúc này không hề hay biết gì về cuộc trò chuyện của mấy vị đại năng. Hắn bây giờ còn xa xa chưa đủ tư cách để tham dự vào những việc đó. Hắn lúc này vẫn còn đang nhắm cảm nhận dư âm của đợt cảm ngộ vừa rồi. Khoảng tầm 10 phút sau, Hàn Phong mới mở mắt ra, hít một hơi thật sâu để thu liễm tinh thần sau đó thoát ra khỏi phòng huấn luyện.

“Phong!!!!”

Khi Hàn Phong vừa đặt chân xuống nền nhà ở thế giới thật, một vòng tay mảnh khảnh đã ôm chặt lấy eo hỏ của hắn, thân hình nóng bỏng cũng áp sát vào người hắn rồi xô hắn ngã xuống sàn nhà.

“Chào bà xã” Hàn Phong vừa cười vừa ôm chôn lấy vòng eo của Huyền Anh.

Huyền Anh ánh mắt tràn ngập sự nhớ nhung và âu yếm đắm nhìn Hàn Phong. Ánh mắt đó mặc dù có sự nhớ nhung, thế nhưng lại không hề có sự lo lắng yếu đuối mà ngược lại, ánh mắt đó cực kỳ mạnh mẽ, cực kỳ vững chắc.

“Huyền Anh bé bỏng của chúng ta cuối cùng cũng đã trưởng thành rồi.” Hàn Phong nâng cằm Huyền Anh lên, rồi hôn nhẹ lên môi nàng.

“Anh yên tâm, em sẽ không để anh mãi mãi lo lắng cho em đâu, em sẽ cùng anh chiến đấu để sinh tồn, để yêu và để thực sự cảm nhận được cuộc sống!” Huyền Anh nói với một giọng điệu cứng rắn.

“Ồ, quả thật là em đã trưởng thành rồi!” Hàn Phong khởi động chân diện mục nhân, hơi có chút ngạc nhiên nói.

Tên: Lê Huyền Anh

Giới tính: Nữ

Tuổi: 21

Quê quán: Hà Nội.

Quan hệ với ký chủ: Nhất đại phu nhân

Lý lịch: (Ký chủ phải nâng cấp kỹ năng để nhìn được lý lịch)

Cấp độ: 13 (cấp E *Trung Kỳ *)

- Lực lượng: 26

- Nhanh nhẹn: 23

- Sức sống: 26

- Thể lực: 24

- Tinh thần lực: 35

- Cường độ: 23

- Huyết thống: Huyết thống cổ tộc của Hưng Đạo Đại Vương.

- Dị năng: Hiện chưa được kích hoạt - Kỹ Năng: Bạo Quyền Thuật.

“Đã bảo với anh là sẽ không bị anh bỏ lại đằng sau mà, nhận tiện đây em cũng đã bắt đầu thực hiện việc phát triển gien theo chiều hướng mà anh đã góp ý từ lần trước đó, cho đến thời điểm hiện tại, dự án này vẫn đang diễn ra một cách khá là suôn sẻ.” Huyền Anh tỉ mỉ báo cáo.

“Bà xã đại nhận giỏi quá, tại hạ bái phục a!! Nào, chúng mình đi gặp ngoại công thôi.” Hàn Phong yêu thương véo mũi nàng một cái nói.

Khi hai người Hàn Phong vừa đi gần đến cửa thư phòng của lão Bá Hải thì đã thấy ông đứng đó cùng đại tá Hoàng chăm sóc cây cảnh. Thấy hai người tiến tới, ông chậm rãi đưa cây kéo trên tay cho đại tá Hoàng rồi quay ra mỉm cười với hai người Hàn Phong.

“Ồ...” Lão Bá Hải nhìn Hàn Phong, ông cố thu liễm lại sự thất thố của bản thân. Ông có thể cảm nhận được một nguồn sức mạnh cường đại mà Hàn Phong đang sở hữu.

“Tên nhóc này kỳ quái thật, mặc dù hắn vẫn là cấp D sơ kỳ, nhưng tại sao cường độ cơ thể của hắn lại mạnh mẽ đến như vậy cơ chứ?”

“Không chỉ như vậy, ở cấp độ của hắn, để tăng được cường độ cơ thể lên nhiều như vậy thì phải tập luyện 10 đến 15 năm chứ, sao hắn mới bé quan có 7 ngày mà tổ chất thân thể đã tăng lên nhiều đến như vậy.” Lão Bá Hải không ngừng thắc mắc.

Thật ra đây cũng quá là bình thường, bất cứ ai có thể nhìn thấy được sự tiến bộ của Hàn Phong thì chắc chắn cũng đều có một câu hỏi như vậy mà thôi. Tên quái thai như hắn đến cả những vị tiên nhân, thánh nhân còn phải trầm trồ chứ huống chi ông chỉ là một trong những bậc cao thủ ở phạm giới.

“Người về đúng lúc lắm, khoảng mấy phút nữa đoàn khách quý sẽ đến thăm căn cứ của chúng ta, nhớ thể hiện cho thật tốt vào đấy!” Bá Hải kìm nén vô số những nghĩ vẩn trong đầu của mình lại mà dặn dò Hàn Phong.

“Con đã hiểu thừa ngoại công.” Hàn Phong bình thản đáp.

Nhìn thấy ánh mắt và thần thái của Hàn Phong, lão Bá Hải càng thêm giật mình. Ông có thể nhận ra được Hàn Phong cũng đã trưởng thành cả về mặt tinh thần. Trong mắt hắn vẫn tràn ngập sự nhiệt huyết của tuổi trẻ, nhưng hắn lại biết cách điều khiển cùng thu liễm nó lại.

Là một người từng trải, ông biết để trưởng thành về mặt tinh thần khó đến mức độ nào, việc này không phải chỉ luyện tập là có thể làm được. Muốn tiến bộ về mặt tinh thần, một người phải trải qua vô vàn sóng gió, vô vàn biến cố trong cuộc đời, đây không phải là cái mà có thể thay đổi ngay một ngày hai, đây là thứ mà nhiều người phải đánh đổi cả cuộc đời mới có thể trưởng thành được.

“Chỉ trong mười ngày ở ru rú trong phòng, không chỉ tố chất thân thể của hắn đã tăng lên, mà thậm chí cả tố chất về mặt tâm lý cũng đã trưởng thành. Cái này cũng quả không hợp lẽ thường đi nha!” Lão Bá Hải lẩm bẩm.

“Hô hô... Nhặt được bảo rồi!!” Lão Bá Hải thầm đắc ý.

Khi mấy người còn đang say sưa trò chuyện thì lão Bá Hải bỗng dừng lại, ông nở trên môi một nụ cười nhàn nhạt mà hướng mắt nhìn về phía cổng thành.

“Đi nào, khách đến rồi.” Lão Bá Hải nói.

Hàn Phong nghe thấy vậy cũng âm thầm khởi động Chân Diện Mục Nhân, khởi động chức năng truy tung. Chức năng này ngay lập tức cho phép Hàn Phong có thể nhìn thấy bất cứ ai hay sự kiện gì đang diễn ra trong vòng bán kính 20km.

Cách thành cổ khoảng 200m, một đoàn gồm 5 người đang chậm chậm đi bộ hướng về phía căn cứ, Hàn Phong nhìn vào liền cảm nhận được đoàn người này bất phàm. Thật ra thì từ bề ngoài, một đoàn năm người đi bộ trong thời kỳ mặt trời một cách thông dong như vậy thì ai cũng cảm nhận được sự bất phàm của họ mà thôi.

Trong đoàn người có một vị lão giả tuổi tầm lão Bá Hải, ông ta mặc trên mình một bộ đồ màu trắng, tóc của ông cũng một mảnh bạc trắng. Mặc dù lão ầu này có vẻ hom hem ốm yếu nhưng Hàn Phong cũng không dám khinh thường người này.

Bên cạnh ông có một người thanh niên cực kỳ “xinh đẹp”. Đúng vậy, phải dùng từ xinh đẹp để tả người thanh niên này vì người này có một vẻ đẹp cực kỳ mềm mại và nữ tính.

3 người còn lại thì cũng có một vị trung niên sở hữu một bộ râu xồm cùng hai người thanh niên trẻ tuổi khác.

“Khởi động kỹ năng phân tích!” Hàn Phong hướng mắt về phía người thanh niên kia, sau hai lần bị lão Bá Hải nhận ra sự thăm dò của mình, Hàn Phong liền rút kinh nghiệm, không thăm dò những vị cao thủ kia nữa.

Tên: Nguyễn Hữu Ngọc

Giới tính: Nữ

Tuổi: 21

Quê quán: Hà Nội.

Quan hệ với ký chủ: người lạ

Lý lịch: (Ký chủ phải nâng cấp kỹ năng để nhìn được lý lịch)

Cấp độ: 29 (cấp D *Hậu Kỳ *)

- Lực lượng: 120

- Nhanh nhẹn: 118

- Sức sống: 110

- Thể lực: 110

- Tinh thần lực: 119

- Cường độ: 110

- Huyết thống: Huyết thống cổ tộc Nguyễn Kim.

- Dị năng: Hoà không - Kỹ Năng: Long hoà quyết

Hàn Phong xem tới đây liền rung động, đây là lần đầu tiên hắn gặp một người trẻ tuổi mà đã có sở hữu một thân thực lực mạnh như vậy, nhưng điều làm hắn sững sờ nhất đó chính là giới tính của người thanh niên này thể mà lại là nữ giới.

“Khởi động tính năng xuyên thấu.” Hàn Phong thầm thúc giục Chân Diện Mục Nhân.

Lúc này, người thanh niên tuấn tú kia liền biến thành một vị mỹ nữ xinh đẹp, mỗi tội nàng lúc này lại hoàn toàn chần chừ trước mắt của hắn. Nhưng là một người đã đi ra khỏi Sắc Dục Huấn Luyện Tràng, Hàn Phong không hề tỏ ra thất thố, hắn chỉ đơn thuần là thưởng thức mà thôi.

Lão giả đi đầu dường như cảm nhận được một điều gì đó, liền hướng một ánh mắt nghiêm nghị về phía cổng thành xa xa đứng về phía của Hàn Phong. Nhìn thấy ánh mắt đó, Hàn Phong cũng nghiêm mật thu liễm Chân Diện Mục Nhân lại, hắn cảm nhận được khí thế khiếp người của vị lão nhân kia áp đến. Lão Bá Hải cũng quay sang nhìn hắn nở một nụ cười tràn đầy ý vị.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Thế gia cổ võ

- Không ngờ tên nhóc nhà ngươi có năng lực phóng ra một nguồn thần thức tinh thuần và mãnh liệt như vậy. Lại có thể nhìn trộm từ một khoảng cách xa đến thế, chắc chắn, thần thức của ngươi cũng bao bọc mọi thứ trong vòng bán kính 200 mét chứ ít gì đâu... Lão Bá Hải không khỏi tặc lưỡi tán thưởng.

Nếu lão Bá Hải mà biết được Hàn Phong có thể truy tung bất kỳ mục tiêu nào trong vòng bán kính 20 kilomet thì chắc chắn lão ta sẽ tắc thở vì quá đổi ngạc nhiên mất.

Hàn Phong lúc này cũng không hề tiết lộ nửa lời về năng lực của mình mà chỉ âm thầm cảnh giác thôi. Hắn cũng không ngờ tuy rằng hắn đã cố gắng né tránh, không dò xét vị cao thủ kia mà chỉ nhìn trộm những người xung quanh hắn. Vậy mà ông lão kia vẫn cảm ứng được sự dò xét đó, hơn nữa, ông ta còn đoán được chính xác vị trí của Hàn Phong trong khi Hàn Phong mới chỉ kịp do thám một người trong đoàn đội của ông.

“Haizz... mấy lão khom già này thật là ghê gớm, mình phải cẩn thận hơn mới được.” Hàn Phong âm thầm cảnh giác nghĩ.

Tại thời điểm này, lão Bá Hải đã từ từ cất bước đi tới cổng thành, đám người Hàn Phong cũng lục tục theo sau. Đứng trước cổng thành lộng gió, lão Bá Hải khi định thần nhìn theo năm thân ảnh đang tiến lại gần cánh cổng thành nguy nga.

Lão giả kia dẫn đầu đám người, xiêm y của ông bay phấp phới trước gió, hai mắt ông sáng quắc, trông thật có thần. Sau khi nhìn thấy ông ta bằng chính đôi mắt của mình, Hàn Phong càng cảm nhận được sự nội liễm bí hiểm của ông.

Trong đầu Hàn Phong lúc này hiện lên 4 chữ:

“Thâm Bất Khả Trắc.”

Ông lão cũng vút cho Hàn Phong một ánh mắt đầy nghi hoặc, nhưng ánh mắt đó cũng chỉ dừng lại trên người Hàn Phong trong một giây chớp nhoáng. Ngay sau đó, vị lão giả kia đã hướng về phía Bá Hải với một nụ cười mờ nhạt trên môi, ông giơ tay về phía Bá Hải rồi cả hai cùng mỉm cười như có như không mà bắt lấy tay nhau.

Tương chừng như đó chỉ là một cái bắt tay xã giao thông thường, nhưng khi cả hai lão giả này cứ như vậy nắm tay nhau không buông, cả hai người chẳng nói chẳng rằng mà cứ nắm lấy tay nhau như vậy thì mọi người mới nhận ra rằng không khí ở đây có một chút cứng nhắc.

Như để minh chứng cho những sự nghi hoặc trong lòng họ, không khí xung quanh đã dần dần trở nên ngưng trọng hơn. Một luồng gió vô danh đã nổi lên từ lúc nào không hay, ý cười trên khóe miệng của hai người càng ngày càng đậm, xiêm y bay phấp phới, cơn gió kia thổi càng ngày càng mạnh, liên miên không dứt.

Đến lúc này, mọi người đều đã nhận ra hai lão cao thủ vốn chẳng phải đang vui vẻ bắt tay xã giao mà họ là đang so đo công lực. Hàn Phong cũng âm thầm cảm khái về thực lực của hai lão cao thủ này. Mới chỉ là một cái nắm tay mà cả hai người đã tạo nên thanh thế lớn đến như vậy thì không biết khi so đấu võ thuật thì bọn họ sẽ tạo nên một tràng diện kinh khủng đến mức nào nữa.

- Ha ha, lão Bá Hải nhà ngươi cũng không tệ, tiến cảnh cũng khá ổn trọng đấy chứ!? Vị lão giả kia hào sảng cười nói.

- Lão Tiến nhà ngươi cũng tu luyện thật nhanh, không hiểu lão ăn gì mà tốc độ tu luyện lại kinh khủng đến thế!! Lão Bá Hải cũng trầm trồ khen ngợi.

- Phong, đến đây chào hỏi vị tiên bói này, đây là lão tiên bói Nguyễn Đức Tiến, ông ta là nhị trưởng lão cường đại của gia tộc họ Nguyễn, một trong những gia tộc cổ vũ lâu đời. Còn đây là nữ tề của họ Lê nhà chúng tôi! Lão Bà Hải quay về phía Hàn Phong rồi phát tay ra hiệu, sau đó giới thiệu hẳn cho lão cao thủ Đức Tiến kia.

- Dạ, thưa ngoại công.

Hàn Phong hiểu ý, cung kính đáp rồi tiến đến tự giới thiệu.

- Văn bói Hàn Phong xin ra mắt tiên bói!

Hàn Phong thi lễ đáp, lúc này, hẳn cũng cảm nhận được một ánh mắt tràn đầy ác cảm đang trừng lớn, gắt gao nhìn lấy hẳn, ánh mắt này được phát ra từ phía sau lưng của lão già tên Tiến. Chủ nhân của ánh mắt này không ai khác chính là tên “nam thanh niên” Hữu Ngọc kia,

- Ô, đây là cháu rể của Hải lão đây hả? không tệ, không tệ! ha ha ha. Ánh mắt Tiến lão hiếm khi lộ ra vẻ tán thưởng. Sự tán thưởng này không phải là một câu nói bằng quơ hay là một lời khen ngợi của ông tới văn bói của một người bạn, mà ông ta thật tâm tán thưởng Hàn Phong, lúc này, Hàn Phong cảm tưởng như ông già có vẻ bề ngoài hom hem trước mặt đã nhìn thấu được hết thấy mọi bí mật trên người hẳn.

Mặc dù không thích cảm giác này lắm nhưng Hàn Phong vẫn bình tĩnh thi lễ:

- Tiên bói quá lời rồi.

Khi mấy người Hàn Phong còn đang khách khí làm quen thì bỗng có một giọng nói ồm ồm, nhưng vẫn không giấu được vẻ chanh chua, đánh đá vang lên:

- Ê tên kia, ngươi nên nhớ rằng Huyền Anh là người của ta, nàng không phải là người mà ngươi có thể động vào được, không đời nào Huyền Anh lại đồng ý gả cho một người như ngươi, Huyền Anh, nàng bị ép phải lấy tên xấu xa này đúng không?

Người vừa nói chính là tên “nam thanh niên” Nguyễn Hữu Ngọc kia, “hắn” ta trừng lớn mắt nhìn Hàn Phong mà nói to, sau đó quay về phía Huyền Anh rồi hỏi một câu khẳng định.

- Hữu Ngọc à, ngươi đừng làm loạn nữa có được hay không? Huyền Anh thân thiết lên tiếng, sau đó lại lo lắng quay về phía Hàn Phong vì sợ rằng hẳn sẽ ghen tị. Nhưng thấy khuôn mặt điềm tĩnh của hẳn, nàng liền bình tâm trở lại.

- Huyền Anh, nếu có ân tình gì thì tí phải trả lời rõ ràng cho ta, tí là người mà ta yêu nhất, ta sẽ không để tí phải uỷ khuất đâu, tí mà có được gả đi thì người mà tí gả cho phải là ta. Hữu Ngọc nói.

- Ngọc nhị tiểu thư à, con đừng làm xấu mặt gia tộc ở đây nữa có được hay không, đừng làm mất hình tượng của Nguyễn gia nữa, ngoan ngoãn lại cho ta, không có về ta sẽ báo cáo lại tường tận với gia chủ đó. Lão Đức Tiến nói.

- Không được gọi con là tiểu thư, con nhất định phải làm rõ sự việc này. Cho dù nhị trưởng lão có mách gia gia của con đi chăng nữa thì con vẫn phải làm rõ vụ việc này. Hữu Ngọc ương ngạnh đáp.

Lão cao thủ Đức Tiến vừa mới rồi còn thần thần bí bí, nay đã thể hiện ra bộ mặt sàu khổ đáng ghét. Cả đời lão hành tẩu giang hồ, không có khó khăn nào không vượt qua, chưa từng có bức tường nào cản được bước tiến của lão, không hề có bất kỳ sự việc nào có thể làm cho lão biến sắc cả.

Ấy thế mà vị nhị tiểu thư của gia tộc họ Nguyễn này là chính là nỗi ám ảnh trong cuộc đời lão. Lúc nào mà nhị tiểu thư bình thường thì không sao, nhưng cho đến khi nàng nổi loạn lên thì không chỉ có một mình lão đau đầu mà cả thập vị trưởng lão của Nguyễn đại gia tộc đều phải ôm đầu kêu khổ không thôi.

- Không phải là ta bị ép buộc đâu Ngọc à, là ta... ta thực sự yêu Phong, không có hẳn, ta sẽ không sống được. Huyền Anh đứng ra giải thích, nàng vừa nói vừa hạnh phúc nhìn mê đắm vào khuôn mặt của Hàn Phong.

Nhìn thấy đôi môi mỉm cười cùng ánh mắt mọng nước của Huyền Anh, Hữu Ngọc như hiểu ra một điều gì đó, nàng bỗng nổi giận gầm lên:

- Tên khốn nạn nhà ngươi, có phải ngươi đã ép buộc Huyền Anh làm chuyện đồi bại, gao nấu thành com để rồi... Hừ, ta muốn quyết đấu với ngươi một trận!

Hàn Phong cũng chẳng giải thích gì mà chỉ nhẹ nhàng đáp ứng:

- Được, đi theo ta.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Lạc Hồng Hệ Thống* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

